

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva ulica 20–25, 1000 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

Predsednica Državnega zbora

EVA: 2024-1611-0042
Številka: 00704-244/2024/5
Datum: 30. 8. 2024

Vlada Republike Slovenije je na 251. dopisni seji dne 30. 8. 2024 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 - odl. US in 111/21).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12, 10/14, 164/20, 35/21, 51/21 in 114/21) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 - odl. US in 111/21) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Klemen Boštjančič, minister za finance,
- mag. Katja Božič, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Nikolina Prah, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Gordana Pipan, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Tina Humar, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- Dragana Radunović, vodja Sektorja za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem, Ministrstvo za finance,
- Mitja Brezovnik, sekretar, Ministrstvo za finance,
- Andrej Jeran, višji svetovalec, Ministrstvo za finance,
- Maja Frčko, podsekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Darko Jurčević, podsekretar, Ministrstvo za finance.

Barbara Kolenko Helbl
generalna sekretarka

Priloga: 1

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva ulica 20–25, 1000 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA 2024-1611-0042**

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST

I UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sistem obdavčevanja dobav blaga in storitev z davkom na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) je v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) urejen z Zakonom o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B in 122/23; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1).

ZDDV-1 je usklajen z zakonodajo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unija, EU), predvsem z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1) ter njenimi dopolnitvami in spremembami do vključno Direktive Sveta (EU) 2022/890 z dne 3. junija 2022 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede podaljšanja obdobja uporabe neobveznega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave določenega blaga in opravljanje določenih storitev, dovezetnih za goljufije, ter mehanizma za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV (UL L št. 155 z dne 8. 6. 2022, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES).

Glavni namen Direktive Sveta 2006/112/ES je določiti skupna pravila obdavčevanja prometa blaga in storitev z DDV, kar pomaga pri oblikovanju enotnega poslovnega okolja v celotni Uniji. Pravila, vključena v Direktivo Sveta 2006/112/ES, morajo biti prenesena v nacionalne zakonodaje.

S prenosom Direktive Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja (UL L št. 62 z dne 2. 3. 2020, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja) se razširi oprostitev obračunavanja DDV za male davčne zavezance na dobave blaga in storitev, ki jih na ozemlju Slovenije opravijo mala podjetja s sedežem v drugih državah članicah, in določijo pogoji za mala podjetja s sedežem v Sloveniji, pod katerimi lahko opravljajo oproščene dobave na ozemlju drugih držav članic. V 94. členu ZDDV-1 je urejena posebna ureditev za male davčne zavezance, ki davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji, katerih vrednost obdavčljivega prometa na ozemlju Slovenije v obdobju zadnjih dvanajstih mesecev ne presega 50.000 EUR, dovoljuje oprostitev obračunavanja DDV. Namen Direktive Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja pa je poenostaviti vstop malih podjetij na trge drugih držav članic in zmanjšati njihova administrativna

bremena pri čezmejnem poslovanju v Uniji ter izenačiti konkurenčne pogoje malih podjetij s sedežem v Uniji na trgu posamezne države članice s tem, da se ta oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju države članice, ki se uporablja za domača podjetja, dovoli tudi podjetjem s sedežem v drugi državi članici, če podjetje izpolnjuje predpisane pogoje in zahteve.

S prenosom Direktive Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV) se opredelitev nižjih stopenj DDV, ki so določene v Prilogi I in Prilogi IV ZDDV-1, usklajuje s prenovljeno Prilogo III Direktive Sveta 2006/112/ES. Zaradi večje jasnosti in preglednosti se preoblikujejo določene kategorije iz Priloge I ZDDV-1. Spremenjena direktiva 2006/112/ES namreč omogoča uporabo nižje stopnje DDV za največ 24 kategorij blaga in storitev s seznama (Priloge III). V Sloveniji trenutno uporabljamo nižjo stopnjo DDV za 23 kategorij blaga in storitev. Ena kategorija ostaja nezapolnjena za uporabo v primeru hitrega odzivanja v razmerah, ko bi se pojavile anomalije na trgu in posledično nenadno dvignile cene za določeno blago.

S predlogom zakona se spreminjajo tudi določbe ZDDV-1, ki se nanašajo na obračunavanje DDV po plačani realizaciji, upoštevajoč sodbo Evropskega sodišča C-9/20, ki določa trenutek, v katerem nastane pravica do odbitka DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja fakturirano realizacijo, ko kupi blago od davčnega zavezanca, ki obračunava DDV po plačani realizaciji.

Dodatno se ureja možnost, da se v primeru, kadar Evropska komisija odobri Sloveniji uporabo oprostitve DDV za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji oprostijo tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka vstopnega DDV ter storitve, povezane s takim blagom, upravičenim organom, da lahko pomagajo žrtvam takih nesreč. Ta ureditev je trenutno že začasno vsebovana v Zakonu o nujnih ukrepih za zajezitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22 in 136/23 – ZIUZDS).

Z uvedbo možnosti identifikacije skupine za DDV se bo sicer samostojnim davčnim zavezancem, ki so med seboj tesno finančno, gospodarsko in organizacijsko povezani, omogočilo identificirati za namene DDV in v zvezi s tem uveljavljati pravice ter izpolnjevati obveznosti kot en identificirani davčni zavezanec za namene DDV. Zavezanci bodo pogoje morali izpolnjevati ves čas delovanja skupine za DDV. Določbe v zvezi s skupino za DDV se bodo začele uporabljati s 1. januarjem 2026. Cilj predlaganih sprememb je, da se zavezancem, ki so med sabo tesno povezani na načine, predpisane v spremenjenem in dopolnjenem ZDDV-1, omogoči skupna identifikacija za namene DDV ter se jih s tem razbremenijo predlaganja obračunov DDV in obveznosti v zvezi s tem, ki jih morajo izpolnjevati, kot so predlaganje knjig izdanih in prejetih računov, uveljavljanje vračil presežkov DDV po obračunih DDV ter sodelovanje z davčnim organom v postopkih nadzora obračuna DDV. Vse te obveznosti bo za skupino za DDV tako izpolnjeval en član skupine (predstavniki skupine za DDV), ki ga bodo med seboj izbrali člani, ki bodo sestavljali skupino za DDV.

Sistem DDV kot večfazni prometni davek temelji na kreditni metodi DDV. Pri dobavah blaga in storitev davčni zavezanec plača znesek DDV, ki mu ga je v okviru prodajne cene zaračunal dobavitelj, vključen v sistem DDV. Davčni zavezanec kot dobavitelj prav tako zaračuna svojim kupcem znesek DDV. Obračunane zneske DDV mora izkazati v obračunu DDV in davčnemu organu tudi poravnati svojo davčno obveznost. Pri tem pa svojo davčno obveznost lahko zmanjša za zneske DDV, ki so mu bili obračunani s strani dobaviteljev (vstopni DDV). Če znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV v posameznem davčnem obdobju, lahko davčni zavezanec zahteva vračilo presežka DDV oziroma se presežek prenese v naslednje davčno obdobje. V primerih s čezmejnimi elementom (zahtevki za vračilo tujih davčnih zavezancev v Sloveniji oziroma slovenskih davčnih zavezancev v drugih državah članicah EU) je možnost podaje zahteve za vračilo DDV časovno omejena. Hkrati pa v primeru domačih davčnih zavezancev možnost prenosa presežka DDV v naslednje davčno obdobje oziroma možnost zahtevka za vračilo presežka DDV ni časovno omejena. Praviloma davčni

zavezanci tekoče uveljavljajo vračilo presežka DDV oziroma z zneskom DDV, prenesenim v naslednje davčno obdobje, poravnajo svoje davčne obveznosti v naslednjem davčnem obdobju, s čimer poskrbijo za razpolaganje s svojimi sredstvi. V določenih primerih pa presežek DDV ostaja evidentiran pri davčnem organu vrsto let. Uveljavljanje vračila DDV šele po preteku več let onemogoča davčnemu organu nadzor nad utemeljenostjo takšnih zahtevkov, hkrati pa takšna ureditev tudi ni skladna z načeli dokončnosti davčnih postopkov, predvidljivosti in učinkovitosti.

ZDDV-1 določa pravila glede izdajanja računov za namene DDV. Izjeme od obveznosti izdajanja računov so na podlagi zakonskega pooblastila urejene v 143. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Med drugim je med izjemami, za katere ni treba izdajati računov, vključena prodaja blaga iz avtomatov. Med izjemami pa niso zajeti avtomati, preko katerih se opravljajo dobave storitev. Za te avtomate velja obveznost izdajanja računov. Med izjemami so zajeti tudi primeri, ki niso več aktualni (kolki). Ker je opredelitev izjem od obveznosti izdajanja računov predmet zakonskega urejanja, je treba to urediti v ZDDV-1.

ZDDV-1 določa tudi pravila glede predložitve obračunov davčnih zavezancev davčnemu organu in glede plačila DDV. Hkrati zakonodajca o DDV ureja tudi, da morajo davčni zavezanci, identificirani za namene DDV, v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, ki omogočajo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV ter nadzor davčnega organa. Davčni organ lahko za potrebe nadzora nad pravilnostjo obračunavanja DDV zahteva predložitev podatkov, ki so podlaga za sestavo DDV obračuna, oziroma ima možnost vpogleda v evidence in dokumentacijo pri davčnem zavezancu.

Z razvojem informacijske tehnologije in digitalnega poslovanja ter posledično zmeraj hitrejšega in bolj dinamičnega gospodarskega okolja je pravočasno odkrivanje nepravilnosti in davčnih utaj za davčne organe vedno večji izziv. Za učinkovit nadzor nad pravilnostjo izpolnjevanja davčnih obveznosti, še zlasti pa za odkrivanje davčnih goljufij, je ključnega pomena hiter dostop davčnih organov do podatkov o poslovanju davčnih zavezancev, ki so pomembni za potrebe obdavčenja. Gre za široko razširjen trend, ki je že vzpostavljen v večjem številu držav in je v obravnavi tudi na ravni EU v primerih čezmejnega poslovanja davčnih zavezancev med državami EU.

2 CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je uskladitev ZDDV-1 z:

- Direktivo Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja;
- Direktivo Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost.

Glavni cilj predlaganih sprememb in dopolnitev ZDDV-1 v delu, s katerim se v ZDDV-1 uskladi posebna ureditev za mala davčne zavezance z Direktivo Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja, so naslednji:

- razbremenitev malih podjetij z zvišanjem praga za obvezen vstop v redni sistem obračunavanja DDV s 50.000 EUR na 60.000 EUR;
- uresničitev načela enake davčne obravnave in konkurenčnih pogojev malih podjetij s sedežem v Sloveniji in drugih državah članicah, ki opravljajo dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije;
- izenačitev pogojev za oprostitev obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev v Sloveniji za domača mala podjetja in mala podjetja iz drugih držav;

- določitev pogojev in drugih pravil za mala podjetja s sedežem v Sloveniji za oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici ali drugih državah članicah;
- odprava obveznosti identifikacije za namene DDV v Sloveniji in s tem povezanih obveznosti za mala podjetja s sedežem v drugi državi članici, ki na ozemlju Slovenije opravijo dobave blaga in storitev, ki so oproščene obračunavanja DDV v skladu s posebno ureditvijo za male davčne zavezance;
- poenostavitev čezmejnega poslovanja za mala podjetja in s tem povezano zmanjšanje stroškov ter hitrejša rast teh podjetij.

Glavni cilji predlaganih sprememb in dopolnitev ZDDV-1 v delu, ki se nanaša na uskladitev ZDDV-1 z Direktivo Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV, so naslednji:

- podpora prizadevanjem na področju zdravstvene politike tudi z davčnimi ukrepi spodbujanja prebivalcev k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju uporabe pijač z dodanim sladkorjem ali sladili. S tem se na daljši rok tudi sledi cilju zmanjšanja potrebe po zdravstvenih storitvah zaradi zmanjšanja zdravstvenih težav, povezanih s prekomernim uživanjem takšne hrane;
- uskladitev z ukrepi na področju okoljske politike z omejitvijo uporabe nižje stopnje DDV za fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila do 31. decembra 2031, to je do skrajnega roka za uporabo nižje stopnje, ki ga predpisuje Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV;
- administrativna poenostavitev pri izvajanju predpisa – uporabi nižjih stopenj DDV, z opredelitvijo, da se nižja stopnja DDV uporablja za medicinske pripomočke in opremo, ki so običajno namenjeni uporabi v zdravstvu ali invalidnim osebam;

Glavni cilji predlaganih sprememb in dopolnitev ZDDV-1 v delu, ki se nanaša na določbe v zvezi s skupino za DDV, so:

- manjše administrativno breme za zavezance, ki so člani skupine, z vidika predlaganja obračunov DDV, saj je predvidena predložitev le enega skupnega obračuna DDV. Pri davčnih nadzorih bo tudi komunikacija z davčnim organom učinkovitejša, saj bo načeloma potekala prek predstavnika skupine za DDV, določenega s strani članov te skupine;
- izvzetje transakcij med člani iz sistema DDV pomeni manjše stroške poslovanja za podjetja, obenem razbremenitev zavezancev v določenem delu obračunavanja DDV od teh transakcij;
- učinkovitejši denarni tok članov skupine za DDV zaradi fleksibilnosti upravljanja vstopnega DDV;
- zaradi nastanka večjega davčnega zavezanca – skupine za DDV, ki bo združevala več za druga področja obdavčitve sicer samostojnih zavezancev – bo zagotovljeno učinkovitejše pobiranje DDV, tudi zaradi tega, ker se vzpostavlja solidarna odgovornost članov skupine za DDV za plačilo obveznosti iz naslova DDV, ki bodo izvirale iz obdobja članstva tega zavezanca v skupini za DDV.

Glavni cilji predlaganih sprememb in dopolnitev ZDDV-1 v delu, ki se nanaša na določbe v zvezi z obveznostjo predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV, so:

- hitrejši dostop davčnih organov do podatkov iz davčnih evidenc z namenom hitrejšega odkrivanja davčnih goljufij in nepravilnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti na področju DDV;
- razbremenitev davčnih zavezancev z zmanjšanim obsegom zahtevkov davčnega organa po predložitvi podatkov iz evidenc in manjšim obsegom nadzorov pri davčnih zavezancih;
- poenotenje obravnave vseh davčnih zavezancev, saj določeni zavezanci že vodijo evidence za namene DDV v elektronski obliki in jih na zahtevo davčnega organa tudi predložijo v elektronski obliki;
- razbremenitev davčnih zavezancev, zlasti manjših, obveznosti predložitve obračuna DDV, saj bo davčni organ na podlagi podatkov iz prejetih evidenc sestavil predizpolnjen obračun DDV, ki se bo štel za obračun DDV, če davčni zavezanec v roku za predložitev obračuna ne bo tudi sam vložil (popravljenega) obračuna DDV. Davčni zavezanci, zlasti tisti z manjšim

obsegom poslovanja, bodo navedene obveznosti lahko izpolnjevali tudi z uporabo brezplačne spletne aplikacije davčnega organa (miniBLAGAJNA).

Drugi cilji, ki jim sledi predlog zakona, so:

- uskladitev ZDDV-1 z določbami Direktive Sveta 2006/112/ES (oprostitvev DDV za blago, dobavljeno v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji, kot veljajo za oprostitvev ob uvozu; uskladitev obdobja veljavnosti uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti za primere trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov);
- zagotovitev enake davčne obravnave prodaje blaga in prodaje storitev iz avtomatov;
- spodbuda davčnim zavezancem za razpolaganje s presežkom DDV v razumnem roku in s tem sledenje načelom dokončnosti, predvidljivosti in učinkovitosti v davčnih postopkih.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel obračunavanja DDV, na katerih temelji že veljavni zakon, in sicer od:

- načela nevtralnosti,
- načela nediskriminatornosti,
- načela administrativne enostavnosti,
- načela ekonomičnosti,
- načela obdavčitve v namembnem kraju,
- načela sorazmernosti,
- načela enake davčne obravnave.

Z razširitvijo oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev, ki jih na ozemlju Slovenije opravijo mala podjetja, na podjetja s sedežem v drugih državah članicah se uresniči enaka davčna obravnava blaga in storitev za potrošnike ter hkrati izenačijo administrativna bremena in stroški, povezani z obračunavanjem DDV za podjetja – dobavitelje.

S spremembo stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili se sledi načelu sorazmernosti in učinkovitosti, saj se s tem zagotavlja podpora prizadevanjem na področju zdravstvene politike.

Z ureditvijo oprostitve DDV za blago, dobavljeno v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji, kot veljajo za oprostitvev ob uvozu v okviru ZDDV-1, se sledi načelu pravne varnosti in preglednosti predpisov. Zagotavlja se, da je obravnava DDV urejena enotno, v zakonu, ki ureja DDV, in ni razdrobljena v različnih pravnih predpisih.

Načela, ki se jim sledi s predlogom zakona v delu, ki se nanaša na skupine za DDV, so načelo administrativne enostavnosti, saj bodo člani skupine za DDV razbremenjeni predlaganja posameznih obračunov DDV in bodo lahko predložili davčnemu organu samo en skupni obračun za vse člane skupaj, ki bo obračun skupine za DDV. Prav tako bo komunikacija z davčnim organom potekala prek enega člana skupine za DDV, to je predstavnika skupine za DDV, ki bo sodeloval z davčnim organom (na primer pri predlaganju evidenc v elektronski obliki prek eDavkov za pripravo obračunov DDV za vsako posamično obdobje, v postopkih nadzora obračuna DDV ter pri izpolnjevanju obveznosti DDV in uveljavljanju pravic iz naslova presežka DDV).

S spremembami na področju obveznosti izdajanja računov za prodajo preko avtomatov se sledi načelu enake obravnave davčnih zavezancev – načelu nediskriminatornosti, načelu učinkovitosti in načelu hierarhije pravnih aktov. S spremembami pri vračilu presežka DDV se sledi načelom dokončnosti, predvidljivosti in učinkovitosti v davčnih postopkih.

S spremembami na področju obveznosti predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV ter priprave predizpolnjenega obračuna DDV se sledi načelu administrativne enostavnosti, saj bodo davčni zavezanci razbremenjeni v povezavi z zahtevki davčnega organa po predložitvi podatkov na zahtevo, zmanjšal se bo obseg fizičnih pregledov pri davčnih zavezancih in spremenila se bo obveznost predložitve obračuna DDV. S sledenjem načelu učinkovitosti bo davčnemu organu omogočeno učinkovitejše odkrivanje davčnih goljufij.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Prenos Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja

S prenosom Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja, na podlagi katere lahko države članice prosto odločajo o višini nacionalnega praga letnega prometa za oprostitev obračunavanja DDV, vendar pa ta prag ne sme presegati vrednosti 85.000 EUR, se zviša prag letnega prometa za obvezno identifikacijo za DDV v Sloveniji s 50.000 EUR na 60.000 EUR ter v 1. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1 razširi in prenovi posebna ureditev za male davčne zavezance (v nadaljnjem besedilu: posebna ureditev). Oprostitev obračunavanja DDV za davčne zavezance, ki bodo na ozemlju Slovenije opravili dobave blaga in storitev v vrednosti, ki ne bo presegla 60.000 EUR letno, bodo poleg davčnih zavezancev s sedežem v Sloveniji lahko uporabljali tudi davčni zavezanci s sedežem v drugi državi članici, ne pa tudi davčni zavezanci s sedežem izven Unije (spremenjen 94. člen).

Za davčne zavezance s sedežem v Sloveniji, ki bodo po uskladitvi z Direktivo Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja uporabljali oprostitev obračunavanja DDV le za domače dobave (to je dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije), s spremembo posebne ureditve ne bo prišlo do sprememb pri samem načinu uveljavljanja oprostitve in zanje ne bodo nastale nove obveznosti. Za njih bodo nastale le dodatne razbremenitve zaradi zvišanja praga letnega prometa za obvezen vstop v redni sistem DDV, in sicer bodo podjetja, ki bodo ob spremembi ZDDV-1 uporabljala oprostitev obračunavanja DDV, to pravico lahko uveljavljala dlje, to je do letnega prometa 60.000 EUR, podjetja z letnim prometom med 50.000 in 60.000 EUR, ki bodo ob spremembi ZDDV-1 obračunavala DDV, pa bodo lahko izstopila iz rednega sistema DDV. Za te davčne zavezance ne bo veljala obveznost identifikacije za namene DDV ali identifikacije za namene uporabe posebne ureditve in s tem povezane druge predpisane obveznosti. Oprostitev obračunavanja DDV bodo davčni zavezanci lahko uporabljali, vse dokler vrednost prometa davčnega zavezanca v koledarskem letu ne bo presegla praga za oprostitev. S prenovljeno posebno ureditvijo se davčnim zavezancem, ki uporabljajo oprostitev obračunavanja DDV in postopno povečujejo promet, omogoči prehodno obdobje, ki jim omogoča lažji prehod iz oprostitve v redni sistem obračunavanja DDV. S tem namenom se tem davčnim zavezancem omogoča, da ko presežejo prag letnega prometa 60.000 EUR, lahko še naprej uporabljajo oprostitev obračunavanja DDV v tekočem koledarskem letu do skupne višine prometa največ 66.000 EUR. Prenehanje oprostitve obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije bo za te davčne zavezance učinkovalo s 1. januarjem naslednjega koledarskega leta razen v primeru, ko bo presežen tudi prag 66.000 EUR. Ne glede na navedeno pa se bodo davčni zavezanci, ki sicer izpolnjujejo pogoje za oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije, lahko še naprej prostovoljno vključili v redni sistem DDV, pri čemer pa se na novo določa, da bodo morali svojo izbiro uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu.

S prenosom Direktive Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja se vzpostavijo nova pravila za davčne zavezance s sedežem v Sloveniji, ali če nimajo sedeža, s stalnim ali običajnim prebivališčem v Sloveniji, ki bodo želeli uporabiti pravico do oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev v drugi državi članici ali drugih državah članicah, ki v svojih nacionalnih predpisih o DDV omogočajo oprostitev obračunavanja DDV malim podjetjem, in pravila za davčne zavezance s sedežem v drugi državi članici, ki bodo želeli uporabiti pravico do oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije. V skladu z Direktivo Sveta 2020/285/EU glede posebne

ureditve za mala podjetja je namreč oprostitev obračunavanja DDV za mala podjetja za države članice opcijnska in je vse države članice ne prenesejo v svojo zakonodajo. Za davčne zavezance, ki bodo torej želeli uporabiti oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici, se v novih predlaganih 94.a do 94.j členu ZDDV-1 določijo pravila za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, za davčne zavezance s sedežem v drugi državi članici, ki bodo želeli uporabiti oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji, pa se določi ta pravica v 94. členu ZDDV-1.

Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji bo upravičen do oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici ali drugih državah članicah, če v tekočem in predhodnem koledarskem letu ni opravil prometa v vrednosti nad 100.000 EUR na ozemlju Unije (ni presegel unijskega praga za uporabo čezmejne oprostitve), v tekočem in predhodnem koledarskem letu v državi članici, v kateri namerava uporabljati oprostitev, ni opravil prometa v vrednosti nad zneskom, ki ga določi ta država članica, in tega zneska ni presegel niti v predpreteklem letu, če ta država članica tako določa, in je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV s posamično identifikacijsko številko v skladu z ZDDV-1. V skladu s temi pravili bo čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugih državah članicah lahko uporabljal tudi davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki ne uporablja oprostitve za male davčne zavezance na ozemlju Slovenije in je v Sloveniji identificiran za DDV. Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici bo upravičen do oprostitve obračunavanja DDV v Sloveniji, če v tekočem in predhodnem koledarskem letu na ozemlju Slovenije ni opravil prometa v vrednosti nad 60.000 EUR in je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV s posamično identifikacijsko številko v državi članici svojega sedeža, pri čemer skupni letni promet v Uniji ne presega 100.000 EUR. Poslovne enote, ki jih ima davčni zavezanec s sedežem na ozemlju Slovenije, lahko uporabljajo čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugih državah članicah le z uporabo posamične identifikacijske številke davčnega zavezanca, ki mu jo bo dodelil davčni organ v Sloveniji (novi 94.b člen ZDDV-1). Poslovna enota podjetja s sedežem v drugi državi članici bo lahko uporabljala oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji le z uporabo posamične identifikacijske številke, ki jo bo davčni zavezanec pridobil v državi članici sedeža.

Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji bo pridobil posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev na podlagi predhodnega obvestila, ki ga pošlje davčnemu organu (Finančna uprava Republike Slovenije; v nadaljnjem besedilu: FURS) v elektronski obliki prek portala eDavki. V predhodnem obvestilu bo navedel osnovne podatke o podjetju, vključno z identifikacijsko številko za DDV ali davčno številko, ki mu je bila že dodeljena, državo članico ali države članice, v katerih namerava uporabljati čezmejno oprostitev, zneske prometa, ki jih je opravil v preteklem in tekočem koledarskem letu pred obvestilom, brez DDV, v Sloveniji in vseh preostalih državah članicah, če posamezna država članica tako določa, pa za to državo članico tudi v predpreteklem koledarskem letu, in podatek o tem, ali uporablja posebno ureditev iz 6.b podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1 (Posebna ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Unije, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje – tako imenovana unijska ureditev Vse na enem mestu), ter individualno identifikacijsko številko za uporabo te posebne ureditve. Če posamezna država članica, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev, uporablja za namene oprostitve različne prage prometa po določenih sektorjih dejavnosti, mora davčni zavezanec za to državo članico v predhodnem obvestilu navesti zneske prometa ločeno za te sektorje dejavnosti.

Določijo se tudi vrste transakcij, ki se vštevajo v promet davčnega zavezanca za namene posebne ureditve za male davčne zavezance, in sicer se v novem 94.a členu ZDDV-1 določi, da so na ozemlju Slovenije to dobave blaga in storitev, ki bi bile obdavčene, če bi jih opravil davčni zavezanec, ki ne uporablja posebne ureditve iz tega podpoglavja, transakcije, ki so oproščene plačila DDV v skladu z 52. do 55. členom, in transakcije z nepremičninami, finančne transakcije iz 4. točke 44. člena ZDDV-1 ter zavarovalne in pozavarovalne storitve, razen če so te transakcije postranske, ter na novo tudi transakcije, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 46. členom ZDDV-1. V promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije za namene te posebne ureditve se ne vštevata odtujitev opredmetenih

ali neopredmetenih sredstev davčnega zavezanca. V promet davčnega zavezanca na ozemlju vsake od drugih držav članic se všteta vrste transakcij, ki jih določi vsaka država članica v svojih notranjih predpisih o DDV na podlagi 288. člena Direktive Sveta 2006/112/ES. Iz posebne ureditve iz tega podpoglavja pa so izvzete dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena ZDDV-1.

FURS bo na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost obvestil državo članico oziroma države članice o nameri za uporabo oprostitve davčnega zavezanca v tej državi in ji sporočil podatke iz predhodnega obvestila. Država članica oprostitve mora najpozneje v 15 delovnih dneh obvestiti FURS, ali davčni zavezanec izpolnjuje pogoje za oprostitve v tej državi, oziroma obvestiti FURS, da za odgovor potrebuje dodaten čas zaradi izvedbe pregleda za namene preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Če država članica oprostitve ne bo obvestila FURS o izpolnjevanju pogojev za oprostitve, bo FURS štel, da je država članica podala tiho soglasje o upravičenosti do oprostitve. FURS bo nato davčnega zavezanca obvestil o odobritvi oprostitve v tej državi članici in mu dodelil posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitve, ko bo prejel prvi pozitiven odgovor države članice oprostitve, ali pa bo davčnega zavezanca obvestil, da je druga država članica zavrnila uporabo oprostitve na njenem ozemlju ali da druga država članica potrebuje dodaten čas za odločitev. FURS bo moral dodeliti identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitve najpozneje v 35 delovnih dneh po prejemu predhodnega obvestila. Davčni zavezanec bo lahko na ozemlju druge države članice uporabljal oprostitve od trenutka, ko bo prejel posamično identifikacijsko številko oziroma potrditev FURS za uporabo te številke za uporabo oprostitve v posamezni državi članici oprostitve (novi 94.c člen ZDDV-1).

Davčni zavezanec, ki bo uporabljal čezmejno oprostitve, bo moral sporočiti FURS vse spremembe podatkov iz predhodnega obvestila s posodobitvijo predhodnega obvestila. S posodobitvijo predhodnega obvestila bo sporočil tudi spremembe podatkov, ki jih je sporočil s predhodnimi posodobitvami predhodnega obvestila. S posodobitvijo predhodnega obvestila bo prav tako obvestil FURS o nameri, da uporabi oprostitve v državi članici, v kateri do zdaj ni uporabljal oprostitve, in o nameri, da v posamezni državi članici ali državah članicah preneha uporabljati oprostitve. Ko bo želel uporabljati oprostitve v državi članici, v kateri pred posodobitvijo predhodnega obvestila ni uporabljal oprostitve, mu v posodobitvi predhodnega obvestila ne bo treba zagotoviti informacij, ki jih je FURS že poslal s kvartalnimi poročili, oprostitve pa bo lahko uporabljal šele od trenutka, ko mu bo FURS sporočil potrditev posamične identifikacijske številke za uporabo oprostitve v tej državi članici (novi 94.d člen).

Za namene nadzora pravilnosti uporabe oprostitve v državah članicah bo moral davčni zavezanec četrtno poročati davčnemu organu o prometu, ki ga bo opravil v vseh posameznih državah članicah Unije. V četrtnem poročilu, ki ga bo moral predložiti v elektronski obliki do zadnjega dne v mesecu, ki sledi koledarskemu četrtletju, na katero se podatki nanašajo, bo navedel podatke o opravljenem prometu, brez DDV, v vsaki od 27 držav članic (vključno s Slovenijo). Če v posamezni državi članici v tem obdobju ni imel prometa, bo vnesel podatek »0«. Za države članice, ki bodo uporabljale sektorske prage, bo vnesel podatke o prometu po posameznih sektorjih dejavnosti. Če bo davčni zavezanec znotraj četrtletja začel ali prenehal uporabljati oprostitve v posamezni državi članici, bo v četrtnem poročilu navedel tudi datum začetka ali prenehanja uporabe oprostitve v tej državi članici (novi 94.e člen).

Če bo davčni zavezanec naknadno ugotovil napake v sporočenih podatkih (v predhodnem obvestilu, posodobitvi predhodnega obvestila in četrtnem poročilu), bo moral v skladu s predlaganim novim 94.g členom ZDDV-1 davčnemu organu sporočiti popravke.

Davčni zavezanec, ki bo uporabljal čezmejno oprostitve, bo moral tekoče spremljati svoj letni promet v Uniji, v katerega sta vključeni vrednost opravljenih dobav iz novega 94.a člena ZDDV-1 na ozemlju

Slovenije in vrednost dobav v vseh drugih državah članicah v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES. Pravica do čezmejne oprostitve davčnega zavezanca namreč preneha v trenutku, ko letni promet v Uniji preseže vrednost 100.000 EUR brez DDV. Če davčni zavezanec preseže ta prag, bo moral o tem obvestiti davčni organ in mu v 15 delovnih dneh poslati poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji, v katerem bodo navedeni datum, na katerega je bil prag presežen in podatki o prometu od začetka koledarskega četrtertletja do datuma, ko je presegel prag (novi 94.f člen ZDDV-1). Bo pa tak davčni zavezanec lahko še naprej, ne glede na višino letnega prometa v Uniji, uporabljal oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji, če bodo izpolnjeni pogoji iz 94. člena zakona.

FURS bo takšnega davčnega zavezanca izključil iz ureditve za čezmejno oprostitev in deaktiviral njegovo posamično identifikacijsko številko, prenehanje pravice do čezmejne oprostitve pa bo začelo učinkovati s transakcijo, s katero bo davčni zavezanec presegel prag letnega prometa v Uniji. Od te transakcije dalje bo moral davčni zavezanec začeti izpolnjevati vse obveznosti glede obračunavanja DDV v vseh drugih državah članicah.

S predlaganim spremenjenim 94. členom ZDDV-1 bodo imeli pravico do oprostitve za male davčne zavezance tudi davčni zavezanci s sedežem v drugi državi članici, ki bodo na ozemlju Slovenije opravili dobave blaga in storitev, katerih vrednost v tekočem in predhodnem koledarskem letu, brez DDV, ne bo presegla vrednosti 60.000 EUR. Tudi tem davčnim zavezancem bo omogočeno, da ko presežejo prag letnega prometa 60.000 EUR, lahko še naprej uporabljajo oprostitev obračunavanja v tekočem koledarskem letu do skupne višine prometa največ 66.000 EUR. Prenehanje uporabe oprostitve na ozemlju Slovenije pa bo veljalo s 1. januarjem naslednjega koledarskega leta, razen v primeru, ko bo preseže tudi prag 66.000 EUR in bodo morali začeti obračunavati DDV od te transakcije s katero bodo presegli prag 66.000 EUR. V skladu s predlaganim novim 94.i členom ZDDV-1 bo moral davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije, v primeru preseganja praga letnega prometa v Sloveniji, od dneva, na katerega bo presegel prag, obračunavati DDV od vseh nadaljnjih dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije v skladu z ZDDV-1. Če se bo davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici prostovoljno odločil, da bo prenehal uporabljati oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji kljub temu, da bo še naprej opravljal dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije in da še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo oprostitve v Sloveniji, bo moral v zvezi s tem poslati posodobitev predhodnega obvestila davčnemu organu v državi članici svojega sedeža in od svojih dobav na ozemlju Slovenije obračunavati DDV.

S predlaganim zakonom se v novem 94.h členu ZDDV-1 določijo primeri, ko davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, in sicer ko davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za čezmejno oprostitev. Prenehanje uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v teh primerih učinkuje z dnem, ki ga davčni organ navede v odločbi. Poleg tega davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, ko ta davčnemu organu sporoči, da bo prenehal uporabljati čezmejno oprostitev, ali ko prenehajo dejavnosti davčnega zavezanca ali ko davčni zavezanec prenese sedež svoje dejavnosti iz Slovenije v drugo državo članico. V teh primerih začne izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja ali prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrtertletja, odvisno od datuma predložitve zahtevka za izključitev.

Predlagana nova pravila za uporabo oprostitve obračunavanja DDV omogočajo istočasno različne statute posameznega davčnega zavezanca v različnih državah članicah. Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji lahko uporablja oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji in v eni ali več drugih državah članicah ter obračunava DDV v eni ali več drugih državah članicah. V teh primerih davčni zavezanec nima pravice do odbitka DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga in storitev v Sloveniji (drugi odstavek 94.i člena ZDDV-1). Prav tako je lahko identificiran za namene DDV in obračunava DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije, hkrati pa uporablja čezmejno oprostitev v eni ali več drugih državah članicah in obračunava DDV v eni ali več drugih

državah članicah. V teh primerih je treba zagotoviti, da odbitek vstopnega davka tega davčnega zavezanca odraža povezavo z njegovimi obdavčenimi dobavami in da davčni zavezanec nima pravice do odbitka vstopnega DDV, ki je povezan z njegovimi oproščenimi dobavami (tretji odstavek 94.i člena ZDDV-1).

Prenovljena pravila za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezanca se bodo začela uporabljati s 1. januarjem 2025.

S predlogom zakona se v 2. podpoglavje XI. poglavja ZDDV-1 umesti dosedanja določba drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 glede oprostitve obračunavanja DDV za dobave blaga in storitev, opravljene v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, in sicer ne glede na skupno vrednost teh dobav v koledarskem letu. Ti davčni zavezanca ne morejo uporabljati čezmejne oprostitve obračunavanja DDV.

b) Prenos Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV

S prenosom Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV se opredelitev nižjih stopenj DDV, ki so določene v Prilogi I in Prilogi IV ZDDV-1, usklajuje s prenovljeno Prilogo III Direktive Sveta 2006/112/ES. Zaradi večje jasnosti in preglednosti se preoblikujejo določene kategorije iz Priloge I ZDDV-1. Direktiva Sveta 2006/112/ES namreč omogoča uporabo nižje stopnje DDV za največ 24 kategorij blaga in storitev s seznama (Priloga III). V Sloveniji trenutno uporabljamo nižjo stopnjo DDV za 23 kategorij blaga in storitev.

S predlaganimi spremembami Priloge I se poenostavlja uporaba nižje stopnje DDV za medicinsko opremo in pripomočke (uporaba za izdelke, ki se običajno uporabljajo v zdravstvu, ali za invalidne osebe) ter se v skladu z omejitvijo iz Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV omejuje uporaba nižje stopnje DDV za fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila od 31. decembra 2031 dalje. Posodablja se ureditev na področju obdavčitve umetniških predmetov (omejuje se uporaba maržne ureditve s strani obdavčljivega preprodajalca za dobave umetniških predmetov, saj je pogoj pri izbirni uporabi maržne ureditve, da predhodna dobava ni bila obdavčena po nižji stopnji), pri čemer začnejo spremembe učinkovati s 1. januarjem 2025.

Dodatno je predvidena tudi uporaba splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili, za katere se trenutno uporablja nižja stopnja DDV. S tem se podpirajo prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi in posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prebivalstva s prekomerno telesno težo. Ta trend je še posebej zaskrbljujoč med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med koronskim obdobjem in po njem. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili se želi tudi z vplivom na drobnoprodajne cene spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pijač.

Dodatno se ureja možnost, da je v primeru, ko Evropska komisija odobri Sloveniji uporabo oprostitve DDV za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji oproščena tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka vstopnega DDV. Oprostitev velja tudi za storitve, povezane s takim blagom. S tem se upravičenim organom olajša pomoč žrtvam takih nesreč. Ta ureditev je že začasno urejena z Zakonom o nujnih ukrepih za zajezitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22 in 136/23 – ZIUZDS).

c) Evidenca obračunanega DDV in evidenca odbitka DDV

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora že na podlagi 85. člena ZDDV-1 v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogoči pravilno in pravočasno obračunavanje DDV ter nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDDV-1 se posebej opredeljuje obveznost vodenja dveh evidenc v okviru knjigovodstva davčnih zavezancev, in sicer evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV. Prav tako se določa obveznost sporočanja podatkov iz navedenih evidenc davčnemu organu.

Podatke iz navedenih dveh evidenc davčni zavezanec vodi že na podlagi veljavne zakonodaje, le struktura in način vodenja evidenc z zakonodajo o DDV nista podrobneje predpisana. Nekateri davčni zavezanci vodijo evidence elektronsko. Za te davčne zavezance so v skladu s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek (Uradni list RS, št. 59/07, 126/07, 107/09, 55/13 in 77/19) predpisane strukturirana vsebina in oblika datoteke izpisa obračunanega DDV ter vsebina in oblika datoteke izpisa odbitka DDV. Vendar pa je davčni zavezanec te izpise dolžan predložiti le na zahtevo davčnega organa. S prenovljeno ureditvijo pa se evidence v strukturirani vsebini in obliki predpisujejo za vse davčne zavezance, identificirane za namene DDV, s tem pa se zagotovita enaka obravnava vseh davčnih zavezancev in ustrezen nadzor davčnega organa nad pravilnostjo obračunavanja in plačevanja DDV.

Uvedba vodenja evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV ter sporočanja podatkov iz teh evidenc davčnemu organu v elektronski obliki bo pri davčnih zavezancih pa tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije in poenostavitve pa tudi v sami skladnosti poslovanja davčnih zavezancev z veljavno zakonodajo. Hkrati bo FURS na podlagi podatkov iz predloženih evidenc sestavil predizpolnjen obračun DDV za davčne zavezance.

Pozitivni vplivi na poslovanje davčnih zavezancev:

- manjša obremenitev davčnih zavezancev pri izvajanju nadzorov FURS zaradi zmanjšanja števila naknadnih nadzorov FURS pri zavezancih;
- skrajšanje časa inšpekcijskih nadzorov – manj obremenjujoči nadzori za zavezance, saj bo manj zahtev za sporočanje podatkov in zahtev za sodelovanje v postopku, ker bo na ta način FURS razpolagala s podatki iz evidenc, za katere se zdaj zahteva sodelovanje davčnega zavezanca;
- manjša potreba po pošiljanju računov na zahtevo FURS pri nadzoru obračuna DDV, zahteve se bodo pošiljale le za vsebinski nadzor računov (na primer ustreznosti uveljavljanja pravice do odbitka glede na vrsto in vsebino posla);
- bolj ciljno usmerjeni nadzori na podlagi analize podatkov iz prejetih evidenc, saj bo že z avtomatično navzkrižno obdelavo evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV razvidno, kateri zneski odbitka DDV niso bili ustrezno prikazani v evidencah obračunanega DDV;
- elektronsko vodenje evidenc zavezancu samemu omogoča hiter pregled skladnosti poslovanja v povezavi s predpisi iz pristojnosti FURS;
- večja davčna gotovost davčnih zavezancev, saj se bo pri poročanju evidenc ugotovilo, da davčni zavezanec sodeluje (vede ali nevede) v transakciji, ki je del utaje/zlorabe DDV, in bo FURS lahko davčnega zavezanca hitreje obvestil o tem, da lahko tudi sam zagotovi ustrezno ukrepanje v nadaljnjih poslih in se razbremeni morebitne solidarne odgovornosti za neplačani DDV v primeru inšpekcijskega nadzora;
- razbremenitev obveznosti predlaganja obračuna DDV, saj bo FURS na podlagi prejetih podatkov iz evidenc sestavil predizpolnjen obračun DDV, ki se bo štel za obračun davčnega zavezanca, če ta ne bo tudi sam vložil obračuna DDV do roka za predložitev obračuna.

Vpliv na učinkovitost davčnega organa:

- omogočeno bo sistemsko preverjanje skladnosti DDV obračunov (navzkrižno preverjanje uveljavljanja pravice do odbitka DDV z obračunanim DDV; ustrezna obdavčitev v primeru uporabe mehanizma obrnjenega davčnega bremena – plačnik davka prejemnik);
- lažja in hitrejša identifikacija sistemskih zlorab na področju DDV (davčni vrtiljaki, slamnate družbe, kanalska podjetja, feniksi), kar vpliva na učinkovitejše preprečevanje utaj na področju DDV, saj je že s primerjavo navedenih evidenc mogoče slediti verižnim poslom, za kar je zdaj treba uvesti nadzor oziroma pridobivati podatke o vseh sodelujočih zavezancih v verigah davčnega vrtiljaka;
- prepoznavna računov, izdanih na neobstoječe oziroma neveljavne identifikacijske številke za DDV;
- povezovanje podatkov o računih s carinskimi podatki (uvoz, izvoz) in podatki o plačilnem prometu;
- povečanje učinkovitosti nadzorov, saj bo nadzor temeljil na analizi evidenc obračunanega DDV in evidenc odbitka DDV, s čimer bodo že ugotovljene neskladnosti glede obračunanega DDV in uveljavljenega odbitka DDV.

č) Skupine za DDV

Prednosti oblikovanja skupine za DDV za davčne zavezance in za njihovo poslovanje:

- manjše administrativno breme za zavezance, ki so člani skupine za DDV, z vidika predlaganja obračunov DDV, ker se predloži le en skupni obračun DDV;
- centralizirana komunikacija s FURS bo načeloma potekala prek predstavnika skupine za DDV in bo s tem druge člane skupine za DDV razbremenila izpolnjevanja teh obveznosti;
- izvzetje transakcij med člani iz sistema DDV bo pomenilo manjše stroške poslovanja za podjetja, saj bodo zavezanci (člani skupine) v določenem delu razbremenjeni obračunavanja DDV od teh transakcij;
- predviden je učinkovitejši denarni tok zavezancev, ki bodo člani skupine za DDV, zaradi fleksibilnosti upravljanja vstopnega DDV na ravni celotne skupine za DDV.

Povečanje učinkovitosti dela davčnega organa:

- zaradi nastanka večjega davčnega zavezanca, ki bo predstavljal skupino za DDV, bo zagotovljeno učinkovitejše pobiranje DDV prek sodelovanja s predstavnikom skupine;
- ker se vzpostavlja za člane skupine za DDV solidarna odgovornost za plačilo obveznosti iz naslova DDV, ki bodo izvirale iz obdobja članstva tega zavezanca v skupini za DDV, se zagotovi tudi večja stabilnost pobiranja DDV, kar bo imelo pozitiven vpliv na proračun;
- z združitvijo prej samostojnih davčnih zavezancev v skupino za DDV se bo predvidoma zmanjšalo tudi število davčnih nadzorov, povezanih z nadzori obračunov DDV za posamezna davčna obdobja, kar bo vplivalo na razbremenitev dela FURS v tem delu.

d) Druge spremembe zakona

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDDV-1 se upošteva sodba Sodišča EU (C-9/20). Določa se novo pravilo glede pravice do odbitka DDV v primerih, ko davčni zavezanec, ki sicer obračunava DDV po fakturirani realizaciji, kupuje blago ali storitve od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji. V teh primerih sme davčni zavezanec odbiti DDV šele takrat, ko plača ta DDV svojemu dobavitelju oziroma izvajalcu. S tem je upoštevano osnovno pravilo, ki določa, da pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV, torej takrat, ko je davčni zavezanec, ki obračunava DDV po plačani realizaciji, dolžan obračunati DDV. V ta namen bo moral davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji, na računu navesti navedbo »Posebna ureditev – plačana realizacija«.

Ureditev izjem od obveznosti izdajanja računov se uredi v samem ZDDV-1. Izjema od obveznosti izdajanja računov se razširi na vse vrste avtomatov, tako da zajame tako prodajo blaga kot prodajo storitev preko avtomatov. Hkrati bo z zakonom, ki ureja davčno potrjevanje računov, predpisano, da se obveznost zagotavljanja podatkov o prodaji preko avtomatov (kar je podlaga za izjemo od obveznosti izdajanja računov) zagotavlja s sporočanjem podatkov o prodaji preko avtomata davčnemu organu.

Prenos presežka DDV v naslednje davčno obdobje in možnost podajanja zahtevkov za vračilo presežka DDV se omejita na obdobje petih let od predložitve obračuna DDV. Z prehodno določbo pa se posebej ureja, da navedena omejitve petih let velja le za presežke DDV, ugotovljene z obračuni DDV za davčna obdobja od 1. januarja 2025. Z vidika zagotavljanja pravne varnosti in predvidljivosti davčnih zavezancev se za vse obstoječe presežke DDV, nastale v davčnih obdobjih pred začetkom veljavnosti tega zakona, določa omejitve prenosa presežkov in podajanja zahtevkov za vračilo DDV do 31. decembra 2030, torej za obdobje petih let od začetka veljavnosti sprememb ZDDV-1.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Prihodki državnega proračuna iz naslova DDV so v letu 2023 znašali 5.147 mio EUR. Ocenjuje se, da bodo rešitve predloga zakona zmanjšale prihodke za okoli 8 mio EUR na letnem nivoju. Pri tem ni pričakovati nobenih učinkov na druga javnofinančna sredstva. Rešitve v predlogu zakona ne bodo imele vpliva na druga javnofinančna sredstva.

Zvišanje stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili (z nižane na splošno stopnjo DDV) bo pomenilo za 12 mio EUR letno višje prihodke državnega proračuna iz naslova DDV.

Uvedba možnosti identifikacije več davčnih zavezancev kot skupine za DDV ne bo imela finančnih učinkov na javnofinančne prihodke, saj se bo DDV obveznost samo konsolidirala na ravni skupine.

Na podlagi podatkov iz obračunov DDV za leto 2023 se ocenjuje, da bo dvig praga za obvezno identifikacijo za namene DDV na 60.000 EUR pomenil, da bo okoli 4000 zavezancev lahko izstopilo iz sistema DDV in tako ne bi plačali okrog 29 mio EUR DDV. Gre za oceno maksimalnega zneska finančnega učinka, saj bo prav gotovo nekaj od teh zavezancev ostalo v sistemu kljub dvigu praga. Tako se ocenjuje, da bo dvig meje za obvezni vstop v sistem DDV pomenil za okoli 20 mio EUR nižje prihodke državnega proračuna iz naslova DDV na leto, pri tem pa bo iz sistema DDV izstopilo okoli 2500 zavezancev, kar je 2-odstotni delež vseh davčnih zavezancev v Sloveniji, ki so bili glede na Letno poročilo FURS za leto 2023 identificirani v letu 2023 za namene DDV.

Finančne učinke odprave obveznosti izdaje računov pri prodaji blaga preko avtomatov je težko oceniti. Presojati jih je treba v povezavi z vzpostavitvijo obveznosti poročanja o prodaji preko avtomatov davčnemu organu v realnem času. Ta ukrep bo prispeval k doslednejšemu evidentiranju ustvarjenega prometa zavezancev in s tem plačevanja davkov. Predlagana rešitev odprave obveznosti izdajanja računov za prodajo preko avtomatov ob hkratni uvedbi obveznega poročanja o teh prodajah bo vplivala na krepitev kulture izpolnjevanja davčnih obveznosti in posledično na zmanjševanje vrzeli med potencialnim in dejansko pobranim davkom.

Tudi finančne učinke uvedbe obveznosti vodenja evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV ter sporočanja podatkov iz teh evidenc davčnemu organu v elektronski obliki je težko oceniti. Z navedenim ukrepom se bo FURS omogočilo učinkovitejše odkrivanje goljufij na področju DDV, kar bo posledično imelo pozitivne učinke za državni proračun tako iz naslova dodatno obračunanega DDV kot iz naslova povečanega prostovoljnega izpolnjevanja davčnih obveznosti davčnih zavezancev kot posledice učinkovitejšega davčnega nadzora.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta FURS v okviru proračunske postavke 141042 – Investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov.

5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDDV-1 se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja, s tem pa se posodobi in razširi posebna ureditev za male davčne zavezance. Nova ureditev v skladu z direktivo se v vseh državah članicah začne uporabljati 1. januarja 2025. Posebna ureditev bo enaka v vseh državah članicah, razlikovala se bo lahko le v nekaterih elementih, in sicer v višini praga in uporabi različnih sektorskih pragov za oprostitev obračunavanja DDV oziroma za obvezen vstop v redni sistem DDV, v višini dovoljenega preseganja tega praga v prehodnem obdobju do vstopa v redni sistem DDV, v obdobju, v katerem davčni zavezanec, ki bo želel uporabljati oprostitev obračunavanja DDV v skladu s posebno ureditvijo za mala podjetja, ne bo smel preseči praga letnega prometa, in v obdobju, v katerem ne bo smel znova vstopiti v sistem oprostitve, ko bo presegel prag. Večina držav članic zakonodaje za prenos direktive še ni sprejela in je v procesu priprave predpisov. V nadaljevanju je zato prikazana samo višina praga za oprostitev po državah članicah, ki so ga države članice poslale Evropski komisiji v odgovorih na vprašalnik v zvezi s spremenjeno posebno ureditvijo za male davčne zavezance v skladu z Direktivo 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja julija 2023.

Tabela: Prag, do katerega so mala in srednje velika podjetja upravičena do oprostitve obračunavanja DDV v drugih državah članicah

Država	Prag, do katerega so mala in srednja podjetja upravičena do oprostitve obračunavanja DDV
Avstrija	35.000 EUR
Belgija	25.000 EUR
Bolgarija	51.000 EUR
Hrvaška	40.000 EUR
Ciper	15.600 EUR
Češka	78.849 EUR
Danska	6.702 EUR
Estonija	40.000 EUR
Finska	15.000 EUR (+ stopnjevana davčna olajšava 15.000–30.000 EUR)
Francija	Stopnje veljavnega praga letnega prometa po pravu Skupnosti za upravičenost do oprostitve so: – 91.900 EUR za dobave blaga – 36.800 EUR za dobave storitev
Nemčija	Promet v prejšnjem koledarskem letu ni presegel 22.000 EUR, v tekočem koledarskem letu pa predvidoma ne bo presegel 50.000 EUR.
Grčija	10.000 EUR
Madžarska	32.384 EUR
Italija	85.000 EUR
Latvija	40.000 EUR
Litva	45.000 EUR

Luksemburg	35.000 EUR
Malta	Blago: 35.000 EUR Storitve: 30.000 EUR
Nizozemska	20.000 EUR
Portugalska	2023: 13.500 EUR 2024: 14.500 EUR 2025: 15.000 EUR
Romunija	88.500 EUR
Švedska	8.000 EUR

Vir: Evropska komisija, Vprašalnik o shemi MSP – zbirka odgovorov držav članic, julij 2023, pregled zakonodaje

S prenosom Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV se opredelitev nižjih stopenj DDV, ki so določene v Prilogi I in Prilogi IV ZDDV-1, usklajuje s prenovljeno Prilogo III Direktive Sveta 2006/112/ES. Zaradi večje jasnosti in preglednosti se preoblikujejo določene kategorije iz Priloge I ZDDV-1. Z zakonom se uvaja tudi splošna stopnja DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili. Nižja stopnja DDV se ureja za dobavo orodja in druge opreme gasilcev, običajno namenjene za uporabo pri intervencijah, ki je bila do zdaj urejena v Zakonu o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23, 117/23 in 131/23 – ZORZFS).

Primerjava stopenj DDV za sladke pijače s sosednjimi državami:

Sladke pijače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (Vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database – https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-taxation/tedb-taxes-europe-database_en, 9. september 2024.)

Možnost identifikacije več davčnih zavezancev za namene DDV kot skupine za DDV je do zdaj znotraj EU uvedlo že 21 držav članic. Na podlagi primerjalnopravne analize ureditev v teh državah članicah, ki se nanašajo na skupino za DDV, je v drugih državah članicah oblikovanje skupine za DDV na voljo zavezancem na prostovoljni osnovi (večina držav, med drugim Poljska, Estonija, Belgija, Švedska, Slovaška, Italija in druge); redko obvezno oblikovanje skupine za DDV imata predpisano Nemčija in Avstrija. Za članstvo se odločajo predvsem podjetja v finančnem in zavarovalnem sektorju ter v sektorju nepremičnin. Države po večini možnost oblikovanja skupine za DDV niso sektorsko omejile (izjemi sta na primer Finska in Švedska, ki imata določeno možnost oblikovanja skupine za DDV le za podjetja, ki opravljajo finančno ali zavarovalniško dejavnost), prav tako so predpisale to vrsto identifikacije za DDV kot možnost, torej so omogočile zavezancem, da se zanjo prostovoljno odločijo, če izpolnjujejo pogoje zanjo.

Iz poizvedb pri drugih državah članicah, ki jo je predlagatelj opravil s pomočjo Stalnega predstavništva Republike Slovenije v Bruslju, izhaja, da so države članice kot glavne prednosti skupine za DDV poudarile predvsem učinkovitejši denarni tok; oddajo enega zbirnega obračuna DDV za celo skupino in s tem zmanjšanje administrativnih obremenitev; bolj centraliziran davčni nadzor davčnih zavezancev; učinkovitejše pobiranje DDV zaradi večjih subjektov, ki so solidarno odgovorni za obveznosti skupine.

Kot glavne pomanjkljivosti pa so omenjene države navedle predvsem večjo obremenitev davčnih uprav zaradi kompleksnejšega davčnega nadzora, ki je posledica predvsem tega, da po oblikovanju skupin za DDV nastanejo subjekti (za namene DDV), ki so večji po obsegu prometa, zaradi česar se poveča število transakcij, ki so predmet DDV in s tem nadzora obračuna DDV; neupravičeno uporabo oziroma izkoriščanje skupine za DDV za namene prestrukturiranja podjetij v skupini in nato likvidacijo

skupine ter težave z določitvijo odbitka skupine za DDV (posebej, ko vsi člani nimajo pravice do celotnega odbitka DDV).

Države članice niso zaznale težav pri izpolnjevanju davčnih obveznosti članov, ki so v celoti in solidarno odgovorni za vse obveznosti skupine za DDV (tudi glob), ki nastanejo v času njenega delovanja. Prav tako niso zaznale zmanjšanja davčne osnove davka od dohodka pravnih oseb pri članih skupin.

Primer obveznega oblikovanja skupine za DDV je Nemčija, ki jo predpisuje za pravne osebe s sedežem v Nemčiji, ki so finančno, ekonomsko ali organizacijsko povezane z matično družbo ter se ne morejo šteti za neodvisnega davčnega zavezanca. Tako podružnice kot njihove obvladujoče družbe se štejejo za enega davčnega zavezanca za namene DDV. Pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za oblikovanje skupine za DDV, so finančna povezanost – matična družba ima v lasti več kot 50 odstotkov delnic ali glasovalnih pravic (direktno lastništvo); ekonomska povezanost – dejavnosti podjetij morajo biti medsebojno povezane; ter organizacijska povezanost – neposredna upravljavska vloga matičnega podjetja mora biti pravno vzpostavljena (na primer, če je ista oseba direktor matične družbe in podružnice). Matična družba mora imeti vpliv na poslovanje podružnice. Matična družba je lahko kateri koli davčni zavezanec s sedežem ali poslovno enoto v Nemčiji, podružnica mora biti pravna oseba v skladu s civilnim ali gospodarskim pravom. Člani skupine so solidarno odgovorni za plačilo DDV. V primeru stečaja ali insolventnosti niso več izpolnjeni pogoji za skupino za DDV, medtem ko se v primeru likvidacije ta takoj ne preneha. Skupino za DDV lahko sestavljajo samo davčni zavezanci. Podjetja, ki samo posedujejo delnice, niso davčni zavezanci, ker to ne pomeni, da opravljajo ekonomsko aktivnost. Holdinške družbe, ki opravljajo tudi dejavnost upravljanja, pa se štejejo za davčne zavezance in so lahko član skupine za DDV.

Obračun DDV za skupino opravi matična družba oziroma nadrejeni subjekt. Za čezmejne transakcije mora vsaka pravna oseba oddati obračun DDV s svojo lastno številko za DDV, kar pomeni, da člani ohranijo za ta namen prej izdano jim identifikacijsko številko za namene DDV. Takšen član mora oddati tudi ločeno rekapitulacijsko poročilo.

Na Češkem lahko davčni zavezanci, ki imajo na ozemlju Češke sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, zaprosijo za registracijo kot enotni davčni zavezanec, če so med seboj finančno ali ekonomsko povezani. Organizacijska povezava pomeni, da je ena oseba vključena v upravljanje druge. Finančna povezava obstaja, če ima ena oseba ali podjetje v lasti neposredno ali posredno vsaj 40 odstotkov kapitala ali glasovalnih pravic drugih oseb. Pri finančni povezavi pomeni, da morajo biti tako člani kot tudi osebe ali podjetje, prek katerih se izpolnjuje finančna povezanost, sedež na Češkem. To pomeni, da se dve češki podružnici, katerih matično podjetje nima sedeža na Češkem, ne moreta registrirati kot skupina za DDV, ker sta povezani druga z drugo prek matičnega podjetja v tujini, razen če sta povezani organizacijsko, to pomeni, da ju dejansko upravlja ista oseba. Zastopnik skupine je odgovoren za sodelovanje z davčno upravo v imenu skupine za DDV. Vsi člani so solidarno odgovorni glede davčnih obveznosti. Vsak član je lahko član samo ene skupine za DDV.

Od leta 2018 imajo možnost ustanovitve skupine za DDV tudi zavezanci v Italiji, in sicer prostovoljno, če so med njimi tesne finančne, gospodarske in organizacijske povezave, pri čemer finančna povezava pomeni več kot 50 odstotkov glasovalnih pravic; gospodarska povezava pomeni, da morajo subjekti opravljati bodisi istovrstno dejavnost bodisi dopolnilno in pomožno; organizacijska pa pomeni, da mora obstajati povezava med organi odločanja teh subjektov. Včlanitev je zavezujoča za tri leta in se nato samodejno obnavlja vsako leto do preklica. Če en član izstopi, se skupina razpusti. Član, ki zastopa skupino, je matično podjetje, ali če je matično podjetje ustanovljeno zunaj Italije, član skupine za DDV z največjim prometom ali prihodkom. Zastopnik vloži obračun DDV in plačuje DDV, vendar so vsi člani solidarno odgovorni za dolgovani DDV. Druge obveznosti, kot sta izdajanje e-računov in vodenje knjigovodstva v zvezi z obračunom DDV, lahko vodi centralno zastopnik ali vsak član posebej.

Sistem davčnega potrjevanja računov, uveljavljen v Sloveniji, je primerljiv s sistemom, uvedenim v Republiki Hrvaški. Davčno potrjevanje računov je na Hrvaškem urejeno v Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom (NN 133/12, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 114/23) in v Pravilniku o fiskalizaciji u prometu gotovinom (NN 146/12, 46/17, 70/20, 1/21, 144/21, 125/22 i 1/24). Tudi na Hrvaškem je predpisana obveznost sporočanja podatkov iz računa davčnemu organu v realnem času – ob izdaji računa. Davčni zavezanec mora zagotoviti neposredno povezavo z davčnimi organi. V primeru nedelujoče povezave (interneta) davčni zavezanec izda račun, mora pa vzpostaviti povezavo v dveh dneh od prekinitve povezave in sporočiti podatke iz računov davčnemu organu v fiskalizacijo. V primeru nedelovanja blagajne izdaja davčni zavezanec račune z uporabo vezane knjige računov (v nadaljnjem besedilu: VKR). V petih dneh mora vzpostaviti delovanje blagajne in sporočiti podatke iz računov davčnemu organu v fiskalizacijo. V primeru delovanja davčnega zavezanca na območju, kjer ni mogoča povezava z davčnim organom, mora davčni zavezanec izdajati račune z uporabo VKR.

Obveznost izdaje računov je opredeljena v zakonu, ki ureja davčni postopek (Opći porezni zakon, NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20, 114/22). V 64. členu navedenega zakona so opredeljene tudi izjeme od obveznosti izdajanja računov. Med drugim velja izjema od obveznosti izdajanja računov za prodajo blaga in storitev iz avtomatov.

V letu 2018 so bile v Zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom dodane določbe glede fiskalizacije prodaje iz avtomatov. Zakon se je začel uporabljati s 1. januarjem 2021. Zavezanci za fiskalizacijo morajo v trenutku prodaje blaga ali storitev iz avtomata sporočiti predpisane podatke o prodaji davčnemu organu (20.a in 20.b člen zakona). Gre za ureditev, ki dopolnjuje sistem fiskalizacije računov, saj v primeru prodaje iz avtomatov zavezanci niso zavezani k izdajanju računov in posledično fiskalizaciji računov. Podrobneje je postopek fiskalizacije prodaje blaga in storitev iz avtomatov urejen v Pravilniku o fiskalizaciji u prometu gotovinom. Zavezanec za fiskalizacijo mora davčnemu organu sporočiti podatke o vseh avtomatih za prodajo blaga in storitev. Davčni organ vsakemu avtomatu dodeli identifikacijsko oznako, ki mora biti skupaj z obvestilom o obveznosti fiskalizacije navedena na samem avtomatu. Obveznost fiskalizacije velja za vse avtomate.

Na Hrvaškem imajo vzpostavljeno obveznost davčnih zavezancev za sporočanje podatkov iz evidence prejetih računov davčnemu organu. Davčni zavezanci, identificirani za namene DDV, so dvanajstkrat na leto (torej mesečno) dolžni sporočiti podatke davčnemu organu.

6 PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Na podlagi predlaganih sprememb in dopolnitev ZDDV-1 v delu, ki se nanaša na prenos Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja in prenovljeno posebno ureditev za male davčne zavezance, bodo nastale nove obveznosti za FURS. Zaradi vzpostavitve novega sistema za izmenjavo podatkov z davčnimi zavezanci, ki bodo uporabljali ureditev za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, in za izmenjavo podatkov z davčnimi organi drugih držav članic prek elektronskega sistema FURS bosta potrebni nadgradnja informacijskega sistema in prilagoditev izvajanja nalog FURS. Pričakuje se povečana obremenitev FURS na področju nadzora in upravnega sodelovanja na podlagi Uredbe Sveta 904/2010/EU, ki ureja upravno sodelovanje za boj proti goljufijam na področju DDV med državami članicami. Zaradi zvišanja praga za obvezno identifikacijo za DDV in obračunavanje DDV ter uporabe čezmejne oprostitve v Sloveniji davčnih zavezancev s sedežem v drugi državi članici se bo predvidoma nekoliko zmanjšalo število davčnih zavezancev, ki se bodo identificirali za DDV v Sloveniji, kar bo v prihodnje pomenilo določeno razbremenitev FURS pri nalogah, povezanih z identifikacijo in nadzorom obračunov DDV.

Zaradi sprememb na področju stopenj DDV se ne pričakujejo dodatne obremenitve v poslovanju javne uprave.

Za izvajanje predloga zakona je pristojen FURS kot davčni organ, katerega temeljne naloge so pobiranje davkov in drugih dajatev ter nadzor nad obračunom in plačevanjem davkov, tudi DDV. Temeljni način poslovanja z zavezanci je elektronski, prek storitev elektronskega poslovanja eDavki. Zaradi uvedbe možnosti identifikacije za DDV skupine za DDV se bo (odvisno od številke davčnih zavezancev, ki bodo izpolnjevali pogoje za skupino za DDV in se bodo odločili za to možnost) zmanjšalo število obračunov DDV, ki bodo predmet nadzora obračuna DDV. Prav tako bo prek eDavkov komunikacija s FURS potekala le s predstavnikom skupine za DDV, tako da se bo zmanjšalo tudi število vhodnih dokumentov za FURS, kot so evidence za obračun DDV in drugi dokumenti, ki jih je prej pošiljal vsak posamezen član, ki je bil samostojni zavezanec za DDV. Tudi v obratni smeri, torej od davčnega organa do zavezanca, se bo zmanjšalo število korespondence, ki bo naslovljena samo na skupino za DDV kot enega zavezanca za DDV, in sicer bo komunikacija potekala prek njenega zastopnika, člana skupine, ki je bil med vsemi člani skupine soglasno izbran kot njen predstavnik. To bo korespondenca, kot so pozivi in druga obvestila, ki jih FURS pošilja zavezancu prek eDavkov.

Pričakuje se večja obremenitev FURS zaradi kompleksnejšega davčnega nadzora (po obsegu prometa bo skupina za DDV večja kot posamezni član skupine za DDV), kompleksnejšega preverjanja izpolnjevanja pogojev za skupino za DDV, ustreznosti obračunavanja DDV in upravičenosti odbitka DDV (posebej, ko vsi člani nimajo pravice do celotnega odbitka DDV).

FURS bo moral zagotoviti za namene izvajanja določb za skupine za DDV dopolnitev podatkov o zavezancih, ki jih objavlja na svoji spletni strani, s podatki, kot izhajajo iz predlagane točke d) tretjega odstavka 79. člena ZDDV-1. Prav tako bo moral vzpostaviti in voditi evidenco skupin za DDV, ki bo vsebovala identifikacijsko številko za DDV skupine za DDV in imena oziroma nazive, naslove, davčne številke ter datume vstopa posameznih članov v skupino za DDV in izstopa iz nje, kot izhaja iz predlaganega 137.i člena ZDDV-1. Evidenca se bo posodabljala tako glede na spremembe v zvezi s sestavo skupin za DDV kot tudi glede na vstopa članov v skupino za DDV in izstope iz nje ter prenehanje skupine za DDV. Glede na možnost identifikacije več zavezancev kot skupine za DDV bo treba prilagoditi informacijski sistem FURS (eDavke). Podrobneje se bodo spremembe pravil v zvezi s postopki identifikacije za DDV in prenehanja identifikacije za DDV, do katerih bo prišlo zaradi uvedbe skupine za DDV, prav tako uredile v ustreznih spremembah določb Pravilnika o izvajanju ZDDV-1, kjer so ti postopki podrobneje opredeljeni.

Pričakuje se dodatna obremenitev FURS zaradi priprave predizpolnjenih obračunov DDV na podlagi prejetih podatkov iz evidenc davčnih zavezancev. Hkrati pa bodo ti podatki razbremenili FURS v delu, ki se nanaša na podajanje zahtevkov davčnim zavezancem za predložitev teh podatkov, prav tako pa se pričakuje zmanjšanje števila postopkov nadzorov FURS pri samih davčnih zavezancih in njihovo skrajšanje.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

S predlogom zakona v delu, ki se nanaša na prenos Direktive Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja in prenovljeno posebno ureditev za male davčne zavezance, se ne spreminjajo obveznosti za davčne zavezance s sedežem v Sloveniji, ki bodo uporabljali oprostitev obračunavanja DDV le za dobave na ozemlju Slovenije. Za davčne zavezance s sedežem v Sloveniji, ki bodo uporabljali ureditev za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV za dobave na ozemlju drugih držav članic, pa bodo nastale nove obveznosti, in sicer obveznost prijave namere za uporabo čezmejne oprostitve in sporočanja predpisanih podatkov FURS, v primeru sprememb podatkov sporočanje posodobitev podatkov, četrletno poročanje podatkov o ustvarjenem prometu, poročanje o preseganju unijskega praga prometa za čezmejno oprostitev ter v primeru prenehanja uporabe

oprostitve, prenehanja dejavnosti davčnega zavezanca ali prenosa sedeža podjetja iz Slovenije pošiljanje zahtevka za izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitve. Vse obveznosti glede ureditve za čezmejno oprostitve bodo davčni zavezanci s sedežem v Sloveniji izpolnjevali po elektronski poti pri FURS.

Davčni zavezanci, ki se bodo pridružili skupini za DDV, bodo razbremenjeni samostojnega vlaganja obračunov DDV, saj bo te za celotno skupino za DDV vlagal predstavnik skupine za DDV. Število predloženih obračunov DDV se bo tako ustrezno zmanjšalo. Komunikacija s FURS bo prek eDavkov potekala le s predstavnikom skupine za DDV, tako se bo zmanjšalo tudi število drugih izhodnih dokumentov članov skupine za DDV, ki so bili prej samostojno identificirani za namene DDV, kot so evidence za obračun in odbitek DDV ter druga dokazila, k predložitvi katerih je FURS zavezanca morebiti pozval v postopkih davčnega nadzora DDV.

Davčni zavezanci, identificirani za namene DDV, bodo imeli obveznost predlaganja evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV davčnemu organu v elektronski obliki, hkrati pa bodo razbremenjeni obveznosti predložitve obračuna DDV, saj bo FURS pripravil predizpolnjen obračun DDV, ki se bo štel za obračun davčnega zavezanca, če ta ne bo tudi sam predložil obračuna DDV v predpisanem roku.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlog zakona ima posledice za okolje. Po 1. januarju 2032 se pričakuje zmanjšanje uporabe fitofarmaceutskih sredstev in umetnih gnojil zaradi prepovedi uporabe znižane stopnje DDV za te izdelke.

Zaradi širitve izjeme od obveznosti izdajanja računov na vse prodaje preko avtomatov se lahko pričakuje zmanjšanje izdajanja in tiskanja papirnih računov. Hkrati pa se omogoča zavezancem, ki trenutno za prodajo preko avtomatov izdajajo in davčno potrjujejo račune, da lahko to nadaljujejo tudi v prihodnje. V tem primeru ne bo prišlo do zmanjšanja izdaje in tiskanja računov. Ker pa davčna zakonodaja ne nalaga obveznosti izdajanja papirnih računov, so se določeni ponudniki storitev preko avtomatov za storitve in ponudniki, ki uporabljajo registrske blagajne, že prilagodili in z uporabo različnih aplikacij omogočajo izdajo računov v elektronski obliki. Pričakovati je nadaljnji razvoj v tej smeri tudi v primerih, ko bodo zavezanci ohranili sistem izdajanja in davčnega potrjevanja računov za prodajo preko avtomatov.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlagane spremembe in dopolnitve ZDDV-1 v delu, ki se nanaša na prenos Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja in prenovljeno posebno ureditev za male davčne zavezanca, prinašajo številne razbremenitve za male davčne zavezanca s sedežem v Sloveniji in v drugih državah članicah pri opravljanju dobav blaga na ozemlju Unije. Zvišuje se prag letnega prometa, do katerega so davčni zavezanci oproščeni obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije, s 50.000 EUR na 60.000 EUR. Ti davčni zavezanci so deležni tudi drugih poenostavitev obveznosti glede DDV, in sicer zanje ni obveznosti prijave začetka opravljanja dejavnosti in identifikacije za DDV, nimajo obveznosti predložitve obračunov DDV, dopuščena jim je izdaja poenostavljenih računov. S predlogom zakona se dodatno uvede prehodno obdobje, v katerem lahko davčni zavezanec, ko preseže nacionalni prag za oprostitve, še naprej uporablja oprostitve in se v tem času lahko prilagodi na obračunavanje DDV (pridobi identifikacijsko številko za DDV, prilagodi poslovni informacijski sistem na obračunavanje DDV in predložitve obračunov DDV davčnemu organu in drugo) Poleg tega se davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji omogoči oprostitve obračunavanja DDV v eni ali več drugih državah članicah, ki nacionalno uporabljajo oprostitve obračunavanja DDV. S tem bodo davčni zavezanci razbremenjeni obveznosti identifikacije za DDV in izpolnjevanja vseh obveznosti glede DDV v državah članicah, v katerih opravljajo dobave blaga in

storitev, in bodo v njih upravičeni do čezmejne oprostitve. Vsi našeti ukrepi bodo davčnim zavezancem prinesli administrativne razbremenitve in s tem povezano znižanje stroškov poslovanja ter jim omogočili boljše možnosti za čezmejno poslovanje na skupnem trgu in hitrejšo rast. Pozitivne učinke čezmejne oprostitve bodo nekoliko omejile nove obveznosti, povezane z uporabo te ureditve, in sicer tekoče spremljanje prometa za namene četrletnega poročanja FURS in ugotavljanje preseganja unijskega praga prometa za čezmejno oprostitvev (100.000 EUR) ter nacionalnih pragov prometa za oprostitvev v državah članicah, v katerih davčni zavezanec uporablja oprostitvev, in izpolnjevanje drugih obveznosti glede izmenjave podatkov s FURS.

Predlagane spremembe in dopolnitve ZDDV-1 imajo v delu, ki se nanaša na uvedbo možnosti identifikacije več davčnih zavezancev kot enega davčnega zavezanca – skupine za DDV, pozitivne posledice za gospodarske subjekte, ki se bodo odločili za to možnost identifikacije za namene DDV. Predvideva se, da bodo glavne prednosti oblikovanja skupine za DDV za poslovne subjekte, ki bodo njeni člani, naslednje:

- manjše administrativno breme za zavezance, ki so člani skupine, z vidika predlaganja obračunov DDV, ker se predloži le en skupni obračun DDV, ki je potem tudi predmet davčnega nadzora, ki je tako bolj centralizirano, komunikacija s FURS pa poteka načeloma izključno prek predstavnika skupine za DDV, določenega s strani članov te skupine;
- izvzetje transakcij med člani iz sistema DDV pomeni manjše stroške poslovanja za podjetja, obenem razbremeni zavezance v določenem delu obračunavanja DDV od teh transakcij, hkrati bodo predmet odbitka DDV lahko le nabave, ki bodo v zvezi s transakcijami, ki bodo predmet obračuna DDV;
- učinkovitejši denarni tok zavezancev, ki bodo člani skupine za DDV, zaradi fleksibilnosti upravljanja vstopnega DDV;
- zaradi nastanka večjega davčnega zavezanca – skupine za DDV, ki bo združevala več za druga področja obdavčitve sicer samostojne zavezance – bo zagotovljeno učinkovitejše pobiranje DDV, tudi zaradi tega, ker se za člane skupine za DDV vzpostavlja solidarna odgovornost za plačilo obveznosti iz naslova DDV, ki bodo izvirale iz obdobja članstva tega zavezanca v skupini za DDV.

Obstoječe posamične identifikacije za DDV zavezancev, ki bodo oblikovali skupino za DDV, bodo prenehale, kar pomeni, da bodo te individualne številke za DDV prenehale veljati na podlagi izdanih odločb FURS. Skupini za DDV bo nato na podlagi prijave FURS o oblikovanju skupine za DDV med več davčnimi zavezanci in ob predložitvi dokazil, iz katerih bo izhajalo izpolnjevanje pogojev zanje za to obliko identifikacije za DDV, dodeljena davčna številka ter izdana odločba, na podlagi katere bo skupini za DDV dodeljena identifikacijska številka za namene DDV. Za skupino za DDV bo njen predstavnik predlagal prek eDavkov samo en zbirni obračun DDV, prav tako pa tudi vse druge vloge, zahtevke in dokazila, ki bodo potrebni za izpolnjevanje obveznosti ter za uveljavljanje pravic na področju DDV.

Z določitvijo vodenja evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV ter sporočanja podatkov iz evidenc FURS se sledi cilju hitrejšega in učinkovitejšega preprečevanja goljufij in nepravilnosti pri obračunavanju DDV. S tem se zagotavlja tudi izboljšano konkurenčno okolje za poslovanje gospodarskih subjektov, ki pravilno izpolnjujejo svoje davčne obveznosti, hkrati pa se davčni zavezanci tudi razbremenjujejo administrativnih obveznosti pri poslovanju z davčnim organom. Z uvedbo obveznosti poročanja se bo v okviru nadzornih postopkov zmanjšala potreba po pošiljanju podatkov in evidenc na zahtevo FURS. S sistemskimi analizami podatkov se bo davčni organ v nadzornih postopkih lahko osredinil na ugotovljena neskladja. Posledično bodo davčni nadzori še bolj ciljno usmerjeni in krajši. Davčni zavezanci, ki redno izpolnjujejo svoje davčne obveznosti, bodo zato manj podvrženi dodatnim davčnim nadzorom.

Z razširitvijo izjeme od obveznosti izdaje računov na vso prodajo preko avtomatov, ob hkratni uvedbi obveznosti poročanja davčnemu organu o prodaji preko avtomatov v realnem času, bodo zavezancem nastali stroški prilagoditve obstoječih avtomatov po izteku prehodnega obdobja in stroški za zagotavljanje obveznosti poročanja.

Določitev splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili pomeni dodatno davčno obremenitev teh pijač. Pričakovati je, da bodo proizvajalci teh pijač strošek prevallili na končne potrošnike z dvigom cen izdelkov, kar je tudi eden od ciljev predlagane spremembe.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Z določitvijo splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe ZDDV-1, ki sledi ciljem zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije teh pijač.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

- a) Predstavitev sprejetega zakona

Za izvajanje predlaganih sprememb in dopolnitev ZDDV-1 je pristojen FURS, ki bo na običajen način poskrbel tudi za obveščanje zavezancev o novostih predloga zakona.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predlaganih sprememb in dopolnitev ZDDV-1 spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7 PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

- Gradivo je bilo objavljeno na portalu E-demokracija 3. junija 2024 z rokom za pripombe 3. julij 2024.

8 PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe niso sodelovali.

9 NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Klemen Boštjančič, minister za finance,
- mag. Katja Božič, državna sekretarka, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- Nikolina Prah, državna sekretarka, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- Gordana Pipan, državna sekretarka, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,

- mag. Tina Humar, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- Dragana Radunović, vodja Sektorja za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- Mitja Brezovnik, sekretar, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- Andrej Jeran, višji svetovalec, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- Maja Frčko, podsekretarka, Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
- mag. Darko Jurčević, podsekretar, Ministrstvo za finance Republike Slovenije.

II BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B in 122/23) se v 1. členu v prvem odstavku za prvo alinejo dodata novi alineji, ki se glasita:

»- Direktivo Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja (UL L št. 62 z dne 2. 3. 2020, str. 13-23);
- Direktivo Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost (UL L št. 107 z dne 6. 4. 2022, str. 1-12);«

2. člen

V 4. členu se v prvem odstavku v točki d) besedilo »drugega odstavka 94. člena« nadomesti z besedilom »prvega odstavka 94.k člena.

3. člen

Za 5. členom se doda nov, 5.a člen, ki se glasi:

»5.a člen (opredelitev skupine za DDV)

»(1) Dva ali več davčnih zavezancev, ki imajo sedež v Sloveniji, ali stalna poslovna enota, ki jo ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije, ki so med seboj finančno, ekonomsko in organizacijsko povezani, se lahko štejejo za enega davčnega zavezanca za namene tega zakona kot skupina za DDV.

(2) Finančna povezava obstaja, če ima davčni zavezanec neposredno ali posredno v lasti več kot 50 % kapitala drugega davčnega zavezanca ali več kot 50 % glasovalnih pravic drugega davčnega zavezanca.

(3) Gospodarska povezava obstaja, če davčni zavezanci opravljajo:

- a) pretežno istovrstne dejavnosti,
- b) dejavnosti, ki so medsebojno odvisne ali se dopolnjujejo ali
- c) dejavnosti, ki se v celoti ali delno opravljajo v korist drugih davčnih zavezancev.

(4) Organizacijska povezava obstaja, če so davčni zavezanci v celoti ali delno pod istim upravljanjem ali če poslujejo po enotni strategiji upravljanja poslovanja.

(5) Davčni zavezanec, ki je v postopku zaradi insolventnosti, postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ali postopku prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ne more biti član skupine za DDV.

(6) Finančne, gospodarske in organizacijske povezave iz prvega odstavka tega člena morajo obstajati neprekinjeno v celotnem obdobju obstoja skupine za DDV.

(7) Pravice in obveznosti iz tega zakona člani skupine za DDV uresničujejo kot en davčni zavezanec.«.

4. člen

V 29. členu se za tretjim odstavkom dodata nova, četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Kraj opravljanja storitev v zvezi z vstopninami na prireditve iz prvega odstavka tega člena, na katerih je udeležba virtualna in se opravijo davčnemu zavezancu, je kraj, določen v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona.

(5) Kadar se storitve in pomožne storitve iz drugega odstavka tega člena nanašajo na dejavnosti, ki se prenašajo prek spleta ali so kako drugače virtualno dostopne, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima prejemnik, ki ni davčni zavezanec, sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče.«.

5. člen

V 30.f členu se v prvem odstavku v točki c) besedilo »storitev ali« nadomesti z besedilom »storitev in«.

6. člen

V 36.a členu se v drugem odstavku besedilo »petega odstavka 94. člena« nadomesti z besedilom »sedmega odstavka 94. člena«.

7. člen

V 40. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Stopnja, ki se uporablja za pridobitev blaga znotraj Unije ali uvoz blaga na ozemlje Slovenije, je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na prejšnji odstavek se za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3., in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona na ozemlje Slovenije DDV obračunava in plača po nižji stopnji, opredeljeni v drugem odstavku 41. člena tega zakona.«.

8. člen

V 41. členu se za drugim odstavkom doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Nižja stopnja DDV iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za dobave umetniških predmetov, zbirk in starin, za katere se uporablja posebna ureditev iz 4.a) podpoglavja XI. poglavja tega zakona.«.

9. člen

Za 41. členom se doda nov, 41.a člen, ki se glasi:

»41.a člen

(oprostitev davka na dodano vrednost za blago v korist žrtev elementarnih nesreč)

(1) Kadar je za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, s sklepom Evropske komisije odobrena Sloveniji oprostitvev plačila DDV v skladu z 11. točko prvega odstavka 51. člena tega zakona, je pod enakimi pogoji oproščena plačila DDV tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi. Plačila DDV je oproščeno tudi opravljanje storitev, povezanih s takim blagom, vključno s storitvami dajanja v najem.

(2) Kadar se blago ali storitve, za katere je bila uveljavljena oprostitvev plačila DDV iz prejšnjega odstavka, uporabljajo za namene, ki niso navedeni v 11. točki prvega odstavka 51. člena tega zakona, je uporaba takega blaga ali storitev predmet DDV pod pogoji, ki veljajo v trenutku, ko pogoji za oprostitvev niso več izpolnjeni.

(3) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, mora davčnemu organu predložiti poročilo o opravljenih pridobitvah oziroma dobavah blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena, ki vsebuje vsaj naslednje podatke: identifikacijsko številko za DDV, naziv in naslov davčnega zavezanca, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, davčno številko ali identifikacijsko številko za DDV državnega organa ali organizacije, ki je upravičena do oprostitvev plačila DDV, tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife blaga, vrsto in količino blaga, vrsto in količino opravljenih storitev ter davčno osnovo in znesek DDV, ki ni bil zaračunan na podlagi uveljavljene oprostitvev.

(4) Davčni zavezanec poročilo iz prejšnjega odstavka sestavi za koledarski mesec in ga predloži davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti, najpozneje do zadnjega delovnega dne v mesecu za pretekli koledarski mesec.

(5) Davčni zavezanec, ki je obračunal DDV za blago in storitve, zajete s sklepom Evropske komisije iz prvega odstavka tega člena, lahko za dobave takšnega blaga in storitev, opravljene po začetku uporabe sklepa Evropske komisije, znižanje obračunanega DDV po izdanem računu vključi v obračun DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je popravil tak račun. Davčni zavezanec, ki je obračunal DDV od pridobitev blaga, zajetega s sklepom Evropske komisije iz prvega odstavka tega člena, lahko za pridobitve takšnega blaga, opravljene po začetku uporabe sklepa Evropske komisije, znižanje obračunanega DDV vključi v obračun DDV.

(6) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka podatke o pridobitvah oziroma dobavah blaga in opravljenih storitvah, za katere je uveljavljal znižanje obračunanega DDV, vključi v poročilo iz tretjega odstavka tega člena.«

10. člen

V 47. členu se v prvem odstavku za besedilom »v skladu s 94. členom« doda besedilo »in prvim odstavkom 94.k člena«.

V drugem odstavku se za besedilom »v skladu s 94. členom« doda besedilo »in prvim odstavkom 94.k člena«.

11. člen

V 50. členu se v drugem odstavku za točko a) doda nova točka aa), ki se glasi:

»aa) svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v državi sedeža, če gre za uvoznika iz druge države članice, ki nima identifikacijske številke za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji;«.

12. člen

V 54. členu se za tretjim odstavkom dodata nova, četrta in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Za uveljavitev oprostitev iz prvega odstavka tega člena, razen tistih iz točke ab), upravičenec zahtevke za izdajo Osnovnega potrdila za oprostitev davkov (v nadaljnjem besedilu: osnovno potrdilo) vloži v elektronski obliki prek sistema eDavki, po akreditaciji pri ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve, in po pridobitvi davčne številke. Osnovno potrdilo izda ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Osnovno potrdilo se vroči upravičencu prek sistema eDavki. Osnovno potrdilo vsebuje naslednje podatke:

- upravičenec in njegova davčna številka,
- navedbo ali se oprostitev uveljavlja za osebne ali službene potrebe,
- mednarodna pogodba, sporazum o sedežu, sporazum o izvajanju ali sklep Vlade Republike Slovenije, ki je podlaga za uveljavitev oprostitve,
- v primeru uveljavljanja oprostitev za osebne potrebe, funkcijo upravičenca, številko diplomatske oziroma konzularne oziroma službene izkaznice, datum nastopa funkcije v Sloveniji,
- transakcijski račun upravičenca,
- številka osnovnega potrdila,
- datum izdaje osnovnega potrdila,
- obdobje veljavnosti osnovnega potrdila,
- omejitve in obseg oprostitev.

(5) Dobavitelj blaga oziroma izvajalec storitve mora davčnemu organu v elektronski obliki prek sistema eDavki poročati podatke o opravljenih oproščenih dobavah na podlagi neposredne oprostitve do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto, in sicer:

- podatke, ki omogočajo identifikacijo upravičenca do oprostitve,
- številko odločbe za neposredno oprostitev davka,
- številko in datum računa,
- vrsto, količino in vrednost blaga ali storitev,
- znesek DDV, ki ni bil zaračunan na podlagi oprostitve.

13. člen

V 63. členu se za petim odstavkom doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima davčni zavezanec pravico do odbitka DDV, ki ga je plačal v Sloveniji za blago in storitve, ki mu jih je dobavil davčni zavezanec, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji.«.

14. člen

V 65. členu se v prvem odstavku za drugim stavkom doda nov, tretji stavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji stavek se pri določitvi odbitnega deleža skupine za DDV ne upoštevajo transakcije iz sedmega odstavka 137.h člena tega zakona.«.

15. člen

V 67. členu se v prvem odstavku na koncu točke f) pika nadomesti s podpičjem ter doda nova točka g), ki se glasi:

»g) za odbitke v skladu s šestim odstavkom 63. člena tega zakona, v zvezi z dobavo blaga ali storitev, mora imeti dokazilo o opravljenem plačilu računa, ki ga je plačal davčnemu zavezancu, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji.«.

Za šestim odstavkom se doda nov, sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Davčni zavezanec iz šestega odstavka 63. člena tega zakona lahko odbije DDV v davčnem obdobju, v katerem ga je plačal.«.

16. člen

V 73. členu se v prvem odstavku za besedo »obdobje« pika nadomesti z vejico in doda besedilo »vendar največ za obdobje petih let od predložitve obračuna s katerim je bil ugotovljen presežek DDV.«.

V drugem odstavku se za prvim stavkom doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Presežek DDV lahko davčni zavezanec zahteva najpozneje v petih letih od predložitve obračuna, s katerim je bil ugotovljen presežek DDV.«.

17. člen

V 74.h členu se v petem odstavku v četrti alineji besedilo »drugega odstavka 94. člena« nadomesti z besedilom »prvega odstavka 94.k člena«.

18. člen

V 76. členu se v prvem odstavku v 4. točki v tretji alineji besedilo »tem zakonom« nadomesti z besedilom »pravili iz 80.a člena tega zakona«.

19. člen

V 78. členu se v drugem odstavku točka a) spremeni tako, da se glasi:

»a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v tekočem koledarskem letu ne bo presegel zneska 60.000 eurov letnega prometa na ozemlju Slovenije iz prvega odstavka 94.a člena tega zakona, in tega zneska ni presegel v predhodnem koledarskem letu;«.

V točki b) se besedilo »drugega odstavka 94. člena« nadomesti z besedilom »prvega odstavka 94.k člena«.

Za točko d), na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, se doda nova točka e), ki se glasi:

»e) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, ki je identificiran za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici.«.

20. člen

Za 78.a členom se doda nov, 78.b člen, ki se glasi:

»78.b člen
(prijava skupine za DDV davčnemu organu)

(1) Predstavniki skupine za DDV davčnemu organu v elektronski obliki predložijo prijavo za identifikacijo skupine za DDV in zahtevek za izdajo davčne številke z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz 5.a člena tega zakona in s soglasjem vseh davčnih zavezancev, ki se priključujejo skupini, v skladu s prvim odstavkom 78. člena tega zakona.

(2) Z dnem identifikacije skupine za DDV prej samostojnim davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV, preneha identifikacija za namene DDV po uradni dolžnosti. Davčni zavezanec, ki mu preneha samostojna identifikacija za namene DDV, predloži obračun DDV v rokih in na način, ki je določen za primer prenehanja identifikacije za namene DDV.«.

21. člen

V 79. členu se v prvem odstavku na koncu točke e) pika nadomesti s podpičjem in doda nova točka f), ki se glasi:

»f) davčnega zavezanca, kot je opredeljen v 5.a členu tega zakona.«.

V tretjem odstavku se na koncu točke c) pika nadomesti s podpičjem in doda nova točka d), ki se glasi:

»d) seznam skupin za DDV z imeni oziroma nazivi, naslovi, davčnimi števkami, datumu vstopa posameznih članov v skupino za DDV in izstopa iz nje.«.

22. člen

V 80. členu se za prvim odstavkom dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) O prenehanju identifikacije za namene DDV skupini za DDV davčni organ odloči po prejemu zahtevka predstavnika skupine za DDV za prenehanje identifikacije za namene DDV oziroma po uradni dolžnosti, če:

- a) niso več izpolnjeni pogoji iz 5.a in 137.h člena tega zakona,
- b) predstavnik izstopi iz skupine za DDV, nov predstavnik pa ni imenovan,
- c) vsi člani skupine za DDV prenehajo obstajati ali
- d) predstavnik skupine za DDV ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu. Šteje se, da predstavnik skupine za DDV ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu, če ne odda obračuna DDV v rokih, ki so določeni s tem zakonom, ali ne plača obveznosti iz naslova DDV do dneva zapadlosti.

(3) Davčni organ o prenehanju identifikacije skupine za DDV obvesti člane skupine za DDV.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

23. člen

V 81. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora davčni zavezanec zagotoviti, da je izdan račun tudi za druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije.«.

Peti odstavek se črta.

24. člen

Za 81. členom se doda nov, 81.a člen, ki se glasi:

»81.a člen
(izjeme od obveznosti izdajanja računov)

(1) Obveznost izdajanja računov v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena se ne nanaša na davčne zavezanca iz prvega odstavka 94.k člena tega zakona, kadar opravljajo dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov in storitev neposredno končnemu potrošniku (na primer neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, neposredna prodaja na premičnih stojnicah, na tržnicah, prodaja preko avtomatov) ali za lastno rabo v okviru kmečkega gospodinjstva davčnega zavezanca. Davčni zavezanci na prodajnem mestu na vidnem mestu objavijo obvestilo s seznamom dobav kmetijskih in gozdarskih pridelkov, ki jih dobavljajo, ter navedbo, da gre za dobave v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti zavezanca, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov po tem členu.

(2) Obveznost izdajanja računov v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena se ne nanaša na prodajo vozovnic in kart v potniškem prometu (vlak, avtobus, žičnice); znamk, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu; na vplačila za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo; na prodajo periodičnega tiska; prodajo blaga in storitev preko avtomatov; prodajo kartic s kodo za polnjenje predplačniških sistemov mobilnih operaterjev iz bankomatov, GSM-omrežja in interneta; prodajo žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah.

(3) Podatke o prodaji blaga iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec zagotoviti s popisom začetnih in končnih zalog, ki ga opravi najmanj enkrat mesečno. Podatke o prodaji storitev iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec zagotoviti s popisom obsega prodaje najmanj enkrat mesečno. Določbi prvega in drugega stavka tega odstavka se ne uporabljata za davčne zavezanca, ki podatke o prodaji blaga in storitev preko avtomatov zagotavljajo s sporočanjem podatkov o prodaji davčnemu organu v skladu z zakonom, ki ureja davčno potrjevanje računov.

(4) Obveznost izdajanja računov v skladu s prejšnjim členom se ne nanaša na tiste oproščene finančne storitve iz 4. točke 44. člena tega zakona, za katere se dokumenti izdajajo množično in ki so opravljene na ozemlju Slovenije ali se opravijo zunaj Unije in za katere, potem ko so opravljene, davčni zavezanec prejemniku oziroma naročniku storitev izda drug dokument (na primer obračun, instrument plačilnega prometa, izpisek, obvestilo), iz katerega mora biti razvidna višina zaračunane storitve in navedba, da DDV ni obračunan v skladu z relevantno določbo 4. točke 44. člena tega zakona.

(5) Podatke o oproščenem prometu iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec zagotoviti v ustreznih analitičnih evidencah po posameznih vrstah oproščenih finančnih prihodkov (ali terjatev) od prodaje blaga oziroma storitev.

(6) Obveznost izdajanja računov v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena se ne nanaša na:

a) dobave blaga in storitev osebam, ki niso davčni zavezanci, če vrednost obdavčljivih dobav v tekočem koledarskem letu ne preseže oziroma ni verjetno, da bo preseгла, znesek 5.000 eurov, kadar jih opravijo nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona in drugi davčni zavezanci, ki kumulativno izpolnjujejo naslednje pogoje:

- njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev,
- jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali prek drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti, in

– zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;

b) dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih osebe, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka 42. člena tega zakona, oziroma osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz 43. člena tega zakona, organizirajo priložnostno in izključno v svojo lastno korist in ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence.

(7) Dobave oseb, ki izpolnjujejo pogoje za izvzem iz obveznosti izdajanja računov po točki a) prejšnjega odstavka, se po točki b) prejšnjega odstavka presojuje, če vrednost teh dobav presega znesek obdavčljivega prometa iz točke a) prejšnjega odstavka.

(8) Podatke o dobavah blaga in storitev iz točke a) šestega odstavka tega člena mora davčni zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu.«.

25. člen

V 82. členu se v prvem odstavku za 17. točko pika nadomesti s podpičjem in doda nova, 18. točka, ki se glasi:

»18. v primeru uporabe posebne ureditve obračunavanja DDV po plačani realizaciji navedbo »Posebna ureditev – Plačana realizacija«.«.

26. člen

V 83. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni, tako da se glasi:

»2. izda račun v skladu z drugim odstavkom 81. člena tega zakona ali«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona izda poenostavljen račun za dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, razen za dobave blaga in storitev iz 81.a člena tega zakona.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV ali posamično identifikacijsko številko za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu s tretjim odstavkom 284. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev;«.

Dosedanji tretji do osmi odstavek postanejo četrti do deveti odstavek.

Za devetim odstavkom se dodata nova, deseti in enajsti odstavek, ki se glasita:

»(10) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji, mora na izdanem poenostavljenem računu navesti »Posebna ureditev – Plačana realizacija«.

(11) Minister, pristojen za finance, podrobneje uredi podatke na poenostavljenem računu, ki ga izda davčni zavezanec, ki ima sedež ali, če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v

Sloveniji, za opravljene dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije, za katere je predpisana oprostitvev obračunavanja DDV v skladu s tem zakonom.«.

27. člen

V 85. členu se za petim odstavkom dodata nova, šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Vsak davčni zavezanec mora za zagotovitev podatkov iz prvega odstavka tega člena voditi evidenco obračunanega DDV in evidenco odbitka DDV. Evidenca obračunanega DDV obsega obdavčene dobave blaga in storitev, oproščene dobave blaga in storitev s pravico do odbitka DDV ali brez nje, druge dobave blaga in storitev, v zvezi s katerimi je DDV dolžan plačati prejemnik blaga ali storitev, prodajo blaga na daljavo in montažo ali instaliranje blaga v drugi državi članici, katerih kraj obdavčitev je druga država članica, uvoz blaga ter obračunan DDV od opravljenih dobav in obračunan DDV od nabav blaga in storitev ter pridobitev blaga, pri katerih je davčni zavezanec kot prejemnik dolžan obračunati DDV. Evidenca odbitka DDV obsega nabave blaga in storitev v Sloveniji, nabave blaga in storitev ter pridobitve blaga, za katere je nastala obveznost za obračun in plačilo DDV v Sloveniji, odbitek DDV in DDV, ki se ne sme odbiti.

(7) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino evidenc iz prejšnjega odstavka.«.

28. člen

Za 85.a členom se doda nov, 85.b člen, ki se glasi:

»85.b člen

(obveznost predložitve evidences obračunanega DDV in evidences odbitka DDV)

(1) Davčni zavezanec iz šestega odstavka 85. člena tega zakona mora davčnemu organu najpozneje do roka, v katerem mora predložiti obračun DDV v skladu z 88. členom tega zakona, predložiti:

- evidenco obračunanega DDV in
- evidenco odbitka DDV.

(2) Davčni zavezanec vodi evidenci iz šestega odstavka 85. člena tega zakona za vsako posamezno davčno obdobje.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena davčni zavezanec v primeru predložitve obračuna DDV na podlagi odločitve davčnega organa v skladu z 88.a členom tega zakona evidenci iz prvega odstavka tega člena predloži hkrati s predložitvijo obračuna DDV za obdobje, na katero se nanaša obračun DDV.

(4) Če davčni zavezanec za davčno obdobje predloži obračun DDV, ki ni skladen s podatki v že predloženih evidencah iz prvega odstavka tega člena, mora davčnemu organu nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od predložitve obračuna DDV predložiti popravek evidenc.

(5) Davčni zavezanec mora evidenci iz prvega odstavka tega člena predložiti davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti.

(6) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način elektronske predložitve evidences obračunanega DDV in evidences odbitka DDV iz prvega odstavka tega člena.«.

29. člen

V 86. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(posebne obveznosti v zvezi s hrambo računov in evidenc)«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Določbe tega člena se nanašajo tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od oseb iz prvega odstavka 94. člena in prvega odstavka 94.k člena tega zakona.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov, osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Po prenehanju identifikacije za namene DDV skupini za DDV mora predstavnik skupine za DDV hraniti evidences, ki so podlaga za obračun DDV, na način in v rokih iz tega člena ter davčnemu organu omogočiti izvajanje davčnega nadzora glede pravilnosti davčnega obračuna.«.

30. člen

Za 88.c členom se doda nov, 88.d člen, ki se glasi:

»88.d člen
(predizpolnjen obračun DDV)

(1) Davčni organ na podlagi predloženih podatkov iz evidenc iz prvega odstavka 85.b člena tega zakona sestavi predizpolnjen obračun DDV za davčnega zavezanca, ki predloži evidenci davčnemu organu, najpozneje tri delovne dni pred potekom roka za predložitev obračuna DDV v skladu z 88. členom tega zakona, če davčni zavezanec sam še ni predložil obračuna DDV za zadevno davčno obdobje.

(2) Davčni organ predizpolnjen obračun DDV sestavi in vroči davčnemu zavezancu v elektronski obliki po elektronski poti najpozneje naslednji delovni dan po prejemu evidenc v skladu s prejšnjim odstavkom. Ne glede na določbe zakona, ki ureja davčni postopek glede elektronskega vročanja, velja vročitev za opravljeno z dnem, ko je davčni organ odložil predizpolnjen obračun DDV v informacijski sistem davčnega organa, do katerega dostopa davčni zavezanec.

(3) Predizpolnjen obračun DDV se šteje za obračun DDV davčnega zavezanca v skladu s prvim odstavkom 87. člena tega zakona, če davčni zavezanec sam ne predloži obračuna DDV davčnemu organu najpozneje do roka za predložitev obračuna DDV iz 88. člena tega zakona.

(4) Šteje se, da je obračun DDV iz prejšnjega odstavka predložen davčnemu organu v trenutku, ko predizpolnjen obračun DDV postane obračun DDV davčnega zavezanca.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena se, če davčni zavezanec v predloženih evidencah uveljavlja vračilo presežka DDV v skladu s 73. členom tega zakona, predizpolnjen obračun DDV šteje za obračun DDV davčnega zavezanca, predložen davčnemu organu, z dnem vročitve predizpolnjenega obračuna DDV davčnemu zavezancu v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(6) Če davčni zavezanec v primeru iz prvega odstavka tega člena ne prejme predizpolnjenega obračuna DDV do roka za predložitev obračuna DDV, mora sam predložiti obračun DDV v predpisanem roku.

(7) V primerih obveznosti za predložitev obračuna DDV na podlagi sedmega odstavka 88. člena in odločitve davčnega organa iz 88.a člena tega zakona davčni organ ne sestavi predizpolnjenega obračuna DDV.«.

31. člen

V 89. členu se za devetim odstavkom doda nov, deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Za skupino za DDV je davčno obdobje koledarski mesec.«.

32. člen

94. člen se spremeni tako, da se glasi:

»94. člen (oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki ima sedež, ali če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji, je oproščen obračunavanja DDV, če v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 60.000 eurov letnega prometa na ozemlju Slovenije in tega zneska prometa ne presega v tekočem koledarskem letu.

(2) Davčni zavezanec, ki ima sedež v drugi državi članici, je oproščen obračunavanja DDV v Sloveniji, če v predhodnem koledarskem letu ni presegel 60.000 eurov letnega prometa na ozemlju Slovenije v skladu s prvim odstavkom 94.a člena tega zakona in tega zneska prometa ne presega v tekočem koledarskem letu ter je identificiran za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici.

(3) Če davčni zavezanec iz prvega in drugega odstavka tega člena v tekočem koledarskem letu preseže znesek 60.000 eurov letnega prometa na ozemlju Slovenije, lahko v tekočem koledarskem letu še naprej uporablja oprostitve za male davčne zavezance, vse dokler letni promet na ozemlju Slovenije ne preseže zneska 66.000 eurov.

(4) Iz posebne ureditve iz tega podpoglavja so izvzete dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona.

(5) Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za katero se dohodek ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, velja določba prvega odstavka tega člena, za davčnega zavezanca pa se za tako dejavnost šteje nosilec, kot je določen v skladu s predpisi, ki urejajo dohodnino.

(6) Kraj sedeža dejavnosti davčnega zavezanca za namene prvega in drugega odstavka tega člena je kraj, kjer se opravljajo dejavnosti glavne uprave podjetja. Za določitev tega kraja se upoštevajo kraj, kjer se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja, kraj registriranega sedeža podjetja in kraj srečevanja vodstva podjetja. Kot glavno merilo se upošteva kraj, kjer se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja.

(7) Če povezane osebe opravljajo dobave blaga iste vrste oziroma storitve iste narave z namenom izogibanja plačilu DDV, se za namene prvega odstavka tega člena skupni znesek prometa povezanih oseb v koledarskem letu šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(8) Davčni zavezanec, ki uporablja oprostitev v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na računih.

(9) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu.«.

33. člen

Za 94. členom se dodajo novi, 94.a do 94.j člen, ki se glasijo:

»94.a člen (izračun letnega prometa)

(1) Letni promet davčnega zavezanca iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena na ozemlju Slovenije je skupna vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu v Sloveniji v skladu s tretjim in četrtim odstavkom tega člena.

(2) Letni promet davčnega zavezanca iz prvega odstavka prejšnjega člena na ozemlju druge države članice pomeni skupno vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu v drugi državi članici. Promet davčnega zavezanca v drugi državi članici obsega zneske transakcij, ki jih določi ta država članica v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

(3) Promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije za namene uporabe posebne ureditve iz tega podpoglavja obsega naslednje zneske brez DDV:

- a) vrednost dobav blaga in storitev, ki so obdavčene oziroma bi bile obdavčene, če bi jih opravil davčni zavezanec, ki ne uporablja posebne ureditve iz tega podpoglavja;
- b) vrednost transakcij, ki so oproščene v skladu z 52. do 55. členom tega zakona;
- c) vrednost transakcij, ki so oproščene v skladu s 46. členom tega zakona;
- d) vrednost transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih in pozavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske.

(4) V promet davčnega zavezanca iz prejšnjega odstavka se ne vštevata odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih sredstev davčnega zavezanca.

(5) V promet davčnega zavezanca iz tretjega odstavka se vštevata tudi vrednost prenosa blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca iz prvega odstavka 9. člena tega zakona, po ceni v skladu s četrtim odstavkom 36. člena tega zakona.

(6) V promet na ozemlju Slovenije iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se pri fizični osebi vštevata promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne ekonomske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

94.b člen (uporaba čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki ima sedež, ali če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji, lahko uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- a) v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 100.000 eurov letnega prometa v Uniji in tega praga prav tako ni presegel v tekočem koledarskem letu,

- b) v predhodnem koledarskem letu na ozemlju druge države članice, v kateri namerava uporabiti oprostitvev, ni presešel praga letnega prometa, ki ga določi ta država članica in tega praga prav tako ne presega v tekočem koledarskem letu,
- c) praga letnega prometa na ozemlju druge države članice ni presešel niti v predpreteklem koledarskem letu, če druga država članica tako določa in
- d) je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v skladu s 94.c členom tega zakona.

(2) Letni promet v Uniji iz točke a) prejšnjega odstavka pomeni skupno vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu na ozemlju Slovenije v skladu s tretjim in četrtim odstavkom prejšnjega člena, ter vrednost dobav blaga in storitev v vseh drugih državah članicah v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

(3) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev v skladu s 6.c podpoglavjem XI. poglavja tega zakona, ne sme hkrati uporabljati posebne ureditve iz tega podpoglavja tega zakona.

94.c člen

(prijava čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz točk a), b) in c) prvega odstavka prejšnjega člena in namerava uporabljati čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v drugi državi članici, o tem predhodno obvesti davčni organ.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka v predhodnem obvestilu navede vsaj naslednje podatke za identifikacijo:

- a) ime, dejavnost, pravno obliko, naslov, identifikacijsko številko za DDV ali davčno številko in kontaktne podatke,
- b) državo članico ali države članice, v katerih namerava uporabiti čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV,
- c) znesek letnega prometa na ozemlju Slovenije iz tretjega odstavka 94.a člena tega zakona in znesek letnega prometa v vsaki drugi državi članici v skladu z drugim odstavkom 94.a člena tega zakona v preteklem koledarskem letu,
- d) če v posamezni državi članici ali državah članicah iz prejšnje točke velja prepoved uporabe oprostitvev obračunavanja DDV za male davčne zavezance zaradi presežanja nacionalnega praga letnega prometa dve koledarski leti, znesek letnega prometa v tej državi članici ali teh državah članicah v predpreteklem koledarskem letu,
- e) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz tretjega odstavka 94.a člena tega zakona, opravljenih na ozemlju Slovenije, in skupno vrednost dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena tega zakona, opravljenih v vsaki drugi državi članici v tekočem koledarskem letu pred obvestilom,
- f) podatek o uporabi posebne ureditve iz 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona ter individualno identifikacijsko številko za DDV za uporabo te posebne ureditve.

(3) Če posamezna država članica oprostitvev iz točke b) prejšnjega odstavka uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora davčni zavezanec za to državo članico navesti podatke o letnem prometu iz točk c), d) in e) prejšnjega odstavka ločeno po sektorjih dejavnosti.

(4) Davčni organ davčnemu zavezancu, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena, dodeli posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV, ko prejme prvo potrditev druge države članice za uporabo oprostitvev obračunavanja DDV na ozemlju te države članice, vendar najpozneje 35 delovnih dni po prejemu predhodnega obvestila davčnega zavezanca. Davčni organ sporoči davčnemu zavezancu tudi odločitev druge države članice

ali drugih držav članic iz predhodnega obvestila glede uporabe oprostitve na njihovem ozemlju. Navedeni rok se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev obračunavanja DDV, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Davčni organ o tem obvesti davčnega zavezanca. Če davčni organ ne prejme obvestila druge države, da davčni zavezanec ne izpolnjuje pogojev za oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju te države članice, ali zahteve druge države članice za podaljšanje roka v 35 delovnih dneh, davčni organ šteje, da davčni zavezanec izpolnjuje pogoje za oprostitev v tej državi članici. Davčni organ o tem obvesti davčnega zavezanca.

(5) Posamična identifikacijska številka iz prejšnjega odstavka je davčna številka s kodo države »SI« in pripono »-EX«.

(6) Davčni zavezanec uporablja čezmejno oprostitev v drugi državi članici ali drugih državah članicah od dneva, ko davčni organ davčnemu zavezancu sporoči posamično identifikacijsko številko ali potrdi posamično identifikacijsko številko, ki mu je že bila dodeljena, za uporabo oprostitve v drugi državi članici ali drugih državah članicah.

94.d člen

(spremembe uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 94.b člena tega zakona mora davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporočiti vse spremembe podatkov iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, vključno z namero, da bo uporabil oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila, in odločitvijo o prenehanju uporabe oprostitve v državi članici ali državah članicah, ki so navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila. V posodobitvi predhodnega obvestila mora biti navedena posamična identifikacijska številka iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(2) Davčni zavezanec, ki davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporoči namero, da bo uporabil oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila, mora v posodobitvi obvestila sporočiti to državo članico ali te države članice in za vsako od teh držav članic podatke iz točk c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka prejšnjega člena, razen če so te informacije že vključene v kvartalno poročila, predhodno predložena v skladu s 94.e členom tega zakona.

(3) Davčni organ sporoči davčnemu zavezancu odločitev druge države članice glede uporabe oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz prejšnjega odstavka in davčnemu zavezancu potrdi ali zavrne uporabo posamične identifikacijske številke za uporabo oprostitve v posamezni državi članici najpozneje 35 delovnih dni po prejemu posodobitve predhodnega obvestila. Navedeni rok se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Davčni organ o tem obvesti davčnega zavezanca.

(4) Davčni zavezanec lahko uporablja oprostitev v posamezni državi članici ali državah članicah od dneva, ko davčni organ davčnemu zavezancu potrdi posamično številko za uporabo čezmejne oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz posodobitve predhodnega obvestila.

(5) Davčni zavezanec, ki bo prenehal uporabljati oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, o tem obvesti davčni organ s posodobitvijo predhodnega obvestila.

Davčni zavezanec davčnemu organu sporoči državo članico ali države članice, v katerih bo prenehal uporabljati oprostitev.

(6) Prenehanje uporabe oprostitve iz prejšnjega odstavka začne učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrletja od dneva predložitve posodobitve predhodnega obvestila davčnemu organu. Če je posodobitev predhodnega obvestila predložena davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrletja, preneha možnost uporabe oprostitve prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrletja.

(7) Če druga država članica, v kateri davčni zavezanec uporablja oprostitev obračunavanja DDV, sporoči davčnemu organu, da davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za uporabo oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na njenem ozemlju iz točke b) ali c) prvega odstavka 94.b člena tega zakona, davčni organ o tem obvesti davčnega zavezanca.

(8) Pritožba zoper odločitve o prenehanju uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici ne zadrži njene izvršitve.

94.e člen (četrletno poročilo)

(1) Davčni zavezanec, ki ima sedež, ali če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji in uporabi čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, mora davčnemu organu za vsako koledarsko trimesečje predložiti četrletno poročilo z naslednjimi podatki:

- a) posamično identifikacijsko številko iz četrtega odstavka 94.c člena tega zakona,
- b) skupno vrednostjo dobav blaga in storitev iz tretjega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v Sloveniji, ali »0«, če ni opravil nobene dobave, in
- c) skupno vrednostjo dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v vsaki od drugih držav članic, ali »0«, če ni opravil nobene dobave.

(2) Če davčni zavezanec uporabi oprostitev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora v četrletnem poročilu za vsako tako državo članico sporočiti podatke iz točke c) prejšnjega odstavka ločeno po sektorjih dejavnosti. Če davčni zavezanec v koledarskem trimesečju opravi dobave blaga oziroma storitev le v eni dejavnosti, vpiše podatke o prometu samo za to dejavnost, za druge dejavnosti, v katerih ni opravil nobene dobave, sporoči vrednost »0«.

(3) Če davčni zavezanec znotraj koledarskega trimesečja začne ali preneha uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, mora v četrletnem poročilu za vsako od teh držav članic navesti datum začetka ali prenehanja uporabe čezmejne oprostitve.

(4) Če davčni zavezanec predloži četrletno poročilo za koledarsko trimesečje, v katerem je davčnemu organu predložil predhodno obvestilo in je prejel posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, davčni zavezanec v četrletnem poročilu navede podatke iz točk b) in c) prvega odstavka tega člena, zmanjšane za vrednosti transakcij, ki jih je vključil v predhodno obvestilo za isto trimesečje.

(5) Če davčni zavezanec predloži četrletno poročilo za koledarsko trimesečje, v katerem je prejel posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV na podlagi predhodnega obvestila, ki ga je davčnemu organu predložil v predhodnem koledarskem četrletju, davčni zavezanec v tekočem četrletnem poročilu navede tudi manjkajoče podatke iz točk b) in c) prvega odstavka tega člena za predhodno trimesečje, ki jih ni vključil v predhodno obvestilo.

(6) Davčni zavezanec mora četrtno poročilo iz tega člena predložiti davčnemu organu najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju, na katero se podatki nanašajo.

94.f člen

(poročilo o preseganju letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Če davčni zavezanec preseže prag letnega prometa v Uniji iz točke a) prvega odstavka 94.b člena tega zakona, mora predložiti poročilo o preseganju letnega prometa v Uniji v 15 delovnih dneh od dneva, ko je bil presežen prag.

(2) Davčni zavezanec mora v poročilu iz prejšnjega odstavka navesti naslednje podatke:

- a) posamično identifikacijsko številko iz četrtega odstavka 94.c člena tega zakona,
- b) datum, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji,
- c) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz tretjega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v Sloveniji od začetka tekočega koledarskega četrtnja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji, ali »0«, če ni opravil nobene dobave, in
- d) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v vsaki od drugih držav članic od začetka tekočega koledarskega četrtnja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji, ali »0«, če ni opravil nobene dobave.

(3) Če davčni zavezanec uporablja oprostitev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora davčnemu organu za vsako tako državo članico sporočiti skupno vrednost dobav blaga in storitev iz točke d) prejšnjega odstavka, ločeno po sektorjih dejavnosti.

(4) Davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV z dnem, ko davčni zavezanec preseže prag letnega prometa v Uniji.

94.g člen

(popravki podatkov)

(1) Če davčni zavezanec naknadno ugotovi napake v podatkih, ki jih je poslal davčnemu organu v skladu s 94.c do 94.f členom tega zakona, davčnemu organu pošlje popravke napačno sporočenih podatkov.

(2) Če davčni zavezanec naknadno ugotovi materialne napake v predloženem predhodnem obvestilu iz prvega odstavka 94.c člena tega zakona, preden mu je davčni organ dodelil posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, davčni zavezanec znova predloži predhodno obvestilo s pravilnimi podatki davčnemu organu. Šteje se, da je davčni zavezanec prijavil čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v skladu s 94.c členom na dan ponovne predložitve predhodnega obvestila.

(3) Če davčni zavezanec naknadno ugotovi materialne napake v predloženem predhodnem obvestilu iz prvega odstavka 94.c člena tega zakona, ko mu je davčni organ že dodelil posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, davčni zavezanec pošlje davčnemu organu posodobitev predhodnega obvestila v skladu s prvim odstavkom 94.d člena tega zakona. Če davčni zavezanec pošlje posodobitev predhodnega obvestila v času, ko davčni organ še ni prejel vseh odločitev držav članic iz predhodnega obvestila, v kateri želi uveljaviti oprostitev, se šteje, da je davčni organ prejel posodobitev predhodnega obvestila šele, ko je davčnemu zavezancu sporočil odločitve o uporabi čezmejne oprostitev vseh držav članic iz predhodnega obvestila.

(4) Če davčni zavezanec naknadno ugotovi napake v predloženem četrtletnem poročilu, znova predloži četrtletno poročilo s pravilnimi podatki.

(5) Če se naknadno spremenijo podatki o vrednostih iz točk b) in c) prvega odstavka 94.e člena tega zakona, davčni zavezanec znova predloži četrtletno poročilo s spremenjenimi podatki.

94.h člen

(prenehanje uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

(1) Davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV in deaktivira posamično identifikacijsko številko davčnega zavezanca iz četrtega odstavka 94.c člena tega zakona v naslednjih primerih:

- a) če davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za uporabo čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV;
- b) ko davčni zavezanec sporoči svojo odločitev o prenehanju uporabe čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV;
- c) ko davčni zavezanec sporoči, da so njegove dejavnosti prenehale, ali davčni organ drugače domneva oziroma ugotovi, da so dejavnosti davčnega zavezanca prenehale;
- d) ko davčni zavezanec sporoči, da bo sedež dejavnosti prenesel iz Slovenije v drugo državo članico
- e) če je davčni zavezanec izbrisan iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra ali predpisane evidence in o tem ne obvesti davčnega organa v skladu s prvim odstavkom 94.d člena tega zakona, ko davčni organ ugotovi, da je bil davčni zavezanec izbrisan iz registra oziroma evidence.

(2) Izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v primeru iz točke a) prejšnjega odstavka začne učinkovati z dnem, ko davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Davčni zavezanec v zahtevi za izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV navede razlog in datum prenehanja uporabe posebne ureditve iz točke b) ali datum prenehanja dejavnosti iz točke c) ali datum prenosa sedeža in državo, v katero bo prenesel sedež dejavnosti, iz točke d) prejšnjega odstavka.

(4) Izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v primeru iz točk b), c) in d) prvega odstavka tega člena začne učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrtletja. Če je davčni zavezanec predložil zahtevo za izključitev davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrtletja, začne izključitev davčnega zavezanca učinkovati prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrtletja.

(5) Izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v primeru iz točke e) prvega odstavka tega člena začne učinkovati z dnem izbrisa davčnega zavezanca iz ustreznega registra oziroma evidence.

(6) Davčni organ, če nima nasprotnih informacij, domneva, da so dejavnosti davčnega zavezanca v skladu s točko c) prvega odstavka tega člena prenehale, če davčni zavezanec v obdobju osmih zaporednih koledarskih četrtletij ni poročal o dobavi blaga ali storitev v nobeni drugi državi članici.

(7) Pritožba zoper odločitev o izključitvi iz te posebne ureditve ne zadrži njene izvršitve.

94.i člen

(obveznost obračunavanja DDV in prepoved odbijanja DDV)

(1) Če davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici v Sloveniji uporablja oprostitev obračunavanja DDV v skladu z drugim in tretjim odstavkom 94. člena tega zakona in davčnemu organu v državi članici sedeža ne predloži četrletnega poročila o prometu za dve zaporedni koledarski trimesečji najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu mesecu, na katerega se podatki nanašajo, ali predloži četrletno poročilo o prometu za koledarsko trimesečje z zamudo, ki je daljša od 30 dni, mora biti od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije obračunan DDV v skladu s tem zakonom.

(2) Davčni zavezanec, ki ima sedež, ali če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji, ki uporablja oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije v skladu s prvim odstavkom 94. člena tega zakona in čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v eni ali več državah članicah v skladu s prvim odstavkom 94.b člena tega zakona ter obračunava DDV v drugi državi članici ali drugih državah članicah, nima pravice, da od DDV, ki ga je dolžan plačati za svoje obdavčene dobave blaga in storitev, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga in storitev v Sloveniji, če je to blago in storitve uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij v drugi državi članici.

(3) Davčni zavezanec, ki ima sedež, ali če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji, ki obračunava DDV v skladu s tem zakonom in uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom 94.b člena tega zakona, nima pravice, da odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga in storitev v Sloveniji, če je to blago in storitve uporabil za namene svojih oproščenih transakcij v drugi državi članici.

94.j člen (skupne določbe)

(1) Vrednosti iz drugega odstavka 94.a člena, drugega odstavka 94.b člena, drugega in petega odstavka 94.d člena, točk c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.c člena, točk b) in c) prvega odstavka ter drugega odstavka 94.e člena in točk c) in d) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.f člena tega zakona so izražene v eurih. Če so bile dobave opravljene v drugih valutah, davčni zavezanec za preračun vrednosti uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga Banka Slovenije objavi za prvi dan koledarskega leta, ali če za ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

(2) Davčni zavezanec pošlje predhodno obvestilo iz prvega odstavka 94.c člena, posodobitev predhodnega obvestila iz prvega in petega odstavka 94.d člena, četrletno poročilo iz prvega odstavka 94.e člena, poročilo o preseganju letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV iz drugega odstavka 94.f člena, popravke podatkov iz 94.g člena ter zahtevke za izključitev iz čezmejne oprostitve obračunavanja DDV iz tretjega odstavka 94.h člena tega zakona davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti.

(3) Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje predpiše vsebino in način pošiljanja predhodnega obvestila, posodobitve predhodnega obvestila, četrletnega poročila, poročila o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici, popravkov podatkov ter zahtevka za izključitev davčnemu organu.«.

34. člen

Za naslovom 2. podpoglavja XI. poglavja se doda nov, 94.k člen, ki se glasi:

»94.k člen
(oprostitev obračunavanja DDV za dobave, opravljene v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Obračunavanja DDV je oproščena dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se za davčnega zavezanca za namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti, določijo za predstavnika.

(2) Davčni zavezanec, ki uporablja oprostitev v skladu s prvim odstavkom tega člena, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na računih.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki ter jo uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu.«.

35. člen

V 95. členu se v prvem odstavku besedilo »drugega odstavka 94. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »prvega odstavka prejšnjega člena«.

36. člen

V 96. členu se v prvem odstavku besedilo »drugega odstavka 94. člena« nadomesti z besedilom »prvega odstavka 94.k člena«.

37. člen

105. člen se spremeni tako, da se glasi:

»105. člen
(izbira posebne ureditve)

(1) Ne glede na 103. člen tega zakona se lahko obdavčljivi preprodajalec odloči, da bo tudi od dobav umetniških predmetov, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, pri čemer dobava ni bila obdavčena po nižji stopnji v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona, obračunaval DDV od dosežene razlike v ceni.

(2) Obdavčljivi preprodajalec mora obračunavati DDV v skladu s tem členom najmanj dve koledarski leti.

(3) Obdavčljivi preprodajalec obračunava DDV po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu s 104. členom tega zakona.«.

38. člen

V 130.b členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja za vse dobave blaga in storitev, ki jih opravlja znotraj Unije, razen dobav, ki jih opravi v drugi državi članici v kateri uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v skladu s 94.c členom tega zakona.«.

39. člen

V 131. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec, ki v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 400.000 eurov obdavčljivega prometa, brez DDV, in ni verjetno, da bo ta znesek presegel v tekočem koledarskem letu, sme obračunavati in plačevati DDV na podlagi prejetih plačil za opravljene dobave blaga in storitev (v nadaljnjem besedilu: posebna ureditev po plačani realizaciji) v skladu s tem podpoglavjem na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka obsega zneske iz tretjega in četrtega odstavka 94.a člena tega zakona.«.

40. člen

Za 137.g členom se dodajo naslov novega, 9. podpoglavja in novi, 137.h do 137.k člen, ki se glasijo:

»9. Skupina za DDV

137.h člen

(pravila za skupino za DDV)

- (1) Davčni zavezanec je lahko hkrati član samo ene skupine za DDV.
- (2) Skupina za DDV med svojimi člani imenuje člana, ki zastopa skupino za DDV (v nadaljnjem besedilu: predstavnik skupine za DDV). Predstavnik skupine je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti skupine za DDV po tem zakonu.
- (3) Odločbe, sklepi in drugi dokumenti se vročajo predstavniku skupine za DDV osebno po elektronski poti v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.
- (4) Če član skupine za DDV dobavi blago ali opravi storitev osebi, ki ni član te skupine za DDV, se šteje, da blago dobavi ali storitev opravi skupina za DDV.
- (5) Če članu skupine za DDV blago dobavi ali storitev opravi oseba, ki ni član te skupine za DDV, se šteje, da je bilo blago dobavljeno ali storitev opravljena skupini za DDV.
- (6) Člani skupine za DDV uporabljajo identifikacijsko številko za DDV skupine za DDV v transakcijah z osebami, ki niso člani te skupine za DDV.
- (7) Transakcije med člani skupine za DDV niso predmet DDV.
- (8) Prejšnji odstavek se ne uporablja za transakcije med članom skupine za DDV v Sloveniji in njegovim sedežem ali njegovo stalno poslovno enoto v drugi državi.
- (9) Za vključitev v skupino za DDV mora davčni zavezanec izpolnjevati naslednje pogoje:
 - ima predložene vse obračune DDV, ki jih je bil dolžan predložiti, in plačane vse zapadle obveznosti za DDV;
 - ni bil pravnomočno obsojen zaradi storitve kaznivega dejanja ali bil kaznovan za hujši prekršek v zvezi z DDV;
 - ni v postopku zaradi insolventnosti, postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ali postopku prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(10) Davčni zavezanec, ki se pridruži skupini za DDV, uporablja ureditev iz tega podpoglavja najmanj v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih.

137.i člen
(evidenca skupin za DDV)

Davčni organ vodi evidenco davčnih zavezancev iz 5.a člena tega zakona, ki vsebuje identifikacijsko številko za DDV skupine za DDV in imena oziroma nazive, naslove, davčne številke ter datume vstopa posameznih članov v skupino za DDV in izstopa iz nje.

137.j člen
(vključitev in izključitev članov iz skupine za DDV)

(1) Davčni organ vključi člana v skupino za DDV na podlagi vloge predstavnika skupine za DDV s soglasjem davčnega zavezanca, ki se skupini za DDV pridružuje, in soglasjem obstoječih članov skupine za DDV.

(2) Davčni organ izključi člana iz skupine za DDV:

- a) po uradni dolžnosti, če ne izpolnjuje več pogojev iz 5.a in 137.h člena tega zakona,
- b) na podlagi vloge predstavnika skupine za DDV s soglasjem člana, ki se izključuje iz skupine za DDV.

(3) Če član skupine ne izpolnjuje več pogojev za članstvo v skupini za DDV, ki so opredeljeni v 5.a in 137.h členu tega zakona, predstavnik skupine za DDV o tem obvesti davčni organ v osmih dneh od dneva nastanka spremembe.

(4) Pritožba zoper odločbo o izključitvi člana iz skupine za DDV ali zoper odločbo, s katero davčni organ zavrne vstop člana v skupino za DDV, ne zadrži njene izvršitve.

(5) Če predstavnik skupine za DDV preneha obstajati ali izstopi iz skupine, člani skupine za DDV med seboj imenujejo novega predstavnika.

137.k člen
(plačilo DDV)

(1) Člani skupine za DDV so solidarno odgovorni za plačilo DDV, ki izhaja iz njihovega članstva v skupini za DDV.

(2) Preveč plačani zneski DDV se vrnejo predstavniku skupine za DDV.«.

41. člen

V 140. členu se v prvem odstavku 7. točka spremeni tako, da se glasi:

- »7. na računu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju z 82. členom, drugim in tretjim ter petim do sedmim in devetim odstavkom 83. člena, 84.a, 110. ali 116. členom tega zakona;«.

Na koncu 14. točke se pika nadomesti s podpičjem ter se dodajo nove, 15. do 19. točka, ki se glasijo:

- »15. na prodajnem mestu ne objavi obvestila o dobavah pridelkov, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov (prvi odstavek 81.a člena);

16. ne zagotovi popisa začetnih in končnih zalog blaga oziroma popisa obsega prodaje blaga, (tretji odstavek 81.a člena);
17. ne zagotovi podatkov o dobavah blaga in storitev v svojem knjigovodstvu (osmi odstavek 81.a člena);
18. ne predloži davčnemu organu poročila o opravljenih pridobitvah oziroma dobavah blaga in storitev ali ne predloži poročila v predpisanem roku in na predpisan način oziroma v predloženem poročilu izkaže nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (tretji, četrti ali šesti odstavek 41.a člena);
19. v osmih dneh od dneva nastanka spremembe ne obvesti davčnega organa, da član skupine za DDV ne izpolnjuje pogojev za članstvo v skupini za DDV (tretji odstavek 137.j člena).«.

42. člen

V 141. členu se v prvem odstavku 11. točka spremeni tako, da se glasi:

»11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV oziroma odbija DDV v nasprotju s 94., 94.b ali 94.k členom tega zakona;«.

Na koncu 14. točke se vejica nadomesti s podpičjem in se dodajo nove, 15. do 20. točka, ki se glasijo:

- »15. ne vodi predpisanih evidenc ali davčnemu organu ne predloži predpisanih evidenc oziroma popravka teh evidenc ali evidenc oziroma popravka evidenc ne predloži v predpisanih rokih ali na predpisan način (prvi do četrti ali peti odstavek 85.b člena);
16. uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici brez predhodne prijave davčnemu organu (prvi odstavek 94.c člena);
17. davčnemu organu ne sporoči spremembe ali prenehanja uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici (prvi ali peti odstavek 94.d člena);
18. začne uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v posamični državi članici prej, kot je določeno v šestem odstavku 94.c člena ali četrtem odstavku 94.d člena;
19. davčnemu organu ne predloži četrtnega poročila ali ga ne preloži v predpisanem roku ali navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (prvi do peti ali šesti odstavek 94.e člena);
20. ne predloži poročila o preseganju letnega prometa ali ga ne predloži v predpisanem roku ali v poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (prvi, drugi ali tretji odstavek 94.f člena).«.

43. člen

Besedilo 141.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na 3., 4., 5., in 8. točko prvega odstavka 140. člena ter 1., 2., in 12. točko prvega odstavka 141. člena tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predložijo obračun DDV v skladu z 88.b ali 88.c členom tega zakona ali če predložijo obračun DDV v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora v skladu s 140.a členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOP DVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS).«.

44. člen

V 146. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uporabe nižjih stopenj DDV, uveljavljanja oprostitev DDV ter načinom vlaganja vlog v elektronski obliki, izda minister, pristojen za finance.«.

45. člen

Prilogi I in IV se nadomestita z novima Prilogama I in IV, ki sta kot Priloga 1 in Priloga 2 sestavni del tega zakona.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

46. člen

(uporaba spremenjenega 73. člena)

(1) Spremenjeni 73. člen zakona se uporablja za prenose presežkov in zahtevke za vračilo DDV, ki se nanašajo na obračune DDV, predložene davčnemu organu za davčna obdobja, ki se začnejo po dnevu začetka uporabe tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek spremenjenega 73. člena zakona se presežki DDV, ugotovljeni z obračunom DDV, zapadlim pred dnem začetka uporabe tega zakona, lahko prenašajo v naslednja davčna obdobja do 31. decembra 2030.

(3) Ne glede na drugi odstavek spremenjenega 73. člena zakona lahko davčni zavezanci zahtevke za vračilo presežkov DDV, ki se nanašajo na obračune DDV, predložene davčnemu organu za davčna obdobja, ki so se začela pred dnem začetka uporabe tega zakona, predložijo davčnemu organu do 31. decembra 2030.

47. člen

(uporaba stopnje DDV pri prehodu na splošno stopnjo DDV)

(1) Za opravljen del dobave pijač z dodanim sladkorjem ali sladili, za katero se z dnem začetka uporabe tega zakona uporablja splošna stopnja DDV, katere del dobave je opravljen pred dnem začetka uporabe tega zakona, preostali del pa po tem datumu, davčni zavezanec obračuna DDV za celotno dobavo teh pijač po splošni stopnji DDV. Ne glede na prejšnji stavek pa davčni zavezanec lahko na dan pred začetkom uporabe tega zakona od delnih dobav pijač z dodanim sladkorjem ali sladili, opravljenih pred dnem začetka uporabe tega zakona, obračuna DDV po nižji stopnji, ki je veljala pred dnem začetka uporabe tega zakona, če je račun za že opravljene dobave izdan najpozneje do 25. dne v mesecu v katerem se je začel uporabljati ta zakon.

(2) Davčni zavezanec, ki pred dnem začetka uporabe tega zakona prejme celotno plačilo za dobavo pijač z dodanim sladkorjem ali sladili, za katero se z dnem začetka uporabe tega zakona uporablja splošna stopnja DDV, dobava pa bo v celoti opravljena po tem datumu, obračuna DDV po stopnji, ki velja pred dnem začetka uporabe tega zakona.

(3) Davčni zavezanec, ki pred dnem začetka uporabe tega zakona prejme delno plačilo za dobavo pijač z dodanim sladkorjem ali sladili, za katero se z dnem začetka uporabe tega zakona uporablja splošna stopnja DDV, dobava pa bo v celoti opravljena po tem datumu, od zneska prejetega predplačila obračuna DDV po stopnji, ki velja pred dnem začetka uporabe tega zakona, od preostalega zneska za plačilo pa po stopnji, ki velja z dnem začetka uporabe tega zakona.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi v zvezi z zneski izvršenih predplačil za dobave pijač z dodanim sladkorjem ali sladili, od katerih so DDV dolžni obračunati prejemniki kot plačniki DDV.

48. člen
(rok za uskladitev podzakonskega predpisa)

Minister, pristojen za finance, uskladi predpis iz 54. in 146. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

49. člen
(spremembi in dopolnitev Zakona o finančni upravi)

V Zakonu o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14, 39/22, 14/23 in 47/24 – odl. US) se:

a) v 50. členu doda nova, 7.a točka, ki se glasi:

»7.a skupine za DDV,«;

b) v 53. členu:

- naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(vpis pravnih oseb, združenj oseb, ki so brez pravne osebnosti, skupin za DDV in drugih oseb v davčni register)«,

- na koncu prvega odstavka doda besedilo, ki se glasi: »Skupina za DDV se vpiše v davčni register po uradni dolžnosti na podlagi podatkov iz prijave za vpis v evidenco skupin za DDV.«.

50. člen
(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2025.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se drugi odstavek 81.a člena zakona v delu, v katerem se nanaša na izjemo od obveznosti izdajanja računov za prodajo storitev preko avtomatov, uporablja od 1. januarja 2026.

(3) Novi šesti odstavek 85. člena in nova 85.b ter 88.d člen zakona se začnejo uporabljati 1. julija 2025.

(4) Nova četrti in peti odstavek 54. člena zakona se začneta uporabljati 1. januarja 2026.

(5) Novi 5.a, 78.b, drugi in tretji odstavek 80., 137.h do 137.k ter deseti odstavek 89. člena in spremenjeni prvi odstavek 65. ter prvi in tretji odstavek 79. člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2026.

(6) Do začetka uporabe spremenjenega prvega odstavka 1. člena, prvega odstavka 4. člena, prvega odstavka 30.f člena, drugega odstavka 36.a člena, tretjega odstavka 40. člena, prvega in drugega odstavka 47. člena, prvega in drugega odstavka 73. člena, petega odstavka 74.h člena, prvega odstavka 76. člena, drugega odstavka 78. člena, drugega odstavka 81. člena, 83. člena, naslova ter sedmega odstavka 86. člena, 94. člena, prvega odstavka 95. člena, prvega odstavka 96. člena, 105. člena, drugega odstavka 130.b člena, prvega in drugega odstavka 131. člena, prvega odstavka 140. člena, prvega odstavka 141. člena, 141.a člena, drugega odstavka 146. člena ter prilog I in IV zakona, se uporabljajo prvi odstavek 1. člena, prvi odstavek 4. člena, prvi odstavek 30.f člena, drugi odstavek 36.a člena, tretji odstavek 40. člena, prvi in drugi odstavek 47. člena, prvi in drugi odstavek 73. člena, peti odstavek 74.h člena, prvi odstavek 76. člena, drugi odstavek 78. člen, drugi

odstavek 81. člena, 83. člen, naslov ter sedmi odstavek 86. člena, 94. člen, prvi odstavek 95. člena, prvi odstavek 96. člena, 105. člen, drugega odstavka 130.b člena, prvega in drugega odstavka 131. člena, prvega odstavka 140. člena, prvega odstavka 141. člena, 141.a člena, drugega odstavka 146. člena ter prilog I in IV Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B in 122/23).

Priloga 1:

»Priloga I

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV

(1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač in pijač z dodanim sladkorjem ali sladili ter pripravkov za pripravo pijač z dodanim sladkorjem ali sladili) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek;

(2) dobava vode;

(3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in izdelki za higiensko zaščito;

(4) medicinska oprema, naprave, pripomočki, material, izdelki in zaščitna oprema, vključno z maskami za varovanje zdravja, ki so običajno namenjeni uporabi v zdravstvu ali invalidnim osebam; izdelki, nujno potrebni za lajšanje in premagovanje invalidnosti, vključno z njihovo prilagoditvijo, vzdrževanjem, najemom ali zakupom;

(5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;

(6) restavracijske storitve in storitve cateringa;

(7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve;

(8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;

(9) manjša popravila koles;

(10) dobava umetniških predmetov iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:

– avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali

– davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njihovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;

(11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh; obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;

(12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila živalskega ali rastlinskega izvora, fitofarmacevtska sredstva, dovoljena v ekološki pridelavi, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu; do vključno 31. decembra 2031 tudi mineralna in kemična gnojila ter kemična fitofarmacevtska sredstva;

(13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

(14) vstopnine za športne prireditve in uporaba športnih objektov;

(15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

(16) storitve javne higiene;

(17) manjša popravila čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila (vključno s krpanjem in predelavo);

(18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);

(19) frizerske storitve;

(20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja;

(21) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev.«.

Priloga 2:

»Priloga IV

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA POSEBNA NIŽJA STOPNJA DDV

(1) Dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig, časopisov in periodičnih publikacij na fizičnih nosilcih ali dobavljenih elektronsko ali oboje (vključno z brošurami, letaki in podobnim gradivom, otroškimi slikanicami, knjigami za risanje ali pobarvankami, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju oziroma jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine;

(2) dobava tipizirane gasilske opreme, in sicer gasilskih vozil, posebne zaščitne in reševalne opreme ter orodij za opravljanje nalog gasilstva, običajno namenjene za opravljanje operativnih nalog gasilstva, ki se dobavlja prostovoljnim gasilskim društvom, gasilskim zvezam in poklicnim gasilskim enotam, organiziranim kot javni zavodi.«.

III OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Člen dopolnjuje sklicevanje na predpise EU z Direktivo Sveta (EU) 2020/285 in Direktivo Sveta (EU) 2022/542, ki se s tem zakonom prenašata v ZDDV-1.

K 2. členu

Redakcijska sprememba točke d) 4. člena popravlja sklicevanje zaradi prenosa vsebine drugega odstavka 94. člena v prvi odstavek 94.k člena zakona.

K 3. členu

Z novim, 5.a členom je opredeljena skupina za DDV, ki se z novelo zakona uvaja v slovenski pravni red. Direktiva Sveta 2006/112/ES v 11. členu določa, da lahko vsaka država članica obravnava kot enega davčnega zavezanca osebe s sedežem na ozemlju te države članice, ki so kljub temu, da so pravno neodvisne, med seboj finančno, ekonomsko in organizacijsko tesno povezane. Vse tri povezave morajo biti izpolnjene kumulativno in ves čas obstoja skupine za DDV. Član, ki ne izpolnjuje več vseh treh povezav, mora izstopiti iz skupine za DDV.

Davčni zavezanci, ki sestavljajo skupino za DDV, se z vidika predloga zakona obravnavajo kot en davčni zavezanec, kar pomeni, da se skupini dodeli ena identifikacijska številka za DDV, transakcije med člani skupine za DDV pa niso predmet DDV.

Člani skupine za DDV so lahko davčni zavezanci, ustanovljeni v Sloveniji, in podružnice podjetij, ustanovljenih v drugi državi članici ali v tretji državi, ki so vpisane v ustreznih register v Sloveniji. Tako ozemeljsko področje uporabe 11. člena Direktive Sveta 2006/112/ES sovпада z jurisdikcijo države članice, ki je uvedla shemo združevanja DDV.

Transakcije med članom skupine za DDV, ki ima sedež v Sloveniji in stalno poslovno enoto davčnega zavezanca v drugi državi članici ali tretji državi so predmet DDV. Prav tako velja tudi obratno – transakcije med stalno poslovno enoto zavezanca, ki jo ima ta v Sloveniji in njegovim sedežem v drugi državi članici ali tretji državi so predmet DDV.

Vsi trije pogoji povezanosti morajo med prej samostojnimi zavezanci neprekinjeno obstajati ves čas njihovega članstva v skupini za DDV.

Finančna povezava med zavezanci se nanaša na lastniške deleže glede na udeležbo v osnovnem kapitalu oziroma pridobljene glasovalne pravice, ki se nanašajo na pravico sodelovati pri vseh temeljnih odločitvah glede upravljanja družbe. Več kot 50-odstotni delež v kapitalu ali v glasovalnih pravicah ima posamezni član lahko tudi s svojo udeležbo v kapitalu ali v glasovalnih pravicah v enem ali več drugih članov skupine za DDV, torej posredno. Za namene tega zakona se šteje, da ima določena oseba v lasti vse lastniške deleže, ki jih ima neposredno ali posredno v lasti katera koli oseba, ki je povezana s to določeno osebo. Tako lahko pravna ali fizična oseba drugo osebo (fizično osebo) obvladuje z lastniškim deležem ali glasovalnimi pravicami podjetja, ki je v lasti ali delni lasti (solasti) te fizične osebe kot tudi vseh s to fizično osebo povezanih oseb.

Obstoj v predlaganem 5.a členu določenega pogoja gospodarske povezave se bo presojal glede na vrste dejavnosti, ki jih bodo ob ustanovitvi skupine za DDV ali ob njihovi naknadni vključitvi v obstoječo skupino za DDV opravljali do tedaj samostojni zavezanci. Pretežno istovrstne dejavnosti se bodo presojale po SKD – Standardni klasifikaciji dejavnosti. Standardna klasifikacija dejavnosti obsega 21 področij, ki so označena s črkami od A do U (s 1. januarjem 2025 bo v uporabi nova različica Standardne klasifikacije dejavnosti – SKD 2025, objavljena v Uradnem listu RS, št. 27/24 z dne 29. marca 2024, ki bo zajemala 22 področij, označenih s črkami od A do V). V vsako posamezno področje so združene dejavnosti, za katere so značilni istovrstni ali podobni proizvodi ali storitve ne glede na

ponudnika in namen njihove uporabe. Iz alineje b) tretjega odstavka novega 5.a člena izhaja možnost obstoja gospodarske povezave med člani skupine za DDV prek medsebojno odvisnih dejavnosti ali dejavnosti, ki se bodo med sabo dopolnjevale. Posamezne dejavnosti lahko tako funkcionalno zaokrožujejo ali dopolnjujejo osnovne dejavnosti, to so lahko prevozne, logistične, posredniške dejavnosti, storitve oglaševanja, ki osnovne oziroma glavne dejavnosti pospešujejo in povečujejo njihovo produktivnost. Določene dejavnosti so lahko za nekatere druge (osnovne) dejavnosti tudi pomožne, na primer pomožne dejavnosti za finančne in zavarovalniške storitve. Kot določa alineja c) tretjega odstavka novega 5.a člena, lahko posamezni član ali člani za druge člane opravljajo dejavnosti, ki se v celoti ali delno opravljajo v njihovo korist.

Tretji pogoj povezanosti, ki mora neprekinjeno obstajati med člani ves čas ustanovitve in delovanja skupine za DDV, je tudi v četrtem odstavku novega 5.a člena navedeni organizacijski pogoj oziroma organizacijska povezava, ki določa, da morajo biti člani skupine med sabo povezani prek istih organov upravljanja ali poslovati na podlagi skupne oziroma enotne strategije upravljanja poslovanja. Davčni zavezanec mora imeti v drugem zavezancu vsaj enega člana posloводства. Organi dveh ali več davčnih zavezancev tako sledijo skupni strategiji upravljanja. Če davčna zavezanca nimata skupnega člana posloводства, se šteje, da organizacijska povezava obstaja tudi, če obvladujoči davčni zavezanec predpiše strategijo upravljanja, ki se je mora posloводство drugega davčnega zavezanca držati pri svojih odločitvah.

Peti odstavek predlaganega 5.a člena ZDDV-1 določa prepoved včlanitve v skupino za DDV davčnemu zavezancu, ki je v katerem od postopkov prenehanja ali v postopku, povezanem z nastopom insolventnosti, kot so določeni v zakonu, ki ureja finančno poslovanje podjetij ter postopke zaradi njihove insolventnosti in prisilnega prenehanja. Ti postopki so postopek sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti kot eden od postopkov zaradi grozeče insolventnosti; postopki zaradi insolventnosti, med katere spadata postopek prisilne poravnave in stečajni postopek; ter postopki prisilnega prenehanja, med katere spadata postopek izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije in prisilna likvidacija.

Ker je ena od glavnih prednosti za davčne zavezance, ki se odločijo skupaj ustanoviti skupino za DDV, izboljšanje likvidnostnega položaja članov skupine, ki se kaže predvsem v tem, da se predlaga en skupni obračun DDV in na podlagi obračuna DDV za celotno skupino za DDV določi obveznost plačila DDV ali (vračila) presežka DDV, vse pa poteka prek delovanja in komunikacije predstavnika skupine za DDV z davčnim organom prek eDavkov, bi bila možnost včlanitve v skupino za DDV za zavezanca, ki bi bil v likvidnostnih težavah ali celo v postopku prenehanja, v nasprotju s cilji in namenom identifikacije zavezanca za namene DDV v sklopu skupine za DDV.

K 4. členu

Z dopolnitvijo 29. člena se v slovenski pravni red prenašata spremembi določbe člena 53 in 54(1) Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV. Določbi sta dodani z namenom, da se storitve iz prvega in drugega odstavka 29. člena, ki se lahko opravijo prejemniku prek elektronskih sredstev, obdavčijo v kraju, kjer ima prejemnik sedež dejavnosti, stalno prebivališče ali običajno prebivališče, in so tako obdavčene v kraju dejanske potrošnje. To velja tako za storitve, povezane z vstopninami na prireditve z virtualno udeležbo, opravljene davčnemu zavezancu, kot tudi za storitve, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih ali podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ki se prek spleta prenašajo osebi, ki ni davčni zavezanec, ali so ji kako drugače virtualno dostopne.

K 5. členu

V 30.f členu se v točki c) beseda »ali« zamenja z besedo »in« v skladu s Popravkom Direktive Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za

opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (Uradni list Evropske unije L 348 z dne 29. decembra 2017), ki je bila objavljena v UL L št. 30 z dne 2. 2. 2023, str. 37.

K 6. členu

Redakcijska sprememba zaradi prenosa vsebine petega odstavka 94. člena v sedmi odstavek 94. člena.

K 7. členu

S spremenjenim tretjim odstavkom 40. člena ZDDV-1 se določa splošno pravilo glede uporabe stopnje DDV ob uvozu oziroma pridobitvi blaga iz druge države članice. Stopnja DDV, ki je predpisana za dobavo blaga znotraj Slovenije, se uporablja tudi v primeru uvoza istovrstnega blaga oziroma v primeru pridobitve takšnega blaga iz druge države članice. S tem se zagotavlja uporaba enake stopnje DDV za blago, ne glede na to, ali gre za uvoz, dobavo ali pridobitev blaga. Dosedanja določba je urejala to splošno pravilo le za pridobitve in dobave, zdaj pa se dopolnjuje tudi za uvoz blaga. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša sprememba določbe člena 94(2) Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV.

Z novim, četrtem odstavkom se omogoča izjema od predhodne splošne določbe. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša nova določba člena 94(3) Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV, na podlagi katere se določi, da države članice lahko uporabijo nižjo stopnjo DDV za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin, čeprav se za dobavo enakega blaga na ozemlju države članice uporablja splošna stopnja DDV. S tem se je v Direktivo Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV prenesla vsebina določbe člena 103 Direktive Sveta 2006/112/ES (ki se z Direktivo Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV črta), ki je določala, da se za določene dobave, opravljene na ozemlju države članice pod določenimi pogoji, lahko uporabi nižja stopnja DDV, če je država članica uporabila možnost uporabe nižje stopnje DDV za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin. Za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin na ozemlje Slovenije se DDV vedno obračunava po nižji stopnji, ne glede na to, kakšna stopnja DDV se uporablja za dobavo teh predmetov. Vsebinsko se DDV za uvoz teh predmetov ne spreminja, saj je bila do zdaj uporaba nižje stopnje DDV urejena v 9. točki Priloge I ZDDV-1. Zaradi prenove Priloge I ZDDV-1 in njene uskladitve s strukturo Priloge III Direktive Sveta 2006/112/ES uvoz teh predmetov ni več opredeljen v okviru Priloge I ZDDV-1, ampak v tem členu. S tem se sledi strukturi Direktive 2006/112/ES. Določba se začne uporabljati 1. januarja 2025. Do tega datuma pa se še naprej uporablja 9. točka Priloge I ZDDV-1, kot velja v trenutku začetka veljavnosti tega zakona.

K 8. členu

41. člen ZDDV-1 določa stopnje DDV. Načeloma se DDV plačuje po splošni 22-odstotni stopnji. V drugem odstavku 41. člena zakona pa je določena izjema od tega splošnega pravila, saj je opredeljeno, da se uporablja nižja stopnja DDV za dobave blaga in storitev, ki so navedene v Prilogah I oziroma IV ZDDV-1. V veljavni Prilogi I ZDDV-1 je v 10. točki predpisana uporaba nižje stopnje DDV tudi za dobave umetniških izdelkov. Ohranitev te nižje stopnje DDV je predvidena tudi v prenovljeni Prilogi I, ki je sestavni del tega predloga zakona. Pri obdavčitvi umetniških predmetov, zbirk in starin pa se v skladu s 102. do 117. členom ZDDV-1 uporablja posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce. Obdavčljivi preprodajalci pod pogoji, določenimi v navedenih členih, obračunajo DDV od dosežene razlike med nabavno in prodajno ceno umetniških predmetov, zbirk ali starin. Dodani novi, tretji odstavek 41. člena ZDDV-1, ki povzema spremenjeno Direktivo Sveta 2006/112/ES, pa določa, da se, če obdavčljivi preprodajalec uporabi maržno ureditev, pri obračunu DDV vedno uporabi splošna stopnja DDV, četudi je za dobave umetniških predmetov, zbirk in starin sicer predpisana nižja stopnja DDV v Prilogi I. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša nova določba člena 98a Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV, na podlagi katere se določi, da države članice ne smejo uporabiti nižje stopnje DDV za dobave umetniških predmetov, zbirk in starin, če se za te dobave uporabi posebna ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec umetniških predmetov, zbirk ali starin.

K 9. členu

Z novim, 41.a členom se ureja možnost, da je v primeru, ko Evropska komisija s sklepom odobri Sloveniji uporabo oprostitve DDV za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji oproščena tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka vstopnega DDV. Oprostitev velja tudi za storitve, povezane s takim blagom. S tem se upravičenim organom olajša pridobivanje pomoči, ki je namenjena za razdelitev žrtvam takih nesreč.

S tem členom se sistemsko ureja oprostitve DDV za blago v korist žrtev elementarnih nesreč, ki je trenutno, kot prehodna ureditev do ustrezne ureditve v ZDDV-1, urejena v 39. členu Zakona o nujnih ukrepih za zajezitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22). Posledično se navedeni člen z začetkom veljavnosti novega, 41.a člena ZDDV-1 razveljavlja.

S tretjim odstavkom tega člena se določi obveznost za davčnega zavezanca, da davčnemu organu predloži poročilo o dobavah iz prvega odstavka tega člena. Predpisana je tudi vsebina tega poročila. S četrtem odstavkom je določen rok za predložitev poročila davčnemu organu, in sicer do zadnjega delovnega dne za pretekli koledarski mesec.

S petim odstavkom tega člena se urejajo primeri, ko Evropska komisija izda sklep z retroaktivno uporabo ali pa davčni zavezanec navkljub že izdanemu sklepu obračuna DDV. Davčni zavezanec, ki je obračunal DDV za dobave blaga, za katero na podlagi sklepa Evropske komisije velja oprostitve plačila DDV, lahko naredi popravek obračuna DDV. Znižanje obračunanega DDV vključi v obračun DDV za davčno obdobje, v katerem je popravil tak račun. Smiselno enako velja tudi v primeru pridobitev blaga iz drugih držav članic, ko je prejemnik blaga sam obračunal DDV. Tudi v teh primerih lahko davčni zavezanec naredi popravek obračuna DDV. Znižanje obračunanega DDV vključi v obračun DDV za davčno obdobje, v katerem bi popravil račun, če bi šlo za dobavo blaga in ne za pridobitev iz druge države članice. V skladu s šestim odstavkom davčni zavezanec tudi te podatke vključi v poročilo, ki ga je dolžan predložiti davčnemu organu za koledarski mesec.

K 10. členu

S tem členom se spremenita prvi in drugi odstavek 47. člena ZDDV-1, ki določa, za katere dobave blaga in storitev se ne uporablja oprostitve v skladu s 46. členom zakona. Prvi in drugi odstavek se uskladi s spremenjenim 94. členom in prvim odstavkom novega 94.k členom ZDDV-1. Spremenjeni prvi odstavek določa, da se oprostitve iz 1. točke 46. člena ZDDV-1 ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, oproščeni obračunavanja DDV v skladu s spremenjenim 94. členom in prvim odstavkom novega 94.k člena ZDDV-1, ter na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV. Spremenjeni drugi odstavek določa, da se oprostitve iz 3. točke 46. člena ZDDV-1 ne nanaša na dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, oproščeni obračunavanja DDV v skladu s spremenjenim 94. členom in prvim odstavkom novega 94.k člena ZDDV-1.

K 11. členu

Z dopolnitvijo drugega odstavka 50. člena zakona se omogoča učinkovitejše spremljanje uveljavljanja oprostitve plačila DDV ob uvozu blaga, kadar uvozu blaga sledi oproščena dobava blaga v drugo državo članico (carinski postopek 42 oziroma 63). Navedeni postopki in oprostitve plačila DDV so sicer predmet posebnih nadzorov davčnih organov. Na ravni EU so posebna prizadevanja namenjena odkrivanju in preprečevanju davčnih utaj v povezavi z oproščenimi dobavami med državami članicami, vključno s carinskima postopkoma 42/63. Z dopolnitvijo drugega odstavka 50. člena zakona bo moral uvoznik iz druge države članice, ki nima identifikacijske številke za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji, v carinsko deklaracijo pri uporabi navedenega carinskega postopka navesti tudi svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo je pridobil v svoji državi članici sedeža. Gre za podatek,

ki ga uvoznik že ima (in mora imeti) ter ga je treba navesti tudi na pooblastilu za davčno zastopanje ter na vloženi obračunih DDV oziroma rekapitulacijskih poročilih.

Na ravni celotne EU se pri teh poslih ugotavlja povečana pojavnost davčnih goljufij. Z dopolnitvijo se bo omogočilo učinkovitejše spremljanje in nadzor nad utemeljenostjo oprostitve DDV pri uvozu. Uvoznik iz druge države članice, ki nima identifikacijske številke za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji, se ne bo mogel zakriti za podatki o svojem davčnem zastopniku v Sloveniji in podatki o prejemniku blaga v drugi državi članici. Davčni organi bodo hitreje in lažje spremljali poslovanje sumljivih davčnih zavezancev in sodelujoče subjekte tudi prej opozorili, naj sodelujejo pri transakcijah, povezanih z davčnimi utajami na področju DDV. Pogoji za uveljavljanje te oprostitve so opredeljeni že v drugem odstavku 143. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, v skladu s 145. členom iste direktive pa lahko države članice prilagodijo nacionalne določbe z namenom preprečevanja neobdavčevanja ali dvojnega obdavčevanja.

K 12. členu

Dopolnjen 54. člen določa vsebino digitalnega obrazca Osnovnega potrdila, ki se zahteva za oprostitve davkov iz prvega odstavka tega člena. Digitalizacijo postopka izdaje osnovnega potrdila se predlaga na način, da v celoti poteka na informacijskih sistemih FURS, pri čemer bi pooblaščenim osebam Ministrstva za zunanje in evropske zadeve omogočili vstop v skrbniški modul eDavkov, kjer bi se izdalo osnovno potrdilo. Navedeno pomeni, da bi upravičenec vstopil v eDavke z enim od podprtih sredstev elektronske identifikacije, izbral obrazec osnovnega potrdila in vanj vpisal obvezne podatke ter obrazec oddal (standardni postopek oddaje obrazcev prek eDavkov).

Nadalje se določa, da mora dobavitelj blaga oziroma izvajalec storitve sporočiti podatke o oproščenih dobavah na podlagi neposredne oprostitve, ki jih je opravil do 31. 1. tekočega leta dobavitelj.

K 13. členu

Novi, šesti odstavek 63. člena določa novo pravilo glede pravice do odbitka DDV v primerih, ko davčni zavezanec kupuje blago ali storitve od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji. V teh primerih davčni zavezanec, ki sicer obračunava DDV po fakturirani realizaciji, sme odbiti DDV šele takrat, ko ta DDV plača svojem dobavitelju oziroma izvajalcu. Pri tem namreč velja osnovno pravilo iz 62. člena zakona, da pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV, torej takrat, ko je davčni zavezanec, ki obračunava DDV po plačani realizaciji, dolžan obračunati DDV. S tem se v predlogu zakona upošteva sodba Sodišča EU (C-9/20).

K 14. členu

V 65. členu se na koncu prvega odstavka doda nov stavek, iz katerega izhaja, da se pri določitvi odbitnega deleža za skupino za DDV ne upoštevajo transakcije med člani skupine za DDV, saj so te izvzete iz sistema DDV z določbo sedmega odstavka 137.h člena tega zakona. To so transakcije, ki jih med sabo opravljajo člani skupine za DDV, ki zaradi združitve prej samostojnih zavezancev za DDV niso več predmet obračuna ali odbitka DDV. Navedeno pomeni, da se te transakcije tudi ne morejo upoštevati pri določitvi odbitnega deleža za skupino za DDV.

K 15. členu

Davčni zavezanec odbitek DDV opravi tako, da od skupnega dolgovanega DDV za dano davčno obdobje odšteje skupni DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka DDV, če so izpolnjeni predpisani pogoji. Pogojem, ki jih mora davčni zavezanec izpolnjevati za uveljavljanje pravice do odbitka DDV, se dodaja pogoj, ki ga mora izpolniti davčni zavezanec za uveljavljanje pravice do odbitka po šestem odstavku 63. člena ZDDV-1. Davčni zavezanec, ki prejme blago ali storitve od davčnega zavezanca, ki obračunava DDV na podlagi plačane realizacije, ima v skladu z 62. členom ZDDV-1 pravico do odbitka DDV šele, ko plača račun takemu davčnemu zavezancu. Z novo točko g) 67. člena se prepisuje obveznost davčnemu zavezancu, da ima dokazilo o plačilu

računa, ki ga je plačal davčnemu zavezancu, ki obračunava DDV po plačani realizaciji. Z novim, sedmim odstavkom se določi trenutek uveljavljanja pravice do odbitka DDV, plačanega davčnemu zavezancu, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji. Davčni zavezanec, ki obračunava DDV po fakturirani realizaciji, lahko odbije DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je plačal DDV, obračunan po računu, ki ga je prejel od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji. S tem se sledi osnovnemu pravilu, da pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV, obveznost obračuna DDV pa davčnemu zavezancu, ki obračunava DDV po plačani realizaciji, nastane v trenutku, ko prejme plačilo računa.

K 16. členu

Spremeni se 73. člen ZDDV-1, ki ureja pravico zavezanca do vračila DDV na podlagi obračuna DDV. Iz obračuna DDV izhaja presežek DDV, če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV. Do zdaj je imel davčni zavezanec, ki je obračun DDV sestavil v skladu z določbo 87. člena ZDDV-1 in ga predložil elektronsko prek sistema eDavki v skladu z določbami 88. do 88.c člena ZDDV-1 na podlagi drugega odstavka 73. člena ZDDV-1, pravico zahtevati ta presežek DDV v obliki zahtevka za vračilo DDV. Če davčni zavezanec v obračunu DDV vračila DDV ni zahteval, se je ta presežek DDV v skladu s prvim odstavkom 73. člena ZDDV-1 prenesel v naslednje davčno obdobje, pri čemer prenos DDV v naslednja davčna obdobja niso bili časovno omejeni. Prav tako je davčni zavezanec lahko tudi naknadno podal zahtevek davčnemu organu za vračilo presežka DDV. Tudi ta pravica do vračila DDV ni bila časovno omejena.

Ker torej ne ZDDV-1 ne drug predpis ne opredelujeta končnega roka za uveljavitev vračila presežka DDV, se s to določbo dopolnjujeta prvi in drugi odstavek 73. člena zakona.

S spremembo prvega odstavka 73. člena ZDDV-1 se določa omejitve za prenašanje presežka DDV iz preteklih davčnih obdobij v naslednja. Če davčni zavezanec za presežek DDV ni uveljavljal vračila že v samem obračunu DDV v obdobju, ko je bil ta presežek v obračunu DDV ugotovljen, niti naknadno, je to privedlo do stanja, da so se lahko prenašali v naslednja davčna obdobja tudi presežki DDV, ugotovljeni po obračunih DDV, predloženih davčnemu organu že pred več kot petimi leti. V teh primerih davčni organ ne bi mogel več opraviti nadzora nad utemeljenostjo presežka DDV oziroma zahtevka za vračilo DDV in davčnemu zavezancu zavrniti vračilo DDV oziroma naložiti v primeru odkritja nepravilnosti plačilo DDV, saj prvi odstavek 125. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOP DVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS in 55/24 – odl. US) določa, da pravica do odmere davka zastara v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek napovedati, obračunati, odtegniti in odmeriti. Z dopolnitvijo določbe se bo omejilo neomejeno prenašanje presežka DDV v naslednja davčna obdobja. Znesek presežka DDV, ki je prenesen v naslednje davčno obdobje, ne postane znesek oziroma predmet naslednjega DDV obračuna, zaradi česar je lahko neomejeno predmet prenosa, kar je v nasprotju z načeli dokončnosti davčnih postopkov, predvidljivosti in učinkovitosti. Prav tako je tudi v interesu davčnih zavezancev, da pravočasno poskrbijo za uveljavljanje vračila presežka DDV in s tem za možnost razpolaganja s temi sredstvi, ne pa da ta sredstva neobrestovana več let čakajo na računu davčnega organa. S presežkom DDV, prenesenim v naslednja davčna obdobja, se lahko poravnajo že zapadle davčne obveznosti v naslednjih davčnih obdobjih (bodisi DDV ali druge davčne obveznosti), davčni zavezanec pa lahko uveljavlja tudi vračilo DDV. Če se v obdobju petih let preneseni presežek DDV ne porabi ne za poplačilo zapadlih davčnih obveznosti niti davčni zavezanec ne poda zahtevka za vračilo DDV, se tak stari presežek DDV ne prenese več v naslednja davčna obdobja. Davčni zavezanec tako izgubi možnost uporabe presežka DDV za nadaljnje poplačilo prihodnjih zapadlih davčnih obveznosti.

S spremembo drugega odstavka pa se (kot je to urejeno že v 74.d, 74.h in 74.i členu zakona za zavezance iz drugih držav oziroma domače zavezance, ki uveljavljajo vračilo DDV v drugih državah

članicah) omejuje možnost uveljavljanja vračila presežka DDV na podlagi obračuna DDV. S spremembo drugega odstavka 73. člena ZDDV-1 se določi, da ima davčni zavezanec pravico zahtevati vračilo DDV do izteka obdobja petih let od predložitve obračuna DDV, s katerim je bil ugotovljen presežek DDV. Cilj dopolnitve je v določitvi roka, v katerem lahko davčni zavezanec zahteva vračilo presežka DDV.

Prav tako kot pri prenosih presežka DDV v naslednja davčna obdobja lahko tudi v primeru neomejene možnosti zahtevkov za vračilo presežka DDV pride do primerov, ko davčni organ ne bo mogel več preverjati utemeljenosti podanih zahtevkov zaradi pravil zastaranja v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Tudi omejitev možnosti uveljavljanja vračila presežka DDV sledi enakim načelom kot omejitev prenosa presežka DDV v naslednja davčna obdobja, to je dokončnosti davčnih postopkov, predvidljivosti in učinkovitosti. Prav tako pa je tudi v interesu davčnih zavezancev, da pravočasno poskrbijo za uveljavljanje vračila presežka DDV in s tem za možnost razpolaganja s temi sredstvi. Z določitvijo obdobja petih let se davčnemu zavezancu da na voljo dovolj časa, da lahko uveljavlja vračilo presežka DDV, hkrati pa se davčnemu organu v vseh primerih omogoči nadzor nad utemeljenostjo podanih zahtevkov za vračilo DDV.

Z določitvijo prehodne določbe pa se posebej ureja, da navedena omejitev petih let velja le za presežke DDV, ugotovljene z obračuni DDV za davčna obdobja od 1. januarja 2025. Z vidika zagotavljanja pravne varnosti in predvidljivosti davčnih zavezancev se navedena omejitev uveljavlja le za prihodnje presežke DDV. Za vse obstoječe presežke DDV, nastale v davčnih obdobjih pred začetkom veljavnosti tega zakona, pa veljata možnost prenosa presežka DDV v naslednja davčna obdobja in možnost uveljavljanja vračila DDV vse do 31. decembra 2030, torej prav tako za nadaljnje obdobje petih let po začetku veljavnosti tega zakona. S tem se preprečuje retroaktivna uporaba spremenjene določbe.

K 17. členu

S tem členom se v petem odstavku 74.h člena ZDDV-1, ki ureja uveljavljanje vračila DDV v drugi državi članici, četrta alineja spremeni tako, da se uskladi z novimi in spremenjenimi določbami posebne ureditve za kmete v 7. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1. V spremenjeni četrti alineji se določi, da v primeru, ko davčni zavezanec uveljavlja le pravico do posebne ureditve za kmete iz prvega odstavka novega 94.k člena ter 95. in 96. člena ZDDV-1, pošlje davčnemu organu zahtevek za vračilo DDV v drugi državi članici, davčni organ tega zahtevka ne pošlje davčnemu organu države članice vračila.

K 18. členu

Davčnemu zavezancu, drugemu v verigi, ki v okviru tristranskega posla na ozemlju Slovenije opravi oproščeno pridobitev blaga, se na ozemlju Slovenije ni treba identificirati za namene DDV, od nadaljnje dobave pa mora DDV obračunati prejemnik blaga. V skladu z drugim odstavkom 80.a člena ZDDV-1 velja, da če dobavitelj nima sedeža oziroma stalne poslovne enote v Sloveniji oziroma če njegova stalna poslovna enota, ki jo ima v Sloveniji, ne sodeluje pri dobavi, opravi pa dobavo blaga in storitev, za katere se v skladu z določbami IV. poglavja tega zakona šteje, da so opravljene v Sloveniji, osebi, ki mora kot prejemnik v skladu s 76. členom tega zakona plačati DDV, se ne glede na prejšnji odstavek za izdajanje računov glede teh dobav uporabljajo pravila, ki veljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobava opravljena, oziroma če takšnega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote ni, v državi članici, v kateri ima stalno ali običajno prebivališče. Če v primeru iz tega odstavka račun izda prejemnik (samofakturiranje), se uporabi prvi odstavek tega člena.

K 19. členu

S tem členom se uskladi 78. člen ZDDV-1, ki določa obveznost identifikacije za DDV davčnih zavezancev, s spremembami in dopolnitvami posebne ureditve za male davčne zavezance v 1. podpoglavju in posebne ureditve za kmete v 2. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1, in sicer se v drugem

odstavku 78. člena spremenita točki a) in b) ter doda nova točka e). S spremenjeno točko a) se določi, da se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca iz spremenjenega prvega odstavka 94. člena ZDDV-1, ki utemeljeno pričakuje, da v tekočem koledarskem letu ne bo presešel zneska 60.000 evrov letnega prometa na ozemlju Slovenije, in tega zneska ni presešel niti v predhodnem letu (v skladu s prvim odstavkom novega 94.a člena ZDDV-1). S spremenjeno točko b) se določi, da se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca iz prvega odstavka novega 94.k člena tega zakona. Z novo točko e) pa se določi, da se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca iz spremenjenega drugega odstavka 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici.

K 20. členu

Z novim, 78.b členom se ureja način identifikacije za skupino za DDV, ki se uvaja v slovenski pravni red. Obveznost in način pridobitve identifikacije za DDV ureja 78. člen tega zakona, z novim, 78.b členom se predpiše obveznost prijave skupine za DDV davčnemu organu, ki bo sestavljena iz predložitve zahtevka za izdajo davčne številke skupini za DDV, saj bo za namene DDV to novonastali in pred tem še neobstoječi davčni zavezanec, ter predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV skupini za DDV. K tej prijavi, iz katere bosta izhajala ta dva zahtevka, bo moral izbrani predstavnik skupine za DDV priložiti vso dokumentacijo, ki bo potrebna za to, da bo lahko davčni organ odločil o upravičenosti te prijave. Dokazila se bodo morala nanašati na izpolnjevanje pogojev finančne, gospodarske in organizacijske povezanosti med člani skupine za DDV. Dokazila, ki pridejo v poštev, se bodo določila v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Prav tako bo treba priložiti tudi soglasja vseh davčnih zavezancev, ki se bodo priključili skupini, saj lahko samo na podlagi izražene volje za vstop v skupino za DDV in hkrati za prenehanje prejšnjih individualnih identifikacij za DDV (če bodo ob oblikovanju skupine za DDV identificirani za namene DDV) davčni organ izda odločbe o prenehanju individualnih identifikacij za DDV tem zavezancem in odločbo o izdaji identifikacijske številke za namene DDV skupini za DDV.

Z drugim odstavkom se določi prenehanje identifikacije za DDV davčnim zavezancem, ki so vstopili v skupino za DDV. Davčni zavezanči, ki jim je z vstopom v skupino za DDV prenehala samostojna identifikacija za DDV, morajo izpolniti vse obveznosti, ki jih imajo po tem zakonu, z zadnjim dnem pred pridružitvijo skupini za DDV, kar pomeni, da morajo posamezni člani:

- na podlagi odločbe o prenehanju individualne identifikacijske številke za DDV v skladu z določbo 88. člena v roku iz tega člena predložiti za vsa zapadla obdobja obračuna DDV z vsemi zahtevanimi podatki, kot izhajajo iz določbe 87. člena ZDDV-1; v primeru zamude s predložitvijo obračuna DDV se ta predloži v skladu z določbo 88.c člena tega zakona oziroma v primeru vključitve popravkov iz preteklih obdobj v skladu z določbo 88.b člena tega zakona;
- na dan pred prenehanjem identifikacije za namene DDV obračunati DDV od vsega prometa, ki ga je opravil posamezni član do dneva prenehanja identifikacije za namene DDV, ter
- izkazano obveznost, ki bo izhajala iz obračuna DDV za zadnje obdobje identifikacije za DDV posameznega člana kot samostojnega zavezanca za namene DDV, plačati v roku, kot izhaja iz 77. člena ZDDV-1, oziroma če iz obračuna DDV izhaja presežek DDV in tudi če ima davčni zavezanec presežke DDV iz preteklih obdobj, ki jih je prenesel v naslednje davčno obdobje, za te presežke DDV v zadnjem predloženem obračunu DDV predložiti zahtevek za vračilo DDV v skladu z določbo 73. člena ZDDV-1.

Glede na to, da davčni zavezanči, ki so bili samostojni davčni zavezanči za namene DDV, ko so sprejeli odločitev o pridružitvi skupini za DDV, ne bodo prenehali opravljati ekonomskih dejavnosti, zanje ne pridejo v poštev pri predložitvi zadnjega obračuna DDV kot samostojnega davčnega zavezanca za DDV določbe 68. in 69. člena ZDDV-1 ter določbe 109. do 111.a člena Pravilnika o izvajanju ZDDV-1, ki se nanašajo na obveznost popravka odbitka DDV za osnovna sredstva, za

katere se popravek odbitka DDV razporedi na obdobje petih let, in za nepremičnine, ki so bile pridobljene kot osnovna sredstva, za katere se popravek razporedi na obdobje 20 let, pri obojih pa začne to obdobje teči z začetkom njihove dejanske uporabe.

Samo če po izstopu (ali izključitvi) iz skupine za DDV davčni zavezanec, ki je bil pred pridružitvijo skupini za DDV samostojno identificiran za namene DDV, po prenehanju članstva v skupini za DDV to ne bo več, bo moral tak davčni zavezanec predložiti popravek odbitka tega DDV prek eDavkov, kar se podrobneje določi v Pravilniku o izvajanju ZDDV-1. Ta obveznost popravka odbitka se bo nanašala le na osnovna sredstva, ki so bila v njegovi uporabi, ko je bil še samostojni davčni zavezanec za DDV in jih je uporabljal za namene opravljanja dejavnosti ter jih tudi nabavil z odbitkom DDV, kot tudi na osnovna sredstva, ki so prešla v njegovo uporabo po prenehanju identifikacije skupine za DDV. Prav tako bo v takšnem primeru prišlo tudi do obveznosti obračuna DDV od zalog blaga, za katere je davčni zavezanec, ko je bil samostojno identificiran za namene DDV, uveljavil odbitek DDV, kot določa pravilnik o izvajanju ZDDV-1, ter od zalog, ki so prešle nanj po prenehanju identifikacije skupine za DDV, katere član je bil. Če se davčni zavezanec samostojno identificira za DDV z naslednjim dnevom po prenehanju njegove identifikacije v sklopu skupine za DDV, se navedeni popravki oziroma obračun DDV z njegove strani ne izvedejo.

K 21. členu

79. člen določa izdajo identifikacijske številke za namene DDV. V prvem odstavku tega člena se z novo točko f) med osebe, ki jih davčni organ identificira s posamično identifikacijsko številko za DDV, doda tudi skupina za DDV, kot je opredeljena v 5.a členu tega zakona.

V tretjem odstavku se z novo točko d) določijo podatki o skupini za DDV, ki jih davčni organ poleg tistih iz točk a) do c) objavi za namene preverjanja identifikacije za DDV.

K 22. členu

80. člen določa prenehanje identifikacije za namene DDV. Z novim drugim odstavkom se določajo podlaga za odločanje o prenehanju identifikacije in primeri, v katerih pride do prenehanja identifikacije za DDV za skupino za DDV. Do začetka postopka odločanja o prenehanju identifikacije skupine za DDV lahko pride na podlagi odločitve zavezanca, in sicer tako, da predstavnik skupine za DDV predloži zahtevek v elektronski obliki davčnemu organu na način, kot je že določen v 80. členu, lahko pa postopek prenehanja identifikacije za namene DDV skupine za DDV začne tudi davčni organ, torej se postopek začne po uradni dolžnosti. Davčni organ bo ta postopek prenehanja identifikacije za DDV za skupino za DDV začel v posebej v tem odstavku določenih primerih, ki se nanašajo na ugotovitev neizpolnjevanja pogojev za oblikovanje skupine za DDV, ki so navedeni v določbah predlaganih novih 5.a in 137.h člena ZDDV-1; če se ne imenuje novi predstavnik skupine za DDV v primeru izstopa, izključitve ali prenehanja prejšnjega predstavnika; če vsi člani skupine za DDV prenehajo obstajati in če predstavnik skupine za DDV ne izpolnjuje obveznosti, ki jih po tem zakonu mora izpolnjevati. Z novim tretjim odstavkom se določi obveznost obveščanja davčnega organa o prenehanju identifikacije vseh članov skupine za DDV.

K 23. členu

Spremembi drugega in petega odstavka 81. člena zakona sta posledici oblikovanja novega, 81.a člena zakona, s katerim se urejajo izjeme od obveznosti izdajanja računov že z zakonom. Posledično se črtata zakonski pooblastili v 81. členu, na podlagi katerih so bile izjeme od obveznosti izdajanja računov urejene v podzakonskem predpisu (v 143. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost). Dodatno se zaradi večje jasnosti predpisa preoblikuje tudi dosedanja prvi stavek drugega odstavka. V praksi je prihajalo do dilem med davčnimi zavezanci, ali je v primerih iz drugega odstavka prav tako dopustno, da račun izda tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca. Z dopolnitvijo določbe se ta dilema odpravlja.

K 24. členu

Z novim, 81.a členom se z zakonom urejajo izjeme od obveznosti izdajanja računov. Do predloga spremembe zakona so bile izjeme od obveznosti izdajanja računov urejene v 143. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Upošteva hierarhijo pravnih aktov, je treba izjeme od obveznosti, ki jih nalaga zakon, urediti z zakonom in ne s podzakonskim aktom, na kar je ob predhodnem noveliranju navedene določbe pravilnika že opozorila Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo. Določba novega, 81.a člena zakona povzema dosedanjo ureditev, pri tem pa je delno spremenjena na podlagi izkušenj v zvezi z izvajanjem navedene ureditve v praksi.

V prvem odstavku se določa izjema od obveznosti izdajanja računov za davčne zavezance iz prvega odstavka 94.k člena tega zakona, kadar opravljajo dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov in storitev neposredno končnemu potrošniku. Izdajanja računov je torej oproščen davčni zavezanec – član kmečkega gospodinjstva, zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti, določijo za predstavnika kmečkega gospodinjstva za dobave blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, torej za dobave, ki so oproščene obračunavanja DDV. Gre za ureditev, ki je veljala že do zdaj. Dodatno pa se ureja obveznost objave obvestila za davčne zavezance, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov na podlagi dobav v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Davčni zavezanec, ki na stojnici ali tržnici prodaja pridelke, mora na vidnem mestu objaviti seznam pridelkov, ki jih prodaja in ki izvirajo iz njegove osnovne kmetijske oziroma osnovne gozdarske dejavnosti ter so posledično izvzeti iz obveznosti izdajanja računov. Takšno obvestilo bo prispevalo k pravni varnosti kupcev, saj bodo na ta način seznanjeni s primeri, v katerih prodajalcu ni treba izdati računa. Prav tako pa se bo s tem olajšal tudi nadzor davčnega organa.

V drugem odstavku se opredeljuje izjema od obveznosti izdajanja računov še za druge primere, v katerih je ocenjeno, da se podatki o prodaji lahko zagotavljajo na drug primeren način. Gre za prodajo vozovnic in kart v potniškem prometu (vlak, avtobus, žičnice); znamk, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu; vplačila za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo; prodajo periodičnega tiska; blaga in storitev preko avtomatov; kartic s kodo za polnjenje predplačniških sistemov mobilnih operaterjev iz bankomatov, GSM-omrežja in interneta; žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah. Tudi v tem delu gre za ureditev, ki je veljala že do zdaj. Med izjemami od obveznosti izdajanja računov pa ni več izjeme za kolke, saj se na podlagi sprememb zakonodaje na področju sodnih in upravnih taks te ne plačujejo več s kolki. Izjema od obveznosti izdajanja računov pa se razširi na vse vrste avtomatov, tako da zajame prodajo blaga in storitev preko avtomatov.

Tudi pri izjemah od obveznosti izdajanja računov po drugem odstavku pa je za potrebe davčnega nadzora treba zagotoviti podatke o prodaji blaga ali storitev. Tako kot do zdaj se tudi po novem to zagotavlja s popisom začetnih in končnih zalog oziroma s popisom obsega prodaje. Novost pa je pri prodaji preko avtomatov. Če je predpisana za prodajo blaga ali storitev preko avtomatov obveznost poročanja o prodaji davčnemu organu v skladu z zakonom, ki ureja davčno potrjevanje računov, za takšno prodajo ni treba dodatno opravljati tudi navedenih popisov zalog oziroma obsega prodaje. Podrobneje je sistem poročanja davčnemu organu opredeljen v predlogu dopolnitev zakona, ki ureja davčno potrjevanje računov in se bo obravnaval skupaj s tem predlogom zakona.

Zakon določa izjemo od obveznosti izdajanja računov tudi za oproščene finančne storitve, ob pogoju, da se za takšne storitve izdajajo drugi primerni dokumenti, ki omogočajo nadzor nad opravljenimi storitvami, ter da davčni zavezanec zagotavlja podatke v ustreznih analitičnih evidencah. Tudi v tem delu gre za ureditev, ki je veljala že do zdaj.

Nazadnje pa velja izjema od obveznosti izdajanja računov tudi za davčne zavezance – nepridobitne organizacije in druge davčne zavezance, katerih obseg obdavčljivih dobav je praviloma zelo majhen in ki izpolnjujejo predpisane pogoje, ki kažejo na to, da gre za opravljanje nepridobitne dejavnosti.

Tudi v teh primerih pa mora davčni zavezanec zagotoviti ustrezne podatke o obsegu dobav blaga in storitev, in sicer v okviru svojega knjigovodstva. Tudi v tem delu gre za ureditev, ki je veljala že do zdaj.

K 25. členu

Z novo, 18. točko se v 82. členu ZDDV-1 predpisuje nov obvezni podatek na računu, ki ga izda davčni zavezanec, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji – navedba »Posebna ureditev – Plačana realizacija«. Na podlagi tega podatka bo kupec – davčni zavezanec, ki bo obračunaval DDV po fakturirani realizaciji, vedel, da ima pravico do odbitka DDV šele v trenutku, ko opravi plačilo računa, kot je določeno z novo točko g) prvega odstavka 67. člena ZDDV-1.

K 26. členu

S tem členom se spreminja 83. člen ZDDV-1, ki določa pravila za izdajo poenostavljenega računa za dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije. V prvem odstavku 83. člena ZDDV-1 se spremeni 2. točka, v kateri se določi, da davčni zavezanec izda poenostavljen račun, kadar izda račun v skladu s spremenjenim drugim odstavkom 81. člena ZDDV-1. Doda se nov drugi odstavek, v katerem se določi, da davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki uporablja čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV za dobave blaga in storitev, ki jih opravi na ozemlju Slovenije, izda poenostavljen račun s podatki iz tretjega odstavka 83. člena ZDDV-1. V skladu s tretjim odstavkom ta davčni zavezanec na poenostavljenem računu poleg svojega imena in naslova navede posamično identifikacijsko številko za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance, ki mu je bila dodeljena v državi članici sedeža. Dosedanji tretji do osmi odstavek postanejo četrti do deveti odstavek.

Z novim, desetim odstavkom 83. člena ZDDV-1 se tako kot z novo, 18. točko 82. člena za račun predpisuje nov obvezni podatek na poenostavljenem računu, ki ga izda davčni zavezanec, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji, in sicer navedba »Posebna ureditev – Plačana realizacija«. Po tej navedbi kupec – davčni zavezanec, ki obračunava DDV po fakturirani realizaciji, ve, da lahko uveljavlja pravico do odbitka DDV šele, ko opravi plačilo računa, ki ga je izdal davčni zavezanec, ki obračunava DDV po plačani realizaciji. Če kupec – davčni zavezanec izvrši le delno plačilo, lahko uveljavlja odbitek DDV le od delnega plačila, pri čemer uporabi preračunano stopnjo DDV.

Z novim enajstim odstavkom se ministru, pristojnem za finance, podeli pooblastilo za podrobnejšo ureditev podatkov na poenostavljenem računu, ki ga izda davčni zavezanec s sedežem ali, če nima sedeža, stalnim ali običajnim prebivališčem v Sloveniji, za opravljene dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije, za katere je predpisana oprostitvev obračunavanja DDV v skladu z ZDDV-1 (npr. za male davčne zavezance iz prvega odstavka 94. člena ZDDV-1 za dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije).

K 27. členu

Obveznost vodenja se nanaša na dve evidenci, in sicer evidenco obračunanega DDV, ki se nanaša na podatke o obračunanem DDV, ki izhajajo iz ustreznih listin, kot so izdani računi, knjigovodske listine o plačilih in izplačilih in podobne listine, ki so pomembne za obračun in plačilo DDV, ter evidenco odbitka DDV, ki se nanaša na podatke o odbitnem DDV, ki izhajajo po večini iz prejetih računov za nabave zavezanca. Z dopolnitvijo 85. člena se določa tudi obveznost vodenja dveh novih evidenc za davčne zavezance, identificirane za namene DDV, in sicer evidenco obračunanega DDV in evidenco odbitka DDV. Po vsebini gre za evidenci, ki sta primerljivi izpisom odbitka DDV in izpisom obračunanega DDV, kot sta predpisana s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek (Uradni list RS, št. 59/07 in spremembe). V skladu z navedenim pravilnikom morajo davčni zavezanci, ki vodijo poslovne knjige v elektronski obliki, davčnemu organu na zahtevo predložiti navedena izpisa v urejeni strukturirani računalniški obliki. Z določbo sedmega odstavka se ureditev prenaša v okvir zakonodaje s področja davka na dodano vrednost in prenavlja. V evidenci se zapisujejo podatki, izkazani na

ustreznih listinah: izdani in prejeti računi, knjigovodske listine o plačilih in izplačilih, knjigovodske listine o naknadnih popravkih DDV, EUL in druge listine, ki so pomembne za obračun, odbitek in plačilo DDV. Podrobnejšo vsebino navedenih evidenc bo v skladu s pooblastilom iz osmega odstavka tega člena določil minister, pristojen za finance, s podzakonskim predpisom. Podrobnejša vsebina evidenc bo določena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, pri čemer bo sledila že uveljavljeni ureditvi navedenega Pravilnika o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek.

Že zdaj nekateri davčni zavezanec prostovoljno vodijo evidence v elektronski obliki. To pa jim bo omogočalo enostavno poročanje o podatkih iz novo predpisanih evidenc v skladu z novim 85.b členom zakona.

K 28. členu

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora že na podlagi 85. člena ZDDV-1 v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogoči pravilno in pravočasno obračunavanje DDV ter nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV. Z dopolnitvijo navedenega člena sta se opredelili tudi dodatni evidenci obračunanega DDV in odbitka DDV ter njuna vsebina. S tem členom se predpisuje obveznost predložitve navedenih evidenc in rok za predložitev teh evidenc davčnemu organu.

Podatke iz navedenih dveh evidenc davčni zavezanec vodi že na podlagi obstoječe zakonodaje, le struktura evidenc z DDV zakonodajo ni podrobneje predpisana. Nekateri davčni zavezanec vodijo evidence elektronsko. Za te davčne zavezanec so v skladu s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek predpisane strukturirana vsebina in oblika datoteke izpisa obračunanega DDV ter vsebina in oblika datoteke izpisa odbitka DDV. Vendar pa mora davčni zavezanec te izpise zagotoviti le na zahtevo davčnega organa. S predlaganim členom se predpisuje pošiljanje evidenc v strukturirani vsebini in obliki za vse davčne zavezanec, identificirane za namene DDV, s tem pa se zagotovi enaka obravnava vseh davčnih zavezanec in ustrezen nadzor davčnega organa nad pravilnostjo obračunavanja in plačevanja DDV. Podrobnosti glede strukturirane oblike obeh evidenc, ki jih davčni zavezanec predloži davčnemu organu, bodo opredeljene v podzakonskem predpisu. Gre za strukturirano obliko, ki omogoča strojno branje in avtomatično obdelavo podatkov (na primer xml datoteke).

S sprejetjem sistemske rešitve v ZDDV-1 Pravilnik o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek v delu, ki se nanaša na izpis odbitka DDV in izpis obračunanega DDV iz evidence o obračunanem DDV in evidence o prejetih računih, ne bo več potreben.

S prvim odstavkom 85.b člena se predpisuje obveznost predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV za davčne zavezanec, identificirane za namene DDV, za katere je s sedmim odstavkom 85. člena zakona določena obveznost vodenja navedenih dveh evidenc. Obveznost bo veljala ne glede na to, ali davčni zavezanec vodi poslovne knjige in evidence elektronsko ali ne. Rok za predložitev evidenc je najpozneje do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje. Navedeno pomeni, da bo davčni zavezanec lahko davčnemu organu hkrati predložil evidenci in oddal obračun DDV. Podatki iz teh evidenc so podlaga za pripravo obračuna DDV s strani davčnega zavezanca in osnova za nadzor obračuna DDV s strani davčnega organa.

Z drugim odstavkom se opredeljuje, da mora davčni zavezanec evidence voditi za vsako davčno obdobje. Davčni zavezanec, katerih davčno obdobje je koledarski mesec, vodijo evidence za vsak koledarski mesec. Davčni zavezanec, katerih davčno obdobje je koledarsko trimesečje, pa vodijo evidence za vsako koledarsko trimesečje.

S tretjim odstavkom je predpisana izjema od obveznosti vodenja evidenc za davčno obdobje in roka za predložitev evidenc, če davčni zavezanec predloži obračun DDV na podlagi odločitve davčnega organa v skladu z 88.a členom ZDDV-1. V teh primerih mora davčni zavezanec hkrati s predložitvijo obračuna DDV predložiti tudi evidenci, ki sta podlaga za sestavo tega obračuna DDV in za obdobje, na katero se nanaša obračun DDV in je v primeru 88.a člena krajše od davčnega obdobja.

Ker sta evidenci podlaga za pripravo obračuna DDV, mora davčni zavezanec, če predloži obračun DDV, ki ni skladen s podatki v že predloženih evidencah iz prvega odstavka tega člena, v skladu s četrnim odstavkom davčnemu organu nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od predložitve obračuna DDV predložiti popravek evidenc. Davčni zavezanec mora paziti, da so podatki v obračunu in evidencah usklajeni.

S petim odstavkom se določa obveznost predložitve evidenc v elektronski obliki.

S šestim odstavkom je dano pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da predpiše natančnejše pogoje in način predložitve elektronskih evidenc. Uvedba elektronskega pošiljanja podatkov iz evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV bo posledično od davčnih zavezancev v praksi zahtevala elektronsko vodenje navedenih evidenc. Pošiljanje podatkov iz teh evidenc davčnemu organu bo pri davčnih zavezancih pa tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije, poenostavitve in tudi same skladnosti poslovanja davčnih zavezancev z veljavno zakonodajo.

K 29. členu

Redakcijska sprememba sedmega odstavka 86. člena popravlja sklicevanje zaradi prenosa vsebine drugega odstavka 94. člena v prvi odstavek 94.k člena zakona.

V novem, osmem odstavku 86. člena se določi za predstavnika skupine za DDV obveznost hrambe evidenc, ki so podlaga za obračun DDV tudi po prenehanju identifikacije skupini za DDV, na način in v rokih, ki sicer veljajo za hrambo evidenc davčnih zavezancev po tem členu. Namen obveznosti hrambe evidenc je omogočanje davčnega nadzora davčnega organa nad pravilnostjo obračunavanja DDV. Ker gre pri skupini za DDV za večje število subjektov, ki so člani skupine za DDV, je treba za hrambo evidenc po koncu obstoja in identifikacije za namene DDV skupine za DDV posebej določiti osebo, ki bo to obveznost morala izpolniti. Glede na to, da je s poslovanjem skupine za DDV najbolj seznanjen kot tudi za izpolnjevanje obveznosti iz naslova DDV do davčnega organa odgovoren za obdobje, ko izpolnjuje to funkcijo, v tistem obdobju imenovani oziroma določeni predstavnik skupine za DDV oziroma ob prenehanju identifikacije skupine za DDV njen zadnji predstavnik, se obveznost hrambe s predlaganim osmim odstavkom 86. člena tega zakona nalaga predstavniku skupine za DDV, ki ob nastopu prenehanja identifikacije skupine za DDV opravlja to funkcijo in s tem povezane naloge ter je odgovoren tudi za predlaganje evidenc davčnemu organu za namene priprave obračuna DDV. Predhodno obstoječi predstavniki skupine za DDV morajo zagotoviti vsakemu naslednjemu, ki izvršuje to funkcijo, celoviti prenos vseh evidenc, ki jih je skupina za DDV kot davčni zavezanec v skladu s tem zakonom dolžna voditi za namene obračunavanja in nadzora obračunavanja DDV.

K 30. členu

Z novim, 88.d členom se podrobneje ureja možnost uporabe predizpolnjenega obračuna DDV. Za davčnega zavezanca, ki predloži evidence predčasno – najmanj tri delovne dni pred potekom roka za predložitev obračuna DDV, FURS sestavi predizpolnjen obračun DDV. Navedeno pomeni, da če davčni zavezanec odda evidenci 25. v mesecu za pretekli mesec, pri čemer je rok za oddajo obračuna DDV zadnji delovni dan tega meseca, to je na primer 31. v mesecu, FURS sestavi predizpolnjen obračun, če davčni zavezanec sam še ni predložil obračuna DDV. Če pa iz predloženih evidenc oziroma podatkov v evidencah izhaja, da je davčni zavezanec opravljal transakcije znotraj Unije in je bil zato dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo iz 90. člena ZDDV-1, FURS ne sestavi predizpolnjenega obračuna DDV. Davčni zavezanec je namreč v skladu s tretjim odstavkom 88. člena

ZDDV-1 v takšnih primerih zavezan za predložitev obračuna DDV in s tem tudi evidenc do 20. v mesecu. Davčni organ bo v teh primerih sestavljal predizpolnjen obračun DDV le, če bo davčni zavezanec predložil evidence najmanj tri delovne dni pred potekom tega roka. Če bo davčni zavezanec že pred prejemom predizpolnjenega obračuna DDV sam predložil obračun DDV davčnemu organu, ta ne bo sestavljal tudi predizpolnjenega obračuna DDV.

Z drugim odstavkom se ureja način vročanja predizpolnjenega obračuna DDV. Ta se vroča davčnim zavezancem prek informacijskega sistema davčnega organa, torej z uporabo sistema eDavki. Predizpolnjen obračun DDV davčni organ sestavi in vroči davčnemu zavezancu najpozneje prvi naslednji delovni dan po predložitvi evidenc. Prav tako je z navedeno določbo opredeljeno, da se z vložitvijo predizpolnjenega obračuna DDV v informacijski sistem davčnega organa, torej v eDavke, šteje, da je predizpolnjen obračun DDV vročen davčnemu zavezancu. Pri tem se sledi ureditvi, ki že velja za predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek (353.a člen ZDavP-2).

V skladu s tretjim odstavkom se predizpolnjen obračun DDV šteje za obračun DDV davčnega zavezanca, če ta v roku za predložitev obračuna DDV sam ne predloži obračuna DDV. V tem primeru predizpolnjen obračun DDV šteje za obračun davčnega zavezanca. Če pa davčni zavezanec po prejemu predizpolnjenega obračuna tudi sam predloži obračun DDV, se za obračun DDV davčnega zavezanca šteje obračun DDV, ki ga je ta predložil davčnemu organu. Predizpolnjeni obračun DDV v tem primeru nikoli ne postane obračun DDV davčnega zavezanca.

V četrtem odstavku je opredeljeno splošno pravilo, kdaj se predizpolnjen obračun DDV, ki postane obračun DDV, šteje za predloženega davčnemu organu. Predizpolnjen obračun DDV v skladu s tretjim odstavkom postane obračun DDV davčnega zavezanca, če davčni zavezanec do izteka roka za predložitev obračuna DDV sam ne predloži svojega obračuna DDV, ki nadomesti predizpolnjeni obračun DDV. Posledično se lahko predizpolnjen obračun DDV šteje za obračun DDV davčnega zavezanca šele s trenutkom poteka roka za predložitev obračuna DDV s strani davčnega zavezanca samega. S tem trenutkom, ko predizpolnjen obračun DDV šteje za obračun DDV, se tudi šteje, da je obračun DDV predložen davčnemu organu, in je s tem izpolnjena obveznost predložitve obračuna po 88. členu ZDDV-1.

Peti odstavek pa ureja izjemo od določbe tretjega in četrtega odstavka glede trenutka, ko se šteje obračun DDV za predložen davčnemu organu. Če davčni zavezanec predloži evidence, v katerih uveljavlja vračilo presežka DDV, davčni organ sestavi predizpolnjen obračun DDV in ga vroči davčnemu zavezancu. V tem primeru se šteje, da predizpolnjen obračun DDV postane obračun DDV davčnega zavezanca, predložen davčnemu organu, že v trenutku vročitve predizpolnjenega obračuna davčnemu zavezancu. Navedeno je pomembno, saj od tega trenutka dalje začne teči 21-dnevni rok za vračilo DDV. V skladu z drugim odstavkom 73. člena ZDDV-1 se namreč davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo vrne presežek DDV v 21 dneh po predložitvi obračuna DDV. Brez te dodatne določbe, s katero se odstopa od ureditve v tretjem in četrtem odstavku, bi predizpolnjen obračun štel za predloženega davčnemu organu šele zadnji dan roka za predložitev obračuna DDV in šele od tega dne bi začel teči 21-dnevni rok za vračilo DDV, čeprav bi davčni zavezanec predložil evidence, v katerih bi uveljavljal vračilo presežka DDV, že pred iztekom tega roka (na primer 10. v mesecu, rok za predložitev obračuna pa je 31. v mesecu). Gre za ureditev, ki se glede rokov za vračilo DDV ne spreminja glede na obstoječo ureditev, po kateri davčni zavezanec predloži obračun DDV, in od trenutka predložitve obračuna (na primer 10. v mesecu) začne teči rok za vračilo presežka DDV.

V šestem odstavku so urejeni primeri, ko davčni zavezanec ne prejme predizpolnjenega obračuna DDV, čeprav je predložil evidence najmanj tri delovne dni pred rokom za predložitev obračuna DDV in sam ni predložil obračuna DDV davčnemu organu. Če navkljub temu, da so pogoji iz prvega odstavka tega člena izpolnjeni, davčni zavezanec iz katerega koli razloga (na strani davčnega organa ali zavezanca) ne prejme predizpolnjenega obračuna DDV, mora sam poskrbeti za izpolnitev

obveznosti iz 88. člena ZDDV-1, torej mora sam pravočasno predložiti obračun DDV in posledično tudi plačati DDV v državni proračun v predpisanem roku.

S sedmim odstavkom pa je izrecno opredeljeno, da se v primeru obveznosti za predložitev obračuna DDV na podlagi odločitve davčnega organa, ko torej davčni organ v davčnem inšpekcijskem nadzoru s sklepom določi davčnemu zavezancu rok za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje, predizpolnjeni obračun DDV ne sestavi. Enako velja tudi v primerih, ko je nad davčnim zavezancem začel postopek prisilne poravnave oziroma postopek likvidacije in mora v skladu s sedmim odstavkom 88. člena predložiti obračun DDV davčnemu organu v 20 dneh po poteku davčnega obdobja ter ko je nad davčnim zavezancem začel stečajni postopek in je dolžan predložiti obračun DDV davčnemu organu najpozneje v 60 dneh po poteku davčnega obdobja.

K 31. členu

89. člen ZDDV-1 ureja davčno obdobje za predložitev obračuna DDV za davčne zezavance in pravila o tem, kdaj se šteje, da ima davčni zavezanec za predlaganje obračunov DDV določeno kot davčno obdobje koledarski mesec in kdaj koledarsko trimesečje. Z novim, desetim odstavkom tega člena se za skupino za DDV izrecno določi kot davčno obdobje za predlaganje njenih obračunov DDV koledarski mesec. Določitev koledarskega meseca za predlaganje obračunov DDV je tudi utemeljena s tega vidika, ker se bosta v skupino za DDV združila vsaj dva, prej samostojna davčna zezavancia, lahko pa tudi večje število zezavancev; to že po naravi privede do večjih zezavancev po obsegu poslovanja in prometa, kar upravičuje potrebo po predlaganju mesečnih obračunov DDV davčnemu organu.

K 32. členu

S tem členom se spremeni 94. člen 1. podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1, v katerem so določena pravila Posebne ureditve za male davčne zezavance. Spremenjeni 94. člen ZDDV-1 določa davčne zezavance, ki so upravičeni do oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije, in prag prometa, do katerega lahko upravičen davčni zavezanec uveljavlja oprostitvev obračunavanja DDV.

V skladu s prvim odstavkom 94. člena ZDDV-1 ima pravico do oprostitve obračunavanja DDV vsak davčni zavezanec, ki ima sedež, ali če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji), če v preteklem koledarskem letu ni presegel zneska 60.000 evrov prometa, brez DDV, na ozemlju Slovenije in tega zneska ne presega v tekočem koledarskem letu, ne glede na vrednost prometa, ki ga davčni zavezanec ustvari na ozemlju drugih držav članic v Uniji ali na ozemlju izven Unije. V skladu s petim odstavkom spadajo med te davčne zezavance tudi osebe, ki opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za katero se dohodek ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, pri katerih za davčnega zezavancia šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini.

V skladu z drugim odstavkom ima pravico do oprostitve obračunavanja DDV tudi vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v drugi državi članici, če izpolnjuje naslednje pogoje, in sicer:

- v preteklem koledarskem letu ni presegel zneska 60.000 evrov prometa, brez DDV, na ozemlju Slovenije in tega zneska ne presega v tekočem koledarskem letu in
- je v državi članici sedeža identificiran za uporabo posebne ureditve za male davčne zezavance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES in
- za identifikacijo za uporabo posebne ureditve za male davčne zezavance v državi sedeža za uporabo oprostitve v Sloveniji v skladu z direktivo izpolnjuje dodaten pogoj, in sicer da v preteklem koledarskem letu ni presegel zneska 100.000 evrov prometa, brez DDV, na ozemlju Unije in tega zneska ne presega v tekočem koledarskem letu.

Če davčni zavezanec, ki ima sedež v drugi državi članici, ne izpolnjuje navedenih pogojev za oprostitvev plačila DDV, se mora v Sloveniji identificirati za namene DDV za obračunavanje DDV po splošnih pravilih, razen če opravlja izključno oproščene transakcije brez pravice do odbitka ali

transakcije, za katere je prejemnik določen kot plačnik DDV ali pa je v državi članici sedeža registriran v unijsko ureditev VEM.

Za namene prvega in drugega odstavka se v šestem odstavku določi, da se za kraj sedeža davčnega zavezanca šteje kraj, kjer se opravljajo dejavnosti glavne uprave podjetja. Za določitev tega kraja se upoštevajo kraj, kjer se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja, kraj registriranega sedeža podjetja in kraj srečevanja vodstva podjetja. Kot glavno merilo se upošteva kraj, kjer se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja. V skladu s to določbo se promet poslovne enote davčnega zavezanca za namene te posebne ureditve ne obravnava samostojno, ampak se všteva v promet davčnega zavezanca.

V sedmem odstavku se zaradi zagotavljanja pravilnega pobiranja DDV in preprečevanja utaj določi, da se v primeru, ko povezane osebe opravljajo istovrstne dobave blaga in storitev, skupni znesek prometa, ki ga te osebe opravijo v koledarskem letu, šteje za znesek prometa, ki ga je opravila vsaka od teh oseb sama. S tem se prepreči drobljenje prometa na več davčnih zavezancev z namenom, da vrednost letnega prometa posameznega zavezanca ne preseže praga za obvezno obračunavanje DDV in se na celoten promet ne obračuna DDV. V skladu s to določbo se za povezane osebe štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

V tretjem odstavku je določeno, da lahko davčni zavezanec, ki v tekočem koledarskem letu uporablja oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije, oprostitev uporablja tudi, če preseže prag 60.000 evrov prometa, vendar le, dokler ne preseže 66.000 evrov vrednosti prometa in le v tekočem koledarskem letu. S to določbo se malemu davčnemu zavezancu omogoči prehodno obdobje za lažji prehod na obračunavanje DDV. Če davčni zavezanec v tekočem koledarskem letu preseže prag 66.000 evrov prometa, se mora z dnem, ko je prag presežen, identificirati za namene DDV in s transakcijo, s katero je presegel ta prag, obračunavati DDV (DDV obračuna že od prve transakcije, s katero je presežena vrednost 66.000 evrov prometa). Ker pa je tak davčni zavezanec v tem koledarskem letu presegel prag 60.000 evrov za uporabo oprostitve obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije, v naslednjem koledarskem letu ne more uporabiti posebne ureditve za male davčne zavezance na ozemlju Slovenije, saj zanj velja karantena enega leta. Če pa davčni zavezanec v tekočem koledarskem letu ne preseže praga 66.000 evrov, lahko oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije uporablja do konca tega koledarskega leta, s 1. januarjem naslednjega koledarskega leta pa se mora identificirati za namene DDV in obračunavati DDV od vseh dobav blaga in storitev v skladu z ZDDV-1. Tudi zanj v naslednjem koledarskem letu velja karantena enega koledarskega leta. Po poteku karantene pa se bo lahko znova vključil v posebno ureditev za oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije, če bodo pogoji za oprostitev izpolnjeni.

Davčni zavezanec, ki uporablja oprostitev obračunavanja DDV v državi članici, uporablja oprostitev v zvezi z vsemi svojimi dobavami blaga in storitev na ozemlju te države članice, razen v zvezi z dobavami, ki so izključene iz uporabe posebne ureditve za oprostitev. V skladu s četrnim odstavkom se ta posebna ureditev v Sloveniji ne uporablja za dobave novih prevoznih sredstev, ki se opravijo pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona, v drugih državah članicah pa v zvezi z dobavami blaga in storitev, ki jih določijo te države članice v skladu z 283. členom Direktive Sveta 2006/112/ES. Prav tako se posebna ureditev ne more uporabiti za prejete dobave blaga ali storitev (nabave davčnega zavezanca) in za uvoz blaga, ki ga opravi davčni zavezanec oziroma se opravi za davčnega zavezanca. Davčni zavezanec od teh transakcij obračunava DDV po splošnih pravilih v skladu z ZDDV-1.

V osmem odstavku je določeno, da davčni zavezanec, ki uporablja oprostitev v skladu s to posebno ureditvijo, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom ZDDV-1, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga in storitev, in DDV tudi ne sme izkazovati na računih, ki jih izda za svoje dobave blaga in storitev. Lahko pa se davčni zavezanec, ki ima pravico do oprostitve obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom, prostovoljno odloči za obračunavanje DDV in s tem pridobi tudi pravico do odbitka DDV. V tem primeru mora v skladu z devetim odstavkom to izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in obračunavati DDV najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu. Davčni zavezanec iz drugega odstavka tega člena, ki ima individualno identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV in se bo prostovoljno odločil za

obračunavanje DDV za dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije, bo moral v državi članici sedeža predložiti posodobitev predhodnega obvestila, v katerem bo navedel, da namerava v Sloveniji prenehati uporabljati oprostitev obračunavanja DDV. Država članica sedeža bo o tem obvestila davčni organ v Sloveniji, davčni zavezanec pa se mora za nadaljnje dobave na ozemlju Slovenije identificirati za DDV v skladu s splošnimi pravili ZDDV-1. Oprostitev za male davčne zavezance v Sloveniji lahko znova začne uporabljati po poteku tekočega in naslednjega koledarskega leta.

K 33. členu

S tem členom se dopolnijo pravila Posebne ureditve za male davčne zavezance, in sicer se v ZDDV-1 dodajo novi, 94.a do 94.j člen. Nov, 94.a člen ZDDV-1 vsebuje opredelitve prometa za namene oprostitve obračunavanja DDV za dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije in za namene uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV za davčnega zavezanca s sedežem v Sloveniji. V novih 94.b do 94.h in 94.j členu ZDDV-1 pa so določena pravila za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev, ki jih davčni zavezanci s sedežem v Sloveniji opravijo v drugih državah članicah. V novem, 94.i členu ZDDV-1 se določi obveznost davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici, ki uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji in v državi članici sedeža ne izpolnjuje obveznosti iz naslova ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV.

V novem, 94.a členu ZDDV-1 se opredelita letni promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije za izračun praga, na podlagi katerega lahko davčni zavezanec uveljavlja oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije, in letni promet davčnega zavezanca na ozemlju druge države članice za izračun praga, na podlagi katerega davčni zavezanec uveljavlja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici ali v drugih državah članicah. Določijo se tudi transakcije, ki se všttevajo v promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije. V prvem odstavku je določeno, da je letni promet davčnega zavezanca iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 na ozemlju Slovenije skupna vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu v Sloveniji v skladu s tretjim in četrtem odstavkom tega člena. V drugem odstavku je določeno, da je letni promet davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena ZDDV-1 na ozemlju druge države članice skupna vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu v posamezni državi članici. V ta promet se všteta tudi vrednost dobav blaga in storitev, ki jih davčni zavezanec prijavi v posebnem obračunu DDV v skladu z unijsko ureditvijo vse na enem mestu). Promet davčnega zavezanca v drugi državi članici obsega zneske transakcij, ki jih določi ta država članica v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES (vsaka država članica je dolžna Evropski komisiji sporočiti ažurne informacije o zakonodaji, ki je relevantna za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, ki bodo objavljene na SME Web Portalu na straneh Evropske komisije). V petem odstavku je pojasnjeno, da se v promet davčnega zavezanca za namene oprostitve obračunavanja DDV za mala podjetja všteta tudi prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, v drugo državo članico (prenos tega blaga se v skladu s prvim odstavkom 9. člena ZDDV-1 šteje za dobavo blaga, opravljeno za plačilo).

V tretjem odstavku so opredeljene transakcije, ki se všttevajo v promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije za namene uporabe posebne ureditve iz tega podpoglavja, in sicer dobave blaga in storitev, ki so obdavčene oziroma bi bile obdavčene, če bi jih opravil davčni zavezanec, ki ne uporablja posebne ureditve iz tega podpoglavja, transakcije, ki so oproščene v skladu z 52. do 55. členom ZDDV-1, transakcije, ki so oproščene v skladu s 46. členom ZDDV-1, ter transakcije z nepremičninami, finančne transakcije iz 4. točke 44. člena ZDDV-1 ter zavarovalne in pozavarovalne storitve, razen če so te transakcije postranske. Za razliko od trenutnega določanja letnega prometa davčnega zavezanca za uporabo posebne ureditve za mala podjetja se v promet po novem vključujejo tudi intrakomunitarne dobave blaga (vključno z dobavami trošarinskih izdelkov in dobavami novih prevoznih sredstev) in dobave blaga v obliki prenosa blaga v smislu 9. člena ZDDV-1. Na podlagi petega odstavka se vrednost prenosa blaga določi v skladu s četrtem odstavkom 36. člena ZDDV-1. V izračun letnega prometa za izračun praga za uporabo oprostitve obračunavanja DDV se všttevajo vse dobave, brez DDV, razen odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih sredstev davčnega

zavezanca (četrti odstavek 94.a člena ZDDV-1), torej vključno z dobavami novih prevoznih sredstev kateri koli osebi v drugo državo članico, za katere pa se posebna ureditev za oprostitev obračunavanja DDV ne sme uporabiti. V skladu s šestim odstavkom se v promet fizične osebe na ozemlju Slovenije všteva promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne ekonomske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

V novem, 94.b členu ZDDV-1 se v prvem odstavku določijo pogoji, ki jih mora izpolnjevati davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji za pridobitev pravice do uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, to je oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev, ki jih opravi na ozemlju ene ali več drugih držav članic v Uniji. Ti pogoji so naslednji:

- davčni zavezanec v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 100.000 evrov letnega prometa v Uniji in tega praga prav tako ni presegel v tekočem koledarskem letu,
- v predhodnem koledarskem letu na ozemlju druge države članice, v kateri namerava uporabiti oprostitve, ni presegel praga letnega prometa, ki ga določi ta država članica, in tega praga prav tako ne presega v tekočem koledarskem letu,
- praga letnega prometa na ozemlju druge države članice ni presegel niti v predpreteklem koledarskem letu, če druga država članica tako določa, in
- je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v skladu s 94.c členom tega zakona.

Podatke iz druge in tretje alineje objavi Evropska komisija na svoji spletni strani (*SME Web Portal*).

V drugem odstavku je za namene določitve praga letnega prometa v Uniji v višini 100.000 evrov podana opredelitev tega prometa. Na tej podlagi se v letni promet v Uniji vštejeta letni promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije, ki ga davčni zavezanec izračuna v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 94.a člena ZDDV-1, in letni promet na ozemlju vseh drugih držav članic, kot je v teh državah članicah določen v skladu z 288. členom Direktive o DDV.

V tretjem odstavku je določeno, da davčni zavezanec, ki uporablja čezmejno oprostitve obračunavanja DDV, ne sme hkrati uporabljati posebne ureditve za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga (neunijska ureditev VEM) iz 6.c podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1. Davčni zavezanec, ki uporablja neunijsko ureditev VEM in želi uporabljati čezmejno oprostitve obračunavanja DDV v eni ali več drugih državah članicah v skladu s posebno ureditvijo za male davčne zavezance, mora davčnemu organu najprej predložiti zahtevek za izključitev iz neunijske ureditve VEM.

V novem, 94.c členu ZDDV-1 se določijo pravila za prijavo in identifikacijo za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV. V prvem odstavku se določi obveznost davčnega zavezanca, ki namerava uporabiti oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici, da o tem predhodno obvesti davčni organ (FURS), in sicer tako, da mu pošlje predhodno obvestilo v elektronski obliki (drugi odstavek novega, 94.j člena ZDDV-1). Za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV davčni status davčnega zavezanca v Sloveniji ni pomemben. Obveznost predložitve predhodnega obvestila za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV velja tako za davčnega zavezanca, ki je oproščen obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije, kot tudi za davčnega zavezanca, ki je identificiran za namene DDV (redni davčni zavezanec, vključno s prostovoljci in atipičnimi davčnimi zavezanci). V skladu z drugim odstavkom mora v predhodnem obvestilu navesti najmanj naslednje podatke za namene identifikacije davčnega zavezanca za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV:

- ime, dejavnost, pravno obliko, naslov, identifikacijsko številko za DDV ali davčno številko in kontaktne podatke,
- državo članico ali države članice, v katerih namerava uporabiti čezmejno oprostitve obračunavanja DDV; ne sme navesti Slovenije, saj je Slovenija država članica identifikacije in ne država članica oprostitve,
- znesek letnega prometa na ozemlju Slovenije in znesek letnega prometa v vsaki drugi državi članici v preteklem koledarskem letu (promet za 26 drugih držav članic, ne glede na to, ali davčni zavezanec namerava uporabiti oprostitve v posamezni državi članici ali ne),
- če v posamezni državi članici ali državah članicah iz prejšnje točke velja prepoved uporabe oprostitve obračunavanja DDV za male davčne zavezance zaradi preseganja nacionalnega

- praga letnega prometa dve koledarski leti, znesek letnega prometa v tej državi članici ali teh državah članicah v predpreteklem koledarskem letu,
- skupno vrednost dobav blaga in storitev iz tretjega odstavka 94.a člena ZDDV-1, opravljenih na ozemlju Slovenije, in skupno vrednost dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena ZDDV-1, opravljenih v vsaki drugi državi članici v tekočem koledarskem letu pred obvestilom in
 - podatek o uporabi posebne ureditve iz 6.b podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1 (unijska ureditev VEM) ter individualno identifikacijsko številko za DDV za uporabo te posebne ureditve.

Če posamezna država članica, v kateri namerava davčni zavezanec uporabiti čezmejno oprostitev, uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora davčni zavezanec v skladu s tretjim odstavkom za to državo članico navesti podatke o letnem prometu iz tretje, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka ločeno po sektorjih dejavnosti.

V četrtem odstavku je določeno, da davčni organ davčnemu zavezancu, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 94.b člena ZDDV-1, dodeli posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, in sicer najpozneje 35 delovnih dni po prejemu predhodnega obvestila. V tem času davčni organ v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010 obvesti drugo državo članico o nameri davčnega zavezanca, da uporabi čezmejno oprostitev obračunavanja DDV za male davčne zavezance v tej državi članici, in tej državi članici pošlje tudi vse podatke o davčnem zavezancu in njegovem prometu. Druga država članica odloči o tem, ali davčni zavezanec izpolnjuje nacionalne predpise o DDV za uporabo oprostitve v tej državi članici, in o tem obvesti davčni organ (FURS). Davčni organ lahko odloči o izdaji posamične identifikacijske številke za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV davčnemu zavezancu, že ko prejme prvi odgovor druge države članice, da lahko na njenem ozemlju uporabi oprostitev obračunavanja DDV. Davčni organ o odločitvi druge države članice ali držav članic (ki jih je davčni zavezanec navedel v predhodnem obvestilu) obvesti davčnega zavezanca in mu, če mu je bila že izdana posamična identifikacijska številka, potrdi ali zavrne uporabo posamične identifikacijske številke za uporabo čezmejne oprostitve za to državo članico. Navedeni rok 35 delovnih dni se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev obračunavanja DDV, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. V tem primeru davčni organ obvesti davčnega zavezanca o podaljšanju roka za izdajo posamične identifikacijske številke. Če davčni organ ne prejme obvestila druge države, da davčni zavezanec ne izpolnjuje pogojev za oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju te države članice, ali zahteve druge države članice za podaljšanje roka v 35 delovnih dneh, šteje, da davčni zavezanec izpolnjuje pogoje za oprostitev v tej državi članici, in mu dodeli posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev v tej državi članici. Če je davčni zavezanec, ki mu druga država članica odobri uporabo oprostitve za dobave na njenem ozemlju in ki za ta namen prejme posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev, v tej državi članici identificiran za DDV, ta država članica razveljavi njegovo identifikacijsko številko za DDV.

Posamična identifikacijska številka za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja je sestavljena iz kode države »SI«, ki označuje, da je Slovenija davčnemu zavezancu izdala posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, davčne številke in pripone »-EX« (peti odstavek). Na podlagi šestega odstavka lahko davčni zavezanec začne uporabljati čezmejno oprostitev v drugi državi članici ali drugih državah članicah šele z dnem, ko davčni organ davčnemu zavezancu sporoči posamično identifikacijsko številko ali potrdi posamično številko, ki mu je že bila dodeljena, za uporabo oprostitve v eni ali več dodatnih državah članicah (če namerava davčni zavezanec, ki že uporablja čezmejno oprostitev, uporabo oprostitve razširiti na nove države članice).

V skladu z novim, 94.d členom ZDDV-1 lahko davčni zavezanec spreminja uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v posameznih državah članicah in obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je moral sporočiti davčnemu organu za namene uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV. V prvem odstavku je določeno, da je davčni zavezanec, ki je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, dolžan davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporočiti vse spremembe podatkov, ki mu jih je sporočil s predhodnim obvestilom (podatki iz drugega in tretjega odstavka 94.c člena ZDDV-1), vključno z namero, da bo uporabil oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso

navedene v predhodnem obvestilu ali prejšnjih posodobitvah predhodnega obvestila, in odločitvijo o prenehanju uporabe oprostitve v državi članici ali državah članicah, ki so navedene v predhodnem obvestilu ali prejšnjih posodobitvah predhodnega obvestila. V vsaki posodobitvi predhodnega obvestila mora davčni zavezanec navesti tudi svojo posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejnne oprostitve obračunavanja DDV.

Davčni zavezanec, ki davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporoči namero, da bo uporabil oprostitvev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila in v katerih še ne uporablja oprostitve, mora v skladu z drugim odstavkom v posodobitvi obvestila sporočiti to državo članico ali te države članice in za vsako od teh držav članic podatke o prometu iz točk c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka novega 94.c člena ZDDV-1, razen če davčni organ te informacije že ima na podlagi že predloženih kvartalnih poročil. V tem primeru davčni organ na podlagi tretjega odstavka davčnemu zavezancu sporoči odločitev vsake druge države članice glede uporabe oprostitve na njenem ozemlju in davčnemu zavezancu potrdi ali zavrne uporabo posamične identifikacijske številke za uporabo čezmejnne oprostitve v posamezni državi članici najpozneje 35 delovnih dni po prejemu posodobitve predhodnega obvestila. Navedeni rok se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitvev, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Davčni organ o tem obvesti davčnega zavezanca. V skladu s četrnim odstavkom lahko davčni zavezanec uporablja oprostitvev v posamezni državi članici ali državah članicah šele od dneva, ko mu davčni organ potrdi posamično številko za uporabo čezmejnne oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz posodobitve predhodnega obvestila.

Davčni zavezanec, ki davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporoči namero, da bo prenehal uporabljati oprostitvev obračunavanja DDV v določeni državi članici ali državah članicah, mora v skladu s petim odstavkom o tem obvestiti davčni organ s posodobitvijo predhodnega obvestila in v njej navesti državo članico ali države članice, v katerih bo prenehal uporabljati oprostitvev. Na podlagi šestega odstavka začne prenehanje uporabe oprostitvev učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrletja od dneva predložitve posodobitve predhodnega obvestila davčnemu organu. Če je posodobitev predhodnega obvestila predložena davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrletja, pa preneha možnost uporabe oprostitvev prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrletja.

V sedmem odstavku je določeno, da v primeru, ko druga država članica, v kateri davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji že uporablja čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV, obvesti davčni organ, da davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za oprostitvev v tej državi članici, davčni organ to odločitev sporoči davčnemu zavezancu (v sistemu eDavki) in mu prekliče uporabo posamične identifikacijske številke za uporabo čezmejnne oprostitvev obračunavanja DDV v tej državi članici. Če želi davčni zavezanec v tej drugi državi še naprej opravljati dobave blaga ali storitev, mora od teh dobav obračunavati DDV v skladu s pravili te države članice.

V osmem odstavku je določeno, da pritožba zoper odločitev o prenehanju uporabe čezmejnne oprostitvev obračunavanja DDV v drugi državi članici ne zadrži njene izvršitve.

V novem, 94.e členu ZDDV-1 se določi obveznost rednega poročanja o ustvarjenem prometu davčnega zavezanca, ki uporablja čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV. V skladu s prvim odstavkom mora davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki uporablja čezmejno oprostitvev, davčnemu organu predložiti četrletno poročilo za vsako koledarsko četrletje. V tem poročilu mora navesti svojo posamično identifikacijsko številko ter podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v Sloveniji (v skladu s tretjim odstavkom 94.a člena ZDDV-1), ali »0«, če ni opravil nobene dobave, in skupno vrednost dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v vsaki od drugih držav članic (v skladu z drugim odstavkom 94.a člena ZDDV-1), ali »0«, če ni opravil nobene dobave. Če davčni zavezanec uporabi oprostitvev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora na podlagi drugega odstavka za vsako tako državo članico davčnemu organu sporočiti podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev ločeno po sektorjih dejavnosti. Če davčni zavezanec v koledarskem

trimesečju opravi dobave blaga oziroma storitev le v eni dejavnosti, vpiše podatke o prometu samo za to dejavnost, za druge dejavnosti, v katerih ni opravil nobene dobave, pa navede vrednost »0«.

Če davčni zavezanec znotraj koledarskega trimesečja začne ali preneha uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v posamezni državi članici ali posameznih državah članicah, mora v skladu s tretjim odstavkom v četrtletnem poročilu za vsako od teh držav članic navesti datum začetka oziroma prenehanja uporabe čezmejne oprostitve. V četrtem odstavku je določeno, da mora davčni zavezanec v primeru, ko predloži četrtletno poročilo za isto koledarsko trimesečje, v katerem je davčnemu organu predhodno predložil predhodno obvestilo in je bil tudi identificiran s posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, v četrtletnem poročilu navesti podatke o vrednostih prometa iz točk b) in c) prvega odstavka tega člena, ki so zmanjšane za vrednosti transakcij, ki jih je že vključil v predhodno obvestilo za isto trimesečje. S tem se prepreči podvajanje sporočenih vrednosti prometa davčnemu organu. V petem odstavku pa je določeno, da mora davčni zavezanec v primeru, ko davčnemu organu predloži četrtletno poročilo za koledarsko trimesečje, v katerem je prejel posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV na podlagi predhodnega obvestila, ki pa ga je davčnemu organu predložil v predhodnem koledarskem četrtletju, v tekočem četrtletnem poročilu navesti podatke o ustvarjenem prometu iz točk b) in c) prvega odstavka tega člena za trimesečje, za katero poroča, in podatke o ustvarjenem prometu za predhodno trimesečje, ki jih ni vključil v predhodno obvestilo. S tem se doseže, da so davčnemu organu sporočeni podatki o celotnem dejansko ustvarjenem prometu davčnega zavezanca. V šestem odstavku je določeno, da mora davčni zavezanec davčnemu organu predložiti četrtletno poročilo najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju, na katero se podatki nanašajo. Četrtletno poročilo pošlje davčnemu organu v elektronski obliki v skladu z drugim odstavkom novega, 94.j člena ZDDV-1.

V novem, 94.f členu ZDDV-1 se določa obveznost davčnega zavezanca, ki uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v eni ali več drugih državah članicah, da obvesti davčni organ, ko preseže prag letnega prometa v Uniji, ki je poleg pogoja, da vrednost dobav v drugih državah članicah ne presega njihovega nacionalnega praga za oprostitev obračunavanja DDV, dodaten pogoj za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV. V skladu s prvim odstavkom novega 94.f člena ZDDV-1 mora davčni zavezanec, ki preseže 100.000 evrov letnega prometa v Uniji, v roku 15 delovnih dneh od dneva, ko je bil presežen prag, davčnemu organu poslati poročilo o preseganju letnega prometa v Uniji. Na podlagi drugega odstavka mora davčni zavezanec v poročilu navesti svojo posamično identifikacijsko številko, datum, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji, ter podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v Sloveniji od začetka tekočega koledarskega četrtletja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji (v skladu s tretjim odstavkom 94.a člena ZDDV-1), ali »0«, če ni opravil nobene dobave, in skupno vrednost dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v vsaki od drugih držav članic od začetka tekočega koledarskega četrtletja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji (v skladu z drugim odstavkom 94.a člena ZDDV-1), ali »0«, če ni opravil nobene dobave. Če davčni zavezanec uporabi oprostitev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora na podlagi tretjega odstavka za vsako tako državo članico davčnemu organu sporočiti podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v vsaki od teh držav članic od začetka koledarskega četrtletja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji, ločeno po sektorjih dejavnosti. Če davčni zavezanec v koledarskem trimesečju opravi dobave blaga oziroma storitev le v eni dejavnosti, vpiše podatke o prometu samo za to dejavnost, za druge dejavnosti, v katerih ni opravil nobene dobave, pa navede vrednost »0«.

Na podlagi četrtega odstavka davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja. Izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV velja z dnem, ko davčni zavezanec preseže prag letnega prometa v Uniji.

V novem, 94.g členu ZDDV-1 se določi obveznost predložitve popravkov sporočenih podatkov. Če davčni zavezanec naknadno ugotovi napake v podatkih, ki jih je sporočil davčnemu organu v predhodnem obvestilu (v skladu z novim, 94.c členom ZDDV-1), posodobitvi obvestila (v skladu z

novim, 94.d členom ZDDV-1), četrletnem poročilu (v skladu z novim, 94.e členom ZDDV-1) in poročilu o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV (v skladu z novim, 94.f členom ZDDV-1), mora v skladu s prvim odstavkom davčnemu organu poslati popravke sporočenih podatkov.

V drugem do petem odstavku so določeni posebni primeri sporočanja popravkov, in sicer je v drugem odstavku določeno, da mora davčni zavezanec, ki naknadno ugotovi materialne napake v predloženem predhodnem obvestilu iz prvega odstavka 94.c člena tega zakona, še preden mu je davčni organ dodelil posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV, sporočiti popravke na način, da davčnemu organu znova predloži originalno predhodno obvestilo s pravilnimi podatki. V tem primeru se šteje, da je davčni zavezanec prijavil čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v skladu s 94.c členom na dan ponovne predložitve predhodnega obvestila, in torej začne teči rok za odločitev davčnega organa o prijavi čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV z dnem predložitve popravljenega predhodnega obvestila. V tretjem odstavku je tudi določeno, da davčni zavezanec, če naknadno ugotovi materialne napake v predloženem predhodnem obvestilu iz prvega odstavka 94.c člena tega zakona, ko mu je davčni organ že dodelil posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV, pošlje davčnemu organu popravke podatkov na način, da mu pošlje posodobitev predhodnega obvestila v skladu s prvim odstavkom 94.d člena tega zakona. Če davčni zavezanec pošlje posodobitev predhodnega obvestila v času, ko je davčni organ davčnemu zavezancu že dodelil posamično identifikacijsko številko, vendar še ni dokončno odločeno o oprostitvi v vseh državah članicah iz predhodnega obvestila, se šteje, da je davčni organ prejel posodobitev predhodnega obvestila na dan, ko je davčnemu zavezancu sporočil odločitev o uporabi čezmejne oprostitvev vseh držav članic iz predhodnega obvestila.

Materialne napake iz drugega in tretjega odstavka so napake v podatkih davčnega zavezanca v predhodnem obvestilu ali posodobitvi predhodnega obvestila, ki so pomembni za uveljavljanje pravice davčnega zavezanca do uporabe čezmejne oprostitve (npr. ime, kontaktni podatki, identifikacijska številka za DDV ali davčna številka, skupna vrednost prometa). V primeru, ko želi davčni zavezanec uporabljati oprostitvev v državi članici, ki je ni navedel v predhodnem obvestilu ali posodobitvi predhodnega obvestila, se to ne šteje za materialno napako. V tem primeru mora davčni zavezanec prijaviti oprostitvev v tej državi članici s predložitvijo (nove) posodobitve predhodnega obvestila v skladu s 94.d členom ZDDV-1.

V četrtem odstavku je določeno, da davčni zavezanec, ki naknadno ugotovi napake v sporočenih podatkih v četrletnem poročilu, sporoči pravilne podatke davčnemu organu tako, da znova predloži četrletno poročilo. V skladu s petim odstavkom davčni zavezanec sporoči tudi spremembe v podatkih o ustvarjenem prometu v posameznem trimesečju, ki so posledica razveljavitve posameznih poslovnih transakcij, s ponovno predložitvijo četrletnega poročila.

V novem, 94.h členu ZDDV-1 se določijo pravila za izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za uporabo čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV. V prvem odstavku je določeno, da davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV, ko davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za uporabo čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV (odločanje davčnega organa po uradni dolžnosti, ko ugotovi, da pogoji za uporabo čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV niso več izpolnjeni, na primer ugotovi, da je davčni zavezanec presegel prag 100.000 evrov, davčni zavezanec pa kljub pozivu za predložitev poročila o preseganju letnega prometa v Uniji tega ni predložil), sporoči svojo odločitev o prenehanju uporabe čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV, sporoči, da so njegove dejavnosti prenehale, ali davčni organ drugače domneva, da so dejavnosti davčnega zavezanca prenehale, ko davčni zavezanec sporoči, da bo sedež dejavnosti prenesel iz Slovenije v drugo državo članico ali ko davčni organ ugotovi, da je bil davčni zavezanec izbrisan iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega registra ali predpisane evidence in mu davčni zavezanec tega ni sporočil s posodobitvijo predhodnega obvestila (v skladu s prvim odstavkom 94.d člena ZDDV-1).

V skladu z drugim odstavkom davčni organ davčnega zavezanca, ki ne izpolnjuje več pogojev za uporabo ureditve za čezmejno oprostitvev iz prvega odstavka 94.a člena (na primer preseže unijski prag prometa za čezmejno oprostitvev, druga država članica oprostitvev sporoči davčnemu organu, da

davčni zavezanec na njenem ozemlju nima pravice do oprostitve ali da je oprostitvev na njenem ozemlju prenehala veljati), nemudoma izključi iz uporabe te ureditve. Če davčni zavezanec obvesti davčni organ o preseganju praga, začne izključitev učinkovati na dan, ko je prag presežen, če pa davčni organ ugotovi, da je davčni zavezanec presegel prag na podlagi predloženih četrtletnih poročil, od davčnega zavezanca pridobi informacijo o datumu, ko je bil presežen prag, in izključi davčnega zavezanca s tem dnem.

V skladu s tretjim odstavkom davčni zavezanec v zahtevi za izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v primeru odločitev o prenehanju uporabe čezmejne oprostitvev navede razlog in datum prenehanja, v primeru prenehanja dejavnosti navede datum prenehanja dejavnosti, v primeru prenosa sedeža dejavnosti pa datum prenosa sedeža in državo, v katero bo prenesel sedež dejavnosti (primeri iz točk b), c) in d) prvega odstavka novega, 94.h člena ZDDV-1). V skladu s četrnim odstavkom začne izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v teh primerih učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrtletja. Če davčni zavezanec predloži zahtevo za izključitev davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrtletja, začne izključitev davčnega zavezanca učinkovati prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrtletja.

V skladu s petim odstavkom začne izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV učinkovati z dnem izbrisa davčnega zavezanca iz ustreznega registra oziroma predpisane evidence.

S šestim odstavkom se ureja izključitev davčnega zavezanca iz čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV, če v osmih zaporednih koledarskih četrtletjih ni poročal o nobenih dobavah blaga v drugih državah članicah oziroma je v četrtletnih poročilih za vse druge države članice izkazoval vrednosti »0«. V teh primerih davčni organ domneva, če nima drugačnih informacij, da so dejavnosti davčnega zavezanca v drugih državah članicah prenehale.

V sedmem odstavku je določeno, da pritožba davčnega zavezanca zoper odločitev davčnega organa o izključitvi iz čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV ne zadrži njene izvršitve in davčni zavezanec do zaključka pritožbenega postopka in dokončnosti odločitve ne sme uporabljati posebne identifikacijske številke in čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV.

V novem, 94.i členu ZDDV-1 se v prvem odstavku določi obveznost plačila DDV od dobav, ki jih davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici opravi na ozemlju Slovenije, če ne izpolnjuje obveznosti predložitve četrtletnega poročila o dobavah, ki jih opravi na ozemlju Slovenije, v državi članici sedeža, ki je tudi država članica identifikacije davčnega zavezanca za uporabo čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV. Če davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki uporablja oprostitvev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije v skladu z drugim odstavkom spremenjenega 94. člena ZDDV-1, in v državi članici, ki mu je dodelila posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitvev obračunavanja DDV v Sloveniji, ne predloži četrtletnega poročila iz 94.e člena ZDDV-1 za dve zaporedni koledarski četrtletji v predpisanem roku (najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju, na katero se podatki nanašajo) ali predloži četrtletno poročilo z zamudo, ki je daljša od 30 dni, mora biti od opravljenih dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije obračunan DDV v skladu z ZDDV-1.

V drugem in tretjem odstavku pa se določi prepoved odbijanja DDV, in sicer je v drugem odstavku določena prepoved odbijanja DDV, ki ga davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki uporablja oprostitvev obračunavanja DDV v Sloveniji v skladu s prvim odstavkom 94. člena ZDDV-1 in obračunava DDV v drugi državi članici ali drugih državah članicah, plača pri nabavah blaga in storitev v Sloveniji, če to blago in storitve uporabi za namene svojih obdavčenih transakcij v drugi državi članici, od DDV, ki ga je dolžan plačati v tej državi članici. V tretjem odstavku pa je določena prepoved odbijanja DDV, ki ga davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki obračunava DDV v skladu z ZDDV-1 in uporablja čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom 94.b člena ZDDV-1, plača pri nabavah blaga in storitev v Sloveniji, če je to blago in storitve uporabil za namene svojih oproščenih transakcij v drugi državi članici, od DDV, ki ga je dolžan plačati v Sloveniji.

V novem, 94.j členu ZDDV-1 so skupne določbe, ki se uporabljajo za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV. V prvem odstavku je določeno, da so vse denarne vrednosti oziroma zneski za namene te posebne ureditve (vrednosti za določitev letnega prometa davčnega zavezanca, ki ima sedež v drugi državi članici, za opravljene dobave v Sloveniji iz drugega odstavka 94.a člena, vrednosti za določitev letnega prometa v Uniji iz drugega odstavka 94.b člena, vrednosti iz predhodnega obvestila po točkah c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.c člena, vrednosti iz posodobitve predhodnega obvestila iz drugega in petega odstavka 94.d člena, vrednosti v četrtletnem poročilu po točkah b) in c) prvega odstavka ter drugega odstavka 94.e člena in vrednosti v poročilu o preseganju letnega prometa v Uniji po točkah c) in d) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.f člena ZDDV-1) izraženi v evrih. Če so bile dobave opravljene v drugih valutah, davčni zavezanec za preračun vrednosti v evre uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga Banka Slovenije objavi za prvi dan koledarskega leta, ali če za ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

V drugem odstavku je določeno, da davčni zavezanec pošlje predhodno obvestilo iz prvega odstavka 94.c člena ZDDV-1, posodobitev predhodnega obvestila iz prvega in petega odstavka 94.d člena ZDDV-1, četrtletno poročilo o prometu iz prvega odstavka 94.e člena ZDDV-1, poročilo o preseganju letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV iz drugega odstavka 94.f člena ZDDV-1, popravke podatkov iz 94.g člena ZDDV-1 ter zahtevke za izključitev čezmejne oprostitve obračunavanja DDV iz drugega odstavka 94.h člena ZDDV-1 davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti.

V tretjem odstavku pa je dano pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, za sprejetje podzakonskega predpisa (pravilnika), v katerem lahko podrobneje predpiše vsebino in način pošiljanja predhodnega obvestila, posodobitve predhodnega obvestila, četrtletnega poročila o prometu, poročila o preseganju letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, popravkov podatkov ter zahtevka za izključitev iz čezmejne oprostitve obračunavanja DDV davčnemu organu.

K 34. členu

S tem členom se v 2. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1 doda nov, 94.k člen, s katerim se določba, ki ureja pravico do oprostitve obračunavanja DDV za dobave blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, prenese iz posebne ureditve za male davčne zavezance v posebno ureditev za kmete, vsebina določbe pa se pri tem ne spremeni. V prvem odstavku člena se določi, da je obračunavanja DDV oproščena dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov (kmet nima obveznosti vodenja knjig). V teh primerih se za davčnega zavezanca za namene ZDDV-1 šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti, določijo za predstavnika. V drugem odstavku je določeno, da kmet v zvezi z oproščenimi dobavami nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom ZDDV-1 (ima pravico do pavšalnega nadomestila) in DDV ne sme izkazovati na računih.

V skladu s tretjim odstavkom pa se lahko kmet, ki opravlja dejavnost iz prvega odstavka, odloči za obračunavanje DDV v skladu z ZDDV-1. V tem primeru mora izbiro vnaprej prijaviti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu. V skladu s tem odstavkom se skrajša obdobje za uporabo prostovoljne identifikacije zavezancu, ki opravlja dobave v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter se odloči za obračunavanje DDV, s 60 mesecev (pet let) na obdobje tekočega in naslednjega koledarskega leta.

K 35. členu

S tem členom se prvi odstavek 95. člena ZDDV-1 uskladi z novim, 94.k členom ZDDV-1. V skladu s spremenjenim prvim odstavkom ima kmet iz prvega odstavka novega, 94.k člena ZDDV-1 v zvezi z dobavami kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pravico do pavšalnega nadomestila DDV pod pogoji in na način, ki je določen v 95. členu ZDDV-1.

K 36. členu

Redakcijska sprememba prvega odstavka 96. člena popravlja sklicevanje zaradi prenosa vsebine drugega odstavka 94. člena v prvi odstavek 94.k člena zakona.

K 37. členu

S spremenjenim 105. členom ZDDV-1 se prenovi možnost izbire uporabe posebne ureditve (maržne ureditve), ki jo ima obdavčljivi preprodajalec. Pri obdavčitvi umetniških predmetov, zbirk in starin se v skladu s 102. do 117. členom ZDDV-1 uporablja posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce. Obdavčljivi preprodajalci pod pogoji, določenimi v navedenih členih, obračunajo DDV od dosežene razlike med nabavno in prodajno ceno umetniških predmetov, zbirk ali starin. 103. člen ZDDV-1 določa primere, ko obdavčljivi preprodajalec uporabi maržno ureditev. Dodatno pa 105. člen ZDDV-1 ureja opsijske primere, torej dodatne primere, ko obdavčljivi preprodajalec prav tako lahko uporabi maržno ureditev.

S spremembo prvega odstavka 316. člena Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV je za primere iz 105. člena zakona po novem vedno predpisan pogoj, da lahko obdavčljivi preprodajalec pri prodaji umetniških predmetov kupcem obračuna DDV v skladu z maržno ureditvijo, vendar le, če predhodna dobava (njegov nakup) ni bila obdavčena po nižji stopnji DDV. Ker predlog zakona predvideva, tako kot velja že do začetka veljavnosti te spremembe, uporabo nižje stopnje DDV za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin na ozemlje Slovenije (predlog četrtega odstavka 40. člena ZDDV-1), uporaba maržne ureditve po tem členu za dobavo umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih je uvozil obdavčljivi preprodajalec sam, po tem členu ni več mogoča. Enako velja tudi za dobavo umetniških predmetov obdavčljivemu preprodajalcu, ki jo opravijo avtorji ali njihovi pravni nasledniki, saj se tudi v teh primerih uporabi nižja stopnja DDV (v skladu s predlogom Priloge I). Tudi ob nadaljnji prodaji tako pridobljenih umetniških predmetov obdavčljivi preprodajalec ne more uporabiti maržne ureditve po tem členu. Če pa se pri preprodajalčevem nakupu umetniških predmetov DDV ne obračuna, se maržna ureditev uporabi že na podlagi točke a) oziroma c) 103. člena ZDDV-1.

Zato se s prenovljenim 105. členom ZDDV-1 ohranja možnost uporabe maržne ureditve le za primere dobav umetniških predmetov, ki so jih obdavčljivemu preprodajalcu dobavili drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, pri čemer dobava ni bila obdavčena po nižji stopnji DDV, saj za to niso bili izpolnjeni pogoji iz Priloge I. Določba se začne uporabljati 1. januarja 2025. Do navedenega datuma pa se še naprej uporablja določba 105. člena ZDDV-1, kot je veljala do trenutka uveljavitve spremenjene določbe.

K 38. členu

S tem členom se v spremenjenem drugem odstavku 130.b člena ZDDV-1 iz uporabe posebne ureditve (unijske ureditve VEM) izvzame dobave blaga in storitev, za katere se uporablja čezmejna oprostitvev obračunavanja DDV v skladu s posebno ureditvijo za male davčne zavezance (94.c člen) ZDDV-1. V skladu s tem se unijska ureditev VEM uporablja za obračunavanje in plačevanje DDV od obdavčenih čezmejnih dobav blaga in storitev kupcem v drugih državah članicam, ne pa tudi za poročanje davčnemu organu o oproščenih čezmejnih dobavah blaga in storitev kupcem v drugih državah članicah. Davčni zavezanec o teh dobavah poroča v skladu s pravili posebne ureditve za male davčne zavezance.

K 39. členu

S tem členom se spremenita prvi in drugi odstavek 131. člena ZDDV-1, ki določata pogoje in obdavčljivi promet za namene posebne ureditve obračunavanja DDV iz 7. podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1. V spremenjenem prvem odstavku se določi, da lahko to posebno ureditev uporablja davčni zavezanec, ki v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 400.000 evrov obdavčljivega prometa, brez DDV, in ni verjetno, da bo ta znesek presegel v tekočem koledarskem letu. Spremenjen drugi odstavek pa določa, da obdavčljivi promet obsega zneske iz tretjega in četrtega odstavka novega, 94.a člena ZDDV-1 (promet davčnega zavezanca za namene posebne ureditve po plačani realizaciji in posebne ureditve za male davčne zavezance je sestavljen iz istovrstnih transakcij).

K 40. členu

Ureditev v novem, 9. podpoglavju IX. poglavja ZDDV-1 ureja obveznosti in pravice skupine za DDV, opredeljene v novem, 5.a členu tega zakona.

V 137.h členu se določijo splošna pravila za delovanje skupine za DDV. Skupina enega od članov določi za predstavnika skupine za DDV, ki izpolnjuje obveznosti in uveljavlja pravice iz tega zakona v imenu vseh članov skupine. Skupina za DDV ima dodeljeno eno identifikacijsko številko za DDV, ki jo člani skupine za DDV uporabljajo pri transakcijah z osebami, ki niso člani te skupine za DDV. Določi se, da je davčni zavezanec lahko hkrati član samo ene skupine za DDV; če se želi pridružiti drugi skupini za DDV, mora v primeru, da je že član ene skupine za DDV, iz te skupine za DDV obvezno izstopiti. Davčni zavezanci, člani skupine za DDV, se z vidika obveznosti in pravic po tem zakonu štejejo za enega davčnega zavezanca, zato se določi, da transakcije med člani skupine niso predmet DDV. Transakcije med davčnim zavezancem, ki se pridruži skupini za DDV, in njegovo enoto (sedežem ali poslovno enoto) v drugi državi so predmet DDV. Tako se ne posega v pristojnosti drugih držav, kar je v skladu tudi s sodbo Sodišča EU C-7/13. Drugi odstavek 11. člena Direktive Sveta 2006/112/ES določa, da država članica, ki uporabi možnost uvedbe skupine za DDV, lahko sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi prepreči možnost davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. V skladu z navedenim se z osmim odstavkom določijo dodatni pogoji za vključitev davčnega zavezanca v skupino za DDV in z devetim odstavkom določi uporaba te ureditve najmanj za tekoče koledarsko leto in dve naslednji koledarski leti.

S 137.i členom se davčnemu organu določi vodenje evidence davčnih zavezancev, ki uporabljajo ureditev skupine za DDV.

Skupina za DDV lahko sprejema nove člane, obstoječi pa jo lahko zapustijo. Obveznosti in pravice, ki se nanašajo na vključitev in izključitev članov, določa 137.j člen.

S 137.k členom se določijo posebne obveznosti in pravice, ki se nanašajo na plačilo DDV za skupino za DDV, ki še niso določene s splošnimi določbami zakona. Za skupino za DDV je, ne glede na druge določbe tega zakona, davčno obdobje vedno koledarski mesec. Predstavniki skupine za DDV je odgovoren za vlaganje vseh dokumentov in izpolnjevanje vseh obveznosti, na primer obračunov DDV, rekapitulacijskih poročil in podobno. Predstavniki skupine za DDV vlaga tudi zahtevke za vračilo preveč plačanega davka, ki mu je tudi vrnjen. Predstavniki skupine za DDV predloži tudi druge vrste zahtevkov za vračilo DDV, kot so navedeni v 2. podpoglavju (vračilo DDV) IX. poglavja, ki se nanaša na odbitek DDV. Člani skupine za DDV so solidarno odgovorni za plačilo dolgovanega DDV, ki nastane v obdobju njihovega članstva v skupini za DDV. Ta obveznost ne preneha z izstopom iz skupine za DDV.

K 41. členu

7. točka 140. člena se ustrezno dopolni zaradi spremembe 83. člena, ki se dopolnjuje z devetim odstavkom; ta ureja obveznost davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji, da na izdanem poenostavljenem računu navede »Posebna ureditev Plačana realizacija«. Za kršitev te nove določbe se ustrezno dopolnjuje tudi kazenska določba.

Z novo, 15. točko v prvem odstavku 140. člena zakona se predpisujejo globe za kršitev obveznosti iz novega, 81.a člena zakona, ki ureja izjeme od obveznosti izdajanja računov. Prekršek, da davčni zavezanec »ne zagotovi podatkov o dobavah blaga in storitev v svojem knjigovodstvu«, se nanaša na kršitev določbe desetega odstavka novega, 81.a člena. Obveznosti se nanašajo na spremljanje prodaje iz avtomatov, kadar velja izjema od obveznosti izdaje računov, in opravljanje popisov ter na objavo obvestila na prodajnem mestu in na obvestitev davčnega organa o uporabi avtomatov, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov. Zavezancem se omogoča obveznost dobav blaga in storitev, pri katerih ni potrebno izdajanje računov, vendar pa so davčni zavezanci vseeno zavezani k določenim ravnanjem, s katerimi se omogoča nadzor davčnega organa nad pravilnostjo izpolnjevanja davčnih obveznosti. Za kršitve teh obveznosti pa je predpisana globa.

Z novo, 16. točko se predpisujejo globe za kršitev obveznosti poročanja iz novega 41.a člena zakona. Navedeni člen ureja oprostitev plačila DDV za primere pridobitev in dobav blaga, namenjenega za brezplačno razdelitev žrtvam elementarnih nesreč. Določba predpisuje tudi obveznost poročanja davčnih zavezancev, ki uveljavljajo navedeno oprostitev, davčnemu organu, in sicer na mesečni ravni.

Z novo, 17. točko se predpisuje globa za kršitev obveznosti obveščanja davčnega organa o neizpolnjevanju pogojev članstva v skupini za DDV. V skladu s tretjim odstavkom 137.j člena mora predstavnik skupine za DDV v osmih dneh po nastanku vsake spremembe pogojev iz 5.a in 137.h člena, ki vpliva na pravico do obstoja člana v skupini za DDV, to sporočiti davčnemu organu, ki člana izključi iz skupine za DDV.

K 42. členu

11. točka prvega odstavka 141. člena se dopolni z navedbo 94.b in 94.k člena. Zaradi razširitve oprostitve obračunavanja DDV tudi za davčne zavezance, ki imajo sedež v drugi državi članici, se sankcije dopolnijo tudi za kršitev novododanih členov. 94.b člen uvaja nove pogoje, po katerih davčni zavezanec lahko uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, v novi, 94.k člen pa se prenašajo pogoji za oprostitev obračunavanja DDV za dobave, opravljene v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki so bili določeni v 94. členu. Zavezanci, ki uporabljajo oprostitev obračunavanja DDV, ne smejo izkazovati DDV na izdanih računih in odbijati DDV, ki ga plačajo pri nabavah blaga in storitev.

Nova 15. točka določa sankcije za kršitve prvega do četrtega in sedmega odstavka 85.b člena, ki določajo obveznost davčnega zavezanca, da za vsako posamezno davčno obdobje vodi evidenco obračunanega DDV in evidenco odbitka DDV. Ti evidenci mora davčni zavezanec predložiti po elektronski poti davčnemu organu za vsako posamezno davčno obdobje, kar pomeni, da se morajo predlagati za vsak koledarski mesec ali za vsako koledarsko trimesečje, odvisno od tega, kakšno obdobje ima davčni zavezanec v skladu z določbo 89. člena ZDDV-1 določeno. V tretjem odstavku 85.b člena je določeno, da mora davčni zavezanec ti evidenci v primeru predložitve obračuna DDV na podlagi odločitve davčnega organa v skladu z 88.a členom tega zakona predložiti hkrati s predložitvijo obračuna DDV za obdobje, na katero se nanaša obračun DDV. Na podlagi prvega odstavka tega člena mora namreč davčni zavezanec v drugih primerih ti evidenci davčnemu organu predložiti najpozneje do roka, v katerem mora predložiti tudi obračun DDV iz 88. člena tega zakona.

Iz četrtega odstavka 85.b člena tega zakona izhaja, da mora davčni zavezanec v primeru ugotovljenih neskladij med poslanimi evidencami in obračunom DDV, ki ga predloži naknadno, davčnemu organu nemudoma, najpozneje pa v treh delovnih dneh od predložitve obračuna DDV, predložiti popravek teh evidenc. Sedmi odstavek 85.b člena se nanaša na obvezno predložitve evidenc obračunanega DDV in odbitka DDV po elektronski poti, torej prek informacijskega sistema FURS eDavki.

Nova 16. točka določa sankcije, če davčni zavezanec uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici, takšne oprostitve pa ni prijavil davčnemu organu v skladu s prvim

odstavkom 94.c člena. Davčni zavezanec, ki pogoje za tako oprostitev izpolnjuje, mora pred začetkom uporabe te oprostitve obvestiti davčni organ in lahko uporablja to ureditev, ko mu je dodeljena ali potrjena posamična identifikacijska številka.

Z novo 17. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec davčnemu organu ne sporoči spremembe ali prenehanja uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici. Prvi in peti odstavek 94.d člena določata, da mora davčni zavezanec iz prvega odstavka 94.b člena davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporočiti vse spremembe podatkov predhodnega obvestila in mu tudi sporočiti, v kateri državi bo prenehal uporabljati oprostitev.

Z 18. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec začne uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v posamični državi članici, preden mu davčni organ sporoči posamično identifikacijsko številko ali potrdi posamično številko, ki mu je že bila dodeljena, za uporabo oprostitve v drugi državi članici ali drugih državah članicah, kot je določeno v šestem odstavku 94.c člena, ali oprostitev začne uporabljati, preden mu davčni organ potrdi posamično številko za uporabo čezmejne oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz posodobitve predhodnega obvestila, kot določa četrti odstavek 94.d člena.

Z 19. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec davčnemu organu ne predloži četrletnega poročila v skladu s 94.e členom. Ta v prvem odstavku določa, da mora davčni zavezanec, ki uporabi čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, davčnemu organu za vsako koledarsko trimesečje predložiti četrletno poročilo, četrti odstavek tega člena pa določa, da mora poročilo predložiti najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju, na katero se podatki nanašajo. Člen predpisuje tudi, katere podatke mora vsebovati poročilo. Tako se sankcije predpišejo tudi, če davčni zavezanec četrletnega poročila ne predloži v predpisanem roku ali če navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke.

Z 20. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec ne obvesti davčnega organa o preseganju 100.000 evrov letnega prometa v Uniji. Prvi odstavek 94.f člena predpisuje obveščanje davčnega organa o preseganju letnega prometa v Uniji v 15 dneh, drugi odstavek pa določa, da mora biti k obvestilu priloženo poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji. 94.f člen predpisuje tudi, katere podatke mora davčni zavezanec v poročilu navesti. Sankcije se tako predpišejo tudi, če davčni zavezanec obvestila ne predloži v predpisanem roku ali ne priloži poročila o preseganju letnega prometa ali v poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke.

K 43. členu

Subjektom, ki so upravičeni do izjeme od prekrška pri predložitvi obračuna DDV, se doda posameznik. Ta je namreč v skladu z določbami ZDDV-1 davčni zavezanec in kot tak zavezan k izpolnjevanju obveznosti iz ZDDV-1, za kršenje teh obveznosti pa so zanj predpisani tudi prekrški (na primer peti odstavek 141. člena ZDDV-1). Če posameznik ne bi bil vključen med subjekte, za katere velja izjema od prekrška pri predložitvi obračuna DDV iz 141.a člena ZDDV-1, gre za neenako obravnavo davčnih zavezancev v zakonu in bi bili davčni zavezanci, pravne osebe in posamezniki, ki opravljajo dejavnost, v tem pogledu v boljšem pravnem položaju kot posamezniki, fizične osebe.

K 44. členu

Z novim drugim odstavkom 146. člena ZDDV-1 se podrobneje opredeljuje vsebina, ki jo v podzakonskih predpisih uredi minister, pristojen za finance, za namene izvajanja tega zakona. Iz pooblastila izhaja, da natančnejše kriterije in načine uporabe nižjih stopenj DDV določi minister, pristojen za finance, s podzakonskim predpisom. Okvir nižjih stopenj – kategorije blaga in storitev, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, določa ZDDV-1 v prilogah I in IV. Za lažje izvajanje se podrobnejša opredelitev blaga in storitev, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, z uporabo kombinirane nomenklature carinske tarife in statistične klasifikacije proizvodov po dejavnosti v skladu

s četrtem odstavkom 98. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, uredi v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost.

K 45. členu

S tem členom se določa, da se prilogi I in IV nadomestita z novima prilogama.

S spremenjeno Prilogo I se v 1. točki opredeli uporaba splošne stopnje DDV tudi za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili in pripravke za pripravo takšnih pijač. Minister, pristojen za finance, s pravilnikom natančneje opredeli pijače z dodanim sladkorjem ali sladili, za katere se uporablja splošna stopnja DDV (na primer energijske pijače, gazirane pijače, vode z dodatki sladkorja ali sladil, sadni napitki, drugi napitki, čokoladno, vaniljevo, lešnikovo mleko, kavni napitki ...). S to spremembo se sledi ciljem zdravstvene politike – zmanjšanje uživanja navedenih pijač. Pogosto uživanje teh živil z zdravstvenega vidika ni priporočljivo. Z zvišanjem stopnje obdavčitve se pričakuje posledično zvišanje drobnoprodajnih cen in s tem zmanjšanje pogostosti uživanja teh živil.

Natančneje so vrste hrane, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, opredeljene v podzakonskem aktu. Posledično se bo na podlagi sprememb zakona prilagodil tudi pravilnik, ki ureja izvajanje ZDDV-1. Iz obsega nižje stopnje DDV se želijo izločiti pijače z dodanim sladkorjem ali sladili (na primer energetske pijače in druge pijače z dodanim sladkorjem ali sladili).

S predvideno spremembo pravilnika bodo podrobneje opredeljene vrste pijač, za katere se uporablja nižja stopnja DDV. Nižja stopnja DDV se bo še naprej uporabljala za:

- razna živila (tarifne oznake: 2101 do vključno 2106), razen sladkornih sirupov in pripravkov za pripravo pijač (tarifne oznake 2106 90 30 do vključno 2106 90 98);
- vode (tarifna oznaka: 2201), vode, ki vsebujejo le dodane arome (2202 10 00), sadni sokovi, sokovi iz oreščkov in zelenjavni sokovi (tarifna oznaka: 2009), pijače na osnovi oreščkov, žit ali semen (tarifne oznake: 2202 99 11 do vključno 2202 99 19), tekoča hrana za bolnike (tarifna oznaka 2202 99) ter kis in nadomestki kisa (tarifna oznaka: 2209 00).

Po veljavni zakonodaji se nižja stopnja DDV uporablja za vse pijače, ki se uvrščajo v tarifno oznako 2201 (vode brez dodanega sladkorja, sladil ali arom), tarifno oznako 2202 (vode z dodatki sladkorja, sladil ali arom in druge brezalkoholne pijače) ter tarifno oznako 2009 (sokovi). Predvidena je torej izločitev uporabe nižje stopnje DDV za pijače iz tarifne oznake 2202 (razen določenih izjem) ter sladkornih sirupov in pripravkov za pripravo pijač.

Dodatno se poenostavlja uporaba nižje stopnje DDV za medicinsko opremo in pripomočke (uporablja se za vse izdelke, ki se običajno uporabljajo v zdravstvu, ali za invalidne osebe) ter se omejuje uporaba nižje stopnje DDV za kemična fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila (kemična in mineralna gnojila) od 1. januarja 2032 dalje. Na novo se ureja tudi ureditev na področju obdavčitve umetniških predmetov (omejuje se uporaba maržne ureditve) z namenom uskladitve s spremembami DDV direktive.

Izraz priprava jedi se nadomesti z izrazom restavracijske storitve in storitve cateringa, saj Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 v 6. členu jasno opredeljuje restavracijske storitve in storitve cateringa, razliko med obema in ustrezno obravnavo teh storitev.

Z novo Prilogo IV pa se dodaja nov drugi odstavek, s katerim se prenaša ureditev iz 121. člena Zakona o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23), ki začasno, do ureditve v zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost, ureja uporabo posebne nižje stopnje DDV za dobave tipizirane gasilske opreme.

Preoblikovana dikcija oprostite za gasilce upošteva ureditev v 3., 5., 6. in 9. členu Zakona o gasilstvu. V 3. členu Zakona o gasilstvu je opredeljeno, da gasilske organizacije izvajajo operativne naloge

gasilstva. Te so podrobneje opredeljene v 4. točki 5. člena Zakona o gasilstvu in obsegajo »gašenje in reševanje ob požarih, prometnih, okoljskih oziroma ekoloških ter industrijskih nesrečah, opravljanje nalog zaščite in reševanja oseb ter premoženja ob naravnih in drugih nesrečah ter druge splošne reševalne naloge. Operativne naloge gasilstva so lahko tudi preventivne, in sicer izvajanje ukrepov varstva pred požarom, ki jih gasilskim enotam določajo predpisi s področja varstva pred požarom, usposabljanja in vaje za izvajanje operativnih nalog gasilstva.« V 17. točki navedenega člena so opredeljene tudi gasilske organizacije, in sicer so to prostovoljna gasilska društva, gasilske zveze in poklicne gasilske enote, organizirane kot javni zavodi ali druge organizacijske oblike, ki poklicno opravljajo gasilsko službo.

Predlog zakona, ki ureja uporabo posebne nižje stopnje DDV za dobave tipizirane gasilske opreme, upošteva navedeno ureditev v Zakonu o gasilstvu in omejitve iz Direktive Sveta 2022/542/EU, v skladu s katero se nižja stopnja DDV lahko uporablja le za dobavo orodja in druge opreme, ki se dobavlja javnim organom ali neprofitnim organizacijam na področju civilne zaščite ali zaščite skupnosti.

Posebna nižja stopnja DDV se tako lahko uporabi za dobave tipizirane gasilske opreme, torej opreme ki jo gasilske zveze opredeljujejo kot primerno za opravljanje operativnih nalog gasilstva. Operativne naloge gasilstva so natančno opredeljene v 5. členu Zakona o gasilstvu in obsegajo tudi preventivne naloge gasilstva. Uporaba posebne nižje stopnje DDV je mogoča le, kadar se navedena gasilska oprema dobavi gasilskim organizacijam, ki izpolnjujejo pogoje po direktivi DDV – torej prostovoljnimi gasilskim društvom, gasilskim zvezam in poklicnim gasilskim enotam, organiziranim kot javni zavodi, ne pa tudi drugim poklicnim gasilskim enotam ali industrijskim gasilskim enotam.

V skladu s 6. členom Zakona o gasilstvu občine zagotavljajo opravljanje operativnih nalog gasilstva prek gasilskih organizacij ter zagotavljajo sredstva za opremo in delovanje gasilstva. Kadar občina za izpolnjevanje svoje zakonske obveznosti organiziranja, opremljanja in delovanja gasilstva sama nabavlja tipizirano gasilsko opremo, se lahko uporabi posebna nižja stopnja DDV le, če to opremo nabavlja v imenu in za račun gasilskih enot, ki so upravičene do nižje stopnje DDV pri nabavi gasilske opreme.

K 46. členu

S spremembo prvega odstavka 73. člena ZDDV-1 se določa omejitev za prenašanje presežka DDV iz preteklih davčnih obdobij v naslednja. Če davčni zavezanec za presežek DDV ni uveljavljal vračila že v samem obračunu DDV v obdobju, ko je bil ta presežek v obračunu DDV ugotovljen, niti naknadno, je to privedlo do stanja, da so se lahko prenašali v naslednja davčna obdobja tudi presežki DDV, ugotovljeni po obračunih DDV, predloženih davčnemu organu že pred več kot petimi leti.

S prehodno določbo se posebej ureja, da navedena omejitev petih let velja le za presežke DDV, ugotovljene z obračuni DDV za davčna obdobja, ki so se začela pred začetkom uporabe tega zakona (kar bo predvidoma od 1. januarja 2025). Z vidika zagotavljanja pravne varnosti in predvidljivosti za davčne zavezance se za vse obstoječe presežke DDV, nastale v davčnih obdobjih pred začetkom uporabe spremenjene določbe 73. člena, določa omejitev prenosa presežkov in podajanja zahtevkov za vračilo DDV do 31. decembra 2030, torej predvidoma za obdobje petih let od začetka veljavnosti sprememb ZDDV-1. V teh primerih bo torej veljala možnost prenosa presežka DDV v naslednje davčno obdobje oziroma podaja zahtevka za vračilo vse do navedenega datuma. S to določbo se naslavljajo primeri, ko se presežki v obračunu DDV prenašajo v naslednja davčna obdobja že več kakor pet let. Brez te določbe bi davčni zavezanci ob začetku uporabe spremenjene določbe 73. člena v takšnih primerih izgubili možnost prenosa presežka DDV v naslednja davčna obdobja oziroma možnost podaje zahtevka za vračilo presežka DDV.

K 47. členu

S tem členom se ureja prehodna ureditev za delne dobave pijač z dodanim sladkorjem ali sladili, za katere se spremeni stopnja DDV, pri čemer se del dobav opravi pred začetkom uporabe tega zakona in del dobav po začetku uporabe tega zakona.

K 48. členu:

Določi se rok treh mesecev po uveljavitvi tega zakona za usklajitev Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17, 84/18, 77/19, 58/21, 205/21, 16/22, 82/22, 17/23 in 133/23) in Pravilnika o pogojih in načinu oprostitve davkov za diplomatska predstavništva, konzulate, agencije in organe Evropske unije ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 141/06, 117/08, 68/09, 82/11 in 109/13), izdanih na podlagi 54. in 146. člena ZDDV-1.

K 49. členu

Skupina za DDV je združenje več samostojnih davčnih zavezancev, ki se obravnavajo kot en davčni zavezanec za namene davka na dodano vrednost. S predlogom se dopolnjuje 50. člen tako, da se vpis v davčni register omogoči tudi skupinam za DDV, ki se s spremembami in dopolnitvami Zakona o davku na dodano vrednost uvajajo v slovenski pravni red.

Novi 78.b člen ZDDV-1 določa, da predstavnik skupine za DDV ob prijavi za izdajo identifikacijske številke za DDV predloži davčnemu organu tudi zahtevek za izdajo davčne številke. Z dopolnitvijo prvega odstavka 53. člena Zakona o finančni upravi se določi, da se skupina za DDV na podlagi podatkov iz prijave za vpis v evidenco skupin za DDV, vpiše v davčni register po uradni dolžnosti.

K 50. členu

S tem členom se določa začetek veljavnosti zakona, in sicer naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. januarjem 2025. To je tudi rok, s katerim začnejo veljati spremenjene določbe Direktive Sveta 2006/112/ES, ki se nanašajo na spremembe na področju stopenj DDV in posebne ureditve za male davčne zavezance. Spremembe se prenašajo v pravni red Republike Slovenije s tem zakonom. Določitev roka uveljavitve na naslednji dan po objavi v Uradnem listu je potrebna, ker se 1. januarjem 2025 se začne novo davčno obdobje, ob tem je treba do tega datuma zagotoviti tudi uveljavitev in začetek uporabe podzakonskih predpisov, potrebnih za izvajanje spremenjenih določb ZDDV-1.

Določba drugega odstavka 81.a člena zakona se v delu, ki se nanaša na izjemo od obveznosti izdajanja računov za prodajo storitev preko avtomatov, uporablja od 1. januarja 2026.

Določbe, ki se nanašajo na uvedbo evidence obračunanega DDV ter evidence odbitka DDV, se zaradi prilagajanja na novo ureditev začnejo uporabljati s 1. julijem 2025.

Določbi novega četrtega in petega odstavka 54. člena zakona, ki se nanašata na obveznost poročanja davčnemu organu o opravljenih oproščenih dobavah na podlagi neposredne oprostitve upravičencev ter predložitve osnovnega potrdila davčnemu organu se uporabljata od 1. januarja 2026, zaradi zagotovitve informacijske podpore za elektronsko izmenjavo.

Novi 5.a, 78.b, drugi in tretji odstavek 80., 137.h do 137.k ter deseti odstavki 89. člena in spremenjeni prvi odstavek 65. ter prvi in tretji odstavek 79. člena, ki se nanašajo na uvedbo skupine za DDV v slovenski pravni red, se zaradi prilagajanja na novo ureditev začnejo uporabljati s 1. januarjem 2026.

S šestim odstavkom se zaradi razlikovanja med začetkom veljavnosti tega zakona ter začetkom uporabe posameznih določb podaljšuje uporaba do uveljavitve tega zakona veljavnih določb zakona in sicer vse do začetka uporabe spremenjenih določb, ki se spreminjajo s tem zakonom.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije v skladu z:

- Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2022/890 z dne 3. junija 2022 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede podaljšanja obdobja uporabe neobveznega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave določenega blaga in opravljanje določenih storitev, dovezetnih za goljufije, ter mehanizma za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV (UL L št. 155 z dne 8. 6. 2022, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES);
- Direktivo Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L št. 44 z dne 20. 2. 2009, str. 23), in
- Trinajsto direktivo Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti (UL L št. 326 z dne 21. 11. 1986, str. 40).

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, vključno z zračnim prostorom in morskim območjem, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom;
- »ozemlje države članice«, »država članica« in »Unija« je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, ki je kot tako definirano v predpisih Evropske unije;
- »tretja država« je katero koli drugo ozemlje, razen ozemlje Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Unije;
- »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ni sestavni del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:

a) ozemlja, ki so del carinskega območja Unije:

- v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos);
- v Kraljevini Španiji: Kanarski otoki;
- v Francoski republiki: francoska ozemlja iz 349. in prvega odstavka 355. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- v Republiki Finski: Alandski otoki;
- v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska: Kanalski otoki;
- v Italijanski republiki: Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera.

b) ozemlja, ki niso del carinskega območja Unije:

- v Zvezni republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;
- v Kraljevini Španiji: Ceuta, Melilla;
- v Italijanski republiki: Livigno.

(3) Po tem zakonu se:

- transakcije v Kneževino Monako ali iz nje obravnavajo kot transakcije v Francosko republiko oziroma iz nje;
- transakcije na otok Man ali z njega obravnavajo kot transakcije v Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske oziroma iz njega in
- transakcije v suverene cone Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njih obravnavajo kot transakcije na Ciper oziroma z njega.

4. člen

(transakcije, ki niso predmet obdavčitve)

(1) Ne glede na 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, predmet DDV niso naslednje transakcije:

- a) pridobitev blaga, ki jo opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava takšnega blaga na ozemlju Slovenije oproščena v skladu s 53. členom ali točkami a) do d) prvega odstavka 54. člena tega zakona;
- b) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Unije, če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine;
- c) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Unije, če je prodajalec tega blaga organizator prodaje na javni dražbi, in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na javni dražbi;
- d) pridobitev blaga, razen blaga iz točk a) do c) in razen novih prevoznih sredstev ali trošarinskih izdelkov, ki jo opravi davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavčuje v skladu s posebno ureditvijo za kmete, ali davčni zavezanec, ki opravlja le dobave blaga ali storitev, za katere nima pravice do odbitka DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec.

(2) Točka d) prvega odstavka tega člena se uporabi le, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

- a) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v tekočem koledarskem letu ne preseže zneska 10.000 eurov in
- b) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v preteklem koledarskem letu ni presegla zneska iz prejšnje točke.

(3) Znesek iz drugega odstavka tega člena pomeni skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Unije, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan za blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

(4) Ne glede na točko d) prvega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odloči za obračunavanje DDV v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona. Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora izbiro vnaprej prijaviti Finančni upravi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: davčni organ) in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu prijave.

29. člen

(storitve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditev, pomožne prevozne storitve ter ceditve in dela na premičninah)

(1) Kraj opravljanja storitev v zvezi z vstopninami za kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, vključno s

pomožnimi storitvami, povezanimi z vstopninami, ki se opravijo davčnemu zavezancu, je kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo.

(2) Kraj opravljanja storitev, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih ali podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ki se opravijo osebam, ki niso davčni zavezanec, je kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

(3) Kraj opravljanja pomožnih prevoznih storitev, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti, ter cenitve in delo na premičninah, ki se opravijo osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer so te storitve dejansko opravljene.

30.f člen

(prag za določitev kraja dobave blaga in opravljanja storitev)

(1) Ne glede na točko a) tretjega odstavka 20. člena in prvi odstavek 30.c člena tega zakona je kraj dobave blaga pri prodaji blaga na daljavo znotraj Unije in kraj opravljanja storitev, ki so opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, kraj, v katerem ima dobavitelj ali izvajalec sedež ali, če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) dobavitelj ali izvajalec ima sedež, ali če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici,
- b) storitev je opravljena osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež, stalno ali običajno prebivališče v kateri koli državi članici, ki ni država članica iz prejšnje točke, ali je blago odposlano ali prepeljano v državo članico, ki ni država članica iz prejšnje točke, in
- c) skupna vrednost opravljenih storitev ali dobavljenega blaga iz prejšnje točke brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega zneska 10.000 eurov in tega zneska ni preseгла niti v predhodnem koledarskem letu.

(2) Dobavitelj in izvajalec, ki uporabljata prejšnji odstavek, pošljeta davčnemu organu poročilo o skupni vrednosti dobav blaga in opravljenih storitev iz točke b) prejšnjega odstavka brez DDV v predhodnem koledarskem letu po posamezni državi članici in izjavo o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka v elektronski obliki do konca januarja tekočega leta.

(3) Kadar je v koledarskem letu presežen prag iz točke c) prvega odstavka tega člena, se od takrat naprej za določitev kraja dobave blaga ali opravljene storitve po tem členu uporabljata točka a) tretjega odstavka 20. člena in prvi odstavek 30.c člena tega zakona.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko dobavitelj blaga ali izvajalec storitve, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, odloči za določitev kraja dobave blaga v skladu s točko a) tretjega odstavka 20. člena tega zakona ali kraja opravljene storitve v skladu s prvim odstavkom 30.c člena tega zakona. V tem primeru mora davčni zavezanec izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki ter ta pravila uporabljati najmanj v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih.

36.a člen

(tržna vrednost)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena je pri dobavah blaga ali storitev, ki se opravijo med povezanimi osebami, davčna osnova enaka tržni vrednosti, če je plačilo za dobavo:

- nižje od tržne vrednosti in naročnik nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona;
- nižje od tržne vrednosti in dobavitelj te dobave nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona ter za dobavo velja oprostitev po prvem odstavku 42. člena, 44. členu in drugem odstavku 49. člena tega zakona;
- višje od tržne vrednosti in dobavitelj nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona.

(2) Za namene tega člena so povezane osebe, osebe iz petega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Tržna vrednost iz prvega odstavka tega člena pomeni celoten znesek, ki bi ga kupec ali naročnik v trenutku pridobitve blaga ali storitve pod pogoji lojalne konkurence moral plačati neodvisnemu dobavitelju ali izvajalcu za primerljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije.

(4) Če primerljive dobave blaga ali storitev iz prejšnjega odstavka ni mogoče ugotoviti, pomeni tržna vrednost:

- v zvezi z blagom znesek, ki ni manjši od nabavne cene blaga ali podobnega blaga, ali če ni nabavne cene, od lastne cene, ki se določi v trenutku dobave;
- v zvezi s storitvami znesek, ki ni manjši od celotnih stroškov, ki jih mora davčni zavezanec plačati za opravljene storitve.

40. člen

(uporaba stopnje)

(1) DDV se obračunava po stopnji, ki velja v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava po stopnji, ki velja ob nastanku obveznosti obračuna DDV, v naslednjih primerih:

- a) v primerih iz petega odstavka 33. člena tega zakona;
- b) v primeru pridobitve blaga znotraj Unije;
- c) v primerih uvoza blaga iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Stopnja, ki se uporablja za pridobitev blaga znotraj Unije, je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.

41. člen

(stopnja DDV)

(1) DDV se obračunava in plačuje po splošni stopnji 22% od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 9,5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge I in po posebni nižji stopnji 5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge IV. Priloga I in Priloga IV sta prilogi tega zakona in njegov sestavni del.

47. člen

(dobave blaga, za katere ne velja oprostitev)

(1) Oprostitev iz 1. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona, ter na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV.

(2) Oprostitev iz 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona.

(3) Oprostitev iz 1. in 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave blaga, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine ali posebno ureditvijo za prodaje na javni dražbi.

50. člen

(oproščene transakcije)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

1. sprostitev blaga v prost promet, če bi dobava takega blaga, ki bi jo na ozemlju Slovenije opravil davčni zavezanec, bila v vsakem primeru oproščena plačila DDV;
2. uvoz blaga iz 51. člena tega zakona;
3. uvoz blaga s tretjega ozemlja, ki je del carinskega območja Unije, za katerega bi se lahko uporabila oprostitev iz 2. točke tega člena;
4. uvoz blaga, odposlanega ali odpeljanega s tretjega ozemlja ali iz tretje države in uvoženega v državo članico, ki ni namembna država članica, če je dobava takega blaga, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v 6. točki prvega odstavka 76. člena tega zakona, oproščena v skladu s 46. členom tega zakona;
5. uvoz blaga, ki ga v stanju, kakor je bilo izvoženo, ponovno uvaža oseba, ki ga je izvozila, če je blago v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;
6. uvoz blaga v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, ki je oproščeno plačila carine;
- 6.a uvoz blaga s strani Evropske unije, Evropske skupnosti za atomsko energijo, Evropske centralne banke, Evropske investicijske banke ali organov, ki jih je ustanovila Unija, za katere se uporablja Protokol z dne 8. aprila 1965 o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti, in sicer v okvirih in

pod pogoji iz navedenega protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;

- 6.b uvoz blaga, ki ga opravi Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: komisija) ali agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, kadar komisija ali agencija ali organ uvozi to blago pri opravljanju nalog, dodeljenih s pravom Unije, pri odzivanju na pandemijo COVID-19, razen kadar komisija ali agencija ali organ uvoženo blago takoj ali pozneje uporabi za nadaljnje dobave za plačilo;
7. uvoz blaga s strani mednarodnih organizacij, ki niso navedene v 6.a točki tega odstavka, in članov takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;
8. blago, ki ga na ozemlje držav članic pogodbenic Severnoatlantske zveze uvozijo oborožene sile drugih držav pogodbenic te zveze za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;
- 8.a blago, ki ga na ozemlje držav članic uvozijo oborožene sile drugih držav članic za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike;
9. uvoz ulova, nepredelanega ali obdelanega po postopkih za ohranitev kakovosti, vendar še nedobavljenega, ki ga davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost ribištva, pripeljejo v pristanišče;
10. zlato in druge plemenite kovine, bankovci in kovanci, ki jih uvaža Banka Slovenije;
11. uvoz plina po sistemu za zemeljski plin ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom, ali dovajanje plina v sistem za zemeljski plin s plovila, namenjenega za prevoz plina, ali po pridobivalnem plinovodnem omrežju, električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja;
12. storitve v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost teh storitev vključena v davčno osnovo v skladu s točko b) drugega odstavka 38. člena tega zakona;
13. uvoz blaga, za katerega se DDV prijavi v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga in za katero je bila davčnemu organu v državi članici uvoza najpozneje ob vložitvi carinske deklaracije predložena individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo posebne ureditve dobavitelja ali posrednika, ki deluje za njegov račun, dodeljena v skladu s 130.I členom tega zakona.

(2) Uvoz blaga iz 4. točke prejšnjega odstavka je oproščen plačila DDV, če uvozu blaga sledi oproščena dobava blaga v skladu s 1. in 4. točko 46. člena tega zakona, le če uvoznik v trenutku uvoza pristojnemu davčnemu organu zagotovi vsaj naslednje informacije:

- a) svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji ali identifikacijsko številko za DDV svojega davčnega zastopnika, ki je dolžan plačati DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji;
- b) identifikacijsko številko za DDV prejemnika blaga, ki mu je blago dobavljeno v skladu s 1. točko 46. člena tega zakona, izdano v drugi državi članici, ali svojo identifikacijsko številko za DDV, izdano v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če je blago predmet prenosa v skladu s 4. točko 46. člena tega zakona;
- c) dokaz, da je uvoženo blago namenjeno, da se odpelje ali odpošlje iz Slovenije v drugo državo članico.

(3) Komisija, agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, ki uporablja oprostitev iz 6.b točke prvega odstavka tega člena, obvesti davčni organ, kadar pojoji za oprostitev

prenehajo veljati. Po prenehanju veljavnosti oprostitev se za to blago obračuna DDV na dan, ko se blago tako uporabi, in na podlagi podatkov o davčni osnovi, ki jo na ta dan ugotovi pristojni davčni organ.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev po tem členu ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katere upravičenci iz 6., 6.a, 7., 8. in 8.a točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitev.

54. člen

(oprostitve v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, COVID-19 ukrepov, NATO, SVOP, dobava zlata centralnim bankam)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

- a) dobave blaga ali storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov;
- aa) dobave blaga ali storitev Evropski uniji, Evropski skupnosti za atomsko energijo, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki ali organom, ki jih je ustanovila Unija, za katere se uporablja Protokol z dne 8. aprila 1965 o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti, in sicer v okvirih in pod pogoji iz navedenega protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;
- ab) dobave blaga in storitev komisiji ali agenciji ali organu, ustanovljenemu v skladu s pravom Unije, kadar komisija ali agencija ali organ kupi to blago ali storitve pri opravljanju nalog, ki so jim dodeljene s pravom Unije, pri odzivanju na pandemijo COVID-19, razen kadar komisija ali agencija ali organ kupljeno blago ali storitve takoj ali pozneje uporabi za nadaljnje dobave za plačilo;
- b) dobave blaga ali storitev mednarodnim organizacijam, ki niso navedene v točki aa) tega odstavka, in članom teh organizacij z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;
- c) dobave blaga ali storitev, opravljene na ozemlju Slovenije, za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic Severnoatlantske zveze, ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;
- d) dobave blaga ali storitev, opravljene na ozemlju Slovenije, za potrebe oboroženih sil drugih držav članic ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike;
- e) dobave blaga ali storitev v drugo državo članico, namenjene za oborožene sile katerekoli države, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;
- f) dobave blaga ali storitev v drugo državo članico, namenjene za oborožene sile katere koli države članice, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike;
- g) dobave zlata centralnim bankam.

~~(2) Komisija, agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, ki je sprejel oproščeno dobavo iz točke ab) prejšnjega odstavka, obvesti davčni organ, kadar pogoji za oprostitev prenehajo veljati. Po prenehanju veljavnosti oprostitev se za blago ali storitve obračuna DDV na dan,~~

ko se blago oziroma storitve tako uporabi. Komisija, agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, ki ni identificiran za namene DDV v Sloveniji, plača DDV na podlagi odločbe davčnega organa.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitve po tem členu, ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katero upravičenci iz a), aa) ter b) do f) točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitve.

63. člen

(obseg pravice)

(1) Davčni zavezanec ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij, in sicer:

- a) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;
- b) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot dobave blaga ali storitev v skladu s točko a) 8. člena tega zakona;
- c) DDV, ki ga je dolžan plačati za pridobitve blaga znotraj Unije v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona;
- d) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije v skladu z 12. in 13. členom tega zakona;
- e) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji v zvezi z uvozom blaga.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, ima davčni zavezanec tudi pravico do odbitka DDV, če se blago in storitve uporabijo za namene:

- a) transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega odstavka 5. člena tega zakona opravil zunaj Slovenije, če bi bil upravičen do odbitka DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji;
- b) transakcije, ki so oproščene DDV v skladu z 10. točko 44. člena, 46. ali 49. členom, 12. točko prvega odstavka 50. člena ter 52. do 58. členom tega zakona;
- c) transakcij, ki so oproščene v skladu s točkami 1 in 4 (a) do (e) 44. člena tega zakona, če ima naročnik sedež zunaj Unije ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz iz Unije.

(3) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v Sloveniji, ima pravico do vračila DDV od blaga in storitev, nabavljenih v Sloveniji, ali od uvoza blaga v Slovenijo, pod pogojem, da blago in storitve uporabi za:

- a) transakcije iz drugega odstavka tega člena;
- b) transakcije, za katere je plačnik DDV v skladu s 76. členom tega zakona izključno prejemnik.

(4) Vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki ima sedež v drugi državi članici, se opravi v skladu s 74. do 74.g členom tega zakona.

(5) Vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki ima sedež zunaj Unije, se opravi v skladu s 74.i členom tega zakona.

65. člen

(odbitni delež)

(1) Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec potrebuje tako za transakcije, pri katerih DDV lahko odbije v skladu s 63. členom tega zakona, kot za transakcije, pri katerih DDV ne sme odbiti, se lahko odbije samo tak delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam. Ta delež se določi v skladu s tem členom za vse transakcije, ki jih opravi davčni zavezanec.

(2) Odbitni delež se določi tako, da se navede:

- a) v števcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je DDV odbiten po 63. členu tega zakona;
- b) v imenovalcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, vključene v števcu, in na transakcije, pri katerih DDV ni odbiten, vključno s subvencijami, razen tistih, ki so neposredno povezane s ceno blaga ali storitev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) Pri izračunu odbitnega deleža iz drugega odstavka tega člena se ne upoštevajo naslednji zneski:

- a) znesek prometa, ki se nanaša na dobave osnovnih sredstev, ki jih je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti;
- b) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne transakcije z nepremičninami;
- c) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne finančne transakcije.

(4) Odbitni delež se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na celo število.

(5) Odbitni delež za tekoče leto določi davčni zavezanec sam na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Če v preteklem letu ni bilo transakcij ali če so te transakcije v znesku neznatne, se odbitni delež začasno določi na podlagi podatkov o predvidenih transakcijah.

(6) Odbitki, opravljeni na podlagi takega začasnega deleža, se morajo popraviti, ko se v naslednjem letu ugotovi oziroma določi končni odbitni delež za preteklo leto.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec določi odbitni delež ločeno za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje svoje dejavnosti. Davčni zavezanec mora izračunavati odbitni delež v skladu z načinom, ki ga je izbral v skladu s tem odstavkom, najmanj 12 mesecev.

(8) Davčni organ lahko prepove davčnemu zavezancu uporabo izbranega načina določanja odbitnega deleža, če davčni zavezanec z izbranim načinom ne omogoči izvajanja nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem DDV v skladu s tem zakonom.

67. člen

(uveljavljanje pravice do odbitka)

(1) Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV mora davčni zavezanec izpolnjevati naslednje pogoje:

- a) za odbitke v skladu s točko a) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z dobavo blaga ali storitev, mora imeti račun, izdan v skladu z 80.a do 84.a členom tega zakona;
- b) za odbitke v skladu s točko b) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot dobava blaga ali storitev, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;
- c) za odbitke v skladu s točko c) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Unije, v obračunu DDV iz 87. člena tega zakona mora navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska DDV, ki ga je dolžan plačati za svoje pridobitve, in imeti račun;
- d) za odbitke v skladu s točko d) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;
- e) za odbitke v skladu s točko e) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z uvozom blaga, mora imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek DDV, ki ga je dolžan plačati oziroma omogoča izračun tega zneska;
- f) če je dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka 76. člena ali 76.a členom tega zakona, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu s prvim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne opravi odbitka DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne pozneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec iz četrtega odstavka 95. člena tega zakona lahko odbije znesek pavšalnega nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(4) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV, ne glede na to, ali nepooblaščen oseba ta DDV plača.

(5) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska, ne glede na to, da je bil DDV plačan.

(6) Davčni zavezanec lahko uveljavlja pravico do odbitka DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je nastala obveznost za obračun DDV, če do poteka roka za predložitev obračuna DDV za to davčno obdobje razpolaga z dokumenti oziroma izpolnjuje formalnosti iz prvega odstavka tega člena.

73. člen

(vračilo DDV na podlagi obračuna DDV)

(1) Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, se presežek prenese v naslednje davčno obdobje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo presežek DDV vrne v 21 dneh po predložitvi obračuna DDV.

(3) Davčnemu zavezancu, ki presežka DDV ne prejme v roku iz drugega odstavka tega člena, pripadajo zamudne obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja davčni postopek, od prvega dne po poteku 21 dni od predložitve obračuna DDV.

(4) Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se presežek vrne po poplačilu davčnega dolga.

74.h člen

(uveljavljanje vračila DDV v drugi državi članici)

(1) Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki ima pravico do vračila DDV v drugi državi članici, vloži zahtevek za vračilo pri davčnem organu v elektronski obliki.

(2) Zahtevek iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec vložiti najpozneje do 30. septembra po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan. Šteje se, da je zahtevek vložen, če je davčni zavezanec v zahtevku navedel vse podatke, ki jih zahteva država članica vračila.

(3) Država članica vračila iz prejšnjega odstavka je država članica, v kateri je bil davčnemu zavezancu s sedežem v Sloveniji zaračunan DDV za blago, ki so mu ga dobavili ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici, ali za uvoz blaga v to državo članico.

(4) Davčni organ po prejemu zahtevka za vračilo, vložniku nemudoma pošlje elektronsko potrdilo o prejemu zahtevka za vračilo.

(5) Davčni organ prejeti zahtevek za vračilo v elektronski obliki pošlje pristojnemu organu države članice vračila, razen če vložnik zahtevka v obdobju vračila:

- ni davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji;
- dobavlja le blago ali opravlja le storitve, za katere v skladu s prvim odstavkom 42. člena, 44. členom in drugim odstavkom 49. člena tega zakona velja oprostitev plačila DDV brez pravice do odbitka;
- uveljavlja oprostitev plačila DDV za male davčne zavezance v skladu s prvim odstavkom 94. člena tega zakona;
- uveljavlja le pravico do posebne ureditve za kmete iz drugega odstavka 94. člena, 95. in 96. člena tega zakona.

(6) O tem, da zahtevek za vračilo ne bo poslan državi članici vračila v skladu s prejšnjim odstavkom, davčni organ v elektronski obliki obvesti vložnika zahtevka.

76. člen

(osebe, ki morajo plačati DDV)

(1) DDV mora plačati:

1. vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je v skladu s tem členom DDV dolžna plačati druga oseba;
2. vsaka oseba, identificirana za DDV v Sloveniji, kateri je dobavljeno blago pod pogoji iz 22. člena tega zakona, če to dobavo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
3. vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV, katerima se opravijo storitve iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
4. oseba, kateri se opravi dobava blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - obdavčljiva transakcija je dobava blaga, opravljena pod pogoji iz drugega odstavka 48. člena tega zakona,
 - oseba, kateri se opravi dobava, je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki sta identificirana za DDV v Sloveniji in
 - račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je izdan v skladu s tem zakonom;
5. vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Unije;
6. pri uvozu blaga carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga;
7. oseba, ki povzroči, da se za blago zaključijo postopki ali možnosti iz 57. in 58. člena tega zakona;
8. davčni zavezanec iz 76.b člena tega zakona;
9. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

(2) Če je v skladu s 1. do 5. točko prejšnjega odstavka plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici, lahko ta davčni zavezanec imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV. Če je v skladu s 1. do 5. točko prejšnjega odstavka plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, mora tak davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV, razen kadar tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Uniji, ali posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov ali ko ima tak davčni zavezanec sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2010, str. 1) in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L št. 268 z dne 12. 10. 2010, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) 2020/1108 z dne 20. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) 2017/2454 glede datumov začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L št. 244 z dne 29. 7. 2020, str. 1).

(3) Če obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v skladu z 78. členom tega zakona, mora DDV plačati davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, ki mu je opravljena dobava blaga ali storitev. Za plačnika DDV po prejšnjem stavku pa se ne šteje davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV na podlagi tretjega in četrtega odstavka 78. člena, drugega odstavka 130.c člena in šestega odstavka 137.b člena tega zakona.

(4) Za namene uporabe tega člena se davčni zavezanec, ki ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, šteje za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) davčni zavezanec opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije;

- b) poslovna enota, ki jo ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije, ne sodeluje pri dobavi tega blaga ali opravljanju teh storitev.

78. člen

(obveznost prijavljanja)

(1) Vsaka oseba mora davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti.

(2) Obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na:

- a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v obdobju 12 mesecev ne bo presegel prometa v znesku 50.000 eurov;
- b) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona;
- c) davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravlja le oproščene dobave blaga in storitev, od katerih se DDV ne sme odbiti;
- d) davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji in na ozemlju Slovenije opravlja le obdavčljive dobave blaga in storitev prejemniku, ki je v skladu s tretjim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Unije, ki v skladu z a) in d) točko prvega odstavka 4. člena tega zakona niso predmet DDV, davčnemu organu prijaviti, da take pridobitve opravlja, če pogoji iz navedenega člena, ki določajo, da te transakcije niso predmet DDV, niso več izpolnjeni, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena dolžan plačati DDV, predložiti davčnemu organu zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(5) Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora predložiti prijavo oziroma zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV v elektronski obliki.

(6) Vsebino in natančnejše pogoje za predložitev zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV predpiše minister, pristojen za finance.

79. člen

(identifikacijska številka za DDV)

(1) Davčni organ mora s posamično identifikacijsko številko za DDV identificirati naslednje osebe:

- a) vsakega davčnega zavezanca, razen davčnih zavezancev iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, ki na ozemlju Slovenije opravlja dobave blaga ali storitev, od katerih se DDV lahko odbije, razen davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere je, v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, plačnik DDV izključno kupec oziroma naročnik ali oseba, kateri je blago ali so storitve namenjene;
- b) vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki opravi pridobitev blaga, ki je predmet DDV v skladu z 2. točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, in vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena tega zakona odloči, da so njegove pridobitve znotraj Unije predmet DDV;
- c) vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga znotraj Unije za namene transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, ki jih je opravil zunaj ozemlja Slovenije;
- d) vsakega davčnega zavezanca, ki v Sloveniji prejme storitve, za katere je dolžan plačati DDV v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona;
- e) vsakega davčnega zavezanca, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev.

(2) Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s predpono SI.

(3) Davčni organ v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, na svoji spletni strani objavlja naslednje podatke o davčnih zavezancih, ki so potrebni za preverjanje identifikacije za namene DDV:

- a) osebno ime, prebivališče ter davčno številko;
- b) ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- c) identifikacijsko številko za DDV, datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV.

80. člen

(prenehanje identifikacije za namene DDV)

(1) O prenehanju identifikacije za namene DDV davčni organ odloči po prejemu zahtevka davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, za prenehanje identifikacije za namene DDV oziroma po uradni dolžnosti, če ugotovi, da ne obstajajo več razlogi za identifikacijo za namene DDV. Davčni zavezanec predloži zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV davčnemu organu v elektronski obliki.

(2) Če davčni organ ugotovi, da obstaja sum zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma če ugotovi, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV, lahko odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV.

(3) Pritožba zoper odločbo o prenehanju identifikacije za namene DDV ne zadrži njene izvršitve.

81. člen

(obveznost izdajanja računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za:

1. dobave blaga ali storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;
2. dobave blaga iz točke a) tretjega odstavka 20. člena tega zakona, razen kadar davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona;
3. dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 46. člena tega zakona;
4. vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je opravljena katera od dobav blaga iz 1. in 2. točke tega odstavka;
5. vsako predplačilo za storitve, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve dokončane.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec izdati račun tudi za druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije. Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov za te dobave, če se podatki o prodaji blaga oziroma opravljenih storitvah lahko zagotovijo na drug način in če ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(3) Račun iz prvega odstavka tega člena lahko izda kupec blaga ali naročnik storitev za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev (samofakturiranje), ki mu jo je davčni zavezanec dobavil le, če se obe stranki o tem predhodno dogovorita in če se še posebej dogovorita o načinu sprejema vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve. Kupec blaga ali naročnik storitev mora na računu navesti, da ga izdaja v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki mu je dobavil blago ali opravil storitev.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena davčnemu zavezancu ni treba izdati računa za storitve iz 1. in 4. točke 44. člena tega zakona, če so storitve, ki jih opravi davčnemu zavezancu v drugi državi članici, oproščene v tej državi članici.

(5) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov za posamezne storitve iz 1. in 4. točke 44. člena tega zakona, če so opravljene na ozemlju Slovenije ali če se opravijo zunaj Unije.

(6) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun, če obveznost obračuna DDV za dobavljeno blago ali opravljene storitve, navedena v skupnem računu, nastane v istem davčnem obdobju.

(7) Za dobave blaga, opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena tega zakona, in za opravljene storitve, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitev v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, nastane obveznost izdaje računa najkasneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(8) Za namene tega zakona so računi vsi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, ki izpolnjujejo pogoje iz 80.a do 84.a člena tega zakona.

(9) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

(10) (prenehal veljati)

82. člen

(obvezni podatki na računu)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun v skladu z 81. členom tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev;
4. identifikacijsko številko za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo blaga v skladu s 46. členom tega zakona;
5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika;
6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
7. datum, ko je bila opravljena dobava blaga, ali datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana, ali datum, ko je bilo opravljeno predplačilo iz 4. in 5. točke prvega odstavka 81. člena tega zakona, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;
8. davčno osnovo, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oziroma na katero se nanaša oprostitev, ceno na enoto brez DDV ter kakršna koli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;
9. stopnjo DDV;
10. znesek DDV, razen v primerih, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta zakon ta podatek izključuje;
11. v primeru izdaje računa s strani kupca blaga ali naročnika storitev v imenu in za račun davčnega zavezanca navedbo »Samofakturiranje«;
12. v primeru oprostitve DDV veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezní člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV;
13. v primeru, če je plačnik DDV kupec blaga ali naročnik storitve, navedbo »Obrnjena davčna obveznost«;
14. v primeru dobave novega prevoznega sredstva, opravljene v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona, značilnosti, kot so opredeljene v tretjem odstavku 3. člena tega zakona;
15. v primeru uporabe posebne ureditve za potovalne agencije navedbo »Posebna ureditev – Potovalne agencije«;
16. v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine navedbo »Posebna ureditev – rabljeno blago«, »Posebna ureditev – umetniški predmeti« ali »Posebna ureditev – zbirke in starine«;
17. če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik za namene drugega odstavka 76. člena tega zakona, identifikacijsko številko za DDV davčnega zastopnika, skupaj z njegovim imenom in naslovom.

(2) Davčni zavezanec, ki v drugi državi članici, v kateri je treba plačati DDV, nima sedeža ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, opravi pa dobavo blaga ali storitev prejemniku, ki je dolžan plačati DDV, na računu namesto vseh podatkov iz 8., 9. in 10. točke prvega odstavka tega člena navede le davčno osnovo.

83. člen

(poenostavljeni računi)

(1) Davčni zavezanec izda poenostavljeni račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, če:

1. izda račun v skladu s 1., 4. ali 5. točko prvega odstavka 81. člena tega zakona in znesek na računu, brez DDV, ni višji od 100 eurov ali
2. izda račun v skladu s prvim stavkom drugega odstavka 81. člena tega zakona ali
3. izda dokument oziroma sporočilo iz devetega odstavka 81. člena tega zakona.

(2) Na poenostavljenem računu davčni zavezanec navede najmanj naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev;
4. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
5. znesek DDV, ki se plača, ali informacije, ki so potrebne za njegov izračun;
6. jasno in nedvoumno navedbo o prvotnem računu in konkretnih podrobnosti, ki so spremenjene, če je račun dokument iz devetega odstavka 81. člena tega zakona.

(3) Davčni zavezanec, ki izda poenostavljeni račun iz prvega odstavka tega člena drugemu davčnemu zavezancu, ki takšen račun potrebuje za uveljavljanje odbitka DDV, mora na računu navesti še ime in naslov svojega kupca ali naročnika.

(4) Davčni zavezanec ne sme izdati poenostavljenega računa za dobave blaga ali storitev, ki jih opravi v drugo državo članico, v kateri je treba plačati DDV, ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, kateri je bilo blago dobavljeno oziroma storitev opravljena.

(5) Davčni zavezanec, ki opravi dobavo blaga in storitev v skladu s 76.a členom tega zakona, mora na poenostavljenem računu navesti, da gre za obrnjeno davčno obveznost.

(6) Če davčni zavezanec opravlja dobavo blaga ali storitev po različnih davčnih stopnjah, mora znesek DDV na poenostavljenem računu izkazati ločeno po davčnih stopnjah.

(7) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitvev plačila DDV, mora na računu navesti veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali

ustrezni člen tega zakona oziroma drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu z 82. členom tega zakona, če prejemnik potrebuje tak račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (na primer po 54. členu tega zakona).

85. člen

(splošne obveznosti)

(1) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, za namene transakcij iz točk f), g) in h) drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu.

(4) Vsak davčni zavezanec – dobavitelj blaga, ki prenese blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona, mora voditi evidenco, na podlagi katere lahko davčni organi preverijo skladnost prenosa in dobav z ureditvijo skladiščenja na odpoklic iz 9.a člena tega zakona.

(5) Vsak davčni zavezanec – prejemnik blaga mora v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona voditi evidenco o tem blagu.

86. člen

(posebne obveznosti v zvezi s hrambo računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

(2) Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

(3) Za zagotovitev pogojev iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona mora davčni zavezanec račune hraniti v svoji izvorni, papirnati ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Davčni zavezanec lahko račune, ne glede na njihovo izvorno obliko hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine, v skladu s 84. členom tega zakona.

(4) Če davčni zavezanec račune, ki jih izda ali prejme, shrani z elektronskimi sredstvi, ki zagotavljajo on-line dostop do zadevnih podatkov, ima davčni organ zaradi nadzora pravico do

dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov oziroma mora biti pravica do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov omogočena tudi pristojnemu organu druge države članice, če je treba DDV plačati v tej drugi državi članici.

(5) Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na dobave blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, ter računov, ki jih prejme davčni zavezanec s sedežem na ozemlju Slovenije, deset let po poteku leta, na katero se računi nanašajo.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena, mora davčni zavezanec zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na nepremičnine, 20 let po poteku leta, na katero se nanašajo.

(7) Določbe tega člena se nanašajo tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od oseb iz prvega in drugega odstavka 94. člena tega zakona.

89. člen

(davčno obdobje)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, je davčno obdobje koledarski mesec.

(2) Za davčnega zavezanca, ki je v preteklem koledarskem letu dosegel obdavčljiv promet blaga oziroma storitev v vrednosti do vključno 210.000 eurov, je davčno obdobje koledarsko trimesečje, razen če opravlja transakcije znotraj Unije in je dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo iz 90. člena tega zakona.

(3) Za davčnega zavezanca, ki pridobi identifikacijsko številko za DDV je, ne glede na vrednost pričakovanega prometa, prvih 12 mesecev davčno obdobje koledarski mesec.

(4) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, in za osebe iz četrtega odstavka 88. člena tega zakona je davčno obdobje koledarski mesec.

(5) Za davčnega zavezanca nad katerim se začne postopek prisilne poravnave, postopek likvidacije ali stečajni postopek, se davčno obdobje konča na dan pred začetkom postopka prisilne poravnave, postopka likvidacije ali stečajnega postopka.

(6) Ob končanju postopka likvidacije se davčno obdobje konča na dan pred sprejetjem sklepa o razdelitvi premoženja oziroma na dan pred sprejetjem sklepa o končanju postopka prisilne likvidacije.

(7) Ob končanju stečajnega postopka se davčno obdobje konča na dan pred sprejetjem sklepa o končanju stečajnega postopka.

(8) V primeru smrti davčnega zavezanca se davčno obdobje konča z dnem smrti davčnega zavezanca. Če se opravljanje dejavnosti po smrti davčnega zavezanca nadaljuje, se davčno obdobje konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti tega davčnega zavezanca.

(9) Promet blaga oziroma storitev iz drugega odstavka tega člena je promet, ki je izkazan v obračunih DDV za preteklo koledarsko leto.

94. člen

(oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec je oproščen obračunavanja DDV, če v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 eurov obdavčljivega prometa.

(2) Obračunavanja DDV je oproščena tudi dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se za davčnega zavezanca za namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti, določijo za predstavnika.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

(4) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev obračunavanja DDV v skladu s tem členom, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na izdanih računih.

(5) Če povezane osebe opravljajo dobave blaga iste vrste oziroma storitve iste narave, se za namene tega člena skupni znesek obdavčljivega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(6) Iz posebne ureditve po tem členu so izvzete naslednje transakcije:

- a) dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona;
- b) dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

(7) Obdavčljivi promet iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje zneske, brez DDV:

- znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;
- znesek transakcij, ki so oproščene v skladu z 52., 53., 54. in 55. členom tega zakona;
- znesek transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

(8) V obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka se ne vštevata odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev.

(9) V obdavčljiv promet iz prvega odstavka tega člena se pri fizični osebi vštevata obdavčljiv promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne gospodarske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

(10) Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za katero se dohodek ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, velja določba prvega odstavka tega člena, za davčnega zavezanca pa se za tako dejavnost šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini.

95. člen

(pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pravico do pavšalnega nadomestila DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšalno nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.

(2) Pravico do pavšalnega nadomestila imajo le tisti davčni zavezanci, ki opravijo dobave blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV v skladu s tem zakonom.

(3) Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8% od odkupne vrednosti.

(4) Davčni zavezanci iz tretjega odstavka tega člena imajo pravico, da pavšalno nadomestilo odbijejo kot DDV pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(5) Davčni zavezanci imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga v elektronski obliki predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih in načinu izvajanja tega člena izda minister, pristojen za finance.

96. člen

(priznavanje pavšalnega nadomestila v prometu z drugimi državami članicami)

(1) Ne glede na prvi odstavek 95. člena tega zakona, ima davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka 95. člena tega zakona, pravico do pavšalnega nadomestila tudi za dobavo blaga in storitev iz prvega odstavka 95. člena, ki jo opravi davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici.

(2) Davčni zavezanci-kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8% od odkupne vrednosti.

(3) Davčni zavezanci iz prejšnjega odstavka imajo pravico do vračila pavšalnega nadomestila, ki so ga plačali imetniku dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila, pri čemer se za priznavanje pravice do vračila pavšalnega nadomestila smiselno upošteva 74. do 74.g člen tega zakona.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi izvajanje tega člena.

105. člen

(izbira posebne ureditve)

(1) Ne glede na 103. člen tega zakona, se lahko obdavčljivi preprodajalec odloči, da bo obračunaval DDV od dosežene razlike v ceni tudi od naslednjih transakcij:

- a) dobav umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi sam;
- b) dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo njihovi avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- c) dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, če je bila dobava obdavčena po nižji stopnji DDV v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona.

(2) Obdavčljivi preprodajalec mora obračunavati DDV v skladu s tem členom najmanj dve koledarski leti.

(3) Obdavčljivi preprodajalec obračunava DDV po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu s 104. členom tega zakona. Od dobav umetniških predmetov, zbirk oziroma starin, ki jih je obdavčljivi preprodajalec uvozil sam, je nabavna cena, ki se mora upoštevati pri izračunu razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu z 38. členom tega zakona, povečani za DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri uvozu.

130.b člen

(uporaba posebne ureditve)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, ima pa sedež v Sloveniji ali, če nima sedeža znotraj Unije, ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, ali če nima niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj Unije, opravlja dobave blaga, pri katerih se odpošiljanje ali prevoz blaga začne v Sloveniji, in ki za državo članico identifikacije izbere Slovenijo, lahko prijavi uporabo posebne ureditve po tem podpoglavju, če:

- a) prodaja blago na daljavo znotraj Unije;
- b) opravlja dobavo blaga v skladu z drugim odstavkom 6.a člena tega zakona, če se odpošiljanje ali prevoz blaga začne in konča v isti državi članici, ali
- c) opravlja storitve osebi, ki ni davčni zavezanec.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja za vse dobave blaga in storitev, ki jih opravlja znotraj Unije.

(3) Davčni zavezanec, ki skladno s točko b) in d) drugega odstavka 130.a člena tega zakona za državo članico identifikacije izbere Slovenijo, mora izpolnjevati obveznosti po posebni ureditvi iz tega podpoglavja najmanj za tekoče koledarsko leto in za dve naslednji koledarski leti.

131. člen

(splošno)

(1) Davčni zavezanec, ki v zadnjih 12 mesecih ni presegel 400.000 evrov obdavčljivega prometa, brez DDV, in ni verjetno, da bo ta znesek presegel v naslednjih 12 mesecih, sme obračunavati in plačevati DDV na podlagi prejetih plačil za opravljene dobave blaga in storitev (v

nadaljnem besedilu: posebna ureditev po plačani realizaciji) v skladu s tem podpoglavjem na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka je obdavčljivi promet iz sedmega in osmega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Pri povezanih osebah se, za namene tega podpoglavja, kot znesek iz prvega odstavka tega člena šteje znesek, ki ga vse povezane osebe dosežejo skupaj. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih ali fizičnih oseb.

(4) Ne glede na 33. člen tega zakona, nastane obveznost obračuna DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko prejme plačilo.

(5) Ne glede na 62. člen tega zakona, nastane pravica do odbitka DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko izvrši plačilo.

140. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne poroča davčnemu organu o dobavah blaga ali ne poroča o dobavah blaga v predpisanem roku ali ne poroča o dobavah blaga na predpisan način oziroma o dobavah blaga na daljavo poroča nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (sedmi odstavek 20. člena);
2. ne predloži davčnemu organu poročila in izjave s podatki iz drugega odstavka 30.f člena tega zakona ali ne predloži poročila in izjave v predpisanem roku ali ne predloži poročila in izjave na predpisan način oziroma v predloženem poročilu oziroma izjavi izkaže nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (30.f člen);
3. DDV ne obračuna oziroma ne obračuna DDV, ko nastane obveznost obračuna DDV (33., 33.a, 34., 35., 39., prvi odstavek 61. in četrti odstavek 131. člena);
4. DDV obračuna po nepravilni stopnji (40., 41. člen);
5. uveljavlja oprostitev DDV v nasprotju z 42. do 44. členom ter 46. do 58. členom tega zakona;
6. uveljavlja vračilo DDV v potniškem prometu, čeprav niso izpolnjeni zakonski pogoji (75. člen);
7. na računu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju z 82. členom, drugim in tretjim ter petim do sedmim odstavkom 83. člena, 84.a, 110. ali 116. členom tega zakona;
8. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
9. ne prijavi davčnemu organu pridobitve prevoznega sredstva ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva v predpisanem roku ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva na predpisan način (93.a člen);
10. registrira prevozno sredstvo v nasprotju s 93.a členom tega zakona;
11. davčnemu organu ne prijavi, kdaj se njegova dejavnost iz 6.a oziroma 6.b oziroma 6.c podpoglavja XI. poglavja tega zakona, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, začne, spremeni ali preneha, ali ne predloži izjave s podatki iz drugega odstavka 125. člena tega zakona, ali te prijave oziroma podatkov ne prijavi na predpisan način ali pa navede nepopolne, nepravilne ali

neresnične podatke oziroma ne sporoči sprememb posredovanih podatkov (prvi, drugi in četrti odstavek 125. člena, prvi in tretji odstavek 130.c člena in prvi do peti odstavek 130.l člena);

12. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena);
13. ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali ne predloži zahtevka na predpisan način ali v predloženem zahtevku navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma ne obvesti davčnega organa o spremembah podatkov iz zahtevka (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 137.b člena);
14. ne obvesti davčnega organa o predvidenem opravljanju prevoza ali ga ne obvesti na predpisan način (137.d člen).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 600 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 200 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik – imetnik dovoljenja za pavšalno nadomestilo, če ne predloži davčnemu organu obračuna pavšalnega nadomestila ali obračuna ne predloži v predpisanem roku ali obračuna ne predloži na predpisan način ali v predloženem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (peti odstavek 95. člena).

(6) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

1. stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;
2. pri izvozu blaga v potniškem prometu uveljavlja oprostitev plačila DDV na podlagi nepopolnih, nepravilnih ali neresničnih podatkov ali uveljavlja oprostitev plačila DDV za blago, ki ga ne iznese iz Unije (prvi odstavek 75. člena).

141. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 10.000 do 125.000 eurov, če:

1. določi davčno osnovo v nasprotju s 36., 36.a, 37., 38. ali 39. členom tega zakona;
2. ne predloži davčnemu organu obračuna DDV ali posebnega obračuna DDV ali teh obračunov DDV ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način ali v teh predloženih obračunih DDV navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (63. do 70. člen, 87. člen, 88. člen, 88.a člen, drugi odstavek 122.d člena, 137.e člen ter 63.b člen Izvedbene Uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2011), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2019/2026 z dne 21. novembra 2019 o spremembi

Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev, ki jih omogočajo elektronski vmesniki, in s posebnimi ureditvami za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ter prodajajo blago na daljavo in opravljajo nekatere domače dobave blaga (UL L št. 313 z dne 4. 12. 2019, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011);

- 2.a ne predloži davčnemu organu mesečnega poročila ali ga ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način ali v njem navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma davčnemu organu ne posreduje spremembe prijavljenih podatkov za posamezno pošiljko (130.t člen);
3. ne plača DDV ali ne plača DDV v predpisanem roku ali ne plača DDV na predpisan način (77. člen, 63.b člen Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011);
4. ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem opravljanja dejavnosti oziroma davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali zahtevka ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način (78. člen);
5. ne zagotovi, da je račun izdan ali izda račun v nasprotju z 81., prvim in četrtem odstavkom 83. člena, prvim do tretjim odstavkom 84. člena ali 116. členom tega zakona;
6. ne zagotovi v svojem knjigovodstvu predpisanih podatkov ali podatkov v knjigovodstvu ne zagotovi za predpisano obdobje ali podatki knjigovodstva niso dovolj podrobni za pravilno obračunavanje DDV oziroma za nadzor davčnega organa (prvi in tretji odstavek 85. člena in 115. člen);
7. ne vodi predpisane evidence ali je vodena evidenca nepopolna ali ne zagotovi hrambe dokumentacije v predpisanem roku (drugi odstavek 85., 85.a, 122., 130, 130.h, 130.r, 130.u in 137.g člen);
8. ne zagotovi hrambe računov ali kopij računov ali dokazil o opravljenih plačilih v skladu z zakonom ali davčnemu organu v postopku nadzora ne omogoči dostopa do računov, njihovega prenosa ali uporabe (86. člen, četrty odstavek 84. člena, prvi odstavek 136. člena);
9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga in storitev znotraj Unije oziroma o prenosu blaga znotraj Unije v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic ali ne predloži rekapitulacijskega poročila v predpisanem roku ali ne predloži rekapitulacijskega poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 90. člena, prvim odstavkom 91. člena ali 92. členom tega zakona;
10. ne predloži davčnemu organu poročila o dobavah blaga ali storitev po 76.a členu tega zakona ali ne predloži poročila v predpisanem roku ali ne predloži poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (92.a člen);
11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV oziroma odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;
12. ne izda naročniku prodaje obračuna ali v izdanem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (117. člen);
13. davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena tega zakona;
14. uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, ne da bi izpolnjeval predpisane pogoje, oziroma začne uporabljati posebno ureditev pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja posebno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (133. in 134. člen),

15. evidence o čezmejnih plačilih in prejemnikih čezmejnih plačil ne vodi tri leta po zaključku koledarskega leta, v katerem je bilo izvršeno plačilo (peti odstavek 86.b člena);
16. davčnemu organu ne pošlje podatkov v skladu s tretjim, četrtem, petim ali šestim odstavkom 86.c člena tega zakona ali pošlje nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke;
17. ne vodi evidence o čezmejnih plačilih in prejemnikih čezmejnih plačil ali evidenca ne vsebuje vseh podatkov (prvi ali drugi odstavek 86.e člena).

(2) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov.

(4) Z globo v višini od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

141.a člen

(izjema od prekrška pri predložitvi obračuna DDV)

Ne glede na 3., 4., 5., in 8. točko prvega odstavka 140. člena in 1., 2., in 12. točko prvega odstavka 141. člena tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb, če predložijo obračun DDV v skladu z 88.b ali 88.c členom tega zakona ali če predložijo obračun DDV v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora v skladu s 140.a členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H in 36/19).

146. člen

(natančnejši predpisi)

(1) Za razvrstitev izdelkov po tem zakonu se uporablja kombinirana nomenklatura carinske tarife, za razvrstitev dejavnosti pa standardna klasifikacija dejavnosti.

(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uveljavljanja oprostitev DDV ter način vlaganja vlog v elektronski obliki, izda minister, pristojen za finance.

ZAKON O FINANČNI UPRAVI (ZFU)

50. člen

(obveznost vpisa v davčni register)

V davčni register se vpišejo:

1. subjekti vpisa v sodni register,
2. fizične osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji,
3. fizične osebe z začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji,
4. samostojni podjetniki posamezniki,
5. pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in so vpisane v drug register oziroma drugo predpisano evidenco na območju Republike Slovenije in niso osebe iz 1. ali 4. točke tega člena,
6. pravne in fizične osebe, ki nimajo sedeža ali druge registrirane oblike v Republiki Sloveniji in opravljajo dejavnost na območju Republike Slovenije,
7. združenja oseb po tujem pravu, ki so brez pravne osebnosti,
8. neposredni uporabniki državnega ali občinskega proračuna,
9. osebe, ki niso zajete v prejšnjih točkah.

53. člen

(vpis pravnih oseb, združenj oseb po tujem pravu, ki so brez pravne osebnosti, in drugih oseb v davčni register)

(1) Pravna oseba, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, in druga oseba, ki je subjekt vpisa v sodni register, Poslovni register Slovenije ali kakšen drug register oziroma evidenco, se vpišejo v davčni register po uradni dolžnosti. Vpis izvede finančni urad na podlagi podatkov iz sodnega registra, Poslovnega registra Slovenije ali drugega registra oziroma evidence.

(2) Oseba, ki nima sedeža ali druge oblike registracije v Republiki Sloveniji, predloži finančnemu uradu prijavo za vpis v davčni register pred začetkom opravljanja dejavnosti na območju Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena morajo pravna oseba, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, in druga oseba, ki je subjekt vpisa v sodni register, Poslovni register Slovenije ali kakšen drug register oziroma evidenco, v osmih dneh po vpisu v sodni register, Poslovni register Slovenije ali drug register oziroma evidenco sporočiti finančnemu uradu z upoštevanjem svoje organiziranosti podatke o:

1. številu in lokaciji poslovnih prostorov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti in pridobivanje prihodkov,
2. poslovnih enotah v tujini,
3. kapitalskih naložbah doma in v tujini,
4. številkah plačilnih računov v tujini,
5. povezanih osebah,
6. osebah, ki vodijo poslovne knjige,

7. ustanoviteljih, družbenikih oziroma članih (davčna številka, ime in priimek oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedeža, država prebivališča oziroma sedeža, vrsta in obseg odgovornosti, datum vstopa in datum izstopa, višina vložka).
-

PRILOGA I

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV

- (1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprava jedi;
- (2) dobava vode;
- (3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;
- (4) medicinske oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;
- (5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- (6) (črtan)
- (7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;
- (8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;
- (9) uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona;
- (10) umetniški predmeti iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:
 - avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali
 - davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;
- (11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;
 - (11 a) obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;
 - (11 b) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;
- (12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmaceutvska sredstva, biotična

sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

(13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

(14) uporaba športnih objektov;

(15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

(16) storitve javne higiene;

(17) manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);

(18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);

(19) frizerske storitve;

(20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

Priloga IV

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA POSEBNA NIŽJA STOPNJA DDV

(1) Dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig, časopisov in periodičnih publikacij na fizičnih nosilcih ali dobavljenih elektronsko ali oboje (vključno z brošurami, letaki in podobnim gradivom, otroškimi slikanicami, knjigami za risanje ali pobarvankami, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju oziroma ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine.

V. Priloge:

- Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost;
- Pravilnik sprememb Pravilnika o pogojih in načinu oprostitve davkov za diplomatska predstavništva; konzulate, agencije in organe Evropske unije ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo;
- Izjava o skladnosti
- Prikaz sodelovanja javnosti pri predlogu zakona

Na podlagi drugega odstavka 146. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B in 122/23) minister za finance izdaja

PRAVILNIK O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST

1. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17, 84/18, 77/19, 58/21, 205/21, 16/22, 82/22, 17/23 in 133/23) se v 47. členu besedilo »Uredbo Sveta (EU) 2022/2465 z dne 12. decembra 2022 o spremembi Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 322 z dne 16. 12. 2022, str. 81)« nadomesti z besedilom »Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2023/2364 z dne 26. septembra 2023 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 2023/2364 z dne 31. 10. 2023)«.

2. člen

V 48. členu se v prvem odstavku točki 22 in 23 spremenita, tako da se glasita:

»22. razna živila (tarifne oznake: 2101 do vključno 2106), razen sladkornih sirupov in pripravkov za pripravo pijač (tarifne oznake 2106 90 30 do vključno 2106 90 98);
23. vode (tarifna oznaka: 2201), vode, ki vsebujejo le dodane arome (2202 10 00), sadni sokovi, sokovi iz oreščkov in zelenjavni sokovi (tarifna oznaka: 2009), pijače na osnovi oreščkov, žit ali semen (tarifne oznake: 2202 99 11 do 2202 99 19), tekoča hrana za bolnike (tarifna oznaka 2202 99) ter kis in nadomestki kisa (tarifna oznaka: 2209 00);«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

3. člen

Za 51. členom se doda nov 51.a člen, ki se glasi:

»51.a člen (restavracijske storitve in catering)

(1) Restavracijske storitve in storitve cateringa so storitve, ki vključujejo dobavo pripravljene ali nepripravljene hrane ali pijače ali obojega za prehrano ljudi, spremljajo pa jih zadostne podporne storitve, ki omogočajo takojšno potrošnjo. Zagotavljanje hrane ali pijače ali obojega je samo del celotne ponudbe, pri čemer prevladujejo storitve. Restavracijske storitve pomenijo opravljanje takšnih storitev v prostorih izvajalca storitev, storitve cateringa pa pomenijo opravljanje takšnih storitev izven prostorov izvajalca storitev.

(2) Dobava pripravljene ali nepripravljene hrane ali pijače ali obojega, vključno s prevozom ali brez njega, vendar brez drugih podpornih storitev, se ne šteje za restavracijske storitve ali storitve cateringa v smislu prejšnjega odstavka.«.

4. člen

Za 53. členom se doda nov 53.a člen, ki se glasi:

»53.a člen (Manjša popravila koles)

(1) Med manjša popravila koles, iz 9. točke Priloge I ZDDV-1 se uvrščajo popravila koles pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/95.290;

(2) Za manjša popravila iz prvega odstavka tega člena se štejejo tista popravila, pri katerih je vrednost rezervnih delov in potrošnega materiala, uporabljenih za izvršitev storitve, nižja od 50% skupne cene brez DDV, ki se zaračuna stranki.«.

5. člen

V 54. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

"(Stanovanja in drugi objekti)«.

Za sedmim odstavkom dodajo novi 8., 9., 10., 11. odstavek, ki se glasijo:

»(8) DDV po nižji stopnji se obračunava od obnove in popravil stanovanjskih objektov ali njim pripadajočih delov, ki niso del socialne politike v skladu s tretjim odstavkom tega člena, kadar so zaračunani neposredno investitorju, ne pa tudi od dobave in gradnje teh objektov.

(9) Za pripadajoče dele objektov iz prejšnjega odstavka se obravnavajo pripadajoči deli iz drugega odstavka tega člena.

(10) Kot storitve obnove in popravil iz osmega odstavka tega člena se obravnavajo storitve iz šestega odstavka tega člena, razen novogradnja.

(11) Če v vrednosti obnove in popravil stanovanjskih objektov ali njim pripadajočih delov, ki niso del socialne politike, vrednost dobavljenih materialov presega 50% celotne vrednosti opravljene storitve brez DDV, se šteje, da gre za dobavo blaga in ne za opravljanje storitev obnove in popravil.«.

6. člen

54.a člen se črta.

7. člen

54.b člen se spremeni tako da se glasi:

»54.b člen (Čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev)

Med čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev iz točke 21 Priloge I ZDDV-1 se uvršča čiščenje oken pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: O/81.220 in čiščenje pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: O/81.210, v delu, ki se nanaša na zasebna gospodinjstva.«.

8. člen

Četrti, peti in šesti odstavek 55. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

(4) Med gnojila živalskega ali rastlinskega izvora iz 12. točke Priloge I ZDDV-1 se uvrščajo gnojila pod tarifno oznako 3101 00 00 in gnojila živalskega ali rastlinskega izvora iz tarifne oznake 3105 10 00. Med mineralna ali kemična gnojila se uvrščajo gnojila pod tarifnimi oznakami od 3102 do vključno 3105 (razen gnojil živalskega ali rastlinskega izvora iz tarifne oznake 3105 10 00).

(5) Med kemična fitofarmacevtska sredstva iz 12. točke Priloge I ZDDV-1 se uvrščajo izdelki, ki so v skladu s predpisi o fitofarmacevtskih sredstvih uvrščeni na seznam fitofarmacevtskih sredstev, ki so registrirana za promet in uporabo v Republiki Sloveniji razen fitofarmacevtskih sredstev dovoljenih v ekološki pridelavi. Med fitofarmacevtska sredstva dovoljena za ekološko pridelavo iz 12. točke Priloge I ZDDV-1 se uvrščajo izdelki, ki so v skladu s predpisi, ki urejajo razvrščanje in označevanje FFS dovoljena v ekološki pridelavi. Biotična sredstva za varstvo rastlin so sredstva, katerih uporabo določajo predpisi o zdravstvenem varstvu rastlin.

(6) V 55. členu se v šestem odstavku v 5. točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnost: M/75.00« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnost N/75.00.«.

9. člen

59.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»59.a člen

(Manjša popravila čevljev, usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila)

(1) Med manjša popravila čevljev, usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila (vključno s krpanjem in predelavo) iz 17. točke Priloge I ZDDV-1 se uvrščajo:

- popravila obutve in usnjene galanterije pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: T/95.230;
- popravila in predelovanje oblačil in gospodinjske opreme iz blaga pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: T/95.290.

(2) Za manjša popravila iz prvega odstavka tega člena se štejejo tista popravila, pri katerih je vrednost rezervnih delov in potrošnega materiala, uporabljenih za izvršitev storitve, nižja od 50% skupne cene brez DDV, ki se zaračuna stranki.«.

10. člen

Za 59.e členom se dodajo novi 59.f do 59.i členi, ki se glasijo:

»59.f člen

(gasilska vozila)

(1) Med gasilska vozila iz 2. točke Priloge IV ZDDV-1 se uvrščajo:

1. poveljniška vozila;
2. gasilska vozila;
3. gasilska vozila s cisterno;

4. gasilska vozila s prahom;
5. gasilska vozila za gašenje in reševanje z višin;
6. tehnična in orodna vozila;
7. gasilska vozila za gašenje gozdnih požarov;
8. gasilska logistična vozila;
9. gasilski čolni;
10. gasilski priklopniki.

(2) Vozila iz prejšnjega odstavka morajo biti v skladu s standardom SIST EN 1846 in veljavno tipizacijo gasilskih vozil Gasilske zveze Slovenije ali Združenja slovenskih poklicnih gasilcev.

(3) Kot dobava gasilskih vozil iz 2. točke Priloge IV ZDDV-1 se šteje tudi dobava vozil, namenjenih za predelavo v gasilska vozila iz prvega odstavka tega člena, javnim gasilskim zavodom ali prostovoljnimi gasilskimi enotami v gasilskih društvih.

(4) Kot dobava gasilskih vozil iz 2. točke Priloge IV ZDDV-1 se šteje tudi predelava vozil iz prejšnjega odstavka v gasilska vozila iz prvega odstavka tega člena, vključno z namestitvijo reševalne opreme in orodja, v skladu z veljavno tipizacijo.

(5) Kot dokazilo, da je vozilo namenjeno za predelavo v gasilsko vozilo, gasilsko društvo, gasilska zveza ali javni gasilski zavod predloži dobavitelju izjavo odgovorne osebe o nakupu vozila za namen predelave v gasilsko vozilo in soglasje Gasilske zveze Slovenije ali Združenja slovenskih poklicnih gasilcev o ustreznosti podvozja vozila za predelavo v gasilsko vozilo.

59.g člen (posebna zaščitna oprema)

(1) Med posebno zaščitno opremo iz 2. točke Priloge IV ZDDV-1 se uvrščajo:

1. gasilska zaščitna obleka, standard SIST EN 469;
2. zaščitna obleka za gašenje požarov v naravi, standard SIST EN 15384;
3. zaščitna obleka za gašenje požarov v naravi in tehnično reševanje, standard SIST EN 16689;
4. gasilska zaščitna čelada, standard SIST EN 443;
5. gasilska zaščitna čelada za gašenje požarov v naravi, standard SIST EN 16471;
6. gasilska zaščitna čelada za tehnično reševanje, standard SIST EN 16473;
7. gasilski pas, standard SIST EN 358;
8. gasilske zaščitne rokavice, standard SIST EN 659;
9. gasilski zaščitni škornji, standard SIST EN 15090;
10. izolirni dihalni aparat, standard SIST EN 137;
11. gasilska delovna obleka;
12. gasilska zaščitna podobleka SIST EN ISO 14116: 2008;
13. zaščitne obleke za reševanje na vodi in iz vode (mokra in suha potapljaška obleka).

(2) Gasilska delovna obleka iz 11. točke prejšnjega odstavka je delovna obleka, ki je po kroju prilagojena gasilcem in gasilkam. Gasilsko delovno obleko sestavljajo:

1. jakna, hlače in kapa, standard SIST EN ISO 13688: 2013;
2. polo majica s kratkimi in dolgimi rokavi;
3. pullover;
4. prehodna vetrovka, standard SIST EN ISO 13688: 2013;
5. zimska kapa;
6. vetrne podhlače;
7. pas.

59.h člen (reševalna oprema in orodje)

(1) Med reševalno opremo in orodje iz 2. točke Priloge IV ZDDV-1 se uvrščajo:

1. zaščitna oprema;
2. gasilna oprema;
3. cevi, armature in pribor;
4. reševalna oprema;
5. sanitetni pribor;
6. oprema za osvetlitev in signalizacijo;
7. delovne naprave;
8. ročno orodje in merilne naprave;
9. posebna oprema;
10. telekomunikacijska oprema.

(2) Med zaščitno opremo iz 1. točke prejšnjega odstavka se uvrščajo:

1. opozorilni telovnik, standard SIST EN 471;
2. celoobrazna maska za izolirni dihalni aparat, izvedba za gasilce (skupina 3), standard SIST EN 136;
3. celoobrazna gasilska reševalna maska, standard SIST EN 136;
4. reševalna kapuca s podaljškrom, standard SIST EN 403;
5. dodatna tlačna posoda za izolirni dihalni aparat, standard SIST EN 12245 ali ISO 11119;
6. zaščitne hlače ali ščitniki za uporabnike verižnih motornih žag, zaščitni razred 1, standard SIST EN 381-5;
7. zaščitna očala s prozornimi stekli, standard SIST EN 166;
8. zaščitni gumirani škornji, standard SIST EN ISO 20345;
9. zaščitne rokavice za nevarne snovi, standard SIST EN 374, SIST EN 388 ali SIST EN 407;
10. kapljevinska zaščitna obleka, standard SIST EN 14605, SIST EN ISO 13982-1, SIST EN 13034, SIST EN 14126, SIST EN 1149-1 ali SIST EN 1073-2;
11. gasilski varovalni pas, standard SIST EN 358.

(3) Med gasilno opremo iz 2. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. vedrovka, standard DIN 14405;
2. gasilnik na vodo, standard SIST EN 3;
3. gasilnik na prah, standard SIST EN 3;
4. gasilnik na CO₂, standard SIST EN 3;
5. naprtnjača;
6. gasilna metla z ročajem;
7. posoda (prazna) za penilo (penilo za požarni razred B), standard DIN 14452;
8. komplet z orodjem za gašenje dimniških požarov v skladu z veljavno tipizacijo gasilskih vozil Gasilske zveze Slovenije ali Združenja slovenskih poklicnih gasilcev.

(4) Med cevi, armature in pribor iz 3. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. tlačna cev B, standard DIN 14811;
2. tlačna cev C, standard DIN 14811;
3. tlačna cev D, standard DIN 14811;
4. visokotlačna cev D, standard DIN 14811;
5. sesalna cev B;
6. sesalni koš B;
7. sesalni koš B kotni;
8. navijak z visokotlačno cevjo in ročnikom, standard SIST EN 1947;
9. sesalna cev A, standard SIST EN ISO 14557;
10. sesalni koš A, standard DIN 14362;
11. zaščitna mreža za sesalni koš A;
12. hidrantni nastavek 2B, standard DIN 14375-1;
13. ključ za podzemni hidrant, model B, standard DIN 3223;

14. ključ za nadzemni hidrant, model C, standard DIN 3223;
15. zbiralnik A-2B, standard DIN 14355;
16. vodni razdelivec – dvojak C/DD, standard DIN 14345;
17. vodni razdelivec – trojak B/CBC, standard DIN 14345;
18. omejevalnik tlaka B, standard DIN 14380;
19. prehodna spojka A-B, standard DIN 14343;
20. prehodna spojka B-C, standard DIN 14342;
21. ročnik z zasunom B, standard SIST EN 15182-3;
22. oporno koleno B, standard DIN 14368;
23. ročnik z zasunom C, standard SIST EN 15182-3;
24. turbo ročnik s C-spojko, standard SIST EN 15182-2;
25. ročnik D, standard SIST EN 15182-3;
26. vezalna oziroma ventilna vrvica v torbici, standard DIN 14920;
27. delovna vrv, standard DIN 14920;
28. cevni pritrdilec, standard DIN 14828;
29. spojni ključ ABC, standard DIN 14822-2;
30. kavelj za odpiranje pokrovov kanalov (z verigo);
31. cevni mostiček 2B, standard DIN 14820-1;
32. cevna košara za B-cevi, standard DIN 14827-1;
33. kombiniran ročnik za srednjo/težko peno, standard SIST EN 16712-3;
34. mešalnik penila, standard SIST EN 16712-1;
35. sesalna cev za penilo, standard SIST EN 16712-2.

(5) Med reševalno opremo iz 4. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. raztegljiva lestev z oporami, standard SIST EN 1147;
2. stikalna lestev, standard SIST EN 1147;
3. multifunkcijska lestev, standard SIST EN 1147;
4. gasilska reševalna vrv z nameščenim karabinom, standard SIST EN 1891 in SIST EN 362;
5. torbica za gasilsko reševalno vrv, standard DIN 14921;
6. reševalna in spustna naprava;
7. škripec, reševalni;
8. triangel za evakuacijo;
9. set za stabilizacijo vozil.

(6) Med sanitetni pribor iz 5. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. navadna nosila, zložljiva, standard DIN 13024;
2. zajemalna nosila, opora za glavo in vratna opornica, standard SIST EN 1865;
3. komplet z opremo za nudenje prve pomoči v skladu z veljavno tipizacijo gasilskih vozil Gasilske zveze Slovenije ali Združenja slovenskih poklicnih gasilcev.

(7) Med opremo za osvetlitev in signalizacijo iz 6. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. ročna baterijska svetilka, standard DIN 14662;
2. varnostni triopan;
3. varnostna svetilka (utripajoča);
4. signalni lopar (napis GASILCI);
5. megafon;
6. svetilka za rdečo stalno luč;
7. signalni lopar (napis GASILCI);
8. cestni stožec;
9. prenosni reflektor, 230 V, IP 44;
10. trinožni stativ za reflektor, raztegljiv;
11. nosilec za namestitev 2 reflektorjev;
12. električni podaljšek na kabelski roleti, standard SIST EN 61316.

(8) Med delovne naprave iz 7. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. električni agregat najmanj 5 kVA električne moči z nadzorom izolacije, standard DIN 14685-1;
2. električna potopna črpalka, standard DIN 14425;
3. prenosna motorna brizgalna, standard SIST EN 14466;
4. lovilno korito, nerjaveče, standard DIN 14060;
5. škopec, za sile do 100 kN, pocinkan, standard DIN 82101;
6. zračna membranska črpalka, za prečrpavanje nevarnih snovi;
7. potopna črpalka za nevarne snovi;
8. verižna motorna žaga, moč $\geq 2\text{kW}$, z opremo, standard SIST EN ISO 11681-1;
9. veriga za verižno motorno žago;
10. izpihovalnik;
11. prezračevalnik, nadtlačni;
12. prezračevalnik, podtlačni – dimovlek;
13. kotna rezalka, 230 V, min. 2000 W, za rezilne plošče 230 mm, ter plošča 230 mm za kovino in plošča 230 mm za kamen;
14. set pnevmatskih dvižnih blazin, standard SIST EN 13731;
15. agregat, električni ali motorni, za pogon hidravličnega reševalnega orodja, standard SIST EN 13204;
16. hidravlično reševalno orodje razpiralo, tip BS ali večje zmogljivosti, s pripadajočimi dodatki, standard SIST EN 13204;
17. hidravlično reševalno orodje škarje, tip BC ali večje zmogljivosti, s pripadajočimi dodatki, standard SIST EN 13204;
18. set hidravličnih reševalnih cilindrov, tip R60 ali večje zmogljivosti, standard SIST EN 13204;
19. naprava za taktično prezračevanje, z neposredno zmogljivostjo min. 10.000 m³/h;
20. komplet orodja za prometne nesreče, v skladu z veljavno tipizacijo gasilskih vozil Gasilske zveze Slovenije ali Združenja slovenskih poklicnih gasilcev.

(9) Med ročno orodje in merilne naprave iz 8. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. lomilka, standard DIN 14853;
2. gasilska sekira, standard DIN 14900;
3. požarni kavelj, standard DIN 14851;
4. merilnik plinov Ex-O₂-CO, s polnilnikom, smernica ATEX 94/9/EC;
5. termo kamera, območje merjenja 0–600 st. C, IP 67;
6. komplet z ročnim orodjem, v skladu z veljavno tipizacijo gasilskih vozil Gasilske zveze Slovenije ali Združenja slovenskih poklicnih gasilcev.

(10) Med posebno opremo iz 9. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo:

1. absorbent za ogjikovodike, v ustrezni posodi;
2. vlečna jeklenica ali vlečna vrv, z očesi na obeh koncih;
3. posoda (prazna) za rezervno gorivo za vozilo, testirana;
4. kombinirana posoda za gorivo in olje za verigo (prazna).

(11) Med telekomunikacijsko opremo iz 10. točke prvega odstavka tega člena se uvrščajo mobilne in ročne radijske postaje za komunikacijo med intervencijo – sistem ZARE.

59.i člen (dokazovanje upravičenosti)

(1) Kot dokazilo, da je nakup opreme in orodja iz 59.g in 59.h člena tega pravilnika namenjen za dobavo prostovoljnim gasilskim društvom, gasilskim zvezam in poklicnim gasilskim enotam, organiziranim kot javni zavodi, kupec predloži dobavitelju davčno številko gasilskega društva, gasilske zveze ali javnega gasilskega zavoda in seznam blaga (naročilnico), ki ga je potrdila odgovorna oseba javnega gasilskega zavoda ali gasilskega društva, za katero se nakup opravlja.

(2) Seznam blaga iz prejšnjega odstavka mora biti opremljen z izjavo odgovorne osebe gasilskega društva, gasilske zveze ali javnega gasilskega zavoda, da sta oprema in orodje s seznama namenjena za uporabo pri izvajanju operativnih nalog gasilstva in drugih nalog gasilstva v skladu z zakonom, ki ureja javno gasilsko službo.

(3) Odgovorna oseba gasilskega društva, gasilske zveze ali javnega gasilskega zavoda zagotovi, da se gasilska vozila iz 59.f člena ter oprema in orodje iz 59.g in 59.h člena tega pravilnika ob nakupu evidentirajo v evidencah osnovne opreme in drobnega inventarja javnega gasilskega zavoda ali gasilskega društva v skladu s pravili o vodenju poslovnih knjig.«

11. člen

V 60. členu se v prvi točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.10« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: R/86.10«, besedilo v drugi »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.2« nadomesti z besedilom »šifre standardne klasifikacije dejavnosti R/86.2« in v tretji točki besedilo »šifre standardne klasifikacije dejavnosti Q/86.23« nadomesti z besedilom »šifre standardne klasifikacije dejavnosti R/86.23«.

12. člen

V 64. členu se besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/87« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: R/87« in besedilo »šifre standardne klasifikacije dejavnosti Q/88« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti R/88«.

13. člen

V 65. členu v prvi točki se besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.100« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/85.100«.

14. člen

V 66. členu se v prvem odstavku v prvi točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.200« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/85.200«, v drugi točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.31« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti Q/85.31«, v tretji točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.32« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti Q/85.32«, v četrti točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti P/85.4« nadomesti z besedilom »šifra standardne klasifikacije dejavnosti Q/85.4« in v drugem odstavku besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.5« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti Q/85.5«.

15. člen

V 67. členu se v prvem odstavku v prvi točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.2« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: T/94.2«, v drugi točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.91« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti QT/94.91«, v tretji točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.92« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti T/94.92«, in v četrti točki besedilo »šifro standardne klasifikacije dejavnosti S/94.99« nadomesti z besedilom »šifro standardne klasifikacije dejavnosti T/94.99«.

16. člen

Drugi in tretji odstavek 101. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Za odbitni DDV se šteje znesek DDV, obračunan pri uvozu, razen če je bil znesek DDV plačan ob uvozu naknadno, vendar prej, preden je davčni zavezanec uveljavil odbitek DDV, z odločbo carinskega organa v celoti ali deloma vrnjen. Za odbitni DDV se šteje tudi znesek DDV, ki ga naknadno obračuna carinski organ v skladu s 158. členom tega pravilnika.

(3) Davčni zavezanec ne sme upoštevati odbitka DDV, obračunanega ob uvozu, če je bila carinska deklaracija, na podlagi katere je bil obračunan DDV, razveljavljena ali odločba carinskega organa, s katero je bil obračunan DDV od uvoza blaga, razveljavljena prej, preden je bil uveljavljen odbitek DDV. Če je bil na podlagi razveljavljene carinske deklaracije ali razveljavljene odločbe carinskega organa DDV že plačan, se ta znesek vrne v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.«

17. člen

V 111. členu se za trinajstim odstavkom dodajo nov štirinajsti do osemnajsti odstavek, ki se glasijo:

»(14) Davčni zavezanec, ki mu preneha identifikacija za namene DDV zaradi pridružitve skupini za DDV ne izvede popravka odbitka DDV od osnovnih sredstev.

(15) Na dan pred prenehanjem identifikacije za namene DDV mora skupina za DDV za obdobje po spremembi popraviti odbitek od osnovnih sredstev, za katera obdobje popravka še ni poteklo. Popravek odbitka izvede v celoti za preostalo obdobje popravka.

(16) Ne glede na prejšnji odstavek skupina za DDV ne popravi odbitka od tistih osnovnih sredstev, ki jih bo uporabljal davčni zavezanec, ki se na dan izstopa iz skupine za DDV identificira za namene DDV.

(17) Davčni zavezanec, ki izstopi iz skupine za DDV, mora za obdobje po spremembi popraviti odbitek od osnovnih sredstev iz 14. odstavka tega člena, za katera obdobje popravka še ni poteklo. Popravek odbitka izvede v celoti za preostalo obdobje popravka.

(18) Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec, ki izstopi iz skupine za DDV ne izvede popravka odbitka od osnovnih sredstev iz 14. odstavka tega člena, če se z dnem izstopa identificira za namene DDV.«

18. člen

V 129. členu se v tretjem odstavku v a točki zadnja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- vrednost doseženega prometa blaga in storitev v tekočem in preteklem koledarskem letu;«.

V b) točki se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»- prostovoljna vključitev po devetem odstavku 94. in/ali tretjem odstavku 94.k člena ZDDV-1.«.

Za devetim odstavkom dodajo novi deseti do dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»(10) Predstavniki skupine za DDV, ki vložijo zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV poleg podatkov iz tretjega odstavka tega člena, navede tudi ime oziroma naziv, naslov in davčno številko posameznega davčnega zavezanca, ki se pridružuje skupini za DDV in priloži soglasja za vstop v skupino za DDV davčnih zavezancev, ki se pridružujejo skupini ter dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 5.a člena ZDDV-1.«

» (11) Ne glede na osmi odstavek tega člena predstavnik skupine za DDV predloži prijavo za identifikacijo skupine za DDV in zahtevek za izdajo davčne številke z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz 5.a člena in s soglasjem vseh davčnih zavezancev, ki se priključujejo skupini v skladu s prvim odstavkom 78. člena tega ZDDV-1 prek sistema eDavki.«

19. člen

Prvi odstavek 132. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčnemu zavezancu, ki v zadnjem koledarskem letu ne presega prometa v višini, določeni v prvem odstavku 94. člena ZDDV-1, na zahtevo davčnega zavezanca preneha identifikacija za namene DDV.

Za devetim odstavkom dodajo novi deseti do štirinajsti odstavek, ki se glasijo:

»(10) Skupini za DDV preneha identifikacija za namene DDV z dnem, ki ga določi davčni organ v 30 dneh po prejemu vloge predstavnika skupine za DDV za prenehanje identifikacije za namene DDV.

(11) Davčni organ lahko odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV za skupino za DDV, če predstavnik skupine za DDV ni predložil obračuna DDV v zadnjih 3 mesecih ali do dneva zapadlosti ni plačal obveznosti iz naslova DDV za zadnje 3 mesece.

(12) Na dan pred prenehanjem identifikacije za namene DDV skupina za DDV obračuna DDV od vsega prometa, ki ga je opravila do dneva prenehanja identifikacije za namene DDV in od zalog blaga, za katere je uveljavila odbitek DDV.

(13) Ne glede na prejšnji odstavek skupina za DDV ne obračuna DDV od tistih zalog blaga za katera je uveljavila odbitek DDV, ki jih bo prevzel član, ki se z dnem prenehanja skupine identificira za namene DDV.

(14) Davčni zavezanec, ki izstopi iz skupine za DDV ne izvede popravka odbitka od zalog blaga, ki jih prevzame, če se z dnem izstopa identificira za namene DDV.«

20. člen

V 138. členu se za črtanim sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Član skupine za DDV na računu poleg svojega imena in naslova navede »član skupine za DDV« in identifikacijsko številko za DDV skupine za DDV.«

21. člen

Za 150. členom se dodata nova 150.a in 150.b člen, ki se glasita:

»150.a člen

(Podatki v evidenci obračunanega DDV ter evidenci odbitka DDV)

(1) Evidenca obračunanega DDV, ki jo vodi davčni zavezanec v skladu s šestim odstavkom 85. člena ZDDV-1, vsebuje ime in naslov davčnega zavezanca in njegovo identifikacijsko številko za DDV ter zaporedno številko in naslednje podatke o posamezni listini:

- davčno obdobje;
- datum knjiženja listine;
- številka listine;
- datum listine;

- ime in sedež davčnega zavezanca – prejemnika in njegovo davčno številko oziroma identifikacijsko številko za DDV, če je identificiran za namene DDV in davčni zavezanec razpolaga z njo;
- vrednost dobav blaga in storitev brez DDV;
- vrednost dobav blaga in storitev v Sloveniji, od katerih obračuna DDV prejemnik;
- vrednost oproščenih dobav, ločeno s pravico do odbitka oziroma brez pravice do odbitka;
- vrednost oproščenih tristranskih dobav blaga znotraj Unije,
- vrednost prodaje blaga na daljavo;
- vrednost dobav blaga z montažo ali instaliranjem v drugi državi članici;
- znesek obračunanega DDV, izkazan po predpisanih stopnjah, ločeno za domače dobave in za dobave, prejete iz drugih držav članicah, od katerih mora prejemnik obračunati DDV, ter za DDV obračunan na podlagi samoobdavčitve, ločeno za prejeto blago in storitve oziroma za uvoz;
- dobave blaga in storitev s pravico do odbitka DDV, pri katerih je kraj dobave zunaj Slovenije;
- ali uveljavlja institut samoprijave po 88.b členu ZDDV-1
- opombe.

(2) Evidenca odbitka DDV, ki jo vodi davčni zavezanec v skladu s šestim odstavkom 85. člena ZDDV-1, vsebuje ime in naslov davčnega zavezanca in njegovo identifikacijsko številko za DDV ter zaporedno številko in naslednje podatke o posamezni listini:

- davčno obdobje;
- datum knjiženja listine;
- številka listine (pri prejemu računu številka računa kot določena od izdajatelja računa);
- datum prejema listine;
- ime in sedež dobavitelja in njegovo identifikacijsko oznako za DDV, če je identificiran za namene DDV;
- vrednost nabav blaga in storitev brez DDV;
- vrednost nabav blaga in storitev v Sloveniji, od katerih obračuna DDV prejemnik;
- vrednost pridobitev blaga iz drugih držav članic brez DDV;
- vrednost prejetih storitev iz drugih držav članic brez DDV;
- vrednost oproščenih nabav blaga in storitev ter oproščenih pridobitev blaga;
- vrednost obdavčenih (brez DDV) in oproščenih nabav nepremičnin;
- vrednost obdavčenih (brez DDV) in oproščenih nabav drugih osnovnih sredstev;
- znesek odbitka DDV, izkazan po predpisanih stopnjah, in od pavšalnega nadomestila;
- znesek DDV, ki se ne odbija;
- ali uveljavlja institut samoprijave po 88.b členu ZDDV-1.
- opombe.

(3) Davčni zavezanec pri posredovanju evidenc iz šestega odstavka 85. člena ZDDV-1 poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena navede še naslednje podatke:

- kodo države in identifikacijsko številko davčnega zavezanca, za katerega davčni zastopnik iz drugega odstavka 50. člena ZDDV-1 predlaga evidenci;
- obdobje poročanja;
- oznaka evidence;
- ali zahteva vračilo DDV;
- ali izračunava odbitni delež;
- ali je nad davčnim zavezancem začel postopek prisilne poravnave ali postopek likvidacije ali stečajni postopek;
- ali je predložil evidenci na podlagi tretjega odstavka 85.b člena ZDDV-1;
- ali uveljavlja institut samoprijave po 88.c členu ZDDV-1 ali 52. člena zakona, ki ureja davčni postopek;
- opombe.

150.b člen

(Posredovanje evidenc iz šestega odstavka 85. člena ZDDV-1)

Davčni zavezanec pošlje davčnemu organu evidenci iz šestega odstavka 85. člena ZDDV-1 v elektronski obliki po elektronski poti, na način, objavljen na spletni strani davčnega organa.«.

22. člen

V 154. členu se v prvem odstavku za prvim stavkom doda besedilo:

»Za skupino za DDV davčno obveznost ugotovi in izkaže v obračunu DDV predstavnik skupine za DDV.«

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Predstavnik skupine za DDV v obračun DDV vključi transakcije vseh članov skupine za DDV z osebami, ki niso člani te skupine za DDV.«.

23. člen

Drugi odstavek 157. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Oseba, ki mora plačati DDV pri uvozu blaga (v nadaljnjem besedilu: carinski dolžnik), mora DDV plačati v roku, ki je s carinskimi predpisi določen za plačilo carinskega dolga, sicer tečejo zamudne obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja davčni postopek.«.

24. člen

Prvi in tretji odstavek 158. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Če carinski organ izve oziroma ugotovi, da je bil DDV ob uvozu obračunan v nižjem ali višjem znesku, kot je zakonsko dolgovani znesek DDV, odloča o naknadnem obračunu oziroma vračilu preveč plačanega oziroma obračunanega DDV v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Če je bil DDV od uvoza že upoštevan kot odbitek DDV, carinski organ vrne znesek DDV le, če davčni zavezanec dokaže, da je odbitek DDV zmanjšal za znesek DDV, ki naj bi ga carinski organ vrnil.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) V davčno osnovo pri uvozu blaga se pri naknadnem obračunu DDV všttevajo uvozne dajatve, določene v skladu s carinskimi predpisi, tudi če se o njih v skladu s carinskimi predpisi carinskega dolžnika ne obvešča.«.

KONČNA DOLOČBA

25. člen (Začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2025.

Določbe, ki se nanašajo na skupino za DDV se začnejo uporabljati 1. januarja 2026.

Št.

Ljubljana, dne
EVA

Klemen Boštjančič
minister za finance

Na podlagi četrtega odstavka 50. člena in tretjega odstavka 54. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B in 122/23) in osmega odstavka 17. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 47/16, 92/21, 192/21, 140/22 in 38/24) minister za finance izdaja

P R A V I L N I K

spremembah Pravilnika o pogojih in načinu oprostitve davkov za diplomatska predstavništva, konzulate, agencije in organe Evropske unije ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodбами, ki zavezujejo Republiko Slovenijo

1. člen

V pravilniku o pogojih in načinu oprostitve davkov za diplomatska predstavništva, konzulate, agencije in organe Evropske unije ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodбами, ki zavezujejo Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 141/06, 117/08, 68/09, 82/11 in 109/13) se 4. člen spremeni tako, da se glasi:

»4. člen

(dokazovanje upravičenosti)

(1) Upravičenci iz prejšnjega člena dokazujejo, da so upravičeni uveljavljati oprostitev plačila davka v skladu s tem poglavjem z Osnovnim potrdilom za oprostitev davka (v nadaljnjem besedilu: osnovno potrdilo). Osnovno potrdilo na zahtevo upravičenca izda ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Pred izdajo osnovnega potrdila upravičenec pri davčnem organu pridobi davčno številko za namene uveljavljanja oprostitev.

(2) Veljavnost osnovnega potrdila lahko začne veljati največ 30 dni pred njegovo izdajo.

(3) Obseg in višino oprostitve plačila davka v osnovnem potrdilu ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve določi, na podlagi ugotovljene vzajemnosti, ob koncu koledarskega leta. Izjemoma se spremembe oprostitev določajo med letom. O spremembi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, obvesti davčni organ. Novo osnovno potrdilo začne veljati prvi dan v naslednjem četrtletju.

(4) Z dnem prenehanja akreditacije pri ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve upravičenec izgubi pravico do oprostitev po tem poglavju. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve podatek o prenehanju veljavnosti osnovnega potrdila nemudoma predloži davčnemu organu v elektronski obliki prek sistema eDavki.«.

2. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

(neposredna oprostitvev davka)

(1) Upravičenec predloži zahtevek za neposredno oprostitvev plačila davka pri davčnemu organu v elektronski obliki prek sistema eDavki, ki poleg identifikacijskih podatkov upravičenca vsebuje naslednje podatke:

- navedbo, ali se oprostitvev uveljavlja za osebne ali službene potrebe,
- številka osnovnega potrdila,
- način uveljavljanja neposredne oprostitvev (enkratno, obdobje),
- podatke o dobavitelju blaga oziroma izvajalcu storitve (identifikacijska številka za namene DDV, naziv, sedež),
- vrsto blaga oziroma storitev za katere se uveljavlja oprostitvev,
- številko dokumenta, na podlagi katerega se uveljavlja neposredna oprostitvev,
- davčno osnovo,
- znesek DDV, kjer je to ustrezno

– količino trošarinskih izdelkov po vrsti in vsebnosti alkohola (vol%).

(2) K zahtevku za izdajo neposrednega potrdila upravičenec v sistem eDavki priloži predračun, ponudbo, pogodbo, račun ali podoben dokument.

(3) Davčni organ odloči o vlogi v petih delovnih dneh od prejema popolnega zahtevka za neposredno oprostitev davka. Davčni organ odločbo upravičencu vroči preko sistema eDavki.

(4) Če upravičenec uveljavlja neposredno oprostitev davka za priključke iz 4. alineje drugega odstavka 2. člena ali za gorivo iz 3. člena, mora zahtevku za izdajo neposrednega potrdila priložiti še dokument, s katerim dokazuje, da je lastnik ali najemnik prostora, pogodbo z operaterjem, iz katere je razvidna številka posameznega priključka in račun, ki se glasi na upravičenca in na posamezen priključek, oziroma prometno dovoljenje za prevozno sredstvo.

(5) Davčni organ odloči o neposredni oprostitvi davka za pogodbeno oziroma naročniška razmerja za račune, izdane v določenem koledarskem letu, in sicer največ za obdobje koledarskega leta.

(6) Upravičenec mora za uveljavitev neposredne oprostitve dobavitelju blaga ali izvajalcu storitev predložiti odločbo davčnega organa o neposredni oprostitvi.

(7) Upravičenec lahko uveljavlja neposredno oprostitev davka le, če oprostitev uveljavlja za vse blago ali storitve, navedene na predračunu, ponudbi, pogodbi ali računu.

(8) Če so predmet oprostitve plačila davka posamezni priključki najetega stanovanjskega oziroma poslovnega prostora, se oprostitev po tem pravilniku lahko uveljavlja le, če je edini uporabnik posameznega priključka upravičenec iz 3. člena tega pravilnika.

(9) Upravičenec, ki je uveljavljal neposredno oprostitev plačila davka, je dolžan hraniti izvirmike računov tri leta od dneva nabave.«.

3. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»10. člen

(postopek vračila plačanega davka pri davčnem organu)

(1) Davčni organ odločitev o zahtevku za vračilo plačanega davka upravičencu vroči prek sistema eDavki..

(2) Vračilo se izvrši na transakcijski račun upravičenca. Če upravičenec navede transakcijski račun, ki je odprt v tujini, stroške nakazila nosi upravičenec.«.

4. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta pravilnik začne veljatiuporablja pa se od 1. januarja 2026.

Št.
Ljubljana, dne
EVA

Klemen Boštjančič
minister za finance

VI. Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost ZDDV-1 EVA: 2024-1611-0042 – javna razprava (rok za pripombe: 03. julij 2024)

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	
1.	fizična oseba	Med poglavitne rešitve bi morali po načelu enakopravnosti dodati oprostitve obračunavanja DDV tudi za najranjlivejše poklice na področju umetnosti in kulture! Tako za nabavo materialov za delo, kot delovnih orodij, ter kupcem ob nakupih umetniških del. Položaji ustvarjalcev na področju umetnosti in kulture je kritičen. Urejen, pa lahko prinaša dobrobiti za razvoj družbe. Posebno pomembna je oprostitve stroškov za uporabo delovnih prostorov in energentov.	Predlog ni sprejemljiv	Zaradi splošnih značilnosti delovanja sistema DDV ni mogoče zagotoviti, da bi bilo področje umetnosti in kulture deležno posebne davčne obravnave, saj po našem mnenju ne bi zagotavljalo spoštovanje načela davčne nevtralnosti in enake obravnave davčnih zavezancev v zvezi z opravljanjem ekonomske dejavnost na trgu.
2.	fizična oseba	Evidenca obračunanega DDV in evidenca odbitka DDV - ta ukrep predstavlja totalitarni režim in 100% nadzor nad celotnim poslovanjem podjetij. Je neživljenjski in posega v pravico do zaupnih podatkov podjetij. Država bi s tem dobila preveliko premoč v davčnih postopkih. V nobenem smislu ne gre za poenostavitev sistema in prijaznost do zavezancev. Predlagam, da bi bilo najbolje, da se računovodstva kar ukinejo, pa bo FURS izdelal na podlagi vseh prejetih in izdanih računov še DDV obračune, ter konec leta zaključno bilanco. Tako bodo drastično znižali stroške zavezancev, FURS pa bo imel vso kontrolo. Država bo na ta način kršila pravice zavezancev, saj bo lahko več kot enkrat kontrolirala isto obdobje. Kot podjetnik zahtevam, da se ta ukrep umakne iz predpisa, saj je škodljiv za celotno gospodarstvo.	Predlog ni sprejemljiv	Republika Slovenija je kot članica Evropske Unije zavezana k njeni pravni ureditvi, v omenjenem primeru k Direktivi Sveta 2006/112/EU o skupnem sistemu DDV, ki je tudi podlaga za Zakon o davku na dodano vrednost. Davčna obravnava v konkretnem primeru prodaje umetniškega dela je odvisna od statusa davčnega zavezanca (mali davčni zavezanec, davčni zavezanec) ter od načina poslovanja na trgu (prodaja s strani samega avtorja, prodaja preko posrednika, preprodaja). Zavezanci so že po trenutni zakonodaji dolžni dati podatke FURS, saj FURS že sedaj dobi podatke o prejetih in izdanih računih na zahtevo, določene tudi avtomatično. Podatki zavezancev za davek se v skladu z 8. členom ZDavP-2 obravnavajo kot davčna tajnost v skladu s tem zakonom in zakonom o obdavčenju in drugimi splošnimi akti, ki urejajo pobiranje davkov. ZDavP-2 ima vse potrebne varovalke zato, da se podatki, ki se posredujejo davčnemu organu varujejo in neopoblaščno ne razkrivajo.
			Tako ni razumljivo, zakaj bi avtomatična izmenjava kršila poslovno skrivnost, izmenjava na zahtevo pa ne. Hkrati avtomatična izmenjava nikakor ne vpliva na svobodno gospodarsko pobudo, zavezance se s tem nič ne omejuje pri gospodarski aktivnosti. Nasprotno, ko bo izmenjava vpeljana, bo manj zahtev FURS po podatkih za namene kontrole in s tem manj obremenjevanja	

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				zavezancev s pošiljanjem podatkov, saj se bodo le-ti pošiljali avtomatično in ne več s posamičnimi zahtevki.
3.	fizična oseba	Smiselno je znižati DDV za osnovno hrano (kruh, mleko, jajca) na 0% DDV. Saj je vse več revščine, tudi na račun velike davčne obremenitve na vseh nivojih. Davki so v Sloveniji vsaj 70% za redno zaposlenega, upoštevajoč z vsemi še kasnejšimi dajatvami. V zameno, pa nimajo ljudje niti zdravnikov.	Predlog ni sprejemljiv	V zvezi s predlogom znižanja stopnje DDV na 0% za osnovno hrano je potrebno poudariti, da naše dosežanje izkušnje kažejo da je ukrep učinkovit le, če so hkrati tudi regulirane cene blaga. Na oblikovanje cen vpliva vrsta dejavnikov, obdavčitev je le ena izmed njih. Poudarjamo, da se uvedba nižjih stopenj DDV po dosedanjih izkušnjah praviloma ne odrazi v ustrezno nižjih drobnoprodajnih cenah za končne potrošnike, kar je sicer namen nižjih stopenj DDV, saj je njihov namen zagotoviti večjo dostopnost takšnega blaga oziroma storitev.
4.	predlagatelj ni naveden	Predlagam, da se na brezglutenska živila (živila s prečrtanim žitnim klasom) določi 5 % stopnja DDV. Gre za izdelke za posebne prehranske potrebe oseb s celiakijo, ki so zaradi celiakije na strogi brezglutenski dieti, ki pa je precej dražja od običajne diete. Brezglutenska moka Schär mix b npr., stane 4,99 EUR, medtem ko je glutenska, pšenična moka bistveno cenejša. Z znižanjem stopnje DDV na navedena živila bi vsaj malo razbremenili proračune oseb s celiakijo, ki si morajo svoje edino zdravlilo - brezglutensko hrano, v celoti plačevati sami. Otroci s celiakijo so sicer upravičeni do raznih dodatkov iz sredstev državnega proračuna (npr. dodatek za nego), starši otrok s celiakijo tudi do dohodninske olajšave za vzdrževane družinske članke), ocrasli s celiakijo pa niso upravičeni do nobenih dodatkov in je zanje brezglutenska prehrana toliko večje breme.	Predlog ni sprejemljiv	Direktiva o DDV določa, da države članice lahko uporabljajo največ dve nižji stopnji, ki ne smeta biti nižji od 5%, ki se uporabljata za opravljanje storitev iz kategorij, določenih v Prilogi III k Direktivi o DDV ter eno stopnjo, ki je lahko nižja kot 5 % in se lahko uporablja samo za dobave blaga in storitev opredeljenih v točkah od 1 do 6 in 10c Priloge III. Priloga III določa seznam blaga in storitev iz katerega države članice opravijo nabor blaga in storitev, katere lahko prenesejo v nacionalno zakonodajo Za brezglutenska živila torej že veljavna zakonodaja predpisuje nižjo, 9,5% stopnjo DDV. Uporaba posebne nižje stopnje DDV v višini 5 % pa je v okviru sistema DDV, kot je vzpostavljen v Sloveniji, predvidena zgolj za dobavo knjig, časopisov in podobnih publikacij ter gasilske opreme. Sritev obsega posebne znižane stopnje DDV ni predvidena.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	
			Obrazložitev stališča	
5.	fizična oseba	<p>Sprememba zakona je tako z vidika potrošnika, gospodarskih subjektov, ki se ukvarjajo s proizvodnjo in s prodajo pijač, kot tudi z vidika državne blagajne in splošne narodne blaginje povsem zgrešen ukrep. Če se predvideva zmanjšanje porabe sladkih pijač in pijač z dodanimi sladili, to še ne pomeni izboljšanje splošnega zdravstvenega stanja prebivalstva. Glavni krivec oz. vzrok za sladkorne bolezni, povišan krvni sladkor, debelost itd. niso predmetne pijače (zlasti ne tiste z dodanimi sladili), pač pa slaba prehrana, premalo gibanja in nezdrav življenjski slog. Kdor želi nezdravo živeti, se mora tako ali tako sprjazniti s posledicami na zdravju in ni nobene potrebe, da bi bil še dodatno "kaznovan" z obdavčitvijo. Povsem zgrešeno je, da bi država preko obdavčitve želela vzgajati ali imeti kakršenkoli vpliv na prosto izbiro življenjskega sloga lastnega prebivalstva. Za to so primernejši drugi ukrepi. Sladke pijače in pijače z dodanimi sladili so del zdrave prehrane, če se uživajo v zmernih količinah. Kdor te količine preseže, bo, kot rečeno, posledice občutil na lastnem zdravju, naloga skrbne države pa bi bila, da prebivalstvo o tem zgolj seznanji, nikakor pa ne še dodatno obdavči te pijače. Tako bi namreč davek plačevali tudi tisti, ki te pijače, kot del zdrave prehrane, uživajo v zmernih količinah - zakaj bi morali ti ljudje nositi breme za nezdrave navade drugih? Kar se tiče gospodarskih subjektov, ki se ukvarjajo s proizvodnjo in s prodajo pijač ter gospodarstva na splošno, pa gre opozoriti, da bi ti gospodarski subjekti imeli manj prihodkov, kar posledično pomeni manjši dobiček in zato za državo tudi manj pobranega davka na dobiček. Manj prometa s temi pijačami, bi pomenilo tudi manj pobranega DDV-ja. Manj pobranega davka bi občutili vsi državljani - tako tisti ki živijo zdravo, kot tisti, ki prekomerno uživajo sladke pijače. Tudi s tega vidika, bi</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Prav tako poudarjamo, da se uvedba nižjih stopenj DDV po dosedanjih izkušnjah v Sloveniji praviloma ne odrazi v ustrezno nižjih drobnoprodajnih cenah blaga, ki se oblikujejo prosto na trgu. Namen nižjih stopenj DDV pa je zagotoviti večjo dostopnost blaga oziroma storitev za končnega potrošnika z nižjimi drobnoprodajnimi cenami.</p> <p>Z določitvijo splošne stopnje DDV za pijače z dodanimi sladkorjem ali sladili je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe, ki zasleduje cilje zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije sladkih pijač.</p> <p>S tem se podpira prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi ter posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prekomerne telesne teže med prebivalstvom. Ta trend je še posebej zaskrbljujoč med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med in po koronskem obdobju. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili se želi tudi preko vpliva na drobnoprodajne cene spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pijač.</p> <p>Sladke pijače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database – https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-taxation/tedb-taxes-europe-database_en, 9. 5. 2024)</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT. PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	<p>tako davek oškodoval tiste, ki sladkih pijač morebiti sploh ne uživajo. Kar pa se mi zdi najbolj zgrešeno in skregano z zdravo pametjo pa je, da se dodatno obdavči pijače z dodanimi sladili. Ni dokazano, da bi sladila imela negativne učinke na zdravje ljudi (ni nevarnosti npr. diabetesa, debelosti, zobne gnilobe,...). Če bi obstajali kakršnikoli negativni učinki sladil na zdravje, bi ta sladila bila prepovedana oz. ne bi bila dovoljena po Uredbi. Če se že (sicer menim, da povsem neutemeljeno) pričakuje, da bi povšanje davka učinkovalo na izboljšanje splošnega zdravja ljudi in pomenil o dodaten vir proračunskih prihodkov, bi bilo smiselno sladila iz zakona črtati. Tako bi namreč lahko ocenili, ali in če sploh se je število debelosti, diabetičnih in zobnih obolenj zmanjšalo, promet s pijačami (in s tem proračunski prihodek od davka na dobiček in DDV-ja) pa ne bi bil prizadet. Potrošniki bi namreč sladke pijače zamenjali s pijačami z dodanimi sladili, s tem nekaj naredili za svoje zdravje, masa pobranega davka od prometa s temi pijačami pa se ne bi zmanjšala.</p>		<p>Učinki umetnih sladil so bili v zadnjih letih pod drobnogledom, saj je Svetovna zdravstvena organizacija lani priporočila, naj se jih ne uporablja za uravnavanje telesne teže. Sladilo aspartam, ki ga pogosto najdemo v dietnih pijačah, pa je bilo lani poleti dodano na seznam potencialno rakotvornih snovi.</p>
<p>6. Trgovinska zbornica Slovenije, dopis številka 623/2024-MS z dne 10. 6. 2024</p>	<p>Predlagamo črtanje tretjega odstavka novega 81.a člena.</p> <p>Glede na predvidene spremembe iz Zakona o dopolnitvah Zakona o davčnem potrjevanju računov, ki določa za prodajne avtomate sporočanje podatkov o prodaji v realnem času ali nadaljnjo možnost davčnega potrjevanja, vodenje mesečnih evidenc zalog ni več potrebno.</p>	<p>Predlog je smiselno upoštevan</p>	<p>Tretji odstavek novega 81. a člena se nanaša na podatke o prodaji blaga iz drugega odstavka istega člena, katere mora davčni zavezanec zagotoviti s popisom začetnih in končnih zalog, ki ga opravi najmanj enkrat mesečno in se nanaša samo na prodajo, opredeljeno v drugem odstavku istega člena, za katero ne velja obveznost izdajanja računa.</p> <p>Določba je ustrezno dopolnjena, tako da za primere prodaje blaga in storitev, za katere velja obveznost sporočanja podatkov o prodaji preko avtomatov ni zahtevan popis začetnih in končnih zalog oziroma popis obsega prodaje.</p> <p>Pri sponzorstvu gre za razliko od donacij za opravljanje storitev za plačilo in s tem za predmet obdavčitve na podlagi 3. člena ZDDV-1. Davčni zavezanci, ki prispevajo sponzorska sredstva, pa za odobrena sponzorska sredstva prejmejo določeno, praviloma</p>
<p>7. fizična oseba</p>	<p>Predlagam, da so športna društva, ki so včlanjena v nacionalno panožno športno zvezo, in športne zveze</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		oproščena plačila DDV, ki se jim zaračunava od prejetih sponzorskih sredstev.		<p>oglaševalsko storitev. Sodelovanje med sponzorjem in športnikom oziroma športnim klubom ali športnim društvom se običajno zapiše v pogodbo, kjer se opredeli pravice in obveznosti obeh strani.</p> <p>Tudi glede opredelitve predmeta obdavčitve z DDV je Slovenija omejena s predpisi Evropske unije, ki določajo sistem DVV. Izjeme, torej oprostitve od obveznosti obračunavanja DDV, so v DDV direktivi in v ZDDV-1 izrecno opredeljene in njihova širitev ni mogoča.</p> <p>V zvezi z oprostitvami DDV je sodna praksa Sodišča Evropske unije že večkrat poudarila, da je potrebno oprostitve razlagati ozko, saj gre za odstop od splošnega načela obveznosti obračunavanja DDV. Oprostitve so namenjene izvajanju dejavnosti v javnem interesu, vendar ne vseh storitev v javnem interesu, ampak le tistih, ki so opredeljene v DDV zakonodaji. Širitev obsega oprostitve DDV preko okvira, ki ga določa DDV direktiva, ni dopustna.</p>
8.	Zadružna zveza Slovenije, dopis z dne 1.7.2024, številka 107	Predlagamo, da se za umetna (mineralna in kemična) gnojila in kemična fitofarmacevtska sredstva ohrani nižja stopnja DDV tudi po 1. 1. 2032	Predlog ni sprejemljiv	<p>Gre za uskladiitev z ukrepi na področju okoljske politike, z omejitvijo uporabe nižje stopnje DDV za fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila do 31. decembra 2031, to je skrajnim rokom za uporabo nižje stopnje DDV, ki ga predpisuje Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopeni DDV.</p>
9.	Zadružna zveza Slovenije, dopis z dne 1.7.2024, številka 107	Predlagamo tudi znižano stopnjo DDV za rastlinjake (steklenjaki in plastenjaki), ki so kot celota dani na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, ter je način pridelave neposredno vezan na kmetijsko zemljišče.	Predlog ni sprejemljiv	<p>Direktiva o DDV določa, da države članice lahko uporabljajo največ dve nižji stopnji, ki ne smeta biti nižji od 5%, ki se uporabljata za dobavo blaga in opravljanje storitev iz kategorij, določenih v Prilogi III k Direktivi o DDV ter eno stopnjo, ki je lahko nižja kot 5 % in se lahko uporablja samo za dobave blaga in storitev opredeljenih v točkah od 1 do 6 in 10c Priloge III. Priloga III določa seznam blaga in storitev iz katerega države članice opravijo nabor blaga in storitev, katere lahko prenesejo v nacionalno zakonodajo. Dobave blaga in storitev, ki jih ni na seznamu Priloge III Direktive o DDV, za katere je</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA			
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov
			Obrazložitev stališča
10.	Gospodarska zbornica Slovenije – Zbornica industrije sejmov in srečanj, dopis z dne 2.7.2024	<p>POENOSTAVITEV OBRAČUNA DDV ZA TUJE RAZSTAVLJAVCE NA SEJMIH, ZDDV-1, 78. in 79. člen:</p> <p>Za poenostavitev postopkov prodaje na sejmih v Sloveniji predlagamo, da se za tuje subjekte uvede izjema za tiste, katerih letna prodaja v Sloveniji ne preseže 30.000 EUR. V tem primeru naj tuji subjekti oddajo zgolj letni obračun DDV do 31. januarja naslednjega leta, ne pa mesečnega obračuna DDV. S tem bi jih prihranili precej dela in tudi stroškov z registracijo in deregistracijo za DDV za vsak sejem posebej.</p>	<p>Predlog je smiselno urejen v okviru sprememb določb za SME.</p> <p>Navedena problematika rešujejo spremembe določb na področju SME. Tuji zavezanec, katerih letni promet v Sloveniji ne bo pressegal praga za obvezen vstop v sistem DDV (predlagano je zvišanje praga iz 50.000 (na 60.000 EUR) po spremembi zakone ne bodo več zavezani za obračunavanje DDV v Sloveniji, če njihov skupni promet v EU ne presega 100.000 EUR letnega prometa.</p>
11.	Gospodarska zbornica Slovenije – Zbornica industrije sejmov in srečanj, dopis z dne 2.7.2024	<p>OMEJITEV ODBITKA DDV, ZDDV-1, 66. člen:</p> <p>Po trenutno veljavni zakonodaji veljajo omejitve glede pravice do odbitka DDV, opredeljene v 66. členu ZDDV-1. Predlagamo, da bi se nakup in stroški uporabe službenih vozil z 8 ali 9 sedeži za prevoz napotnih delavcev v točki C tega člena navedla kot izjema in se s tem pridobi pravica do odbitka vhodnega DDV glede na namensko uporabo vozila.</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p> <p>Se ne strinjamo, saj je namen ureditve iz pravice do odbitka DDV izključiti oseba vozila, razen posebno opredeljenih izjem. Predlagane širitve ne podpiramo.</p>
12.	Gospodarska zbornica Slovenije – Zbornica računovodskih servisov, dopis z dne 2.7.2024	<p>12. in 14. člen – prejem blaga in storitev od zavezancev, ki uporabljajo sistem plačane realizacije. Predlagamo črtanje obeh členov.</p> <p>Davčni zavezanec ne more vedeti in ni dolžan poizvedovati, ali njegov dobavitelj uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji ali ne, prav tako tak davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji o tem ne obvešča svojih kupcev. Ti dve določbi zato nista in ne moreta biti izvecljivi.</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p> <p>V predlogu zakona se spreminjajo določbe, ki se nanašajo na obračunavanje DDV po plačani realizaciji, upoštevajoč sodbo Evropskega sodišča C-9/20, ki določa trenutek, v katerem nastane pravica do odbitka DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja fakturirano realizacijo, ko kupi blago od davčnega zavezanca, ki obračunava DDV po plačani realizaciji.</p> <p>Nov, šesti odstavek v 63. členu določa novo pravilo glede pravice do odbitka DDV v primerih, ko davčni zavezanec kupuje blago ali storitve od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev</p>
			dovoljena možnost uvedbe nižje stopnje DDV, morajo biti v vseh državah članicah obdavčene po splošni stopnji DDV.
			Ker se rastlinjaki (steklenjaki in plastenjaki) ne nahajajo na seznamu Priloge III Direktive o DDV, ni možna uvedba nižje stopnje DDV.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ST.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obratnoizložen stališča
13.	Gospodarska Slovenije – Zbornica računovodskih servisov, dopis z dne 2.7.2024	27. člen – predlaganje evidenc	Predlog ni sprejemljiv	<p>obračunavanja DDV po plačani realizaciji. V teh primerih davčni zavezanec, ki sicer obračunava DDV po fakturirani realizaciji, sme odbiti DDV šele takrat, ko plača ta DDV svojemu dobavitelju oziroma izvajalcu. Pri tem namreč velja osnovno pravilo iz 62. člena zakona, da pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV, torej takrat, ko je davčni zavezanec, ki obračunava DDV po plačani realizaciji, dolžan obračunati DDV.</p> <p>Z novo 18. točko se v 82. členu in z novim devetim odstavkom 83. člena ZDDV-1 predpisuje nov obvezni podatek na računu, ki ga izda davčni zavezanec, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji - navedba »Posebna ureditev – Plačana realizacija«. Na podlagi tega podatka bo kupec - davčni zavezanec, ki bo obračunaval DDV po fakturirani realizaciji vedel, da ima pravico do odbitka DDV šele v trenutku, ko opravi plačilo računa.</p> <p>Glede predlaganja evidenc bo posredovanje podatkov iz »DDV evidenc« (ki jih davčni zavezanec že zdaj sestavlja za potrebe izpolnitve obračunov DDV oz. predložilo na zahtevo davčnemu organu) tako pri davčnih zavezanecih kot tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije, poenostavitve in pa tudi skladnosti poslovanja davčnih zavezanecov z veljavno zakonodajo. Glede same administracije pa izpostavljam nekaj pozitivnih vplivov na poslovanje davčnih zavezanecov:</p> <ul style="list-style-type: none"> • manjša obremenitev davčnih zavezanecov pri izvajanju nadzorov FURS (inšpekcija, kontrola) zaradi zmanjšanja števila naknadnih nadzorov FURS pri davčnih zavezanecih; • skrajšanje časa inšpekcijskih nadzorov – manj obremenitvi nadzor za davčne zavezanec, saj bo manj zahtev za posredovanje podatkov in zahtev za sodelovanje v postopku, ker bo na ta način davčni organ razpolagal s podatki iz evidenc, za katere se sedaj zahteva sodelovanje davčnega zavezanca; • manjša potreba po pošiljanju računov na zahtevo davčnega organa pri nadzoru obračuna DDV.
13.	Gospodarska Slovenije – Zbornica računovodskih servisov, dopis z dne 2.7.2024	27. člen – predlaganje evidenc	Predlog ni sprejemljiv	<p>Ne strinjamo se z predlaganim novim 85. b členom zakona glede predlaganja evidenc davčnemu organu in predlagamo črtanje tega člena. Navedeno pomeni na eni strani velike obremenitve za zavezanec ter tudi za sam sistem e-davkov, na drugi strani pomeni to prekomeren vpogled v poslovne skrivnosti davčnih zavezanecov brez predhodnega sklepa o katerikoli vrsti davčnega nadzora in nenazadnje ne predstavlja nobene dodane vrednosti za samo obračunavanje DDV. Zavezanec imajo v svojih računalniških programih rešitve, ki jim omogočajo obračunavanje DDV in ne potrebujejo predhodno izpolnjenih obrazcev s strani davčnega organa. Poleg tega ni jasno, kako bi se v tem primeru vnašali v sistem morebitni popravki. Glede na to, da je ministru za finance prepuščeno, da predpiše natančnejše pogoje v zvezi s tem, v tej fazi tudi ni jasno, kako bi se navedena rešitev sploh uporabljala.</p> <p>Predlog rešitve je tudi administrativno obremenjujoč, saj predvideva dve fazi oddajanja dokumentov davčnemu</p>

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>organu – najprej evidence, nato še obračun. Zlasti za računovodske servise je to dvojno delo. Po drugi strani pa ne verjamemo, da se bo na tej podlagi izboljšal davčni nadzor na strani davčnega organa.</p> <p>Navedeno pa predstavlja tudi administrativno in finančno breme tako za zavezanca kot tudi za davčni organ, ki se financira iz davkoplačevalskega denarja in taka rešitev res nima utemeljenih razlogov.</p>		<p>zahteve se bodo pošiljale le za vsebinsko kontrolo računov (npr. ustreznosti uveljavljanja pravice do odbitka glede na vrsto in vsebino posla);</p> <ul style="list-style-type: none"> • bolj ciljno usmerjeni nadzori na podlagi analize podatkov iz prejetih evidenc; saj bo že z avtomatično navzkrižno obdelavo evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV razvidno, kateri zneski odbitka DDV niso bili ustrezno prikazani v evidencah obračunanega DDV; • elektronsko vodenje evidenc davčnemu zavezancu samemu omogoča hiter pregled skladnosti poslovanja v povezavi s predpisi iz pristojnosti FURS; • večja davčna gotovost davčnih zavezancev, saj se bo pri poročanju evidenc ugotovilo, da davčni zavezanec sodeluje (vede ali nevede) v transakciji, ki je del utaje/zlorabe DDV in bo lahko davčni zavezanec s strani FURS hitreje obveščen o tem, da potem lahko davčni zavezanec tudi sam zagotovi ustrezno ukrepanje v nadaljnjih poslih in se razbremeniti morebitne solidarne odgovornosti za neplačan DDV v primeru inšpekcijskega nadzora. <p>Kar se tiče administrativnega in finančnega bremena za davčni organ pa razlagamo:</p> <ul style="list-style-type: none"> • omogočeno bo sistemsko preverjanje skladnosti DDV obračunov (navzkrižno preverjanje uveljavljanja pravice do odbitka DDV z obračunanim DDV; ustrezna obdavčitev v primeru uporabe mehanizma obrnjenega davčnega bremena – plačnik davka prejemnik); • lažja in hitrejša identifikacija sistemskih zlorab na področju DDV (davčni vrtljaki, slamnate družbe, kanalska podjetja, feniksi), kar voliva na učinkovitejše preprečevanje utaj na področju DDV, saj je že s primerjavo navedenih evidenc možno slediti veržnim poslom, za kar je sedaj treba uvesti nadzor oziroma pridobivati podatke o vseh

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
14.	Gospodarska zbornica Slovenije – Sekcija za fitness, rekreacijo in regeneracijo, dopis z dne 2.7. 2024	Na SFRR menimo, da je potrebno v predlogu davčnih sprememb upoštevati tudi znižanje davčne stopnje DDV za individualno in skupinsko vodenje vadb na 9,5 odstotka. Zato predlagamo, da se v Prilogi I med storitve, za katere velja nižja davčna stopnja, uvrsti individualne in skupinsko vodene vadbe.	Predlog ni sprejemljiv	<p>Zavezanci so sicer po zakonu dolžni dati podatke FURS, prav tako FURS že sedaj dobiva podatke na zahtevo, določene tudi avtomatično. Podatki zavezancev za davek se v skladu z 8. členom ZDavP-2 obravnavajo kot davčna tajnost v skladu s tem zakonom in zakonom o obdavčenju in drugi splošni akti, ki urejajo pobiranje davkov. ZDavP-2 ima vse potrebne varovalke zato, da se podatki, ki se posredujejo davčnemu organu varujejo in nepooblaščen ne razkrivajo.</p> <p>Direktiva o DDV določa, da države članice lahko uporabljajo največ dve nižji stopnji, ki ne smeta biti nižji od 5%, ki se uporabljata za opravljanje storitev iz kategorij, določenih v Prilogi III k Direktivi o DDV ter eno stopnjo, ki je lahko nižja kot 5 % in se lahko uporablja samo za dobave blaga in storitev opredeljenih v točkah od 1 do 6 in 10c Priloge III. Priloga III določa seznam blaga in storitev iz katerega države članice opravijo nabor blaga in storitev, katere lahko prenesejo v nacionalnc zakonodajo. Dobave blaga in storitev, ki jih ni na seznamu Priloge III Direktive o DDV, za katere je dovoljena možnost uvedbe nižje stopnje DDV, morajo biti v vsen državah članicah obdavčene po splošni stopnji DDV.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. št.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališča do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
15.	Ernst & Young Svetovanje d.o.o. dopis z dne 2. 7. 2024 [redacted]	<p>85. b člen -obveznost predložitve evidence obračunanege DDV in evidence odbitka DDV</p> <p>Zato predlagamo, da se obveznost uvaja postopoma, najprej za večje davčne zavezanke in kasneje za manjše, da se sistemi lahko preizkusijo in izboljšajo ter se prepreči stroške zlasti manjšim davčnim zavezancem.</p> <p>V luči predvidljivosti pa nadalje predlagamo, da se rok za začetek uvajanja premakne najmanj za eno leto, t.j. na 1. julij 2026. Ob tem naj se hkrati oziroma v kratkem času pripravi tudi podzakonski akt, iz katerega bo razvidna nova oblika zahtevanih evidenc. S tem se zavezancem omogoči dovolj časa za pripravo, testiranje in implementacijo.</p>	Predlog delno upoštevan	<p>Predloga za širjenje uporabe nižjih stopenj ne podpiramo. Dosedanje izkušnje kažejo da je ukrep nižanja stopenj DDV učinkovit le, če so hkrati regulirane cene in da na oblikovanje cen vpliva vrsta dejavnikov, obdavčitev je le ena izmed njih. Poudarjamo, da se uvedba nižjih stopenj DDV po dosedanjih izkušnjah v Sloveniji praviloma ne odrazi v ustrežno nižjih drobnoprodajnih cenah za končne potrošnike, kar je sicer namen nižjih stopenj DDV, saj je njihov namen zagotoviti večjo dostopnost takšnega blaga oziroma storitev.</p> <p>Podatke iz evidenc obračunanege DDV in odbitka DDV davčni zavezanci vodijo že na podlagi veljavne zakonodaje. Je struktura in način vodenja evidenc z DDV zakonodajno ni podrobneje predpisana. Nekateri davčni zavezanci vodijo evidenc elektronsko. Za te davčne zavezanke je skladno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek (Uradni list RS, št. 59/07, 126/07, 107/09, 55/13 in 77/19) predpisana strukturirana vsebina in oblika datoteke izpisa obračunanege DDV in vsebina in oblika datoteke izpisa odbitka DDV. Vendar pa je davčni zavezanec te izpise dolžan predložiti le na zahtevo davčnega organa.</p> <p>S prenovljeno ureditvijo pa se evidence v strukturirani vsebini in obliki predpisujejo za vse davčne zavezanke, identificirane za namene DDV, s tem pa se zagotovi enaka obravnava vseh davčnih zavezancev in ustrezen nadzor davčnega organa nad pravilnostjo obračunavanja in plačevanja DDV.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
16.	Davčno svetovalna zbornica Slovenije, dopis številka 036-24 z dne 1. 7. 2024	1. V končnih določbah zakona o spremembah in dopolnitvah ZDDV-1 naj se opredeli, koliko časa morajo ostati v sistemu zavezanci, ki so se identificirali za namene DDV prostovoljno, pred 1.1.2025.	Predlog ni sprejemljiv	Rok za začetek uporabe po potrebi je prilagojen, upoštevajte potreben čas za nadgradnjo informacijskih sistemov. Predviden je začetek uporabe 1. julija 2025. Menimo da dopolnitev ni potrebna. Ugodnejša ureditev velja za vse zavezance z dnem začetka uporabe spremenjenega zakona.
17.	Davčno svetovalna zbornica Slovenije, dopis številka 036-24 z dne 1. 7. 2024	2. V zakonu naj se določijo posledice za primere, če v trenutku dobave niso izpolnjeni pogoji iz 1. točke 46. člena in zavezanec obračuna DDV na dobavo blaga znotraj EU, če: -kupec dobavitelju naknadno sporoči svojo DDV številko in dokaže, da je v trenutku nabave deloval kot davčni zavezanec ali -dobavitelj odda RP-O z zamudo in v njem pravilno poroča podatke o opravljeni dobavi ali -dobavitelj odda RP-O z napačnimi podatki ali o pridobi podatke o opravljenem prevozu blaga v drugo državo članico z zamudo: -Ali v teh primerih dobavitelj popravi prvotno izdani račun in uporabi oprostitev ali ostane prvotni račun z obračunanim DDV v veljavi in se kupcu vrne obračunani DDV na podlagi zahtevka za vračilo? V vseh teh primerih namreč kupec naredi samoodvritev v državi pridobitve oz. v državi, kjer je identificiran za namene DDV.	Predlog ni upoštevan	Gre za širitev predlagane novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona.
18.	Davčno svetovalna zbornica Slovenije, dopis številka 036-24 z dne 1. 7. 2024	3. V 26. členu predloga sprememb ZDDV-1 je določeno, da mora predstavnik skupine za DDV evidence, ki so podlaga za obračun DDV, hraniti najmanj deset let po koncu leta, ko je identifikacija za namene DDV skupini za DDV prenehala in davčnemu organu omogočiti izvajanje davčnega nadzora glede pravilnosti davčnega obračun: Predlagamo, da se rok skrajša tako, da začne desetletni rok teči od poteka leta, na katero se evidence nanašajo.	Predlog upoštevan	Določba premaknjena v 28. člen – določi se, da desetletni rok teči od poteka leta, na katero se evidence nanašajo.
19.	Davčno svetovalna zbornica Slovenije, dopis številka 036-24 z dne 1. 7. 2024	4. Obrazci za poročanje naj se določijo v pravilniku ali objavi na spletni strani FURS. Nedopustno je, da je določen obrazec dostopen samo preko edavkov in samo zavezancu po tem, ko se vključi v določeno posebno ureditev in mu nastane obveznost poročanja (primer: posebni DDV obračun, ki se oddaja v okviru Unijske VEM, zahtevke za vračilo DDV...). S tem se zavezanci v	Predlog ni predmet zakona	Ni predmet sprememba zakona. Predlog bo preučen v okviru priprave podzakonskih predpisov. Pojasnili smo, da se obrazci, ki so objavljeni na spletni strani FURS le pripomoček za davčne zavezance.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		naprej seznanijo z obveznostmi, ki so posledica izbire posebne ureditve.		
20.	Davčno svetovalna zbornica Slovenije, dopis številka 036-24 z dne 1. 7. 2024	5. Namesto obveznosti predlaganja dodatnih poročil (kot so na primer poročilo o oproščenih transakcijah po 54. členu ZDDV-1, poročilo o opravljenih pridobitvah oziroma dobavah blaga in storitev za žrtve elementarnih nesreč, PD-O...), naj se, kjer je to mogoče, razšiti obrazec DDV-O z dodatnimi rubrikami oz. prilogi.	Predlog ni upoštevan	Gre za širitev novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona. Širitev obračuna DDV bi pomenila spremembo za vse davčne zavezanke, ne le tiste, na katere se nanaša obveznost predlaganja dodatnih poročil.
21.	Davčno svetovalna zbornica Slovenije, dopis številka 036-24 z dne 1. 7. 2024	6. Rekapitulacijsko poročilo naj se razširi tako, da se bodo v njem poročali podatki o nabavljenem blagu in prejetih storitvah od zavezancev iz EU.	Predlog ni sprejemljiv	Gre za širitev novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona. Po predlogu sprememb DDV direktive se predvideva postopna odprava rekapitulacijskega poročila, zato se poraja dilema o primernosti njegove širitve v tem trenutku.
22.	Trgovinska zbornica Slovenije, dopis številka 774/2024-MS z dne 2. 7. 2024	Evidenca obračunanega DDV in evidenca odbitka DDV — nesorazmernost ukrepa Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost predvideva pošiljanje knjige izdanih in prejetih računov nadzornemu organu, kar naj bi predstavljajo poenostavitev za davčne zavezanke, vendar pa na podlagi opravljene razprave s člani ugotavljamo, da bo ravno nasprotno. Dejansko ne gre za poenostavitev pač pa gre za zahtevo, da davčni zavezanci izvedejo izredno velike investicije v programsko opremo.	Predlog ni sprejemljiv	Glede same administracije pa izpostavljamo nekaj pozitivnih vplivov na poslovanje davčnih zvezancev: <ul style="list-style-type: none"> • manjša obremenitev davčnih zvezancev pri izvajanju nadzorov FURS (inšpekcija, kontrola) zaradi zmanjšanje števila naknadnih nadzorov FURS pri davčnih zvezancih; • skrajšanje časa inšpekcijskih nadzorov — manj obremenjujoči nadzori za davčne zavezanke, saj bo manj zahtev za posredovanje podatkov in zahtev za sodelovanje v postopku, ker bo na ta način davčni organ razpolagal s podatki iz evidenc, za katere se sedaj zahteva sodelovanje davčnega zvezanca; • manjša potreba po pošiljanju računov na zahtevo davčnega organa pri nadzoru obračuna DDV, zahteve se bodo pošiljale le za vsebinsko kontrolo računov (npr. ustreznosti uveljavljanja pravice do odbitka glede na vrsto in vsebino posla);

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
23.	Trgovinska zbornica Slovenije, dopis številka 774/2024-MS z dne 2. 7. 2024	Dvig stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami ter pripravkov za pripravo pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami. Podajamo vsebinsko enako stališče kot v primeru predlaganega dviga trošarin.	Predlog ni sprejemljiv	<ul style="list-style-type: none"> • bolj ciljno usmerjeni nadzori na podlagi analize podatkov iz prejetih evidenc, saj bo že z avtomatično navzkržno obdelavo evidenc obračunanega DDV in evidence odbitka DDV razvidno, kateri zneski odbitka DDV niso bili ustrezno prikazani v evidencah obračunanega DDV; • elektronsko vodenje evidenc davčnemu zavezancu samemu omogoča hiter pregled skladnosti poslovanja v povezavi s predpisi iz pristojnosti FURS • večja davčna gotovost davčnih zavezancev, saj se bo pr poročanju evidenc ugotovilo, da davčni zavezanec sodeluje (vede ali nevede) v transakciji, ki je del utajel/zlorabe DDV in bo lahko davčni zavezanec s strani FURS hitreje obveščen o tem, da potem lahko davčni zavezanec tudi sam zagotovi ustrezno ukrepanje v nadaljnjih poslih in se razbremenijo morebitne solidarne odgovornosti za neplačan DDV v primeru inšpekcijskega nadzora. <p>Z določitvi o splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe, ki zasleduje cilje zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolji zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije teh pijač.</p> <p>S tem se podpira prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi ter posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prekomerne telesne teže med prebivalstvom. Ta trend je še posebej zaskrbljujoč med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med in po koronskem obdobju. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT. PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
			<p>stopnje DDV za pljače z dodanim sladkorjem ali sladili se želi tudi preko vpliva na drobnoprodajne cene spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pljač.</p> <p>Sladke pljače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database – https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-taxation/edb-taxes-europe-database_en, 9. 5. 2024)</p>
<p>24. Zbornica davčnih svetovalcev, dopis z dne 27. 6. 2024</p>	<p>1. Glede spremembe prvega odstavka 73. člena ZDDV-1, ki določa omejitve za prenašanje presežka DDV iz preteklih davčnih obdobj v naslednja davčna obdobja, na obdobje petih let</p> <p>Po sedaj veljavnem prvem odstavku 73. člena ZDDV-1, davčni zavezanec lahko presežek DDV, izkazan v obračunu DDV (v nadaljevanju: DDV-O), prenese v naslednje davčno obdobje, pri čemer prenosi DDV v naslednja davčna obdobja niso časovno omejena. Davčni zavezanec lahko tudi naknadno podala zahtevke davčnemu organu za vračilo presežka DDV brez časovne omejitve.</p> <p>S predlagano spremembo prvega odstavka 73. člena ZDDV-1 se določa omejitve za prenašanje presežka DDV iz preteklih davčnih obdobj v naslednja davčna obdobja na obdobje petih let. Predlagatelj cit. določbe je spremembo utemeljil z obrazložitvijo, da je takšna ureditev v bistvu usklajitev z rokom, ki ga ima davčni organ na razpolago za nadzor DDV evidenc in računov zaradi ugotavljanja upravičenosti do vračila DDV. To pomeni, da davčni organ omejuje prenos presežkov DDV, ugotovljenih po obračunih DDV, na petletno obdobje, ker davčni organ po poteku petletnega zastaralnega roka, ne more preveriti upravičenosti za vračilo DDV iz naslova izkazane presežka DDV.</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>V primerih s čezmejnimi elementi (zahtevke za vračilo tujih davčnih zavezancev v Sloveniji oziroma slovenskih davčnih zavezancev v drugih državah članicah EU) je možnost podaje zahteve za vračilo DDV časovno omejena. Hkrati pa v primeru domačih davčnih zavezancev možnost prenosa presežka DDV v naslednje davčno obdobje oziroma možnost zahtevka za vračilo presežka DDV ni časovno omejena. Praviloma davčni zavezanec tekoče uveljavlja vračilo presežka DDV oziroma z zneskom DDV, prenesenim v naslednje davčno obdobje, poravnajo svoje davčne obveznosti v naslednjem davčnem obdobju, s čimer poskrbijo za razpolaganje svojih sredstev. V določenih primerih pa presežek DDV ostaja evidentiran pri davčnemu organu vrsto let. Uveljavljanje vračila DDV šele po preteku več let onemogoča davčnemu organu nadzor nad utemeljenostjo takšnih zahtevkov, hkrati pa takšna ureditev tudi ni skladna z načeli dokončnosti davčnih postopkov, predvidljivosti ter učinkovitosti.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>ZDSS meni, da je predlagana omejitev nesorazmeren ukrep, ki de facto razveljavi materialno pravico zavezanca do odbitka DDV in je kot tak v nasprotju s temeljnimi načeli DDV (npr. načelo nevtiralnosti). Zato tudi zavrnitev realizacije že pridobljene pravice do odbitka DDV v obliki (iz)plačila izkazane presežka DDV, pomeni sankcijo, ki dejansko izniči pravico do odbitka DDV in je kot taka v nasprotju s pravnim redom EU, če ni dokazana davčna utaja ali oškodovanje državnega proračuna (glej npr. tudi Sodbo v zadevi EMS-Bulgaria Transport, C-284/11, točka 70 in navedena sodna praksa).</p>		
25.	<p>Zbornica davčnih svetovalcev, dopis z dne 27. 6. 2024</p>	<p>2. Glede evidenc – avtomatično pošiljanje prejetih in izdanih računov na zalogo s strani vseh DDV zavezancev</p> <p>Predlog Evropske komisije DDV v digitalni dobi (projekt VIDA; v nadaljevanju: Predlog) sicer vključuje obvezno e-poročanje in poslovanje z e-računi, vendar le za transakcije med državami članicami in ne tudi z zavezanci s sedežem izven EU, kot tudi ne za transakcije izključno na ozemlju države članice. Tudi iz Predloga namena sprememb DDV Direktive, Izvedbene uredbe 282/2011 in Uredbe 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju DDV izhaja, da s predlaganimi ukrepi (uvedba digitalnega poročanja o izvedenih transakcijah, posodobitev pravil za spletne platforme in uvedba enotnih pravil za identifikacijo za namene DDV - izboljšava in razširitev obstoječih sistemov »vse na enem mestu«), Evropska Komisija (EK) poskuša zajeziti utaje DDV na območju EU.</p> <p>ZDSS meni, da predlog Ministrstva za finance (v nadaljevanju: Predlog MF), da naj bi zavezanci, ki so v Sloveniji identificirani za namene DDV od 1. 7. 2025 dalje pošiljali FURS evidence obratunane in odbitega DDV, v nobenem primeru ne bi smeli temeljiti na avtomatični izmenjavi vseh prejetih in izdanih računov (računi, ki se nanašajo na transakcije na</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Glede predlaganja evidenc bo posredovanje podatkov iz »DDV evidenc« (ki jih davčni zavezanci že zdaj sestavijo za potrebe izpolnitve obračunov DDV oz. predložijo na zahtevo davčnemu organu) tako pri davčnih zavezancih kot tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije, poenostavitve in pa tudi skladnosti poslovanja davčnih zavezancev z veljavno zakonodajo.</p> <p>Glede same administracije pa izpostavljamo nekaj pozitivnih vplivov na poslovanje davčnih zavezancev:</p> <ul style="list-style-type: none"> • manjša obremenitev davčnih zavezancev pri izvajanju nadzorov FURS (inšpekcija, kontrola) zaradi zmanjšanje števila naknadnih nadzorov FURS pri davčnih zavezancih; • skrajšanje časa inšpekcijskih nadzorov – manj obremenjujoči nadzori za davčne zavezance, saj bo manj zahtev za posredovanje podatkov in zahtev za sodelovanje v postopku, ker bo na ta način davčni organ razpolagal s podatki iz evidenc, za katere se sedaj zahteva sodelovanje davčnega zavezanca; • manjša potreba po pošiljanju računov na zahtevo davčnega organa pri nadzoru obračuna DDV, zahteve se bodo pošiljale le za vsebinsko kontrolo računov (npr. ustreznosti uveljavljanja pravice do odbitka glede na vrsto in vsebino posla); • bolj ciljno usmerjeni nadzori na podlagi analize podatkov iz prejetih evidenc, saj bo že z avtomatično navzkrižno obdelavo evidenc obratunane DDV

Priponbe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do priponb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	<p>ozemlju države članice in transakcije, ki se nanašajo na poslovanje z zavezanci iz treh držav). V vsakem primeru pa je Predlog MF glede na zahteve (ukrepe) projekta VIDA preuranjen, saj je Predlog Evropske Komisije še v fazi priprave in niso znani vsebinski in časovni okvirji za prenos sprememb Direktive v nacionalno zakonodajo, hkrati pa tudi niso znani tehnični pogoji za elektronsko vodenje navedenih evidenc. V kolikor bi namreč v Sloveniji preuranjeno uredili predlagano elektronsko posredovanje podatkov, bo ta lahko v razmerju do bodoče ureditve na ravni EU neuskaljen, kar bo gospodarstvu povzročilo dodatne nepotrebne stroške v zvezi s spremembo informacijskih sistemov (načelo ekonomičnosti).</p> <p>Sodišče EU je že presodilo, da predstavlja zbiranje podatkov na zalogo t.i. nesorazmerni poseg v zasebnost plačnikov davkov. Ukrep, kot izhaja iz predloga MF (avtomatično pošiljanje vseh prejetih in izdanih računov na zalogo) predstavlja nesporno nesorazmerni in pretirani poseg v zasebnost vseh davčnih zavezancev za DDV. Ukrep, kot je predlagan v nobenem primeru ne znižuje t.i. sive podjetniške ekonomije, saj je jasno, da ne posega v tiste transakcije, ki niso evidentirane. Poleg tega nadzor nad izvajanjem DDV zakonodaje se že danes izvaja na način, da zavezanci pošiljajo knjige prejetih in izdanih računov na podlagi izdanih sklepov o nadzoru, kar zagotovi tudi t.i. preprečevanje načela NE BIS IN IDEM. Davčni organ namreč ne sme več, kot enkrat nadzirati davčnih obračunov. Če bi organ nadziral davčne obračune v pisarni, brez vodenja in sodelovanja stranke, slednje predstavlja grobo kršitev vseh načel davčnega postopka (pravica do sodelovanja v postopku itd.). SKLEP: Predlog MF nesorazmerno posega v načelo zasebnosti, kar predstavlja grobo kršitev človekovih pravic.</p>		<p>in evidence odbitka DDV razvidno, kateri zneski odbitka DDV niso bili ustrezno prikazani v evidencah obračunanega DDV;</p> <ul style="list-style-type: none"> elektronsko vodenje evidenc davčnemu zavezancu samemu omogoča hiter pregled skladnosti poslovanja v povezavi s predpisi iz pristojnosti FURS; večja davčna gotovost davčnih zavezancev, saj se bo pri poročanju evidenc ugotovilo, da davčni zavezanec sodeluje (vede ali nevede) v transakciji, ki je del utaje/zlorabe DDV in bo lahko davčni zavezanec s strani FURS hitreje obveščen o tem, da potem lahko davčni zavezanec tudi sam zagotovi ustrezno ukrepanje v nadaljnjih poslih in se razbremeniti morebitne solidarne odgovornosti za neplačan DDV v primeru inšpekcijskega nadzora. 	

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
26.	Zbornica davčnih svetovalcev, dopis z dne 27. 6. 2024	3. Glede uvedbe skupine za DDV		Član skupine za DDV je lahko tudi stalna poslovna enota zavezanca s sedežem v drugi državi, ki jo ima ta tuji davčni zavezanec registrirano na ozemlju Slovenije zaradi principa teritorialnosti, ki velja za DDV skupine in izhaja tudi iz 11. člena Direktive o DDV. Dodatno se je dopolnila obrazložitev k 5.a členu predloga tega zakona, iz katerega je navedeno tudi jasneje razvidno.
27.	Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024 številka 092-10/2024-11	<p>a) Zvišanje stopnje DDV za fitofarmaceutska sredstva in umetna gnojila do 31. decembra 2031 :</p> <p>Problem: S spremembo Zakona se omejuje uporaba nižje stopnje DDV za kemična fitofarmaceutska sredstva in umetna gnojila (kemična in mineralna gnojila) od 31. decembra 2031 dalje</p> <p>Obrazložitev: Takšna rešitev je neustrezna iz več razlogov:</p> <p>Zvišanje stopnje DDV za FFS in umetna gnojila na 22 % bo slovenskega kmeta še dodatno finančno obremenilo in s tem poslabšalo že tako slabo ekonomsko stanje v</p>	Predlog ni sprejemljiv	Gre za uskladitev z ukrepi na področju okoljske politike, z omejitvijo uporabe nižje stopnje DDV za fitofarmaceutska sredstva in umetna gnojila do 31. decembra 2031, to je skrajnim rokom za uporabo nižje stopnje, ki ga predpisuje Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT. PREDLAGATELJU	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	<p>slovenskem kmetijstvu. Slovenski kmetje so že zdaj močno omejeni pri uporabi FFS zaradi strogih pravil glede uporabe FFS in bistveno manjšega števila registriranih pripravkov v Sloveniji v primerjavi z ostalimi državami EU, višja stopnja DDV za FFS in umetna gnojila pa bo situacijo samo še poslabšala. Posledično bo to vplivalo na opuščanje kmetijstva in še dodatno zmanjšano samooskrbo s hrano, predvsem z zelenjavo in sadjem, ki je že tako na zelo nizki ravni.</p> <p>Kmetje že zdaj zaradi nižjih cen kupujejo FFS v sosednjih državah, zaradi česar je že oškodovana slovenska davčna blagajna. V primeru zvišanja DDV za FFS in s tem višjih cen, se bo razlika v ceni FFS v primerjavi s sosednjimi državami še dodatno povečala, zato bo interes kmetov po nakupu preko meje še večji, izpad slovenskega dohodka pa še občutnejši. Poleg tega se bo povečala uporaba nerregistriranih FFS in poslabšala situacija z nelegalno trgovino s FFS.</p> <p>Predlog rešitve: Predlagamo, da se predlog zvišanja stopnje DDV za kemična fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila izloči iz predlogov sprememb Zakona o davku na dodano vrednost.</p>		
<p>28. Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024 številka 092-10/2024-11</p>	<p>b) Ureditev izjem od obveznosti izdajanja računov:</p> <p>Problem: Davčni zavezanec, ki na stojnici ali tržnici prodaja pridelke, mora na vidnem polju objaviti seznam pridelkov, ki jih prodaja ali izvirajo iz njegove OKGD ter so posledično izvzeti iz obveznosti izdajanja računov.</p> <p>Obrazložitev: Gre za nepotrebno dodatno obremenitev kmetov. Kateri izdelki izvirajo iz OKGD (primarni pridelki, ki niso predelani), je razvidno že iz same ponudbe, zato je navajanje na vidnem polju stojnice popolnoma nepotrebno. Potrošnik se lahko v primeru dvoma tudi sam pozanima kaj sodi v OKGD in je oproščeno izdajanja računov.</p> <p>Predlog rešitve: Predlagamo, da se v prvem odstavku novega 81.a člena izloči stavek, ki se nanaša na objavo obvestila s seznamom kmetijskih in gozdarskih</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Obvestilo bo prispevalo k pravni varnosti kupcev, saj bodo na ta način seznanjeni v katerih primerih prodajalec ne rabi izdati računa. Prav tako se bo s tem olajšal nadzor davčnega organa.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA			
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBMA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov
			Obrazložitev stališča
		priredkov, ki so rezultat OKGD in s tem oproščeni izdajanja računov.	
29.	Obtrno podjetniška zbornica Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024 številka 2879/2024	Pripombe k 12. členu Z novim šestim odstavkom 63. člena ZDDV-1 se ne strinjamo. Če zavezanec obračunava DDV po fakturirani realizaciji, ima pravico do odbitka DDV skladno z 62. členom ZDDV-1 takrat, ko nastane obveznost obračuna DDV. Omejitve trenutka pravice do odbitka DDV na trenutek plačila računa, če je račun prejet s strani zavezanca, ki uporablja sistem plačane realizacije, po našem mnenju ni ustrezna. Dodatna zahteva po dokazilu o plačilu, pri čemer se plačila med zavezanci načeloma izvajajo elektronsko, pa je neracionalna in birokratska.	Predlog ni sprejemljiv
30.	Obtrno podjetniška zbornica Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024 številka 2879/2024	Pripombe k 27. členu Obveznost predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV predstavlja novo dodatno administrativno breme davčnim zavezancem. Vnaprejšnje zbiranje dokumentacije brez ustrezne pravne podlage je pravno sporno, saj davčnemu organu nudi popoln pregled nad poslovanjem zavezancev. Ob tem opozarjamo tudi na povečano tveganje uhajanja zaupnih podatkov nepooblaščenim osebam, predvsem iz naslova kibernetiske varnosti. Če zakonodajalec vztraja pri dodatni administrativni oviri predlagamo, da se informativni obračun DDV-O (predizpolnjeni podatki), ki ga bo pripravil davčni organ na podlagi posredovanih evidenc obračunanega DDV in odbitka DDV, šteje za obračun DDV, če zavezanec do roka za oddajo ne predloži svojega obračuna (enako kot to velja za OPSV in letno odmero dohodnine). Dejstvo je, da zahteva po predložitvi evidenc prinaša dodatno administrativno breme, zato je potrebno davčne	Upoštevano
			Upošteva se sodna praksa ECJ (C-9/20). Nov, šesti odstavek v 63. členu določa novo pravilo glede pravice do odbitka DDV v primerih, ko davčni zavezanec kupuje blago ali storitve od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji. V teh primerih davčni zavezanec, ki sicer obračunava DDV po fakturirani realizaciji, sme odbiti DDV šele takrat, ko plača ta DDV svojemu dobavitelju oziroma izvajalcu. Pri tem namreč velja osnovno pravilo iz 62. člena zakona, da pravice do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV, torej takrat, ko je davčni zavezanec, ki obračunava DDV po plačani realizaciji, dolžan obračunati DDV.
			Glede predlaganja evidence bo posredovanje podatkov iz »DDV evidenc« (ki jih davčni zavezanci že zdaj sestavijo za potrebe izpolnitve obračunov DDV oz. predložijo na zahtevo davčnemu organu) tako pri davčnih zavezancih kot tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije, poenostavitve in pa tudi skladnosti poslovanja davčnih zavezancev z veljavno zakonodajo. Glede same administracije pa izpostavljamo nekaj pozitivnih vplivov na poslovanje davčnih zavezancev: <ul style="list-style-type: none"> • manjše obremenitev davčnih zavezancev pri izvajanju nadzorov FURS (inšpekcija, kontrola) zaradi zmanjšanje števila naknadnih nadzorov FURS pri davčnih zavezancih; • skrajšanje časa inšpekcijskih nadzorov – manj obremenjujoči nadzori za davčne zavezance, saj bo manj zahtev za posredovanje podatkov in zahtev za sodelovanje v postopku, ker bo na ta način davčni organ razpolagal s podatki iz evidenc, za katere se sedaj zahteva sodelovanje davčnega zavezanca;

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
31.	Obitno podjetniška zbornica Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024 številka 2879/2024	Pripombe k 30. členu	Predlog ni sprejemljiv	<p>Po primerjalnem pregledu ureditev DČ ugotavljamo, da je Slovenija že z pragom 60.000 EUR med državami članicami z najvišjim pragom za obvezen vstop v sistem DDV. Višji dvig praga za obvezen vstop v sistem DDV predstavlja tudi višji izpad prihodkov državnega proračuna.</p> <p>Določba je preoblikovana na način, da predizpolnjen obračun DDV, ki ga bo pripravil davčni organ na podlagi posredovanih evidenc obračunanega DDV in odbitka DDV, šteje za obračun DDV, če zavezanec do roka za oddajo ne predloži svojega obračuna (enako kot to velja za OPSV in letno odmero dohodnine).</p> <p>Po primerjalnem pregledu ureditev DČ ugotavljamo, da je Slovenija že z pragom 60.000 EUR med državami članicami z najvišjim pragom za obvezen vstop v sistem DDV. Višji dvig praga za obvezen vstop v sistem DDV predstavlja tudi višji izpad prihodkov državnega proračuna.</p> <ul style="list-style-type: none"> manjša potreba po pošiljanju računov na zahtevo davčnega organa pri nadzoru obračuna DDV, zahteve se bodo pošiljale le za vsebinsko kontrolo računov (npr. ustreznosti uveljavljanja pravice do odbitka glede na vrsto in vsebino posla); bolji ciljno usmerjeni nadzori na podlagi analize podatkov iz prejetih evidenc, saj bo že z avtomatično navzkrižno obdelavo evidenc obračunanega DDV in evidenc odbitka DDV razvidno, kateri zneski odbitka DDV niso bili ustrezno prikazani v evidencah obračunanega DDV; elektronsko vodenje evidenc davčnemu zavezancu samemu omogoča hiter pregled skladnosti poslovanja v povezavi s predpisi iz pristojnosti FURS; večja davčna gotovost davčnih zavezancev, saj se bo pri poročanju evidenc ugotovilo, da davčni zavezanec sodeluje (vede ali nevede) v transakciji, ki je del utaje/zlorabe DDV in bo lahko davčni zavezanec s strani FURS hitreje obveščen o tem, da potem lahko davčni zavezanec tudi sam zagotovi ustrezno ukrepanje v nadaljnjih poslih in se razbremeniti morebitne solidarne odgovornosti za neplačan DDV v primeru inšpekcijskega nadzora.

Pripombe in predlogi na predlogi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT. PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	<p>Sprememba praga za vstop v sistem DDV je nespremenjena že od leta 2012, pri čemer pripominjamo, da je znesek v ostalih državah članicah EU bistveno višji.</p> <p>Glede na to, da Direktiva EU omogoča višji zgornji znesek in v povezavi z novim 94.b členom, ki omogoča oprostitve obračunavanja</p>		
<p>32. Obrtno podjetniška zbornica Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024 številka 2879/2024</p>	<p>Pripombe k Prilogi I</p> <p>Z izvedomom sladkih pijač iz obdavčitve po nižji stopnji DDV ne bo dosežen namen, to je zmanjšanje porabe nezdravih pijač in posledično ugodni učinki na zdravstveno blagajno, zato se s predlagano spremembo zakona ne strinjamo.</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Z določitvijo splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili, je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe, ki zasleduje cilje zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije teh pijač.</p> <p>S tem se podpira prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravlega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi ter posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prekomerne telesne teže med prebivalstvom. Ta trend je še posebej zaskrbljujoč med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med in po koronskem obdobju. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili se želi tudi preko vpliva na drobnoprodajne cene spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pijač.</p> <p>Sladke pijače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database –</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/cnline-services-and-databases-taxation/tecb-taxes-europe-database_en, 9. 5. 2024)
33.	Zveza računovodji, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>Splošna pripomba</p> <p>Predlagane spremembe zakona težko, v določenih primerih pa tako rekoč nemogoče komentirati, ker zakonodajalec hkrati z osnutkom zakona ni objavil tudi predloga podzakonskega predpisa (kot je bilo v preteklosti običajno), saj davčni zavezanci ne morejo vedeti, kako bodo predlagane spremembe zakona izvedene in pojasnjene v okviru pravilnika.</p> <p>Splošna pripomba na osnutek zakona je tudi, da ureja veliko novih poročil in evidenc, kar je v nasprotju z večletno dosedanjjo prakso, s katero naj bi se zaradi razbremenitve davčnih zavezancev in zaradi zmanjšanja administrativnih ovir zmanjšalo število obrazcev in poročanj.</p> <p>Zveza RFR ima tudi pripombo na evidenci obračunanega in odbitnega DDV. Menimo, da so predlagane spremembe neskladne z naslednjimi temeljnimi načeli o DDV:</p> <p>Načelo sorazmernosti</p> <p>Z vzpostavitvijo obveznih elektronskih davčnih evidenc za vse zavezanke za DDV je kršeno načelo sorazmernosti, ki zagotavlja, da ukrepi, sprejeti v okviru sistema DDV, ne presegaajo tistega, kar je nujno potrebno za doseganje zastavljenih ciljev. Z vzpostavitvijo predvidenega vesplošnega nadzora nad vsemi transakcijami zavezancev za DDV bo davčni organ zbiral tudi informacije, ki niso nujne za nadzor pravilnosti obračunavanja in plačevanja DDV. Ob vzpostavitvi takšnega sistema se močno poveča nevarnost kršitve temeljnih pravic zavezancev, kot sta (1) pravica do zasebnosti (nevarnost razkrivanja osebnih podatkov in poslovnih skrivnosti) in (2) preprečevanje izkrivljanja konkurence (zaradi nesorazmerno visokih stroškov, ki bi</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Glede predlaganja evidenc bo posredovanje podatkov iz »DDV evidenc« (ki jih davčni zavezanci že zdaj sestavijo za potrebe izpolnitve obračunov DDV oz. predložijo na zahtevo davčnemu organu) tako pri davčnih zavezancih kot tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije, poenostavitve in pa tudi skladnosti poslovanja davčnih zavezancev z veljavno zakonodajo.</p> <p>Glede same administracije pa izpostavljamo nekaj pozitivnih vplivov na poslovanje davčnih zavezancev:</p> <ul style="list-style-type: none"> • manjša obremenitev davčnih zavezancev pri izvajanju nadzorov FURS (inšpekcija, kontrola) zaradi zmanjšanje števila naknadnih nadzorov FURS pri davčnih zavezancih; • skrajšanje časa inšpekcijskih nadzorov – manj obremenitvijo nadzori za davčne zavezanke, saj bo manj zahtev za posredovanje podatkov in zahtev za sodelovanje v postopku, ker bo na ta način davčni organ razpolagal s podatki iz evidenc, za katere se sedaj zahteva sodelovanje davčnega zavezanca; • manjša potreba po pošiljanju računov na zahtevo davčnega organa pri nadzoru obračuna DDV, zahteve se bodo pošiljale le za vsebinsko kontrolo računov (npr. ustreznosti uveljavljanja pravice do odbitka glede na vrsto in vsebino posla); • bolj ciljno usmerjeni nadzori na podlagi analize podatkov iz prejetih evidenc, saj bo že z avtomatično navzkrižno obdelavo evidenc obračunanega DDV in evidenc odbitka DDV razvidno, kateri zneski odbitka DDV niso bili ustrezno prikazani v evidencah obračunanega DDV; • elektronsko vodenje evidenc davčnemu zavezancu samemu omogoča hiter pregled skladnosti poslovanja v povezavi s predpisi iz pristojnosti FURS;

Priponbe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>i)h vzpostavitev tega sistema povzročila zavezancem z majnim obsegom poslovanja).</p> <p>Načelo administrativne enostavnosti</p> <p>S predvidenim sistemom bi se močno povečale administrativne zahteve, povezane z zbiranjem, obračunavanjem in plačevanjem DDV in s tem tudi upravno breme ter stroški zavezancev, kar je v nasprotju z načelom administrativne enostavnosti.</p> <p>Poleg omenjenih kršitev temeljnih načel sistema DDV Zveza RFR opozarja tudi na druge možne zaplete, ki bi jih uvedba tovrstnih evidenc prinesla:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zaradi poslovnih dogodkov in transakcij, ki se ne vnašajo v evidence o DDV, a vplivajo na vrednost izkazanih transakcij in obračunanege oziroma odbitnega DDV na obrazcu obračuna DDV, evidence pogosto ne bodo skladne z vrednostmi na obračunu DDV. Tako so vprašljive tudi vse utemeljitve primernosti takšnega sistema na strani 10 predloga sprememb ZDDV-1. Kljub predvideni vzpostavitvi dodatnih evidenc o DDV v okviru spremembe ZDDV-1 v tem predlogu niti v predlogu spremembe ZDAVP-2 ni predvideno črtanje elektronskih evidenc s področja DDV, ki jih zahteva Pravilnik o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezancu za davek. Če te evidence z vzpostavitvijo novih ne bodo odpravljene, bo prišlo do podvajanja evidenc. 	<p>Predlog ni upošteván</p>	<ul style="list-style-type: none"> večja javna gotovost davčnih zavezancev, saj se bo pri poročanju evidenc ugotovilo, da davčni zavezanec sodeluje (vede ali nevede) v transakciji, ki je del utaje/zlorabe DDV in bo lahko davčni zavezanec s strani FURS hitreje obveščen o tem, da potem lahko davčni zavezanec tudi sam zagotovi ustrezno ukrepanje v nadaljnjih poslih in se razbremeniti morebitne solidarne odgovornosti za neplačan DDV v primeru inšpekcijskega nadzora.
34.	Zveza računovodji, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>1. Priponba k 14. členu – uveljavljanje pravice do odbitka</p> <p>V točki f) 1. odstavka 67. člena je treba k naštetim določbam dodati še 3. odstavek 76. člena ZDDV-1. Za v točki f) našete primere, ko je plačnik DDV prejemnik oziroma kupec blaga ali storitev, so v 107. členu P-ZDDV-1 našeti pogoji in formalnosti za odbitek in v tem členu</p>	<p>Predlog ni upošteván</p>	<p>Gre za širitev predlagane novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
35.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	2. Pripomba k 15. členu – prenos presežka DDV Ni jasno določeno (na dan natančno), kdaj se izteče možnost vložitve zahtevka za vračilo presežka DDV. V spremenjenem 73. členu ZDDV-1 namreč piše »v petih letih od predložitve obračuna ...«. Vemo pa, da obračun DDV zavezanec lahko predloži tudi pred rokom. Predlagamo, da so rok raje enotno za vse davčne zavezance veže na zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, kot je zapisano tudi v 1. odstavku 88. člena ZDDV-1.	Predlog ni sprejemljiv	Rok se ugotavlja v vsakem posameznem primeru in teče od vložitve konkretnega obračuna. V primeru predlagane opredelilive fiksnega roka bi lahko bili roki za uveljavljanje vračila presežka DDV različni v posameznih konkretnih primerih.
36.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	3. Pripomba k 19. členu – prijava skupine za DDV davčnemu organu V drugem stavku 2. odstavka 78.b člena bi bilo treba jasneje zapisati, na katerega davčnega zavezanca se obveznosti iz tega stavka nanašajo in katere obveznosti so sploh mišljene. Ta stavek je zelo nejasen in nedoločen.	Predlog upoštevan	Drugi stavek 2. odstavka 78.b člena popravljen, da bolj jasno določa davčnega zavezanca in obveznosti, ki jih mora izpolniti.
37.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	4. Pripomba k 22. in 23. členu – izdajanje računov in izjeme V 81. členu je zaradi črtanja 5. odstavka treba preostale prešteviliti. Glede na to, da bodo izjeme od obveznosti izdajanja računov po novem urejene v novem 81.a členu ZDDV-1, predlagamo, da se v ta novi člen prestavi tudi izjema, ki je zapisana v 4. odstavku 81. člena ZDDV-1 glede zavarovalnih in finančnih storitev, ki so opravljene davčnim zavezancem iz druge države članice. V 8. odstavku 81.a člena je treba besedo »osmega« nadomestiti s »šestega«.	Delno upoštevano	Po usklajevanju s strokovnimi službami Vlade RS za zakonodajo je bilo ugotovljeno, da se navedeni odstavki ne preštevilitjo. Predlog, ki se nanaša na 4. odstavek 81. člena bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona. Sklic v osmem odstavku 81.a člena popravljen.

Pripombe in predlogi na predlogi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBMA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
38.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	5. Pripomba k 26. členu – splošne obveznosti Novi 6. odstavek 85. člena ZDDV-1 se nanaša na hrambo in vsebinsko sodi v 86. člen tega zakona.	Predlog upoštevan	Novi 6. odstavek 85. člena predstavljen v novi 8. odstavek 86. člena.
39.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	6. Pripomba k 27. členu – obveznost predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV Poleg generalne pripombe glede evidence (na prvi strani tega dopisa), iz katere izhaja, da Zveza RFR predlaganih sprememb na tem področju ne podpira, pa v nadaljevanju podajamo pripombo na novi 85.b člen, če bo ta vseeno uveljavljen. Trejti odstavek predlaganega 85.b člena od zavezanca namreč zahteva, da v primeru neskladja evidenc in oddanega obračuna DDV v treh delovnih dneh popravi evidence. Do tovrstnih neskladij bo v praksi verjetno pogosto prihajalo iz različnih razlogov, ki ne bodo nujno vodili k popravku predloženih evidenc (čeprav ta trenutek še sploh ne vemo, kaj vse bodo obsegale, saj še ni predloga sprememb P-ZDDV-1); v določenih primerih bo zavezanec namesto popravka verjetno lahko dal zgolj pojasnilo za nastala neskladja.	Predlog ni sprejemljiv	Evidence in podatki na obračunu morajo biti usklajeni.
40.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	7. Pripomba k 31. členu – novi členi, vezani na ureditev za mala podjetja Zapis v 3. odstavku 94.a člena je nejasen; predlagamo, da se začetek te določbe zapiše takole: »(3) Letni promet davčnega zavezanca iz 1. odstavka prejšnjega člena v Uhlji za namene oprostitve iz 1. odstavka 94.b člena tega zakona pomeni skupno ...« Poleg tega je v tem odstavku naveden sklic na 1. odstavek 94.b člena, ki ima tako zgolj en sam odstavek, zato zadošča že sklicevanje na člen brez navedbe odstavka. V 5. odstavku 94.a člena je izraz neopredmetena osnovna sredstva, ki ga v SRS ni, zato je zapis treba poenotiti s strokovno terminologijo. V zvezi s 94.d členom ni jasno, kako bodo zavezanci sporočali spremembe oziroma naredili posodobitve podatkov; in sicer ali bodo javili zgolj spremembe ali podali posodobljene vse podatke.	Predlog je upoštevan. Predlog je upoštevan.	Vsebinska 3. odstavka 94.a člena je preoblikovana in predstavljena v 2. odstavku 94.b člena. Navodila za poročanje bodo objavljena na spletni strani FURS.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBMA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>Pri na novo uvedenem četrletnem poročilu iz 94. e člena predlagamo, da se mu dodeli kratica oziroma se ga poimenuje, da v praksi ne bo zmede, saj je četrletno poročilo preveč splošen izraz, v sistemu DDV je namreč več obrazcev, ki se predlagajo četrletno.</p> <p>V 1. odstavku 94.f člena je rok za oddajo obvestila o preseženem prometu, in sicer 15 dni. Ni pa jasno določeno/zapisano, od kdaj šteti 15 dni.</p> <p>Glede številnih poročil iz členov od 94. c do 94. j pozivamo pristojne, da čim prej objavijo predlog sprememb.</p>	<p>Predlog je upoštevan.</p>	<p>Predlog bomo proučili v času priprave sprememb in dopolnitev PZDDV za izvajanje novele ZDDV-1.</p>
41.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>8. Pripomba k 36. členu – splošno pri posebni ureditvi za plačano realizacijo</p> <p>Predlagamo, da se v 1. odstavku 131. člena ZDDV-1 besedilo spremeni tako, da bo tudi pri plačani realizaciji obdobje, za katero se ugotavlja doseganje praga (400.000 EUR) za uporabo posebne ureditve, vezano na koledarsko leto, kot bo to po novem za male davčne zavezanke.</p>	<p>Predlog je upoštevan.</p>	
42.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>9. Pripomba k prilogi I – seznam dobav blaga in storitev, za katere se uporablja nižja stopnja DDV</p> <p>Predlagamo, da se v 6. točki izraz priprava jedi nadomesti z izrazom, ki je naveden v direktivi o DDV, to je restavracijske storitve in catering, saj so v praksi težave pri opredelitvah tega pojma, ki seveda s sklicevanjem na zakon o gostinstvu pomeni dobave, ki niso enake tistim, ki jih kot restavracijske storitve opredeljuje Uredba 282/2011.</p>	<p>Delno upoštevano</p>	<p>Preimenovali smo 6. točko iz priprave jedi v restavracijske storitve in storitve cateringa, zaradi jasnejše opredelitve, saj so le-te opredeljene v 6. členu Uredbe 282/2011.</p> <p>Glede ureditve stanovanjskih objektov se ohranja dosedanja ureditev, urejena v ZDDV-1, direktiva o DDV te kategorije ne oza.</p>
		<p>Pri predlagani 11. točki, ki ureja stopnjo pri stanovanjskih objektih, pa smo opazili neskladjje z 10. točko direktive o</p>		

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
43.	Zveza računovodji, finančnikov in revizorjev Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>DDV, ki ne predvideva nižje stopnje tudi za pripadajoče dele stanovanjskih objektov.</p> <p>Drugi predlogi – predlogi za spremembo členov, v katere predlagatelj zakona v predmetnem predlogu ni posegel</p> <p>-Treji odstavek 69. člena ZDDV-1 je treba popraviti glede na to, da je bila s spremembo P-ZDDV-1 (v UL RS 82/22) ureditev pri popravkih obračunanega DDV spremenjena in uveljavljena že 1. 7. 2022. Imamo namreč neskladje med ZDDV-1 in P-ZDDV-1.</p> <p>-S 1. 1. 2024 je šla definicija lastne cene iz SRS, zato bi bilo treba ta termin popraviti (odpraviti ali nadomestiti z drugim) tudi v ZDDV-1.</p> <p>-V 3. odstavku 76. člena ZDDV-1 je zapisano: »Če obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v skladu z 78. členom tega zakona, mora DDV plačati davčni zavezanec, identificiran za namene DDV ...« Izraz obdavčljivo je tudi v točki d) 2. odstavka 78. člena ZDDV-1.</p> <p>V obeh primerih bi bilo treba izraz obdavčljivo nadomestiti z obdavčeno. Le pri obdavčenih dobavah se obračuna DDV in je smiselno določati plačnika; pojem obdavčljivo je namreč preširok, saj zajema tudi oproščene dobave. Pri oproščenih dobavah pa ni plačnika DDV. Poleg tega pride pri izrazoslovlju, kakršno je obstoječe, do nejasnosti, po kateri določbi se tuju v Sloveniji ni treba identificirati: točki c) ali d), ki imata različne zahteve glede evidentiranja pri slovenskem davčnem zavezancu, ki je na primer prejemnik oproščene storitve najema nepremičnine od davčnega zavezanca iz druge države članice EU. Če rečemo, da se tuju ni treba identificirati, ker opravlja zgolj oproščene dobave brez pravice do odbitka DDV – točka c) (kar najem nepremičnin je), potem prejemnik njegovega računa ne vpisuje v svoje davčne</p>	Predlog ni upoštevan	Gre za širitev predlagane novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona.

Pripombe in predlogi na predlogi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
44.	Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024, številka 0072-26:2024-D/1	<p>evidence. Če rečemo, da se tuju ni treba identificirati zaradi točke d), pa bi prejemnik moral najem vpisati pod oproščeno nabavo.</p> <p>V 4. točki Priloge I predlaganega zakona je navedeno, da se nižja stopnja DDV uporablja za medicinsko opremo, naprave, pripomočke, material, izdelke in zaščitno opremo, vključno z maskami za varovanje zdravlja, ki so običajno namenjeni uporabi v zdravstvu ali za uporabo invalidnih oseb; izdelke, nujno potrebne za lajšanje in premagovanje invalidnosti, vključno z njihovo prilagoditvijo, vzdrževanjem, najemom ali zakupom».</p> <p>ZZSS predlaga, da se znižana davčna stopnja na področju zdravstva v cit. določbi spremeni in se za osebe z invalidnostjo upošteva za naslednje primere:</p> <p>"medicinska oprema, naprave, medicinski pripomočki in drugi pripomočki, njihove prilagoditve, vzdrževanja ter popravila, vključno s storitvami najema ali zakupa, ki se uporabljajo v zdravstvu ali za uporabo invalidnih oseb, ki tem osebam omogočajo zagotavljanje enakih možnosti skladno z zakonom, ki določa izenačevanje možnosti invalidov".</p> <p>V zvezi s predlaganimi spremembami si razlagamo, da pojem najem vključuje tudi storitve izposoje. ZZSS namreč ugotavlja, da prav pri zagotavljanju pravic zavarovanih oseb do medicinskih pripomočkov v primerih, ko so zavarovane osebe prejele določene medicinske pripomočke v izposoji in dobavitelji ZZSS za čas izposoje lahko zaračunavajo dnevno izposojnino, glede na veljavno ureditev ni bilo možno zaračunavati nižje stopnje DDV, ker za to ni bilo ustrezne zakonske podlage. Če pojem najem ne vključuje izposoje, potem predlagamo, da se vključijo tudi storitve izposoje, kjer se lahko zaračunava nižja stopnja DDV.</p> <p>Hkrati predlagamo, da navedena znižana stopnja DDV velja za vse blago (izdelke oziroma artikle), ki izpolnjuje navedene kriterije in ne samo za določene tarifne oznake.</p>	Predlog ni sprejemljiv	<p>Okvir sistema DDV je oblikovan enotno na ravni Evropske unije s sprejemom Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost. Obseg nižjih stopenj DDV je omejen in opredeljen v prilogi III navedene direktive. Države članice EU imajo pri določanju obsega nižje stopnje DDV široko polje avtonomije, saj gre za opcijske določbe in države članice same določajo obseg uporabe nižjih stopenj DDV. Pri tem pa smo države članice omejene z obsegom, kot je opredeljen v navedeni prilogi III DDV direktive. Države članice ne smejo enostransko širiti obsega uporabe nižjih stopenj DDV preko okvira, ki ga določa DDV direktiva. Takšna širitev bi predstavljala kršitev pravil EU in bi imela za posledico sprožitve postopka ugotavljanja kršitve EU zakonodaje s strani EK pred Sodiščem Evropske unije, s posledico izreka dnevnih kazni za Republiko Slovenijo za vsak dan odstopanja od EU zakonodaje.</p> <p>Uporaba nižje stopnje DDV za medicinske pripomočke je opredeljena v četrty točki Priloge 1 predloga novele Zakona o davku na dodano vrednost. Dikcija je usklajena z dikcijo iz priloge III DDV direktive. Pri tem posebej izpostavljamo, da se s predlogom zakona sledi dopolnitvi DDV direktive, ki razširja obseg blaga in storitev, ki veljajo za bistvene pri zagotavljanju zdravstvenega varstva ter za blaženje in premagovanje invalidnosti. Hkrati se s to dopolnitvijo olajšuje tudi samo izvajanje uporabe nižje stopnje DDV. Do spremembe direktive je bila dopustna uporaba nižje stopnje DDV zgolj za medicinsko opremo, pripomočke in druge naprave, ki se običajno uporabljajo za lajšanje ali zdravljenje invalidnosti, v primerih izključno osebnih rabe invalidne osebe. S spremembo DDV direktive se uporaba nižje stopnje DDV razširja na medicinsko opremo, naprave, pripomočke, material in izdelke ter zaščitno opremo, ki so običajno namenjeni uporabi v</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	<p>Zato predlagamo črtanje 50. člena Pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost. S tem bo omogočeno zaračunavanje enake davčne stopnje za blago (npr. medicinske pripomočke), ki imajo enak namen uporabe. Medicinski pripomočki imajo lahko enak namen uporabe, vendar se tehnologije med proizvajalci razlikujejo, konkretno blago (izdelki oziroma artikli) so je glede na sedanjio ureditev lahko uvrščeno v različne carinske tarife, posledično se zaračunava različna davčna stopnja. Takšen način zaračunavanja različnih davčnih stopenj za medicinske pripomočke z enakim namenom uporabe povzroča ZZSS-ju težave pri določanju cenovnega standarda (tj. najvišja vrednost v breme javnih sredstev) – v večini primerov se cenovni standard določa na generični ravni in ne za konkreten izdelek oziroma artikel. Kot nam je znano, imajo podobno ureditev, kot predlagamo (znižana stopnja DDV za vse blago, kar je medicinska oprema, naprave, medicinski pripomočki itd.) tudi nekatere druge države EU.</p>			<p>Podani predlog ZZSS predstavlja širitev obsega uporabe nižje stopnje DDV za medicinske pripomočke preko obsega, dovoljenega z DDV direktivo, zato takšen predlog ni sprejemljiv. V skladu s DDV direktivo se uporaba nižje stopnje DDV za prilagoditev, popravilo, najem in zakup nanaša zgolj na izdelke, nujno potrebni za lajšanje in premagovanje invalidnosti.</p> <p>V povezavi z vprašanjem ali pojem najema izdelkov, nujno potrebnih za lajšanje in premagovanje invalidnosti vključuje tudi izposajo medicinskih pripomočkov, v primerih, ko zavarovane osebe prejmejo medicinske pripomočke v izposajo, dobavitelji pa ZZSS (kot plačnik za zavarovane osebe) zaračunavajo dnevno izposojnino, menimo da pojem najema vključuje tudi takšne odplačne izposoje medicinske opreme.</p> <p>V zvezi s predlogom za črtanje 50. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost pa pojasnjujemo, da se v skladu z uveljavljenim sistemom DDV v Republiki Sloveniji s podzakonskim aktom podrobneje opredeli blago in storitve, za katere se uporabljajo nižje stopnje DDV. Pri tem se uporablja za blago kombinirana nomenklatura in za storitve standardna klasifikacija dejavnosti. Navedena ureditev izhaja iz DDV direktive, ki določa, da lahko države članice uporabijo za določitev obsega nižjih stopenj DDV</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
45.	GZS Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij, dopis z dne 3. 7. 2024, številka ZIP-84/2024	<p>Predlagamo, da se spremeni 41. člen, s katerim se uvaja nova Priloga I, s katero pijače z dodanimi sladkorjem, sladili ali aromami niso več predmet znižane stopnje DDV.</p> <p>Obrazložitev: -Predlog zakona je diskriminatoren in nesorazmeren, dolgoročno ekonomsko nevdzdržen, obenem pa ne prispeva niti k zmanjšanju porabe omenjenih sladkih pijač in posledično izboljšanju zdravja v družbi, niti k</p>	Predlog ni sprejemljiv	<p>Z določitvijo splošne stopnje DDV za pijače z dodanimi sladkorjem ali sladili, je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe, ki zasleduje cilje zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije teh pijač.</p>
				<p>V zvezi s predlogom za upoštevanje Zakona o izenačevanju možnosti invalidov pri določanju obsega nižjih stopenj DDV pa ugotavljamo, da je namen zakona preprečevanje in odpravljanje diskriminacije invalidov, s ciljem ustvarjanja enakih možnosti za invalide na vseh področjih življenja. Navedeni zakon ureja med drugim tudi možnost sofinanciranja tehničnih pripomočkov. S tem je navedeni zakon komplementaren ureditvi na področju DDV, ki določa uporabo nižje stopnje DDV za dobave medicinskih pripomočkov. Glede na to, da določba četrte točke Priloge I predloga zakona zajema tudi izdelke, ki so nujno potrebni za lajšanje in premagovanje invalidnosti, menimo da predlagana širitev in dopolnitev niti ni potrebna. V vsakem primeru pa širitev obsega nižjih stopenj preko okvira, določenega z DDV direktivo, ni dopustna.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
46.	<p>GZS Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij, dopis z dne 3. 7. 2024, številka ZIP-85/2024</p>	<p>Vezano na stopnjo DDV za sladke pijače: Predlagamo, da se briše 41. člen, s katerim se uvaja nova Priloga I.</p> <p>Obrazložitev:</p> <p>-GZS-Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij poziva pripravljavca zakona, da je potrebno biti pri uvajanju novih dajatev oz. dvigu obstoječih previden, da ne bi zaradi proračunskih ciljev povzročili ekonomski zastoj oziroma nazadovanje slovenskega gospodarstva, kot tudi družbe kot take.</p> <p>-Predlog zakona je diskriminatoren in nesorazmeren, dolgoročno ekonomsko nevzdržen, obenem pa ne prispeva niti k zmanjšanju porabe omenjenih sladkih pijač in posledično izboljšanju zdravja v družbi, niti k učinkovitemu zmanjšanju primanjkljaja v državnem</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>S tem se podpira prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi ter posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prekomerne telesne teže med prebivalstvom. Ta trend je še posebej zaskrbljujoč med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med in po koronskem obdobju. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili se želi tudi preko vpliva na drobnoprodajne cene spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pijač.</p> <p>Sladke pijače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database – https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-taxation/edb-taxes-europe-database_en_9_5_2024)</p> <p>Z določitvijo splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe, ki zasleduje cilje zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije teh pijač.</p> <p>S tem se podpira prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi ter posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prekomerne telesne teže med prebivalstvom. Ta trend je še posebej zaskrbljujoč</p>

Priponbe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do priponb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>proračunu iz naslova dajatev. Obstaja namreč možnost substitucijskega učinka, ki bo zmanjšal prihodkovno sposobnost ukrepa.</p> <p>-Obstaja velika verjetnost, da se bodo ob dvigu stopnje DDV na sladke pijače zaradi morebitnega dviga maloprodajnih cen potrošniki preusmerili v alternativne izdelke slabše kakovosti, zelo verjeten je odliv kupcev v tujino, posledično nižji priliv iz naslova DDV. Tako pričakovan priliv iz naslova dviga DDV na sladke pijače v višini 12 mio EUR ne bo dosežen.</p> <p>-Uvedba splošne stopnje DDV na sladke pijače bi prizadela potrošnike z nizkimi dohodki, škodovala lokalnim podjetjem in povzročila preusmeritev povpraševanja po nižjih in neobdavčenih izdelkih, ne da bi zagotovila prave rešitve za vprašanje debelosti.</p> <p>-Predlog zakona ne upošteva vrste posebnosti znotraj kategorije brezalkoholnih pijač, kot tudi ne razvoja in inovacij v skladu s trendi in cilji trajnostnega razvoja. Splošno stopnjo DDV uvaja zgolj na podlagi tarifnih oznak.</p> <p>-Besedilo predloga zakona ne priznava nobenih prizadevanj sektorja brezalkoholnih pijač zadnjih 9 let na projektu Zaveza odgovornosti. Sektor brezalkoholnih pijač je od leta 2015 do danes s podpisom in predvsem udeležanjem zavez odgovornosti uspel zmanjšati povprečno vsebnost sladkorja (za 11 % glede na leto 2020), posledično pa tudi energijsko vrednost brezalkoholnih pijač na slovenskem trgu (za 14 % glede na leto 2015).</p>	<p>med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med in po koronskem obdobju. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili se želi tudi preko vpliva na drobnoprodajne cene spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pijač.</p> <p>Sladke pijače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database – https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-taxation/tedb-taxes-europe-database_en, 9. 5. 2024)</p>	
47.	<p>GZS Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij, dopis z dne 3. 7. 2024, številka ZIP-85/2024</p>	<p>Vezano na stopnjo DDV za fitofarmaceutska sredstva: Predlagamo, da se briše 41. člen, s katerim se uvaja nova Priloga I.</p> <p>Obrazložitev: GZS-Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij izpostavlja, da si slovenski pridelovalci (sadjarji, vinogradniki, zelenjadarji, poljedelci) prizadevajo k zmanjšanju uporabe FFS, kljub težavam s katerimi se srečujejo ob pojavu novih boleznih in škodljivcev, posledic podnebnih sprememb, omejenega nabora razpoložljivih</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Gre za usklajitev z ukrepi na področju okoljske politike, z omejitvijo uporabe nižje stopnje DDV za fitofarmaceutska sredstva in umetna gnojila do 31. decembra 2031, to je skrajnim rokom za uporabo nižje stopnje, ki ga predpisuje Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do priporob oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>FFS zaradi majhnosti trga in pomanjkanja ustreznih alternativnih metod zatiranja škodljivcev in boleznih. Slovenija je do leta 2020 že zmanjšala količino prodanih aktivnih snovi v FFS za četrtino glede na obdobje 2015-2017. Trenutno je na ravni EU dovoljenih 451 aktivnih snovi, v Sloveniji manj kot polovica le teh. Izpostavljamo tudi, da se je poraba FFS v Sloveniji v zadnjih 25 letih več kot prepolovila.</p>		
48.	GZS Vodstvo, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>Slovenski pridelovalci so že sedaj stroškovno zelo obremenjeni in na robu rentabilnosti, manjše kmetije pa celo pod njo. Zato bo zvišanje stopnje DDV za fitofarmacevska sredstva in mineralna gnojila slovenske pridelovalce še dodatno močno finančno obremenilo. To bo posledično še bolj občutno poslabšalo situacijo v slovenskem kmetijstvu in še dodatno znižalo stopnjo samooskrbe s kmetijskimi pridelki, ki je že tako na zaskrbljivoče nizki ravni.</p> <p>Višji DDV na sladke pijače</p> <p>Nasprotujemo dvigu DDV na sladke pijače, saj ne bo zajezil njene porabe pri potrošnikih, temveč bo vplival le na izgubo davčne osnove iz tega naslova zaradi migracije dela nakupov na obmejna območja sosednjih držav.</p>	Predlog ni sprejemljiv	<p>Z določitvijo splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe, ki zaseduje cilje zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije teh pijač.</p> <p>S tem se podpira prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi ter posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prekomerne telesne teže med prebivalstvom. Ta trend je še posebej zaskrbljivoč med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med in po koronskem obdobju. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem ali sladili se želi tudi preko vpliva na drobnoprodajne cene</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
49.	GZS Vodstvo, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>27. člen – predlaganje evidenc</p> <p>Ne strinjamo se z predlaganim novim 85. b členom zakona glede predlaganja evidenc davčnemu organu in predlagamo črtanje tega člena. Navedeno pomeni na eni strani velike obremenitve za zavezanca ter tudi za sam sistem e-davkov, na drugi strani pomeni to prekomeren vpogled v poslovne skrivnosti davčnih zavezancev brez predhodnega sklepa o katerikoli vrsti davčnega nadzora in nenazadnje ne predstavlja nobene dodane vrednosti za samo obračunavanje DDV. Zavezanec imajo v svojih računalnških programih rešitve, ki jim omogočajo obračunavanje DDV in ne potrebujejo predhodno izpolnjenih obrazcev s strani davčnega organa. Poleg tega ni jasno, kako bi se v tem primeru vnašali v sistem morebitni popravki. Glede na to, da je ministru za finance prepuščeno, da predpiše natančnejše pogoje v zvezi s tem, v tej fazi tudi ni jasno, kako bi se navedena rešitev sploh uporabljala. Predlog rešitve je tudi administrativno obremenjujoč, saj predvideva dve fazi oddajanja dokumentov davčnemu organu -- najprej evidence, nato še obračun. Zlasti za računovodske servise je to dvojno delo. Po drugi strani je dvomljivo, da se bo na tej podlagi izboljšal davčni nadzor na strani davčnega organa. Navedeno pa predstavlja tudi administrativno in finančno breme tako za zavezanca kot tudi za davčni organ, ki se financira iz davkoplačevalskega denarja in taka rešitev res nima utemeljenih razlogov.</p>	Predlog ni sprejemljiv	<p>spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pijač.</p> <p>Sladke pijače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database – https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-taxation/edb-taxes-europe-database_en, 9. 5. 2024)</p> <p>Zavezanec so sicer po zakonu dolžni dati podatke FURS, prav tako FURS že sedaj dobiva podatke na zahtevo, določene tudi avtomatično. Podatki zavezancev za davek se v skladu z 8. členom ZDVP-2 obravnavajo kot davčna tajnost v skladu s tem zakonom in zakonom o obdavčenju in drugimi splošnimi akti, ki urejajo pobiranje davkov. ZDVP-2 ima vse potrebne varovalke zato, da se podatki, ki se posredujejo davčnemu organu varujejo in nepooblaščenno ne razkrivajo.</p> <p>Tako ni razumljivo, zakaj bi avtomatična izmenjava kršila poslovno skrivnost, izmenjava na zahtevo pa ne. Hkrati avtomatična izmenjava nikakor ne vpliva na svobodno gospodarsko pobudo, zavezanec s tem nič ne omejujemo pri gospodarski aktivnosti. Nasprotno, ko bo izmenjava vpeljana, bo manj zahtev FURS po podatkih za namene kontrole in s tem manj obremenjevanja zavezancev s pošiljanjem podatkov, saj se bodo le-ti pošiljali avtomatično in ne več s posamičnimi zahtevki.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
50.	GZS Vodstvo, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>Poenotenje davčne obravnava individualnih in skupinsko vodenih vadb</p> <p>V Sloveniji je trenutno v uporabi 22 % davčna stopnja DDV za individualno in skupinsko vodene vadbe in 9,5 % davčna stopnja DDV za obratovanje fitness objektov (kot je razvidno v ZDDV-1, 146. člen). Ocenjujemo, da bi bilo potrebno znižati DDV za individualno in skupinsko vodene vadb na 9,5 odstotka. Znižanje davčne stopnje DDV dopušča 98. člen Direktive 2006/112/ES, saj omogoča državam članicam EU uporabo nižje davčne stopnje DDV za storitve, povezane z uporabo športnih objektov. Pri tem sodna praksa Sodišča EU sledi stališču, da je potrebno direktivo razlagati tako, da se nanaša na opravljanje storitev, ki vključujejo podelitev pravice do uporabe športnih objektov v telovadnici, kot tudi za zagotavljanje individualnega ali skupinskega vodenja. V obeh primerih se namreč lahko uporabi nižja davčna stopnja DDV, če je vodenje povezano z uporabo športnih objektov za izvajanje športa in telesne vzgoje ali če je vodenje pomožno glede na pravico do uporabe navedenih objektov oziroma glede na njihovo dejansko uporabo. Takšna ureditev podpira cilje EU za povečanje telesne aktivnosti prebivalstva. Glede na navedeno, bi bilo znižanje davčne stopnje v skladu z evropsko zakonodajo in bi hkrati prispevalo k širšemu evropskemu cilju promocije zdravja skozi šport.</p>	Predlog ni sprejemljiv	<p>Direktiva o DDV določa, da države članice lahko uporabljajo največ dve nižji stopnji, ki ne smeta biti nižji od 5%, ki se uporabljata za opravljanje storitev iz kategorij, določenih v Prilogi III k Direktivi o DDV ter eno stopnjo, ki je lahko nižja kot 5 % in se lahko uporablja samo za dobave blaga in storitev opredeljenih v točkah od 1 do 6 in 10c Priloge III. Priloga III določa seznam blaga in storitev iz katerega države članice opravijo nabor blaga in storitev, katere lahko prenesejo v nacionalno zakonodajo. Dobave blaga in storitev, ki jih ni na seznamu Priloge III Direktive o DDV, za katere je dovoljena možnost uvedbe nižje stopnje DDV, morajo biti v vseh državah članicah obdavčene po splošni stopnji DDV.</p> <p>Predloga za širjenje uporabe nižjih stopenj ne podpiramo. Dosedanje izkušnje kažejo da je ukrep nižanja stopenj DDV učinkovit le, če so hkrati regulirane cene in da na oblikovanje cen vpliva vrsta dejavnikov, obdavčitev je le ena izmed njih. Poudarjamo, da se uvedba nižjih stopenj DDV po dosedanjih izkušnjah v Sloveniji praviloma ne odrazi v ustrezno nižjih drobnoprodajnih cenah za končne potrošnike, kar je sicer namen nižjih stopenj DDV, saj je njihov namen zagotoviti večjo dostopnost takšnega blaga oziroma storitev.</p> <p>Navedena problematiko rešujejo spremembe določb na področju SME. Tuji zavezanci, katerih letni promet v Sloveniji ne bo presegal praga za obvezen vstop v sistem DDV (predlagano je zvišanje praga iz 50.000 (na 60.000 EUR) po spremembi zakone ne bodo več zavezani za obračunavanje DDV v Sloveniji, če njihov skupni promet v EU ne presega 100.000 EUR letnega prometa.</p>
51.	GZS Vodstvo, dopis z dne 3. 7. 2024	<p>Poenostavitvev obračuna DDV za tuje razstavljalce na sejnih</p> <p>Za prodajo na sejmnu v Sloveniji mora tuji razstavljalvec skladno z 78. in 79. členom Zakona o davku na dodano vrednost pridobiti davčno številko in urediti davčno blagajno, kar predstavlja tudi obveznost oddajanja mesečnega obračuna DDV, čeprav se morda udeležijo zgolj enega ali par sejmov v Sloveniji, torej izdelkov ne prodaja na mesečni ravni. Poleg tega morajo razstavljalci</p>	Predlog je smiselno urejen v okviru sprememb določb za SME.	

Priporombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT. PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	registracijo opraviti za vsak sejem posebej ter se nato odregistrirati, kar predstavlja še dodatne stroške. Za poenostavitvev postopkov prodaje na sejnih v Sloveniji predlagamo, da se za tuje subjekte uvede izjema za tiste, katerih letna prodaja v Sloveniji ne preseže 30.000 EUR. V tem primeru naj tuji subjekti oddajo zgolj letni obračun DDV do 31. januarja naslednjega leta, ne pa mesečnega obračuna DDV. S tem bi jih prihranili precej dela in tudi stroškov z registracijo in deregistracijo za DDV za vsak sejem posebej.		
52. GZS Vodstvo, dcpis z dne 3. 7. 2024	<p>Omejitve odbitka DDV</p> <p>Podjetja za prevoz monterjev za lastne potrebe uporabljajo kombije z 8 ali 9 sedeži, ki pa so registrirani kot osebna in ne tovorna vozila, zaradi česar podjetja ne morejo uveljavljati odbitka vstopnega DDV, niti pri nakupu vozila niti za stroške, ki se nanašajo na njegovo uporabo (servisiranje, poraba goriva, nabava gum in podobno). Sedanja zakonodaja je vezana na tarifno številko vozila oziroma na klasifikacijo vozila kot osebno vozilo. Vozila se ne uporabljajo za službena potovanja, temveč za prevoz delavcev, ki so napoteni na delo – na lokacijo, kjer montirajo šotore, hale, odre. Po trenutno veljavni zakonodaji veljajo omejitve glede pravice do odbitka DDV, opredeljene v 66. členu ZDDV-1. Predlagamo, da bi se nakup in stroški uporabe službenih vozil z 8 ali 9 sedeži za prevoz nepotenih delavcev v točki C tega člena navedla kot izjema in se s tem pridobi pravica do odbitka vhodnega DDV glede na namensko uporabo vozila. Podobna praksa že obstaja v Avstriji.</p>	Predlog ni sprejemljiv	Se ne strinjamo, saj je namen ureditve iz pravice do odbitka DDV izključiti osebna vozila, razen posebno opredeljenih izjem. Predlagane širitve ne podpiramo.
53. Združenje delodajalcev obrti in podjetnikov Slovenije, dopis z dne 3. 7. 2024, številka 02124	<p>Predlagamo, da se v 30. členu zviša prag za obvezen vslop v redni sistem obračunavanja DDV na 85.000 EUR, ki ga dovoli tudi Direktiva 2020/285/EU. S predlogom naslednjemo primerljivo vrednost glede na inflacijo od aprila 2013, ko je bil prag postavljen na 50.000 EUR, hkrati pa bi se ohranjala ureditev manjših administrativnih bremen za mala podjetja.</p>	Predlog ni sprejemljiv	S predlogom zakona se razširi veljavna posebna ureditev za male davčne zavezance tako, da se poviša prag letnega prometa, do katerega so mala podjetja upravičena do oprostitve obračunavanja DDV na svoje dobave blaga in storitev, ki jih opravijo na ozemlju Slovenije, s 50.000 evrov na 60.000 evrov, ko v tekočem koledarskem letu presežejo ta prag, se jim z namenom lažjega prehoda na redni sistem obračunavanja DDV omogoči, da še naprej uporabljajo oprostitve do višine prometa 65.000 evrov, dodatno se jim omogoči uporaba

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT. PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	<p>Predlagamo tudi, da se predvidena nova poročanja umestijo v obstoječe obrazce na način dodanih rubrik in možnosti oddaje prilog.</p> <p>Na splošno podpiramo dvig praga za obvezno identifikacijo za DDV, kar bo razbremenilo približno 4.000 zavezancev in bo posledično pomenilo manj administrativnega bremena za mala podjetja ter tako spodbudilo njihovo rast ter razvoju. To približuje Slovenijo drugim državam EU, kjer se prag za oprostitve obračunavanja DDV prav tako povečuje.</p>		<p>oprostitve obračunavanja DDV tudi pri dobavah na ozemlju drugih držav članic EU, ki omogočajo oprostitve obračunavanja DDV domačim podjetjem, vendar pod pogojem, da skupni letni promet davčnega zavezanca na ozemlju celotne Unije ne presega 100.000 evrov. Oprostitvev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije se pod enakimi pogoji kot za podjetja s sedežem v Sloveniji omogoči tudi podjetjem s sedežem v drugi državi članici dokler njihov letni promet v Uniji ne preseže 100.000 evrov.</p> <p>Po primerjalnem pregledu ureditev DČ ugotavljamo, da je Slovenija že z pragom 60.000 EUR med državami članicami z najvišjim pragom za obvezen vstop v sistem DDV.</p>
54.	<p>AmCham Slovenije, dopis brez številke in datuma</p>	Predlog ni sprejemljiv	<p>Na podlagi poizvedb pri drugih državah članicah, ki smo jih opravili preko Stalnega predstavništva Republike Slovenije v Bruslju, so države članice kot glavne prednosti skupine za DDV izpostavile predvsem učinkovitejši denarni tok; prednost oddaje enega zbirnega obračuna DDV za celo skupino in s tem zmanjšanje administrativnih obremenitev; bolj centralizirani davčni nadzor davčnih zavezancev; učinkovitejše pobiranje DDV zaradi večjih subjektov, ki so solidarno odgovorni za obveznosti skupine.</p>
55.	<p>info@bscc.si</p>	Predlog ni upoštevan	<p>Gle za širitev predlagane novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona.</p>
	<p>Komentar se nanaša na 63. člen ZDDV, in sicer v zvezi z obsegom pravice do odbitka DDV. Vsled nedavnih sodb predlagamo, da se v zakonodajo implementira sodna praksa glede odbitka DDV v primeru gradnje nepremičnin, ki je ovrgla dosedanje stališče davčnega organa, da mora davčni zavezanec ob uveljavitvi pravice do dobitka vstopnega DDV že razpolagati s prodajno ali najemno pogodbo ali drugo listino, s katero bi izkazoval namen opravljanja z DDV obdavčljive dejavnosti. Namreč, že sam položaj, v katerem oseba takrat deluje, določi obstoj do odbitka. Zato ima pravico do takojšnjega odbitka (celotnega) DDV, ki ga je dolžna plačati ali ga je plačala za blago, tudi oseba, ki ob</p>		

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOBMA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>pridobitvi deluje kot davčni zavezanec ter pridobi blago in storitve za namene ekonomske dejavnosti v smislu DDV določb, čeprav se to blago ne uporabi takoj za ekonomsko dejavnost.</p> <p>Zapisano je v skladu z uveljavljeno prakso Sodišča Evropske unije, kakor tudi slovenskimi sodbami: Primeroma navajamo Sklep Vrhovnega sodišča X Ips 356/2016 z dne 16.01.2019, Sodbo Vrhovnega sodišča X Ips 31/2016 z dne 13.12.2018, Sklep Vrhovnega sodišča X Ips 221/2017 z dne 6.11.2019, sodba Upravnega sodišča IU 1790/2018-13 z dne 23.02.2021, itd.</p>		
56.	info@bscc.si	<p>Predlog se nanaša na DDV iz naslova obrnjenega davčnega bremena. V večjih podjetjih je namreč večših težko zaznati in pravočasno poročati storitve, ki so predmet obrnjenega davčnega bremena, saj v računovodstvu velikokrat dobijo tovrstne informacije šele s prejemom računa. Le-ta k njim pride po poteku roka za oddajo relevantnega DDV obračuna, zato so taki računski poročani v prihajajočih obračunih z datumom opravljene storitve v preteklosti, za kar je potrebno obračunati zamudne obresti. Ker gre v primeru DDV iz naslova obrnjenega davčnega bremena za dve različni strani istega kovanca, predlagamo, da se uvede možnost odbitka DDV v času nastanka DDV obveznosti, s čimer bi se zmanjšalo finančno in administrativno breme. To se doseže bodisi s popravkom DDV obračuna v davčnem obdobju na katerega se DDV nanaša.</p>	Predlog ni upoštevan	Gre za širitev predlagane novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona.
57.	[REDACTED]	<p>Predlagamo spremembo Zakona o davku na dodano vrednost v delu, ki se nanaša na poročanje odbitka DDV v primeru obrnjenega davčnega bremena z namenom odpraviti finančno in administrativno breme davčnih zavezancev. V večjih podjetjih je namreč večših težko zaznati in pravočasno poročati o opravljenih storitvah, ki so predmet obrnjenega davčnega bremena, saj v računovodstvo pogosto te informacije pridejo šele s prejemom računa po poteku roka za oddajo relevantnega DDV obračuna, zato so taki računski poročani v prihajajočih obračunih z datumom opravljene storitve v preteklosti, za kar je potrebno obračunati zamudne obresti. Ker gre v</p>	Predlog ni upoštevan	Gre za širitev predlagane novele ZDDV-1. Predlog bo preučen ob pripravi naslednje spremembe zakona.

Priponbe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0642 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. št.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Statistika do priponb oz. predlogov	Obrzložitev statistika
		<p>primeru DDV iz naslova obrnjenega davčnega bremena za dve različni strani istega kovanca, predlagamo, da se uvede možnost odbitka DDV v času nastanka DDV obveznosti, s čimer bi se zmanjšalo finančno in administrativno breme davčnih zavezancev. To se doseže s popravkom DDV obračuna v davčnem obdobju na katerega se DDV nanaša. Tak pristop bi bil v skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in je uporabljen v številnih državah članicah EU.</p>		
58.	<p>info@fitofarmacija.si</p>	<p>V spodnjih točkam navajamo tri komentarje, ki se nanašajo na predlog omejitve nižje stopnje DDV za FFS, kot navedeno v Direktivi Sveta 2022/542/EU glede stopnje DDV.</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Gre za uskladitev z ukrepi na področju okoljske politike, z omejitvijo uporabe nižje stopnje DDV za fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila do 31. decembra 2031, to je skrajnim rokom za uporabo nižje stopnje, ki ga predpisuje Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopeni DDV.</p> <p>Direktiva o DDV določa, da države članice lahko uporabljajo največ dve nižji stopnji, ki ne smeta biti nižji od 5%, ki se uporabljata za opravljanje storitev iz kategoriji, določenih v Prilogi III k Direktivi o DDV ter eno stopnjo, ki je lahko nižja kot 5 % in se lahko uporablja samo za dobave blaga in storitev opredeljenih v točkah od 1 do 6 in 10c Priloge III. Priloga III določa seznam blaga in storitev iz katerega države članice opravijo nabor blaga in storitev, katere lahko prenesejo v nacionalno zakonodajo. Dobave blaga in storitev, ki jih ni na seznamu Priloge III Direktive o DDV, za katere je dovoljena možnost uvedbe nižje stopnje DDV, morajo biti v vseh državah članicah obdavčene po splošni stopnji DDV.</p>
59.	<p>[REDACTED]</p>	<p>Predlagamo pa dodatno uvrstitev posameznih izdelkov, ki predstavljajo nujne življenjske potrebe (kruh, mleko, otroške plenice, otroška hrana in pripomočki, higienske vložke ipd.) na seznam obdavčitve po posebni znižani stopnji DDV.</p>	<p>Predlog ni sprejemljiv</p>	<p>Za nujne življenjske potrebe torej že veljavna zakonodaja predpisuje znižano stopnjo DDV. Uporaba posebne nižje stopnje DDV v višini 5 % pa je v okviru sistema DDV, kot je vzpostavljen v Sloveniji, predvidena zgolj za dobavo knjig, časopisov in podobnih publikacij</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2024-1611-0042 – JAVNA OBRAVNAVA

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
60.	CER, dopis z dne 9. 7. 2024	<p>Obstoječi davčni spodbudi (možnost uveljavljanja vstopnega davka pri nakupu brezemisijskih vozil in povezanih storitev ter ničelna bonteto za zasebno uporabo brezemisijskih vozil) sicer vsako za sebe ocenjujemo kot zelo dobri in učinkoviti, na žalost pa v praksi prihaja do težav pri kombinaciji obeh olajšav. V primeru uveljavljanja vstopnega davka je namreč potrebno obračunati DDV na zasebno rabo službenega električnega vozila, kar mnoge podjetja odvrača od uveljavljanja vstopnega davka; davčna spodbuda pa izgublja svoj namen. Kot ukrep administrativne poenostavitve in hkrati ukrep za spodbujanje električne mobilnosti predlagamo, da se poleg obstoječe ureditve s spremembo Zakona o davku na dodano vrednost omogoči tudi poenostavljen obračun. V okviru poenostavljenega obračuna bi predpostavili, da je delež zasebnih kilometrov 50%, zato bi omogočili uveljavljanje 50% vstopnega DDV-ja za nakup električnega vozila in povezane storitve, brez obveznosti obračunavanja DDV na zasebno rabo vozil. Prepričani smo, da bi s tem pomembno prispevali k omejevanju emisij iz prometa, ki trenutno žal nezadajžno rastejo in predstavljajo že več kot 37% vseh emisij toplogrednih plinov.</p>	Predlog ni sprejemljiv	<p>ter gasilske opreme. Širitev obsega posebne znižane stopnje DDV ni predvidena.</p> <p>Prav tako poudarjamo, da se uvedba nižjih stopenj DDV po dosedanjih izkušnjah v Sloveniji praviloma ne odrazi v ustrezno nižjih drobnoprodajnih cenah za končne potrošnike, kar je sicer namen nižjih stopenj DDV, saj je njihov namen zagotoviti večjo dostopnost takšnega blaga oziroma storitev.</p> <p>Predlog ni v skladu z Direktivo Sveta 2006/112/EU. Potrebna bi bila derogacija. Prav tako menimo, da je trenutno dovolj ostalih subvencij, ugodnosti in olajšav pri nakupu brez emisijskih vozil, zato trenutno ne razmišljamo v tej smeri.</p>

IZJAVA O SKLADNOSTI S PRAVNIM REDOM EU

NASLOV PREDPISA RS

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1)

EVA

2024-1611-0042

AKTI EU, KATERIH PRENOS ALI IZVAJANJE SE ZAGOTAVLJA S PREDPISOM RS

Št.	CELEX	Naslov	Zadnjič spremenjen z (CELEX)
1	32020L0285	Direktiva Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja	
2	32022L0542	Direktiva Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost	
3	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost	
Predpis RS			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea
1			
	1		
2			
	1		
3			
	1		
	2		
4			
4			
	1		
5			
	1		
6			
	1		
7			
	1		
8			

Opomba ali CELEX akta EU predpisa				Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea	Člen	Odstavek	Točka	Alinea
				32022L0542	3	3	
				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom			
				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom			
				32022L0542	1	1	
				32022L0542	1	2	
				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom			
				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom			
				32022L0542	1	5	
				32022L0542	1	7	

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
	1							
9				32022L0542	1	11		
	1							
10				32020L0285	1	2		
	1							
11				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
12				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
13				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
14				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
15				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
16				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
17				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
18				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
19				32020L0285	1	12		
	1							
20				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
21				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
22				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
23				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
24				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
	2							
25				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
26				32020L0285	1	5		
	1							
27				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
28				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
29				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
30				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
31				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
32				32020L0285	1	4		
32				32020L0285	1	9		
32				32020L0285	1	10		
32				32020L0285	1	11		
32				32020L0285	1	12		
32				32020L0285	1	16		
	1							
33				32020L0285	1	8		
33				32020L0285	1	12		
33				32020L0285	1	13		
33				32020L0285	1	15		
33				32020L0285	1	16		
	1							
	2							
	3							
	4							
	5							

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
	6							
	7							
	8							
	9							
	10							
	11							
34				32006L0112	272	1	e	
	1							
35				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
36				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
37				32022L0542	1	20		
	1							
38				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
39				32020L0285	1	3		
	1							
40				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
41				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
42				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
43				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
44				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
45				32022L0542	1	5		
45				32022L0542	1	23		
	1							
46				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
47				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
	2							
48				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
49				Ni predmet usklajevanja s pravnim redom				
	1							
50				32022L0542	3	1		
50				32020L0285	3	1		
	1							